

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

شیمی‌آلی (۱)

رشته صنایع شیمیایی

زمینه صنعت

شاخه آموزش فنی و حرفه‌ای

شماره درس ۲۴۰۳

۵۴۷	سیدی اصفهانی، علی
ش ۹۲۲ س	شیمی‌آلی (۱) / مؤلفان: علی سیدی اصفهانی، مرتضی خلخالی. - [ویرایش دوم] /
۱۳۹۳	بازسازی و تجدیدنظر: کمیسیون برنامه‌ریزی و تأثیف رشته صنایع شیمیایی. - تهران:
	شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۳.
۱۲۷	ص. : مصور. - (آموزش فنی و حرفه‌ای؛ شماره درس ۲۴۰۳)
	متن درسی رشته صنایع شیمیایی، زمینه صنعت.
	۱. شیمی‌آلی. الف. خلخالی، مرتضی. ب. ایران. وزارت آموزش و پژوهش.
	کمیسیون برنامه‌ریزی و تأثیف رشته صنایع شیمیایی. ج. عنوان. د. فروست.

همکاران محترم و دانش آموزان عزیز :

پیشنهادات و نظرات خود را درباره محتوای این کتاب به نشانی
تهران - صندوق پستی شماره ۴۸۷۴/۱۵ دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی
و حرفه‌ای و کاردانش، ارسال فرمایند.

info@tvoecd.sch.ir

پیام‌نگار(ایمیل)

www.tvoecd.sch.ir

وب‌گاه (وب سایت)

این کتاب در سال تحصیلی ۱۳۸۵-۸۶ براساس نظرها و پیشنهادهای هنرآموزان سراسر کشور پس
از تأیید در کمیسیون تخصصی رشته صنایع شیمیایی بازنگری و اصلاح شده است.

وزارت آموزش و پرورش

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تأییف : دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش

نام کتاب : شیمی آبی (۱) - ۳۵۹/۸۷

مؤلفان : علی سیدی اصفهانی، مرتضی خلخالی

اعضای کمیسیون تخصصی : محمد رضا ارشدی، ساسان صدرایی نوری، مرضیه گرد، طبیه کنسلو و اعظم صفاری آشتیانی

بازسازی و تجدیدنظر : کمیسیون برنامه‌ریزی و تألیف رشته صنایع شیمیایی

آمده‌سازی و نظارت بر چاپ و توزیع : اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

تهران : خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن : ۰۲۶۶-۸۸۳۱۱۶۱، ۰۵۱-۴۴۹۸۵۱۶۱، دورنگار : ۰۲۶۶-۸۸۳۰، کد پستی : ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب‌سایت : www.chap.sch.ir

صفحه آرا : صفری عابدی

طراح جلد : مریم کیوان

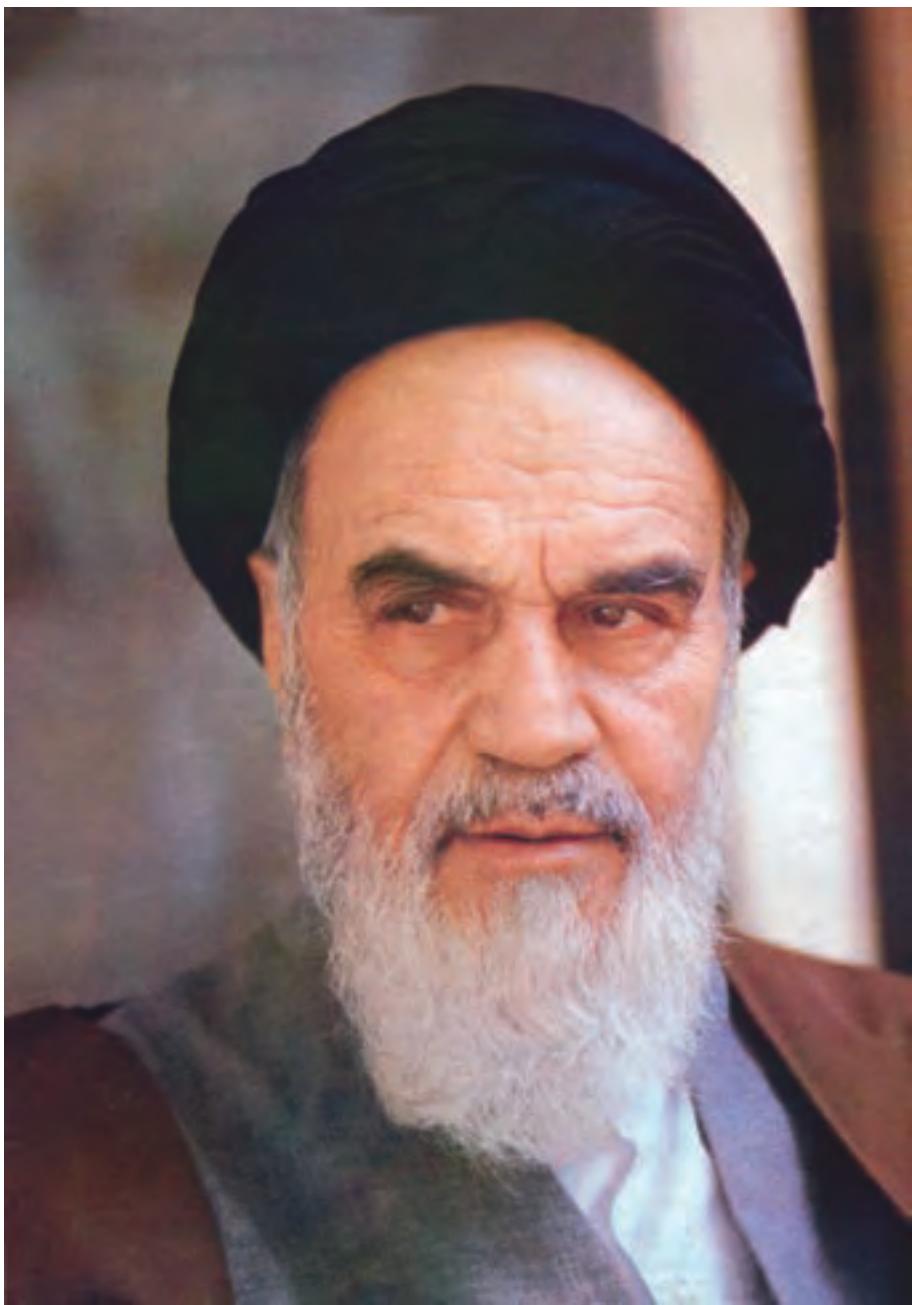
ناشر : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران : تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (داروپخش)

تلفن : ۰۲۶۶-۴۴۹۸۵۱۶۱، دورنگار : ۰۵۱-۴۴۹۸۵۱۶۱، صندوق پستی : ۱۳۹-۳۷۵۱۵

چاپخانه : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»

سال انتشار : ۱۳۹۳

حق‌چاپ محفوظ است.

شما عزیزان کوشش کنید که از این وابستگی بیرون آید و احتیاجات کشور خودتان را برآورده سازید، از نیروی انسانی ایمانی خودتان غافل نباشد و از اتفکای به اجانب بپرهیزید.

امام خمینی «قدس سرہ الشّریف»

فهرست

۱	فصل ۱—کلیات شیمی آلی
۹	فصل ۲—آلکان‌ها
۳۹	فصل ۳—آلکن‌ها
۶۵	فصل ۴—آلکین‌ها
۸۱	فصل ۵—سیکلوآلکان‌ها
۹۳	فصل ۶—هیدروکربن‌های آروماتیک
۱۱۸	فصل ۷—ترکیب‌های آلی اکسیژن‌دار
۱۲۷	منابع و مأخذ

مقدمه

پژوهش‌های باستان‌شناسی، نشان می‌دهد که انسان از دوران ماقبل تاریخ با برخی مواد آلی سروکار داشته است. تولید الكل از تخمیر شیره میوه‌ها و تهیه سرکه از مایعات الكل دار، از هزاران سال پیش شناخته شده است. نیاکان ما نیز از رنگ‌های طبیعی، نیشکر، روغن‌های گیاهی، چربی‌های حیوانی و سایر فرآورده‌های حاصل از موجودات زنده، برای تأمین نیازهای روزمره خود (خوراک، پوشک، دارو و ...) استفاده می‌کردند. اما یک علم جداگانه که ترکیب‌های کربن را مورد بررسی قرار می‌دهد، فقط در خلال نیمه اول قرن گذشته پا به عرصه وجود گذاشت. تا قبل از آن زمان، همه مواد بر حسب منشأ آن‌ها، به سه گروه معدنی، گیاهی و جانوری طبقه‌بندی می‌شدند و هر یک جداگانه مورد بررسی قرار می‌گرفتند.

با پیشرفت روش‌های تجزیه شیمیایی و تشخیص نوع عنصرها و ساختار مواد گوناگون، ثابت شد که مواد حاصل از گیاهان و جانوران دارای کربن‌اند. برزلیوس (BERZELIUS ۱۸۰۷) پیشنهاد کرد که مواد استخراج شده از موجودات زنده، مواد آلی نامیده شوند و دانشی که به مطالعه آن‌ها می‌پردازد، به شیمی آلی موسوم گردد.

در فصل اول این کتاب، تا حدودی به تاریخچه پیدایش علم شیمی آلی و اهمیت و ارتباط این علم با دیگر رشته‌های دانش و تکنولوژی خواهیم پرداخت.

هم‌اکنون، انسان می‌تواند انواع مواد طبیعی را که در بدن موجودات زنده وجود دارند، به طور مصنوعی (ستنز SYNTHESIS) بسازد. هم‌چنین توانسته است هزاران نوع فرآورده را که در طبیعت وجود ندارند و برای تأمین نیازهای تکنولوژی، بهداشت و رفاه او لازم است، تولید کند.

شیمی آلی، در قلمرو زیست‌شیمی، به مطالعه فرایندها و اعمال حیاتی که در سلول‌ها و بدن موجودات زنده انجام می‌گیرد، می‌پردازد و ما را از اسرار بی‌شمار عالم خلقت و شگفتی‌های آن، آگاه می‌سازد و سرانجام بسیاری از نظام‌های بدیع و قوانین حاکم بر آن‌ها را آشکار می‌کند.

دانش شیمی آلی، هم‌اکنون بیشترین کاربرد را در صنایع امروزی دارد. در فصل‌های مختلف این کتاب خواهید دید که چگونه گازها و ترکیب‌های نفتی و یا فرآورده‌های حاصل از تقطیر زغال سنگ، به انبوی از فرآورده‌های صنعتی تبدیل می‌شوند و در قلمروهای گوناگون صنعت، کشاورزی، پزشکی، وسایل خانگی، پوشک، بهداشت و... به کار می‌روند.

فراگیری تدریجی شیمی آلی شما را با بسیاری از قلمروهای گسترده این دانش و کاربردهای آن در زندگی روزمره، صنعت و تکنولوژی آشنا خواهد کرد.

توجه — مباحثی که تحت عنوان «مطالعه آزاد» ارائه شده و زمینه رنگی دارند و یا در کادر قرار گرفته‌اند، به درک عمیق‌تر مفاهیم و فرایندها کمک می‌کنند. این مباحث می‌توانند پاسخ‌گوی نیاز فراگیرانی باشند که علاقه‌بیشتری به گسترش دانش خود و یا ادامه تحصیل دارند. پرسش‌های امتحانی در این مقطع تحصیلی شامل این گونه مطالب نمی‌شود.

هدف‌های کلی

- ۱- آشنایی با برخی مواد شیمی آلی که در زندگی روزمره و صنعت اهمیت دارند.
- ۲- درک ساده رابطه متقابل میان ساختار مواد آلی و خواص فیزیکی و شیمیایی آنها.
- ۳- آشنایی با برخی فرآورده‌های مهم آلی که در صنایع ملی کشور نقش اساسی دارند.
- ۴- آموختن مبانی ساده واکنش‌های شیمی آلی و کاربرد آنها در تشخیص و تهیه مواد آلی.

فصل اول

کلیات شیمی آلی

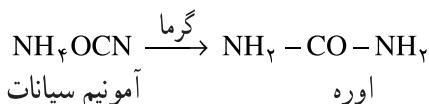
هدف‌های رفتاری فصل (۱)؛ دانش‌آموز، پس از آموختن مفاهیم و روش‌های این فصل، باید بتواند:

- ۱- تحولات تاریخی منجر شده به پیدایش علم شیمی آلی را به اختصار بیان کند.
- ۲- نقش شیمی آلی را در تأمین برخی نیازهای روزمره زندگی، صنعت، کشاورزی و بهداشت مثال بزنند.
- ۳- برخی مراحل روش علمی را که دانشمندان از ابتدای برخورد با یک ماده مجهول تا رسیدن به فرمول ساختاری و ارائه طرح تولید آن در کارخانه، طی می‌کنند، بیان کند.
- ۴- با در اختیار داشتن یک ماده مجهول، راه و روش‌هایی برای تشخیص معدنی یا آلی بودن آن، پیشنهاد کند.
- ۵- فراوانی مواد آلی را نسبت به مواد معدنی توجیه کند.

۱-۱- پیشگفتار

گوناگونی ظاهری موجودات زنده و مواد روی کره زمین، بسیار چشمگیر است. با یک نگاه ساده چنین به نظر می‌رسد که شباهت‌های یک پروانه و یک فیل خیلی ناچیز است، اماً با یک مطالعه‌ی علمی، روشن می‌شود که اصول شیمیابی حاکم بر زندگی یک پروانه و یک فیل حتی یک درخت و یک انسان کم و بیش مشابه است. شیمی، نوعی توصیف برای جهان موجودات و اشیاء قابل مشاهده در قالب اتم‌ها و مولکول‌هاست. از نظر یک شیمی‌دان، گوناگونی شکفتانگیز و فراوانی مواد و موجودات، علیرغم اشتراک آن‌ها در عوامل وحدت بخش شیمیابی، نیز خود انگیزه‌ی مهمی برای کنجکاوی و چراجویی است.

تا ابتدای قرن نوزدهم، قلمرو دانش شیمی به دو بخش شیمی آلی^۱ – به عنوان شیمی موادی که از بدن موجودات زنده گرفته می‌شود – و شیمی معدنی^۲ – به عنوان موادی که از معادن گرفته می‌شود – تقسیم شده بود. از گذشته‌های خیلی دور این پندار حاکم بود که پیدایش مواد آلی، تنها به کمک نوعی نیروی حیاتی امکان‌پذیر است. به همین دلیل، چنین وانمود شد که ماهیت مواد آلی کلاً با مواد معدنی متفاوت است. و هلر^۳، دانشمند آلمانی، در سال ۱۸۲۸ برای نخستین بار، در ساختن یک ماده آلی از یک ماده معدنی توفیق یافت. او اوره را که در اداره موجودات زنده وجود دارد، از گرم کردن آمونیم سیانات که یک نمک معدنی است، تهیه کرد.

انجام این آزمایش و چند آزمایش مشابه بعدی، در مورد تهیه مواد آلی از مواد معدنی، نظریه‌ی نیروی حیاتی را به کلی از اعتبار

۱- شیمی اورگانیک (ORGANIC CHEMISTRY). واژه‌ی ORGAN به معنی اندام موجود زنده است. ORGANISM یعنی موجود زنده.

۲- INORGANIC CHEMISTRY شیمی معدنی که معنی تحت‌اللفظی آن شیمی غیرآلی است.

۳- FRIEDRICH WÖHLER استاد دانشگاه گوتینگن آلمان.

انداخت. با شکستن این سدّ ذهنی استباه‌آمیز، دانشمندان با تلاش و بی‌گیری و در چارچوب اصول و نظریات معمول شیمی، به دنبال ساختن انواع مواد آلی شتافتند و زمینه را برای آشنایی نظری و تاحدودی عملی با میلیون‌ها ماده آلی جدید، که حتی بسیاری از آن‌ها در سلول زنده یافت نمی‌شد^۱، فراهم آوردند و بدین‌سان دانش شیمی آلی رشد و گسترش یافت و بر اصول و روش‌های علمی استوار گردید. این اصول و روش‌ها بیشتر مبنی بر شناخت ساختار مولکول‌های مواد آلی و کیفیت واکنش میان آن‌ها مرکز شد. بنابراین، شما نیز که در آموخته‌های قبلی خودتان با مفاهیم اولیه شیمی عمومی، مانند ساختار الکترونی اتم، پیوند، رابطه‌ی انرژی با ماده، سرعت واکنش و تعادل‌های شیمیایی آشنا شده‌اید، هم‌اکنون می‌توانید به آموختن اصول اولیه این علم پردازید.

۲-۱- نگاهی امروزی به شیمی آلی

شیمی آلی، شیمی ترکیب‌های کربن است. اتم کربن، در میان یک‌صد و اندی عنصر جدول تناوبی ویژگی‌های بی‌نظیری از نظر گوناگونی و پیچیدگی ترکیب‌های خود دارد. توانایی کربن در تشکیل پیوندهای ساده $C-C$ -، پیوندهای دوگانه $C=C$ و پیوندهای سه‌گانه $C \equiv C$ -، یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های ترکیب‌های کربن است که به پیدایش میلیون‌ها ماده آلی می‌انجامد. با گسترش داشت شیمی آلی، دانشمندانی که علاقه‌مند به مطالعه‌ی قلمروهای پیچیده‌تر شیمی حیات و شگفتی‌های عالم خلقت بودند، به ایجاد قلمرو خاصی از شیمی آلی به نام بیوشیمی (زیست شیمی) را پرداختند. آنان نیز ساختار مولکول‌ها و واکنش‌های بسیار پیچیده و اعجاب‌برانگیز انجام یافته در سلول‌های موجود زنده را مورد توجه قرار دادند و از داشت شیمی عمومی، در مطالعه‌ی بیوشیمی استفاده کردند. ساختار پیچیده‌ی مواد مهمی هم‌چون پروتئین‌ها، کربوهیدرات‌ها، چربی‌ها و غیره را مورد مطالعه قرار دادند و همواره در تلاش بوده و هستند که به راز برخی واکنش‌های بسیار پیچیده‌ی بدن انسان و سایر موجودات زنده پی‌برند. پی‌بردن به این گونه رازها، خود انگیزه و وسیله‌ای برای گسترش دانش‌های دیگر هم‌چون فیزیولوژی، بهداشت، داروسازی و تکنولوژی‌های مربوط به آن‌هاست.

۳-۱- اهمیت شیمی آلی و فرآورده‌های صنایع شیمی آلی

شیمی آلی برای همه‌ی قلمروهای زندگی ما اهمیت حیاتی دارد. تقریباً ۹۵٪ انرژی مورد استفاده ما از سوختن ترکیب‌های کربن به دست می‌آید. لباس‌هایی که می‌بoshیم، چه آن‌هایی که از الیاف طبیعی هم‌چون پنبه، پشم و ابریشم بافته شده‌اند، و چه آن‌هایی که به شیوه‌ی مصنوعی (سنتر^۲) از الیاف روئایی ترکیب‌های نفتی و غیره به دست بشر ساخته می‌شوند، همگی منشأ‌آلی دارند. انواع مواد غذایی و دارویی شگفت‌آوری که مصرف می‌کنیم، رنگ‌ها، پاک‌کننده‌ها و بسیاری مواد بهداشتی معجزه‌گر، اسباب بازی‌ها و ظروف آشپزخانه پلاستیکی، نوشابه‌ها، مواد دفع آفات، همه و همه از مواد آلی ساخته می‌شوند. تقریباً همه‌ی فعالیت‌های حیاتی در زندگی انسان و سایر مخلوقات، بر واکنش‌های ترکیب‌های آلی استوار است. هرگاه از این ترکیب‌ها و واکنش‌های آن‌ها برخوردار نبودیم، کره‌ی زمین نیز هم‌چون کره ماد، سرزمنی فاقد حیات بود.

۱- تقریباً می‌توان گفت که همه مواد آلی امروزی، یا از موجودات زنده فعلی و یا از بقایای موجودات زنده دوران گذشته‌ی کره زمین به دست می‌آیند. مهم‌ترین منع مواد و فرآورده‌های آلی ساخته دست بشر از ترکیب‌های نفتی است. نفت و گاز طبیعی در اصل طی میلیون‌ها سال پیش، از موجودات زنده در اعماق زمین به دست آمده است.

۲- سنتر (SYNTHESIS) ترکیب چند عنصر با چند ترکیب با یکدیگر برای تولید یک ماده است. واژه‌ی سنتر در شیمی آلی از ابتدا برای فرآیند تولید یک ماده از عنصرهای اولیه یا از سایر ترکیب‌هایی که می‌توان آن‌ها را به شیوه‌ی سنتر از عنصرهای اولیه آن‌ها پدید آورد، به کار رفت. هیچ ماده‌ای که محصول یک موجود زنده است، در این راه به کار نمی‌رود.

۴- مقایسه خواص عمومی ترکیب‌های آلی و معدنی

مرزبندی دقیق و علمی، میان مواد آلی و معدنی نه ممکن است و نه سودمند. انجام این کار با این واقعیت تضاد دارد که «تفاوت اساسی میان بسیاری از پیوندهای مواد آلی و غیرآلی وجود ندارد». از سوی دیگر، «اصول حاکم بر واکنش‌های آلی و معدنی، کم و بیش یکی هستند». با وجود این، انجام این مقایسه میان دو قلمرو از مواد آلی و یا بهتر بگوییم ترکیب‌های کربن و مواد معدنی، از این نظر برای ما پسندیده است، که روش‌های نسبتاً ساده‌ای برای طبقه‌بندی و بررسی انبوه مواد آلی فراهم می‌آورد. نکته مهمی که در این جا مذکور می‌شویم این است که در اغلب مقایسه‌ها، محدودیت‌ها و استثناهایی مشاهده می‌شود که در هر مورد دلیل خاص خود را دارد (اصل محدودیت در قلمرو فرضیه‌های علمی). جدول ۱-۱، چنین مقایسه‌ای را ارائه می‌دهد.

جدول ۱-۱- مقایسه خواص عمومی ترکیب‌های آلی و معدنی

خواص عمومی ترکیب‌های آلی	خواص عمومی ترکیب‌های معدنی
۱- گوناگونی عنصرها در مواد آلی محدود است. غیر از عنصر اصلی که کربن است، اغلب شامل عنصرهای H، O، N هستند. گاهی نیز عنصرهای هالوژن، گوگرد و فسفر در آن‌ها وجود دارد.	۱- گوناگونی عنصرها در ترکیب‌های معدنی بسیار زیاد است. در ترکیب‌های دو عنصری، یک فلز یا هیدروژن با یک نافلز ترکیب شده است (مانند NaCl و HCl) و در ترکیب‌های سه عنصری، اغلب اکسیژن نیز همراه با فلز و نافلز است (مانند اسیدها، بازها و نمک‌های سه تایی از قبیل NaNO ₃ و NaOH ، HNO ₃)
۲- تعداد ترکیب‌های آلی به چندین میلیون می‌رسد. علت این امر، امکان پیوند یافتن اتم‌های کربن با یکدیگر، هم‌چنین تشکیل «ایزومرها» است که در مبحث بعدی، تشریح خواهد شد.	۲- تعداد ترکیب‌های معدنی شناخته شده تاکنون در حدود ۲۰۰۰۰۰ است.
۳- ترکیب‌های آلی به صورت مولکول‌های وجود دارند که پیوند میان اتم‌های آن‌ها کووالانسی، و نیروهای جاذبه میان این مولکول‌ها از استحکام کمتری برخوردار است. درنتیجه:	۳- اغلب ترکیب‌های معدنی، دارای پیوندهای الکترووالانسی و به اصطلاح یونی هستند. این ساختار یونی سبب می‌شود که :
الف- مواد آلی نسبت به مواد معدنی یونی، اغلب زود ذوب هستند.	الف- اغلب آن‌ها جامد و دیرذوب باشند.
ب- بخش اعظم ترکیب‌های آلی در آب حل نمی‌شوند.	ب- اغلب آن‌ها در آب که یک حلال قطبی است، حل شوند.
ج- محلول اغلب آن‌هایی که در آب انحلال پذیر هستند، رسانای خوبی برای جریان برق نیست.	ج- محلول آن‌ها رسانای جریان برق باشد.
۴- در اثر گرما، کم مقاومت و ناپایدارند و تجزیه و سیاه می‌شوند.	۴- معمولاً در اثر گرما پایدارند.
در آتش می‌سوزند و گاز کربن دی اکسید تولید می‌کنند.	۵- سرعت واکنش ترکیب‌های معدنی با یکدیگر نسبتاً زیاد است.
۵- واکنش بین دو ترکیب آلی اغلب بسیار آهسته است، و در بسیاری از موارد به گرما دادن و استفاده از کاتالیزگر نیاز داریم. با تولید انواع کاتالیزگرهای معروف به آتزیم‌ها در سلول‌های زنده، واکنش میان مواد آلی در بدن موجود زنده نسبتاً سریع انجام می‌گیرد.	مثلاً اگر کمی هیدروکلریک اسید را بر سدیم هیدروکسید، بیفزاییم، ظرف واکنش فوراً گرم می‌شود و چنان‌چه از شناساگر رنگی استفاده شود، تغییر رنگ شناساگر به سرعت انجام می‌گیرد.

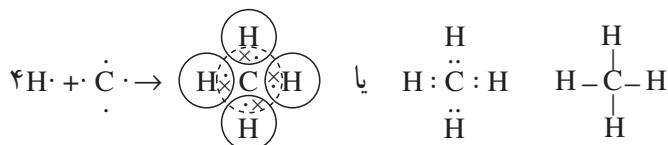
۱- همه پیوندهای شیمیایی میان اتم‌ها، چه در مواد معدنی، حاصل نیروهای جاذبه الکتروستاتیک میان اتم‌هاست.

۱-۵- دو علت مهم برای فراوانی ترکیب‌های آلی

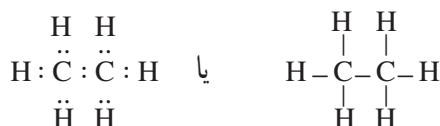
چرا عنصر کربن هم چون سایر عنصرهای جدول تناوبی نیست؟ چرا این عنصر قادر به ایجاد انبوه مواد آلی با آن همه نفاوت در خواص است؟ پاسخ به این پرسش‌ها را می‌توان با مطالعه‌ی ساختار اتمی کربن که دارای ۴ الکترون ظرفیت است، هم‌چنین کوچک بودن شعاع آن، و داشتن الکترونگاتیوی در حد میانه، توجیه کرد. این ویژگی‌ها موجب پیدایش دو خاصیت عمومی زیر است:

۱-۵-۱- امکان تشکیل پیوندهای محکم کربن-کربن:

هر یک از الکترون‌های لایه‌ی ظرفیت کربن می‌توانند با عنصرهای دیگری که قادرند از راه به اشتراک گذاشتن الکترون و تشکیل پیوند کووالانسی، لایه‌ی الکترونی خود را کامل کنند، به اشتراک درآیند. هیدروژن، اکسیژن و نیتروژن از جمله عنصرهایی هستند که قادرند در این راه، با کربن ایجاد پیوند کنند. یک اتم کربن می‌تواند به تنهایی حداقل چهار زوج الکترون در اشتراک داشته باشد. این اتم در ترکیب با ۴ اتم هیدروژن که هر یک از آن‌ها یک الکترون دارد، می‌تواند ساده‌ترین و کوچک‌ترین مولکول آلی را به صورت متان (CH_4) پدید آورد.

لیکن بازترین ویژگی‌ای که اتم کربن را از اتم سایر عنصرها متمایز می‌سازد (با استثنای سیلیسیم)، قابلیت به اشتراک گذاردن الکترون با سایر اتم‌های کربن و ایجاد پیوندهای کووالانسی محکم کربن-کربن است. برای مثال، به ساختار دومین مولکول آلی از نظر سادگی، معروف به اتان (C_2H_6) توجه کنید:

پدیده‌ی تشکیل پیوند ساده و محکم $\text{C}-\text{C}$ ، ممکن است ادامه یابد و مولکول‌هایی با زنجیرهای بلند پدید آورد که نمونه آن‌ها را در خانواده‌ی بزرگی از ترکیب‌های آلی به نام آلکان‌ها مطالعه خواهید کرد (آلکان‌ها، بخش اعظم سوخت‌های گازی، مایع و جامد نفتی را تشکیل می‌دهند). در عین حال، دو اتم کربن می‌توانند دو جفت الکترون به اشتراک بگذارند و پیوند کووالانسی دوگانه $\text{C}=\text{C}$ پدید آورند.

نمونه این پیوندها را در خانواده‌ی دیگری از ترکیب‌های آلی خواهید دید. وبالاخره دو اتم کربن، می‌توانند سه جفت الکترون به اشتراک بگذارند و پیوند کووالانسی $\text{C}\equiv\text{C}$ پدید آورند.

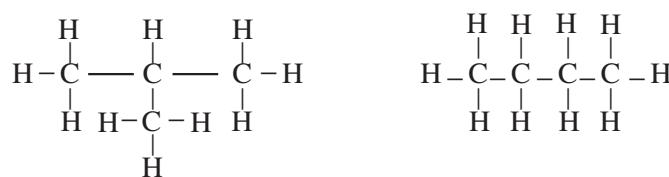
نمونه این گونه پیوندها را نیز در خانواده‌ی دیگری از ترکیب‌های آلی مطالعه خواهید کرد.

۱-۵-۲- امکان پیدایش ایزومرها: یک فرمول در شیمی معدنی، معمولاً نشان دهنده‌ی یک ماده با ویژگی‌های خاص آن است. مثلاً فرمول H_2SO_4 فقط نماینده‌ی یک ماده به نام سولفوریک اسید است. در صورتی که یک فرمول مولکولی در شیمی آلی، معمولاً نشان دهنده‌ی یک یا چندین ترکیب با خواص مختلف است. برای مثال، آزمایش نشان می‌دهد که دو نوع ماده با فرمول مولکولی C_4H_10 وجود دارد که از نظر برخی خواص با یکدیگر تفاوت دارند. جدول زیر، برخی ویژگی‌های فیزیکی این دو ماده را نشان می‌دهد.

جدول ۱-۲- برخی خواص فیزیکی دو ایزومر C_4H_{10}

ماده‌ی شماره‌ی ۲ (فرمول مولکولی C_4H_{10})	ماده‌ی شماره‌ی ۱ (فرمول مولکولی C_4H_{10})	
-159°C	-128°C	دمای ذوب
-12°C	-0/5°C	دمای جوش
°/557	°/599	چگالی مایع (در °C (-20°C)) (گرم بر سانتی‌متر مکعب)
1320 mL	1813 mL	میزان حل شدن در 1000 CC
		الکل معمولی

چگونه می‌توان این واقعیت‌ها را توجیه کرد؟ با توجه به دانسته‌های قبلی، در مورد تأثیر ساختار یک ماده بر خواص آن، آیا می‌توان چنین فرض کرد که این دو ماده نیز ساختار متفاوت دارند؟ هرگاه در صدد باشیم که آرایش‌های ممکن را برای مولکول C_4H_{10} به صورت گسترده روی کاغذ بیاوریم، مشاهده خواهیم کرد که ضمن رعایت ۴ ظرفیتی بودن کربن و یک ظرفیتی بودن هیدروژن، دو امکان وجود دارد:

طرح ساختاری الف

توجه شود که با کاستن یک اتم کربن از زنجبیر بدون شاخه طرح الف، و تشکیل شاخه‌ی جانبی، طرح ب فراهم می‌گردد. تحقیق تجربی، صحت وجود این دو طرح ساختاری را تأیید می‌کند و نشان می‌دهد که طرح ساختاری الف با فرمول ساختاری ماده شماره‌ی ۱ و طرح ساختاری ب با فرمول ساختاری ماده‌ی شماره‌ی ۱-۲ جدول، مطابقت دارد. موادی که دارای فرمول مولکولی یکسان هستند، ولی دارای فرمول‌های ساختاری و خواص متفاوت می‌باشند، ایزومر نامیده می‌شوند. بدیهی است که هر زمان به ماده‌ای به فرمول C_4H_{10} اشاره شود، این سوال مطرح می‌شود که منظور کدام ایزومر است؟

۱- داده‌های این گونه جدول‌ها برای مقایسه و نتیجه‌گیری است، نه برای به‌خاطر سپردن!

۲- ایزومر از دو کلمه‌ی یونانی isos به معنی یکسان، و MEROS به معنی اجزا گرفته شده است.

ایزومری که دارای زنجیر مستقیم است، یا ایزومر شاخه دار آن؛ داشتمندان در نامگذاری های اولیه خود، ایزومر C_4H_10 را که زنجیر مستقیم دارد، بوتان نرمال، و نوع شاخه دار را ایزو بوتان نام نهادند. در آینده خواهیم دید که در مولکول های آلی سنگین تر، که تعداد اتم های کربن بیشتر است، تعداد ایزومرها به شدت افزایش می یابد.

۶-۱- طبقه بندی مواد آلی

از آن جا که تعداد ترکیب های آلی از چند میلیون تجاوز می کند، راه و روش هایی برای طبقه بندی و آسان کردن مطالعه ای آن ها ابداع شده است. این ترکیب ها در گروه ها و خانواده هایی قرار می گیرند که دارای ساختار های نسبتاً مشابه و خواص کم و بیش یکسان هستند. برای آشنایی با یک گروه، کافی است که یک چند عضو از آن گروه را مورد مطالعه قرار دهیم. پیش از این نیز برای آشنایی با انبوه مواد معدنی و خواص آن ها از چنین شیوه ای مانند کاربرد اصول طبقه بندی عنصرها در جدول تناوبی استفاده کردید. آسان ترین شیوه را که ما برای طبقه بندی مواد آلی به کار خواهیم برد، تقسیم آن ها به دو گروه «هیدروکربن ها^۱» و به عبارتی ترکیب های هیدروژن و کربن، و «ترکیب های آلی مشتق از هیدروکربن ها» است که اغلب شامل اکسیژن، نیتروژن و هالوژن ها هستند.

۷-۱- طبقه بندی هیدروکربن ها

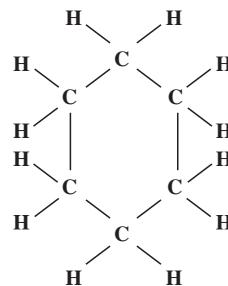
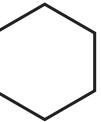
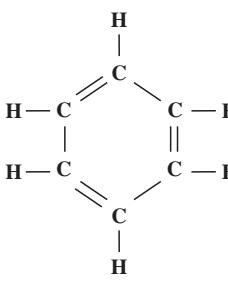
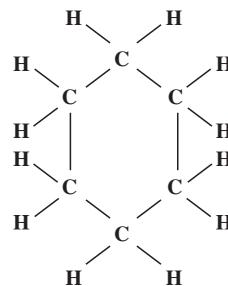
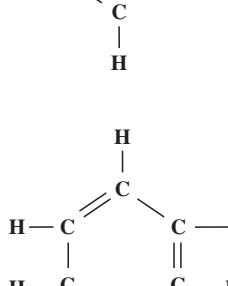
همان طور که از نام «هیدروکربن ها» برمی آید، این مواد فقط شامل کربن و هیدروژن هستند. می دانیم که طبقه بندی اشیا باید بر اساس ملاک هایی باشد. ملاک علمی طبقه بندی هیدروکربن ها، بر اساس نوع پیوندهای کربن - کربن و شکل ساختاری مولکول های آن هاست. در عین حال، و در آغاز طبقه بندی از یک شیوه تاریخی در تقسیم بندی همه ای مواد آلی به دو دسته ای بزرگ «هیدروکربن های آلیفاتیک^۲» و «هیدروکربن های آروماتیک^۳» تبعیت می کنیم. بنابراین، طبقه بندی کلی هیدروکربن ها را در این سطح تحصیلی، به صورت ساده زیر ارائه می دهیم :

^۱-HYDROCARBONS

^۲- ALIPHATIC HYDROCARBONS

^۳- AROMATIC HYDROCARBONS

نمودار شکل ۱-۳ - طبقه‌بندی هیدروکربن‌ها

نام خانواده	مثال	فرمول ساختاری
آلکان‌ها	اتان	$\begin{array}{c} \text{H} & \text{H} \\ & \\ \text{H} - \text{C} - \text{C} - \text{H} \\ & \\ \text{H} & \text{H} \end{array}$
آلکن‌ها	اتین	$\begin{array}{c} \text{H} & \text{H} \\ & \diagdown \\ & \text{C} = \text{C} \\ & \diagup & \diagdown \\ \text{H} & & \text{H} \end{array}$
الکین‌ها	اتین	$\text{H} - \text{C} \equiv \text{C} - \text{H}$
آلیفاتیک هیدروکربن‌های حلقوی (سیکلوآلکان‌ها)	سیکلوهگزان	 <p>سیکلوهگزان</p>
بنزن		$\begin{array}{c} \text{H} \\ \\ \text{H} - \text{C} = \text{C} - \text{C} - \text{H} \\ \quad \\ \text{H} - \text{C} = \text{C} \quad \text{C} - \text{H} \\ \quad \\ \text{H} \quad \text{H} \end{array}$
آلکیل بنزن‌ها	متیل بنزن	$\begin{array}{c} \text{H} \\ \\ \text{H} - \text{C} = \text{C} - \text{C} - \text{C} - \text{H} \\ \quad \quad \\ \text{H} - \text{C} = \text{C} \quad \text{C} - \text{H} \quad \text{H} \\ \quad \\ \text{H} \quad \text{H} \end{array}$
 یا یا 		
 یا 		

پرسش و تمرین

- ۱- یک اختلاف نظر مهم میان دانشمندان فعلی و گذشته را در مورد مفهوم ماده‌ی آلی بیان کنید، و یک مثال بیاورید.
- ۲- چرا تعداد ترکیب‌های آلی به میلیون‌ها می‌رسد، در صورتی که تعداد عنصرهای تشکیل‌دهنده این مواد، سیار محدود است؟
- ۳- نام سه ماده‌ی آلی مهم موجود در محیط زندگی را که در طبیعت وجود دارند، و سه ماده دیگر را که به‌طور مصنوعی تهیّه می‌شوند، نام ببرید.
- ۴- چهار تفاوت مهم میان یک ترکیب معدنی و یک ترکیب آلی را بیان کنید.
- ۵- مثالی بیاورید که طی آن نشان دهید خواص یک ماده‌ی آلی به ساختار مولکولی آن وابسته است.
- ۶- دو هیدروکربن آلیاتیک و یک هیدروکربن آروماتیک را نام ببرید.

آلکان‌ها (هیدروکربن‌های سیرشده‌ی زنجیری)

هدف‌های رفتاری فصل (۲)؛ داشت آموز، پس از آموختن مفاهیم و روش‌های این فصل، باید بتواند:

- ۱- منابع آلکان‌ها را در طبیعت و بویژه در ایران، با ذکر مثال، بیان کند.
- ۲- روند تغییر خواص آلکان‌ها را با توجه به افزایش وزن مولکولی توجیه کند.
- ۳- در نامگذاری آلکان‌ها و نوشتمن فرمول آن‌ها در سطح مقدماتی، مهارت نشان دهد.
- ۴- ایزومرهای ممکن را برای یک آلکان اولیه بنویسد و نامگذاری کند.
- ۵- از عهده‌ی حل برخی مسائل عددی ساده در ارتباط با تشخیص فرمول آلکان‌های اولیه، برآید.
- ۶- برخی کاربردهای مهم آلکان‌ها و مشتقات آن‌ها را در زندگی و صنعت فهرست‌وار، بیان کند.
- ۷- مکانیسم واکنش جانشینی رادیکالی را در آلکان‌ها، با ذکر یک مثال ساده توضیح دهد.
- ۸- انرژی یک واکنش ساده‌ی مربوط به آلکان‌ها را بر اساس انرژی‌های پیوندی، محاسبه کند.
- ۹- نقش آلکان‌ها را در تأمین انرژی مورد مصرف در زندگی و صنعت به اختصار بیان کند و فرمول کلی سوختن آن‌ها را بنویسد.

۱-۲- پیشگفتار

آلکان‌ها، هیدروکربن‌هایی هستند که به صورت گاز، مایع و جامد در نفت خام وجود دارند. این ترکیب‌ها، مهم‌ترین منابع انرژی را تشکیل می‌دهند. در عین حال، با برداشتن یک یا چند اتم هیدروژن از مولکول آن‌ها و جایگزین کردن آن‌ها به وسیله‌ی اتم‌ها یا گروه‌هایی از اتم‌های دیگر، انواع فراوانی از مواد آلی جدید تهیه می‌شوند. بنابراین آلکان‌ها در حکم مواد آغازین برای تهیه تعداد زیادی از مواد آلی به شمار می‌روند.

۲-۲- ساختار و فرمول آلکان‌ها

آلکان‌ها یا هیدروکربن‌های سیرشده، ترکیب‌هایی از هیدروژن و کربن هستند که هر اتم کربن در آن‌ها به وسیله‌ی چهار پیوند کووالانسی ساده، و از طریق چهار جفت الکترون با چهار اتم دیگر پیوند دارند. به مثال‌های زیر که مربوط به چهار آلکان اولیه است، توجه کنید:

نام	فرمول مولکولی ^۱	فرمول ساختاری	فرمول ساختاری ^۲ (پیوندها به صورت جفت خط فاصله)
متان	CH_4	$\text{H} \ddot{\text{C}} : \text{H}$	$\begin{array}{c} \text{H} \\ \\ \text{H}-\text{C}-\text{H} \\ \\ \text{H} \end{array}$
اتان	C_2H_6	$\begin{array}{cc} \text{H} & \text{H} \\ \ddot{\text{C}} & : \ddot{\text{C}} : \text{H} \\ \ddot{\text{H}} & \ddot{\text{H}} \end{array}$	$\begin{array}{c} \text{H} \quad \text{H} \\ \quad \\ \text{H}-\text{C}-\text{C}-\text{H} \\ \quad \\ \text{H} \quad \text{H} \end{array}$
پروپان	C_3H_8	$\begin{array}{ccc} \text{H} & \text{H} & \text{H} \\ \ddot{\text{C}} & : \ddot{\text{C}} & : \ddot{\text{C}} : \text{H} \\ \ddot{\text{H}} & \ddot{\text{H}} & \ddot{\text{H}} \end{array}$	$\begin{array}{c} \text{H} \quad \text{H} \quad \text{H} \\ \quad \quad \\ \text{H}-\text{C}-\text{C}-\text{C}-\text{H} \\ \quad \quad \\ \text{H} \quad \text{H} \quad \text{H} \end{array}$
بوتان	C_4H_{10}	$\begin{array}{cccc} \text{H} & \text{H} & \text{H} & \text{H} \\ \ddot{\text{C}} & : \ddot{\text{C}} & : \ddot{\text{C}} & : \ddot{\text{C}} : \text{H} \\ \ddot{\text{H}} & \ddot{\text{H}} & \ddot{\text{H}} & \ddot{\text{H}} \end{array}$	$\begin{array}{c} \text{H} \quad \text{H} \quad \text{H} \quad \text{H} \\ \quad \quad \quad \\ \text{H}-\text{C}-\text{C}-\text{C}-\text{C}-\text{H} \\ \quad \quad \quad \\ \text{H} \quad \text{H} \quad \text{H} \quad \text{H} \end{array}$

بررسی ساختار این هیدروکربن‌ها، ما را به چند ویژگی مهم می‌رساند:

۱- هر اتم کربن به وسیله‌ی چهار پیوند کووالانسی ساده با چهار اتم مجاور پیوند یافته است. چون هر چهار ظرفیت اتم کربن به وسیله‌ی چهار اتم دیگر اشغال شده، بنابراین، جایی برای ترکیب اضافی با اتم دیگر وجود ندارد. به همین دلیل، این هیدروکربن‌ها سیرشده یا اشباع شده^۳ نامیده می‌شوند، و بنابر قرارداد، نام آلکان^۴ به آن‌ها اطلاق می‌شود.

۲- تفاوت هر عضو از این مجموعه، با عضو قبلی یا بعدی در یک $\text{C}-$ است. این نوع ترکیب‌ها را که تفاوت آن‌ها در یک

یا چند ($-\text{CH}_2-$) است، سری هومولوگ^۵ (همده) می‌نامند. به همین دلیل، چهار عضو متان، اتان، پروپان و بوتان را هومولوگ همدیگر می‌دانیم، که در مجموع بخش اولیه‌ای از سری هومولوگ‌های آلکان‌ها را تشکیل می‌دهند. در آینده خواهیم دید که هومولوگ‌ها در هر خانواده‌ای از ترکیب‌های آلو وجود دارند، و در هر مورد، هر عضوی با عضو بعدی خود، در یک $-\text{CH}_2-$ اختلاف دارد.

۱- فرمول مولکولی: نشان‌دهنده‌ی نوع عنصرها و تعداد اتم‌های هر عنصر در یک مولکول است.

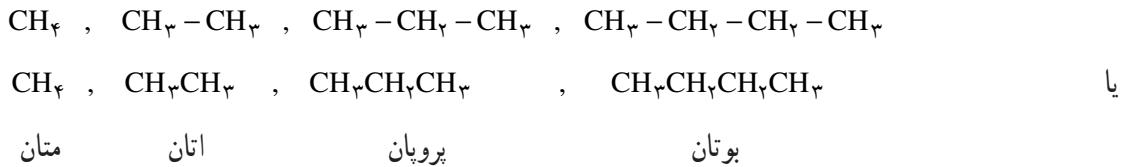
۲- فرمول ساختاری: نشان‌دهنده‌ی نوع عنصرها و تعداد اتم‌های هر عنصر در یک مولکول است، و هم نشان‌دهنده‌ی موقعیت اتم‌ها یا گروه‌های چند اتمی نسبت به یکدیگر در مولکول می‌باشد.

۳- از آنجا که در این ترکیب‌ها، هر ترکیب با ترکیب قبلی و بعدی خود در یک گروه «-CH_۲-» تفاوت دارد، یعنی به ازای هر اتم کربن، دو اتم هیدروژن به هیدروکربن قبلی اضافه می‌شود، پس اگر تعداد اتم‌های کربن n باشد، تعداد هیدروژن‌ها ۲n خواهد بود. از طرفی چون متان که نخستین عضو این خانواده است، خود دو اتم هیدروژن بیشتر از -CH_۲- دارد، پس می‌توان فرمول کلی هیدروکربن‌های این خانواده را H_n+2H (CH_۲)_n نوشت. این فرمول را برای سادگی به صورت C_nH_{۲n+۲} می‌نویسند. یعنی در این هیدروکربن‌ها، تعداد اتم‌های هیدروژن در هر مولکول، ۲ برابر تعداد اتم‌های کربن است. با این ترتیب، درخانواده‌ی آلkan‌ها بعد از بوتان، ترکیبی به فرمول C_۵H_{۱۲} خواهیم داشت (n=5 است، پس ۱۲=۲×۵+۲). این هیدروکربن، پنتان نام دارد.

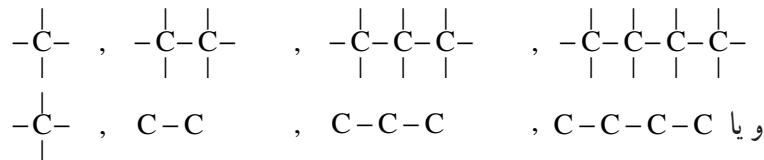
تمرین ۱-۲- فرمول مولکولی آلkanی را که ۶ اتم کربن دارد، بنویسید و یک فرمول الکترون نقطه‌ای و همچنین فرمول ساختاری برای آن رسم کنید.

تمرین ۲-۲- فرمول مولکولی آلkan‌ها را از C_۷ تا C_۱ بنویسید.

یادآوری- برای صرفه‌جویی در کاغذ، همچنین آسان کردن فرمول‌نویسی، به جای فرمول ساختاری گستردۀ‌ای که در ستون سمت چپ مثال‌های قبلی درباره متان، اتان، پروپان و بوتان ارائه شده است، فرمول این مواد را به «صورت متراکم» زیر می‌نویسند:

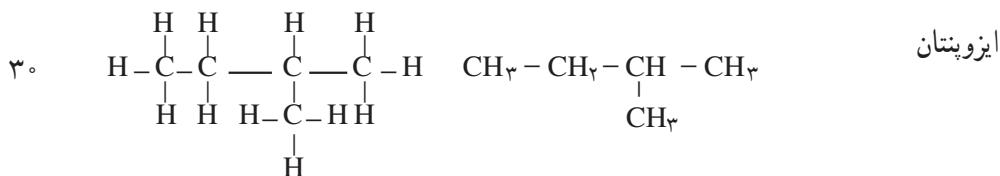
فرمول ساختاری بوتان را نیز می‌توان به صورت متراکم CH_۳(CH_۲)_۲CH_۳ نوشت.

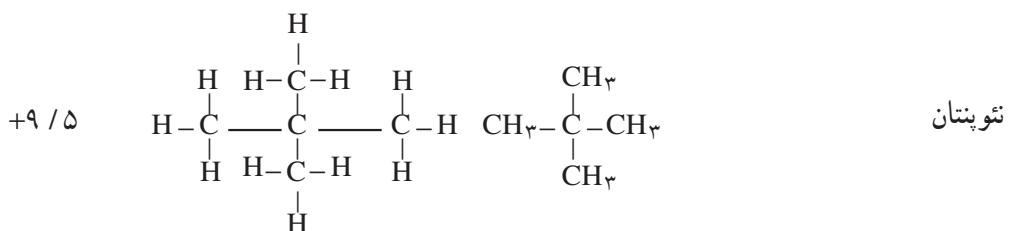
۳-۲- نامگذاری آلkan‌ها

۳-۱- نامگذاری معمولی برخی هیدروکربن‌های اولیه: با گسترش دانش شیمی آلی و کشف انبوه ترکیب‌های گوناگون آن، ضرورت جستجوی راه و روش علمی ساده برای نامگذاری این ترکیب‌ها بیش از پیش آشکار گردید. قبل‌آموخته‌اید که دانشمندان دو ایزومر بوتان (C_۴H_{۱۰}) را، یکی بوتان نرمال و دیگری را ایزو بوتان نام نهادند. برای هومولوگ بعدی بوتان به نام پنتان (C_۵H_{۱۲})، سه ایزومر به صورت زیر وجود دارد که بازهم برای معرفی آن‌ها از نام‌های قدیمی است، استفاده می‌شود.

نام ایزومرهای پنتان	فرمول ساختاری ایزومر	دماهی جوش ایزومر (°C)
---------------------	----------------------	-----------------------

پیشوند ایزو برای ترکیب‌هایی به کار می‌رود که بر روی کربن دوم از زنجیر اصلی یک شاخه متیل (CH₃) وجود داشته باشد.

پیشوند نئو برای ترکیب‌هایی به کار می‌رود که بر روی کربن دوم از زنجیر اصلی دو شاخه متیل وجود داشته باشد.

در این جا نیز دیده می‌شود که هر قدر تعداد شاخه‌های جانبی بیشتر باشد، دماهی جوش ایزومر پایین‌تر است. همان‌طور که دیده شد، برای تشخیص دو ایزومر بوتان از یکدیگر، از کلمه‌های نرمال و ایزو، و برای تشخیص سه ایزومر پنتان از کلمه‌های نرمال، ایزو و نئو استفاده کردیم. بدیهی است که در همو لوگ‌های سنگین تر بهشتدت بر تعداد ایزومرها افزوده می‌شود. این جاست که دانشمندان باید در اندیشه‌ی نامگذاری علمی، جامع و آسان باشند.

۲-۳-۲- دستور ایوپاک برای نامگذاری آلکان‌ها

جهان برای استاندارد کردن نامگذاری‌ها تشکیل گردید، که بعدها کار خود را در چارچوب اتحادیه معروف به ایوپاک^۱ دنبال کرد. تصمیم‌های این کمیته در مورد نامگذاری همه‌ی ترکیب‌های آلی در اغلب موارد، توسط کلیه کشورهای جهان رعایت می‌شود. دستور نامگذاری ایوپاک، ضمن انجام برخی تجدیدنظرها تاکنون به کار می‌رود. در عین حال، نام‌های قدیمی و معمولی برخی ترکیب‌های اوّلیه از هر سری از خانواده‌های ترکیب‌های آلی، در کنار نام‌های جدید کاربرد دارند. چهار هیدروکربن اوّلیه، دارای نام‌های معمولی متان (CH₄)، اتان (CH₃ - CH₃)، پروپان (CH₃ - CH₂ - CH₃) و بوتان (CH₃ - CH₂ - CH₂ - CH₃) هستند. دستور ایوپاک برای نامگذاری آلکان‌ها به قرار زیر است :

دستور شماره ۱ - بلندترین زنجیر را در مولکول مشخص و آن را نامگذاری کنید. مطابق این دستور، نام آلکان شامل دو

بخش است :

۱- انجمن جهانی شیمی نظری و کاربردی معروف به IUPAC

الف - پیشوندی که نشان دهندهٔ تعداد اتم‌های کربن به زبان یونانی^۱ است.
 ب - پسوند «آن ane» که مشتق از خانوادهٔ آلکان‌ها است. به نام و مشخصات ۸ آلکان اولیه ارائه شده در جدول ۱-۲ توجه کنید:

جدول ۱-۲ - نام، فرمول و برخی مشخصات فیزیکی ۸ آلکان اولیه

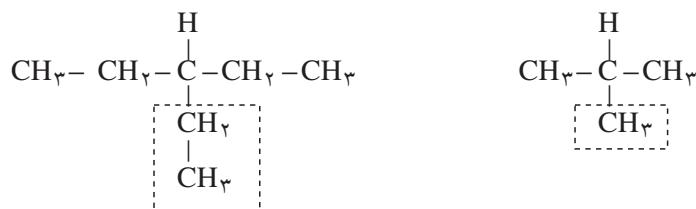
نام آلکان	فرمول مولکولی C_nH_{2n+2}	فرمول ساختاری متراکم	دماهی ذوب °C	دماهی جوش °C	چگالی g/ml
متان	CH_4	CH_4	-162	-182	-
اتان	C_2H_6	$CH_3 - CH_3$	-89	-183	-
پروپان	C_3H_8	$CH_3 - CH_2 - CH_3$	-42	-188	۰/۵ (مایع)
بوتان	C_4H_{10}	$CH_3 - (CH_2)_2 - CH_3$	-0/5	-138	۰/۵۹۹
پنتان	C_5H_{12}	$CH_3 - (CH_2)_3 - CH_3$	۳۶	-13°	۰/۶۲۷
هگزان	C_6H_{14}	$CH_3 - (CH_2)_4 - CH_3$	۶۹	-95	۰/۶۶
هپتان	C_7H_{16}	$CH_3 - (CH_2)_5 - CH_3$	۹۸	-91	۰/۶
اکтан	C_8H_{18}	$CH_3 - (CH_2)_6 - CH_3$	۱۲۶	-57	۰/۷۰۳

تمرین ۲-۳ - فرمول و نام آلکان‌های C_9H_{20} و $C_{10}H_{22}$ را بنویسید.

یادآوری: معرفی بنیان آلکیل - برای نامگذاری آلکان‌های پیچیده، دانستن نام بنیان‌ها ضرورت دارد. اگر از یک آلکان، یک اتم هیدروژن برداریم، آن‌چه باقی می‌ماند، بنیان الکیل نامیده می‌شود. برای مثال: بنیان متیل - CH_3 از متان (CH_4)، بنیان اتیل - C_2H_5 (یا CH_3CH_2) از اتان (C_2H_6)، و بنیان پروپیل - C_3H_7 از پروپان است. برای نامگذاری بنیان الکیل، پسوند «آن ane» را در آلکان به پسوند «ایل ail» تبدیل می‌کنند.

دستور شماره ۲: همهٔ گروه‌های آلکیل متصل به بلندترین زنجیر را نامگذاری کنید. هرگاه آلکان، دارای شاخهٔ

فرعی باشد، مانند دو مورد زیر:

ب

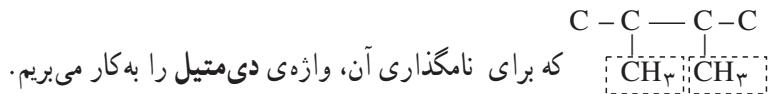
الف

نام ماده‌های اندکی پیچیده‌تر می‌شود. در اینجا ابتدا باید نام شاخه‌ها را مشخص کنیم. در دو مثال بالا، یک اتم هیدروژن از

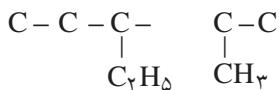
۱ - اعداد یونانی از یک تا ده عبارت اند از: deca - ۱۰، nona - ۹، octa - ۸، hepta - ۷، hexa - ۶، penta - ۵، tetra - ۴، tri - ۳، di - ۲، mono - ۱

مولکول الف برداشته شده، و به جای آن، یک بنیان متیل (CH_3) جایگزین شده است. در مولکول ب، یک بنیان اتیل (CH_3CH_2) جاشین یک اتم هیدروژن شده است.

توجه — هرگاه دو بنیان آلکیل مشابه، مانند دو بنیان متیل، به صورت دو شاخه فرعی وارد زنجیر اصلی شود، در نامگذاری آنها از پیشوند «دی» استفاده می‌شود. مانند :

هرگاه دو شاخه‌ی جاشینی که بر روی زنجیر اصلی می‌نشینند، متفاوت باشند، نامگذاری بر حسب تقدم حروف الفبای لاتین آنها انجام می‌گیرد. مانند :

در این مورد، نام اتیل (ethyl) بر نام متیل (methyl) مقدم است.

دستور شماره ۳ — اتم‌های کربن بلندترین زنجیر را طوری شماره‌گذاری کنید که اتم کربن شماره ۱ تردیک‌ترین موقعیت را به شاخه‌ی جاشین شده داشته باشد. به مثال زیر توجه کنید :

شماره‌گذاری درست

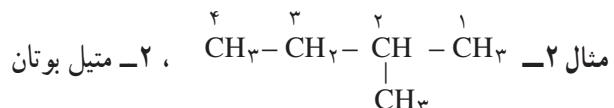
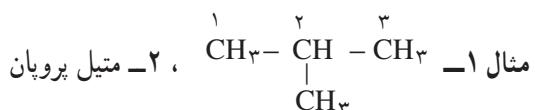
شماره‌گذاری غلط

دستور شماره ۴ — در مرحله پایانی، نام آلکان را به ترتیب زیر بنویسید :

الف — شماره‌ی اتم کربن متصل به گروه آلکیل را بنویسید، و پس از آن یک خط تیره (—) بکشید.

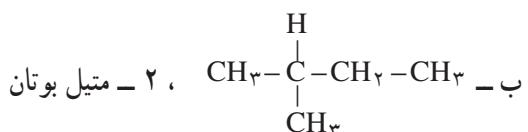
ب — نام بنیان الکیل را بنویسید.

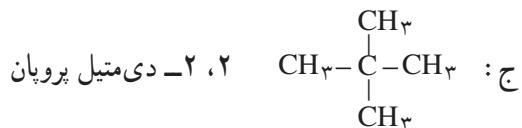
ج — نام زنجیر اصلی هیدروکربن (تنه‌ی اصلی) را بنویسید.

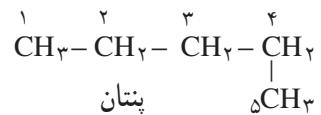
مثال ۳ : نامگذاری ایزومرهای پنتان (C_5H_{12}) بر حسب دستور ایوپاک (قبلًاً با نامگذاری قدیمی و معمولی آنها آشنا شدید) :

الف — $\text{CH}_3 - \text{CH}_2 - \text{CH}_2 - \text{CH}_2 - \text{CH}_3$ ، پنتان

توجه: در مورد مثال ج، می‌توان از ذکر موقعیت دو گروه متیل صرف نظر کرد، و این ماده را به صورت دی‌متیل پروپان نامگذاری کرد. چون این دو شاخه متیل ناگزیر، فقط در موقعیت اتم کربن شماره‌ی ۲ قرار می‌گیرند. موقعیت اتم کربن ۱ در پروپان یا هر مولکول دیگری، بنیان آلکیل را به عنوان شاخه نمی‌پذیرد، بلکه این بنیان امتدادی برای شاخه‌ی اصلی به شمار می‌رود. به مثال زیر توجه کنید:

تمرین ۴-۲ کدام نام را برای فرمول زیر انتخاب می‌کنید (بلندترین زنجیر کرنی چند اتم کربن دارد؟)

۲- اتیل هگزان؟

$$\text{C} - \text{C} - \text{C} - \text{C} - \text{C} - \text{C}$$

١

۳- متیل هیتان؟

-C

شکل دو بعدی مولکول ها که روی کاغذ ترسیم می شود، ممکن است زنجیر را در امتداد مستقیم و شاخه‌ی آن را همراه با زاویه‌ی ۹۰ درجه نشان دهد! ولی واقعیت آن است که شکل واقعی این مولکول ها چنین نیست. باید به ساختار سه بعدی مولکول ها در فضای توجه کرد. شکل ۲-۱ ساختار سه بعدی مولکول های بوتان و ایزوبوتان را نشان می دهد. زنجیر کربنی بوتان که معمولاً روی کاغذ در امتداد مستقیم ترسیم می شود، شکل شکسته «زیگزاگ» دارد (شکل الف)، که زاویه‌ی پیوندی در طول زنجیر آن، چه میان

اتم‌های کربن C_2 ، و چه میان اتم‌های کربن و هیدروژن CH_3 یا CH_2 یا CH ، همگی در حدود 109.5° است. در مبحث بعدی و هنگام بررسی شکل فضایی مولکول متان، علت پیدایش چنین زاویه‌ای را بررسی خواهیم کرد.

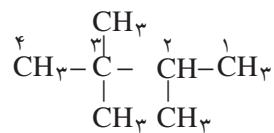
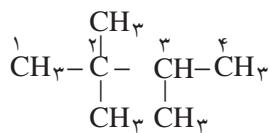
ب۔ ایزو بوتان

الف — بوتان

شکل ۱-۲- ساختار سه بعدی مولکول های بوتان و ایزو بوتان

تمرین ۵ - ۲ - کدام نام درست است؟

ب : ۲، ۳ - تری متیل بوتان

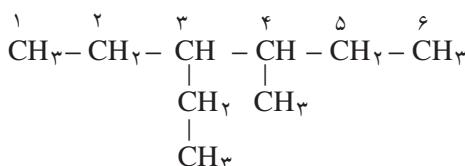
الف : ۲، ۳ - تری متیل بوتان

در مواردی که شاخه‌های آلکیل موقعیت معادل دارند، اغلب به مجموع عدهایی که به شاخه‌ها تعلق دارد توجه می‌شود.

مجموع عدها در نام الف، برابر ۸ و در نام ب، برابر ۷ است. در این گونه شرایط اغلب، نامی که کمترین مجموع عدهای مربوط به موقعیت شاخه‌ها را در بردارد، درست است.

نکته‌ی دیگری که در این نامگذاری جلب توجه می‌کند، آن است که هرگاه روی یک اتم کربن دو شاخه فرعی یکسان (مثلاً دو گروه متیل) قرار بگیرد، عددی که شماره اتم کربن را مشخص می‌کند، دوباره تکرار می‌شود و میان هر یک از این دو عدد، ویرگول (،) قرار می‌گیرد. بین آخرین عدد و کلمه‌ی بعدی نیز، خط فاصله (—) می‌گذارند.

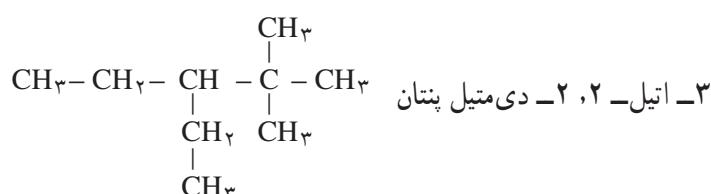
مثال ۴—شماره‌گذاری و نامگذاری فرمول زیر را بررسی کنید.

نام : ۳-اتیل-۴-متیل هگزان

نکته مهمی که در اینجا جلب توجه می‌کند، آن است که هرگاه بر روی زنجیر اصلی، دو گروه جانشینی متفاوت از نظر فاصله با انتهای زنجیر، مواضع معادلی اشغال کنند، شماره‌گذاری زنجیر اصلی از جهتی انجام می‌گیرد که به گروه مقدم (به ترتیب حروف الفبای لاتین) عدد کوچک‌تری تعلق بگیرد.

مثال ۵—به فرمول پیچیده‌ی زیر و نام آن توجه کنید :

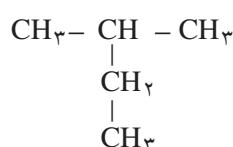
در نامگذاری این ماده، چند نکته جلب توجه می‌کند :

الف – اصول شماره‌گذاری رعایت شده است، زیرا اتم شماره‌ی ۱، نزدیک‌ترین موقعیت را به شاخه‌ی متیل دارد.

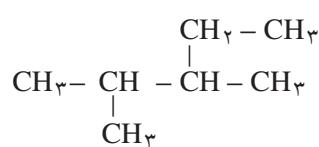
ب – اصول نامگذاری رعایت شده است. زیرا نام شاخه‌ی اتیل، مقدم بر شاخه‌ی متیل ذکر شده است.

ج – بین عدهای نماینده‌ی شماره اتم کربن در مورد شاخه‌های تکراری (متیل) ویرگول (،) و بعد از این عدها خط فاصله (—) قرار گرفته است.

تمرین ۶-۲—هیدروکربن‌های زیر را نامگذاری کنید.

ب

الف

۴-۲- مروری بر فرمول و نام گروه‌های آلکیل

قبل‌اً با مفهوم گروه الکیل، مانند متیل - CH_3 ، اتیل - C_2H_5 و پروپیل - C_3H_7 آشنا شده‌اید. این گروه‌ها را که در اصل حاصل جدا کردن یک اتم هیدروژن از الکان مربوط است، به صورت - R نشان می‌دهند و آن را بنیان آلکیل و یا بنیان - R می‌گویند. از آنجا که فرمول عمومی الکان‌ها $\text{C}_n\text{H}_{2n+2}$ است، فرمول عمومی بنیان آلکیل و یا - R برابر - $\text{C}_n\text{H}_{2n+1}$ است. بدیهی است که گروه آلکیل به تنها ی وجود ندارد. هرگاه گروه - R با کلر ترکیب شود، ترکیب‌هایی همچون متیل کلرید CH_3Cl ، اتیل کلرید $\text{C}_2\text{H}_5\text{Cl}$ (و یا $\text{C}_2\text{H}_5\text{Cl}$) و پروپیل کلرید $\text{C}_3\text{H}_7\text{Cl}$ پدید می‌آیند، که می‌توان فرمول کلی $\text{C}_n\text{H}_{2n+1}\text{Cl}$ را تحت نام کلی کلرید آلکیل کلرید برای آن‌ها نوشت.

در مورد گروه - C_3H_7 ، گرچه پروپان C_3H_8 فقط دارای یک ساختار مولکولی است (ایزومر ندارد)، ولی گروه پروپیل که از آن گرفته شده است، بر حسب موقعیت اتم هیدروژن جدا شده، دارای دو نوع ایزومر با مشخصات مندرج در جدول ۲-۲ است.

جدول ۲-۲- مشخصات دو ایزومر گروه پروپیل

فرمول ساختاری	$\begin{array}{c} \text{H} & \text{H} & \text{H} \\ & & \\ \text{H}-\text{C} & -\text{C} & -\text{C}- \\ & & \\ \text{H} & \text{H} & \text{H} \end{array}$	$\begin{array}{c} \text{H} & \text{H} & \text{H} \\ & & \\ \text{H}-\text{C} & -\text{C} & -\text{C}- \\ & & \\ \text{H} & \text{H} & \text{H} \end{array}$
نام معمولی	گروه پروپیل نرمال	گروه ایزوپروپیل
فرمول معمولی	$n-\text{C}_3\text{H}_7-$	$\text{iso}-\text{C}_3\text{H}_7-$
نام ایوپاک	-۱-پروپیل	-۲-پروپیل
فرمول متراکم	$\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2-$	$\begin{array}{c} \text{CH}_3 \\ \diagdown \\ \text{CH}- \\ \diagup \\ \text{CH}_3 \end{array}$ یا $(\text{CH}_3)_2\text{CH}-$

خودآزمایی: از هیدروکربنی با فرمول مولکولی C_4H_10 چند گروه آلکیل مشتق می‌شود؟

۵- انواع اتم کربن

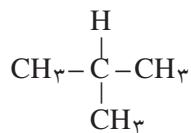
در برخی موارد، با ۴ واژه کربن نوع اول، کربن نوع دوم، کربن نوع سوم و کربن نوع چهارم روبرو می‌شویم که در اینجا به تعریف آن‌ها می‌پردازیم:

کربن نوع اول: هرگاه اتم کربن در یک مولکول، فقط با یک اتم کربن دیگر پیوند داشته باشد، آن را کربن نوع اول می‌نامند. برای مثال، در مولکول اتان $\text{C}-\text{C}$ ، دو اتم کربن نوع اول وجود دارد؛ زیرا هر کربن به یک اتم کربن دیگر متصل است. (ضمیر اتم کربن در متن نیز استثنائی نوع اول به شمار می‌رود).

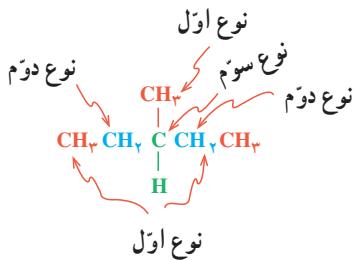
کربن نوع دوم: هرگاه اتم کربن در یک مولکول، با دو اتم کربن دیگر پیوند داشته باشد، آن را اتم کربن نوع دوم می‌نامند. برای مثال، در مولکول پروپان $\begin{array}{c} \text{CH}_3 \\ | \\ \text{CH}-\text{C}-\text{CH}_3 \end{array}$ ، اتم‌های کربن ۱ و ۳ از نوع اول و اتم کربن شماره ۲ از نوع دوم است.

کربن نوع سوم: هرگاه اتم کربن در یک مولکول، با سه اتم کربن دیگر پیوند داشته باشد، آن را کربن نوع سوم می‌نامند. برای

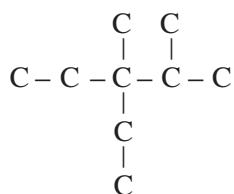
مثال، در مولکول متیل پروپان (و به عبارتی ۲-متیل پروپان)،

۳ اتم کربن نوع اول و یک اتم کربن نوع سوم وجود دارد.
فعالیت: نام و نوع اتم‌های کربن را در مولکول زیر مشخص کنید.

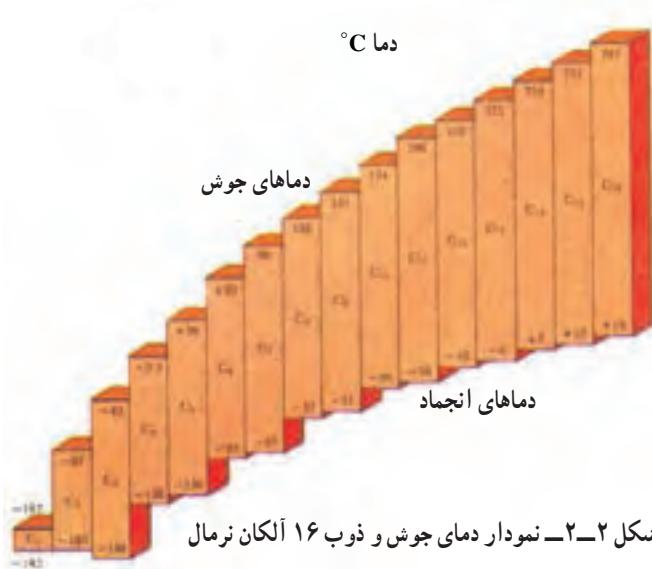
کربن نوع چهارم: هرگاه اتم کربن در یک مولکول، با چهار اتم کربن دیگر پیوند داشته باشد، آن را کربن نوع چهارم می‌نامند.
برای مثال، در مولکول ۲،۲-دیمتیل پروپان، چهار اتم کربن نوع اول، و یک اتم نوع چهارم وجود دارد.
فعالیت - نوع اتم‌های کربن را در مولکول ۲،۳-دیمتیل پنتان مشخص کنید.

۶-۲- خواص فیزیکی آلکان‌ها (هیدروکربن‌های سیرشده)

۱-۶-۲- دمای جوش و ذوب آلکان‌ها: آلکان‌ها

تغییر تدریجی نسبتاً منظمی در خواص فیزیکی از خود نشان می‌دهند. در دمای اتاق، هومولوگ‌های سبک‌تر به صورت گاز یا مایع بی‌رنگ هستند، در صورتی که هومولوگ‌های سنگین‌تر جامد‌اند. قبل از دماهی جوش و ذوب ۸ آلکان نرمال اولیه (بدون شاخه) در جدول ۶-۱ آرائه شد. شکل نمودار ۶-۲ نیز این دماها را به صورت مجسم‌تری برای ۱۶ آلکان نرمال اولیه نشان می‌دهد.

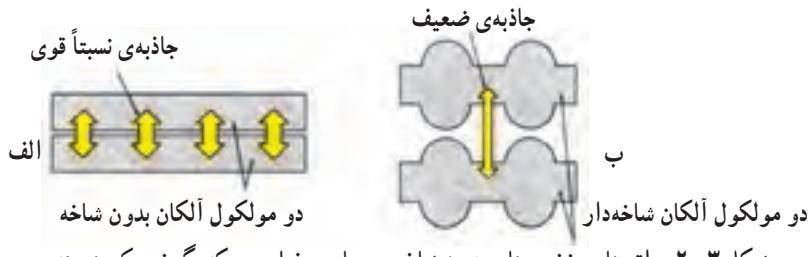
شکل ۶-۲- نمودار دمای جوش و ذوب ۱۶ آلکان نرمال

نمودار را بررسی کنید و به پرسش‌های زیر پاسخ دهید :

- ۱- گاز بوتان که بخش اصلی گاز مایع را تشکیل می‌دهد، در فشار یک جو، در چه دمایی ممکن است مایع شود؟ چنان‌چه آن را در کپسول گاز تحت فشار وارد کنند، آیا زودتر یا دیرتر مایع می‌شود؟ چرا؟
- ۲- بخش اعظم گاز طبیعی که در شبکه‌ی لوله‌کشی بسیاری شهرها و روستاهای ایران جریان دارد، متان و مقداری نیز اтан است. چرا این گاز را نیز، مانند بوتان در استوانه تحت فشار به صورت گاز مایع پخش نمی‌کنند؟
- ۳- هرگاه بدانید که بنزین، شامل مولکول‌های C_8 تا C_{10} است، حدود تقریبی دمای جوش بنزین چقدر است؟ (منظور از چه دمایی تا چه دمایی؟)
- ۴- هرگاه بدانید که نفت سفید مخلوطی از مولکول‌های C_6 تا C_{16} است، اوّلاً حدود تقریبی دمای جوش آن چقدر است؟ ثانیاً چرا روشن کردن نفت سفید با یک چوب کبریت، دیرتر از بنزین صورت می‌گیرد؟
- ۵- نظام کلی مشاهده شده در مورد رابطه‌ی دماهای جوش با اندازه‌ی مولکول‌های آلکان‌ها و وزن آن‌ها چیست؟
- ۶- میانگین افزایش دمای جوش، به ازای افزایش یک اتم کربن در مولکول آلکان‌های C_8 تا C_{12} چقدر است؟
- ۷- با توجه به نمودار صفحه قبل، آیا می‌توان پیش‌بینی کرد که نفت سفید در یک روز زمستانی بسیار سرد ایران، منجمد شود یا نه؟ همگران چطور؟

۲-۶-۱- نیروهای جاذبه‌ی اندروالسی میان مولکول‌های آلکان‌ها: مولکول‌های آلکان‌ها، معمولاً غیر قطبی هستند، بنابراین در حالت مایع و جامد، نیروهای جاذبه ضعیف اندروالسی از نوع لاندن میان مولکول‌های آن‌ها برقرار است. در شیمی عمومی، آموخته‌اید که هرچه برحجم و وزن مولکول‌ها افزوده شود، سطح تماس میان آن‌ها بیشتر شده، بر میزان نیروهای جاذبه اندروالسی افزوده می‌شود. نتیجه آن که این مولکول‌ها نیاز به کسب اثری گرمایی بیشتری دارند تا از حالت مایع به حالت گازی تبدیل شوند، و یا از حالت جامد به حالت مایع بروند. یک مورد کاربرد برای این نظام، آن است که هرچه مولکول آلکان مایع کوچک‌تر و سبک‌تر باشد (مانند بنزین)، فشار بخار و فراریت آن بیشتر است. (بنزین خیلی زودتر از نفت سفید تبخیر می‌شود). به همین دلیل، برخطرات نگهداری آلکان‌های سبک در منزل و کارگاه افزوده می‌شود. تبخیر سریع بنزین در فضای بسته، مخلوط قابل انفجاری با هوا پدید می‌آورد که فقط در انتظار یک جرقه کوچک است!

۲-۶-۲- مقایسه‌ی دمای جوش یک آلکان نرمال با دمای جوش ایزومر شاخه‌دار آن: نکته مهمی را که باید در مورد دماهای جوش هیدروکربن‌ها یادآور شویم، آن است که هرچه بر تعداد شاخه‌های فرعی مولکول آلکان افزوده شود، به احتمال زیاد، دمای جوش آن پایین می‌آید. شکل ۲-۳-الف، الگویی برای نمایش دو مولکول آلکان نرمال (مثلًا n -بوتان) را نشان می‌دهد. به علت نبود شاخه، امکان تماس اتم‌ها در دو زنجیر مجاور بیشتر است. بنابراین، بر نیروهای جاذبه اندروالسی افزوده می‌شود و دمای جوش آلکان اندکی بالا می‌رود. شکل ۲-۳-ب، الگویی برای نمایش دو مولکول آلکان شاخه‌دار است. در اینجا فاصله‌ی میان مولکول‌های مجاور بیشتر است و از نیروهای جاذبه اندروالسی و دمای جوش کاسته می‌شود. برای اطمینان یافتن از صحبت این نظام، آن را در مورد ایزومرهای پتان امتحان می‌کنیم. پیش‌بینی ما این است که هرچه بر تعداد شاخه‌ها افزوده شود، دمای جوش پایین می‌آید.

شکل ۲-۳- اتم‌ها در زنجیرهای بدون شاخه‌ی مجاور، خیلی به یکدیگر نزدیک هستند و در زنجیرهای شاخه‌دار، اندکی دورتر قرار می‌گیرند.

نام فرمول	فرمول متراکم	فرمول ساختاری	دماهی جوش (°C)
پنتان نرمال	$\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_3$	$\begin{array}{ccccccc} & \text{H} & \text{H} & \text{H} & \text{H} & \text{H} \\ & & & & & \\ \text{H}- & \text{C} & - & \text{C} & - & \text{C} & - \text{H} \\ & & & & & \\ & \text{H} & \text{H} & \text{H} & \text{H} & \text{H} \end{array}$	+۳۶
ایزوپنتان	$\text{CH}_3-\text{CH}_2-\underset{\text{CH}_3}{\underset{ }{\text{CH}}}-\text{CH}_2$	$\begin{array}{ccccccc} & \text{H} & \text{H} & \text{H} & \text{H} \\ & & & & \\ \text{H}- & \text{C} & - & \text{C} & - & \text{C} & - \text{H} \\ & & & & \\ & \text{H} & \text{H} & \text{H} & \text{H} \\ & & & & \\ & & & \text{H}-\text{C} & - \text{H} \\ & & & & \\ & & & \text{H} & \end{array}$	+۳۰
نحوپنتان	$\text{CH}_3-\underset{\text{CH}_3}{\underset{ }{\text{C}}}-\text{CH}_2$	$\begin{array}{ccccccc} & \text{H} \\ & \\ \text{H}- & \text{C} & - \text{H} \\ & \\ & \text{H} \\ & \\ \text{H}- & \text{C} & - & \text{C} & - \text{H} \\ & & \\ & \text{H} & \text{H} \\ & & \\ & \text{H}-\text{C} & - \text{H} \\ & & \\ & \text{H} & \end{array}$	+۹ / ۵

دماهای جوش که به طریق تجربی به دست آمده، صحّت پیش بینی ما را تأیید می کند.

تمرین ۷-۲ نام ایوپاک هر یک از این ایزومرها چیست؟

یادآوری درباره تعداد ایزومرها در آلکان‌ها — قبلاً دیده شد که پروپان، ایزومر ندارد. بوتان، ۲ ایزومر و پنتان، ۳ ایزومر ساختاری دارد. هرچه بر تعداد اتم‌های کربن در مولکول، افزوده شود، بیشتر بر تعداد ایزومرها افزوده می شود. برای مثال C_6H_{12} ، ۵ ایزومر، C_8H_{18} ، ۱۸ ایزومر، $\text{C}_{10}\text{H}_{22}$ ، ۷۵ ایزومر و $\text{C}_{20}\text{H}_{42}$ ، ۳۶۶۳۱۹ ایزومر! دارند.

۶-۴ حل شدن آلکان‌ها در حلالها: به طور کلی، قاعده‌ی «قطبی در قطبی و غیرقطبی در غیرقطبی حل می شود» کم و بیش، صدق می کند. مولکول‌های آلکان‌ها، غیرقطبی هستند. بنابراین در آب که یک مایع قطبی است، حل نمی شوند. (نفت در آب حل نمی شود)؛ ولی این مولکول‌ها در حلال‌های غیرقطبی، کم و بیش حل می شوند (بنزین در نفت حل می شود، قیر نیز در نفت حل می شود).

تمرین ۷-۲ به جدول ۱-۲ رجوع کنید. چه نوع نظام قابل قبول از نظر روند تغییر چگالی در آلکان‌ها به چشم می خورد؟

تمرین ۷-۳ چرا تفکیک نفت از آب، به وسیله‌ی قیف جداکننده به آسانی انجام می گیرد؟ دو دلیل ارائه دهید.

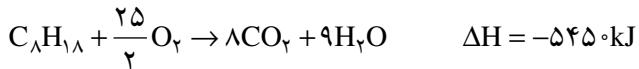
۷-۲ خواص شیمیایی آلکان‌ها

آلکان‌ها با اغلب واکنش‌گرها واکنش ندارند. به دلیل عدم تمایل آلکان‌ها برای شرکت در اغلب واکنش‌های شیمیایی در شرایط عادی، آن‌ها را هیدروکربن‌های پارافینی و به طور کلی، پارافین^۱ می نامند. یک آلکان با سولفوریک اسید غلیظ، نیتریک اسید،

۱- PARAFFIN از دو واژه‌ی لاتین PARUM به معنی کم و AFFINIS به معنی فعالیت است.

سدیم هیدروکسید و پتاسیم پرمگنات واکنش ندارد. با وجود این، آلکان‌ها مواد کاملاً بی‌اثری نیستند و از دو ویژگی مهم قابلیت سوختن و ترکیب با هالولژن‌ها برخوردارند.

۲-۱- سوختن آلکان‌ها در هوا یا اکسیژن: آلکان‌ها به‌آسانی و به کمک شعله در هوا می‌سوزند. واکنش بهشت گرماده است. به همین دلیل، آلکان‌ها مهم‌تر منبع سوخت و تولید انرژی هستند. واکنش سوختن اکتان نرمال که بخش عمده‌ی بنزین را تشکیل می‌دهد، به قرار زیر است :

سوختن هومولوگ‌های سبکتر مانند گاز مایع و یا سنگین‌تر مانند نفت سفید نیز، به همین شیوه است. گرمای مولی و گرمای سوختن یک گرم از سوخت‌ها: از آنجا که گرمای سوختن اکتان، 545° کیلوژول برمول است، می‌توان گرمای سوختن یک گرم آن را حساب کرد.

$$\begin{aligned} C_8H_{18} &= 8 \times 12 + 18 = 114 \text{ گرم} \\ 114 \text{ گرم} &\quad 545^\circ \text{ کیلوژول} \\ 1 \text{ گرم} &\quad x = 47/8 \text{ کیلوژول} \end{aligned}$$

تمرین ۱-۲- هرگاه چگالی نوعی بنزین با این فرض که همه‌ی آن از اکتان تشکیل شده باشد، برابر 7° گرم بر سانتی‌متر مکعب باشد، گرمای سوختن یک لیتر بنزین را حساب کنید.

$$\begin{aligned} d &= \frac{m}{V} \Rightarrow 7^\circ = \frac{1}{V} \\ V &= \frac{1}{7^\circ} = 1/43 \text{ سانتی‌متر مکعب حجم یک گرم بنزین} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 1/43 \text{ ml} &\rightarrow 47/8 \text{ کیلوژول گرم} \\ 1000 \text{ ml} &\rightarrow x = 33426 \text{ kj} \quad \text{گرمای سوختن یک لیتر بنزین}^1 \end{aligned}$$

جدول ۳-۲، گرمای سوختن یک مول، همچنین گرمای سوختن یک گرم از ۸ نوع آلکان را مشاهد می‌دهد.

۱- از آنجا که بنزین معمولی فقط اکتان نیست و شامل مولکول‌های دیگری نیز هست، ارزش گرمایی یک لیتر بنزین عملاً به حدود 348° کیلوژول می‌رسد.

جدول ۳-۲- گرمای سوختن مولی و گرمای سوختن یک گرم از چند آلکان

گرمای سوختن مولی (kJ/mol)	گرمای سوختن یک گرم (kJ/g)	فرمول مولکولی	هیدروکربن
۸۱۰	۵۰/۶	CH _۴	متان
۱۵۶۰	۵۲	C _۲ H _۶	اتان
۲۲۰۰	۵۰	C _۳ H _۸	پروپان
۲۸۵۹	۴۹/۳	C _۴ H _{۱۰}	بوتان
۳۵۱۰	۴۸/۸	C _۵ H _{۱۲}	پنتان
۴۱۴۱	۴۸/۲	C _۶ H _{۱۴}	هگزان
۴۸۱۷	۴۸/۲	C _۷ H _{۱۶}	هبتان
۵۴۵۰	۴۷/۸	C _۸ H _{۱۸}	اکтан

تمرین ۱۱-۲- چه نوع نظام تقریبی در مقدار گرمای سوختن یک گرم از انواع سوخت‌های ارائه شده در جدول، دیده می‌شود؟ (به جدول بالا نگاه کنید).

تمرین ۱۲-۲- به طور تقریب با افزایش هر -CH_۲- از یک هومولوگ به هومولوگ بعدی، تا چه اندازه به گرمای مولی هیدروکربن افزوده می‌شود؟ (به جدول بالا نگاه کنید)

تمرین ۱۳-۲- به نظر شما، کدام هیدروکربن، بهترین سوخت است؟ شرایط را توضیح دهید.

چند تمرین حل شده

تمرین ۱۴-۲- چگالی به حالت بخار یک هیدروکربن سیرشده نسبت به هوا برابر ۲ است. وزن مولکولی و فرمول مولکولی هیدروکربن را معین کنید.

حل- به یاد دارید که چگالی بخار یک ماده نسبت به هوا، از رابطه $d = \frac{M}{29}$ بدست می‌آید. پس می‌توان نوشت:

حل- به آنجا M=۲۹×۲=۵۸ م. بنابراین، وزن مولکولی هیدروکربن، برابر ۵۸ گرم است. از طرفی فرمول عمومی هیدروکربن‌های سیرشده به صورت C_nH_{۲n+۲} نوشته می‌شود. یعنی هر مولکول گرم آن‌ها شامل n اتم کربن و به عبارتی ۱۲n گرم کربن است. هم‌چنین این هیدروکربن، شامل «۲n+۲» اتم هیدروژن، و به عبارتی ۲n+۲ گرم از این عنصر می‌باشد. پس، وزن مولکولی آن برابر ۱۲n+۲ است. یعنی ۱۴n+۲ گرم می‌شود، و می‌توان نوشت:

$$14n+2 = 58 \rightarrow 14n = 56 \rightarrow n = \frac{56}{14} = 4$$

در نتیجه، فرمول مولکولی هیدروکربن سیرشده مورد نظر به صورت C_۴H_{۱۰}، که نمایندهٔ بوتان است.

تمرین ۱۵-۲- آزمایش نشان داده است که یک لیتر از بخار یک هیدروکربن سیرشده در شرایط استاندارد، ۱/۹۷ گرم وزن دارد. وزن مولکولی و فرمول مولکولی آن را معین کنید.

حل- وزن یک مولکول گرم از این هیدروکربن، یعنی وزن ۲۲/۴ لیتر آن در شرایط دما و فشار استاندارد، برابر

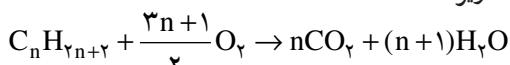
$M = 22/4 \times 1/97 \approx 44$ می شود. پس می توان نوشت :

$$\begin{aligned} C_n H_{2n+2} &= 14 + 2 = 44 \\ 14n &= 42 \quad , \quad n = 3 \end{aligned}$$

بنابراین، فرمول مولکولی هیدروکربن مزبور C_3H_8 است. (گاز پروپان)

تمرین ۱۶-۲ از سوختن کامل $1/12$ لیتر بخار یک هیدروکربن سیرشده در شرایط دما و فشار استاندارد، $11\text{ گرم } CO_2$ تولید می شود. فرمول مولکولی هیدروکربن را معین کنید.

حل - فرمول عمومی سوختن هیدروکربن های سیرشده به صورت زیر است :

به طوری که ملاحظه می شود، از سوختن کامل هر مول هیدروکربن ($22/4$ لیتر در شرایط استاندارد)، n مول کربن دی اکسید CO_2 (گرم) به دست می آید، پس می توان نوشت :

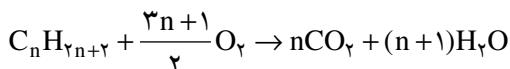
$$\begin{array}{l} C_n H_{2n+2} \quad 22/4 \quad \text{«گرم } CO_2 \text{»} \\ \quad \quad \quad 1/12 \quad \quad \quad 11 \quad \text{گرم} \end{array}$$

با حل این تناسب، خواهیم داشت :

$$\frac{1/12 \times 44n}{1/12 \times 44} = \frac{22/4 \times 11}{22/4} \Rightarrow n = 5$$

يعني هیدروکربن مورد نظر، پنتان C_5H_{12} است.

تمرین ۱۷-۲ یک هیدروکربن سیرشده به حالت گاز، 8 برابر حجم خود اکسیژن برای سوختن کامل لازم دارد. فرمول مولکولی این هیدروکربن را معین کنید.

$$\begin{array}{c} \text{حجم هیدروکربن (لیتر)} \\ \hline \frac{3n+1}{2} \times 22/4 \\ (\text{حجم یک مول در شرایط استاندارد}) \\ \quad \quad \quad 1 \end{array} \quad \begin{array}{c} \text{حجم } O_2 \text{ (لیتر)} \\ \hline 8 \\ \frac{3n+1}{2} \times 22/4 \end{array}$$

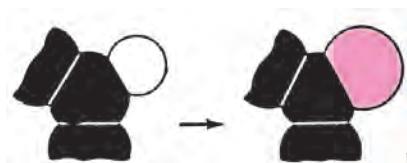
پس می توان نوشت،

$$\frac{3n+1}{2} \times 22/4 = 8 \times 22/4$$

و از آنجا، $n+1=16$ و یا $n=5$

هیدروکربن مورد آزمایش، پنتان است.

۳-۷-۲ واکنش های جانشینی در آلکان ها : در یک واکنش جانشینی، یک اتم (یا مجموعه ای از اتم ها) از مولکول اوّلیه جدا شده، و اتنی دیگر (یا مجموعه ای از اتم ها) جانشین آن می شود. اتم جایگزین شده در آلکان ها، هیدروژن است. شکل

شکل ۴-۲-نمایشی برای یک واکنش جانشینی در آلکان ها

-2 ، خروج یک اتم هیدروژن (سفید) و جانشین شدن آن به وسیله یک اتم کلر (سرخ) را به نمایش می گذارد.

شرح تفصیلی این واکنش و چگونگی آن را در مبحث بعدی «کلردار کردن متان» خواهید دید.

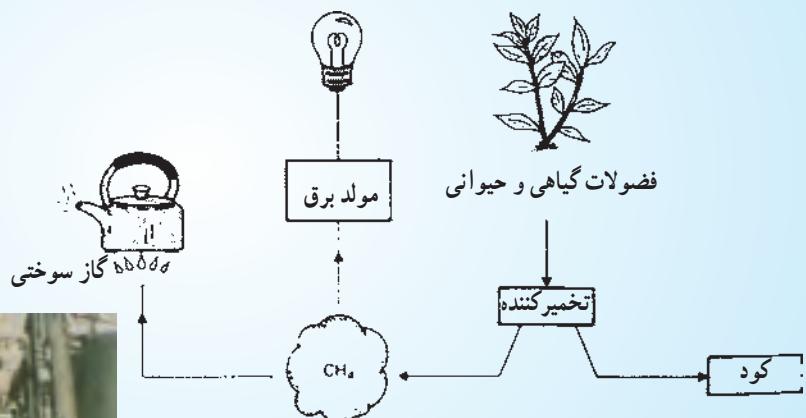
۸-۲- گاز متان

متان، ساده‌ترین ترکیب آلی و نخستین عضو خانواده‌ی آلكان‌هاست. با مطالعه‌ی خواص متان، به اغلب خواص دیگر هومولوگ‌های آلكان‌ها بی‌می‌بریم.

۱-۸- وجود در طبیعت و تولید آن: متان در حدود ۸۵ درصد گاز طبیعی را تشکیل می‌دهد (در حدود ۱۰ درصد نیز گاز اتان و بقیه پروپان، بوتان و اندکی نیتروژن است). نسبت متان و گازهای حاصل از تقطیر زغال سنگ در صنعت کُکسازی، ممکن است از ۵ درصد تجاوز کند. چون متان، محصول نهایی تجزیه و تخمیر گیاهان در غیاب هواست، از این رو در معادن زغال سنگ و در سطح مرداب‌ها مشاهده می‌شود. به همین علت، گاهی آن را گاز مرداب^۱ می‌نامند. بخش اعظم زیست گاز^۲ که حاصل تخمیر فضولات گیاهی، جانوری و مواد قابل تخمیر فاضلاب‌هاست، از متان تشکیل شده است.

مطالعه‌ی آزاد

هم‌اکنون، صنعت تولید زیست گاز به عنوان یک منبع تولید انرژی، و در عین حال، پاک‌کننده‌ی رو به گسترش محیط زیست است. شکل ۲-۵ شمای ساده‌ی تهیه زیست گاز را نشان می‌دهد. مهم‌تر بخش تأسیسات تهیه آن دستگاه تخمیر است که مواد تخمیر شدنی را دور از هوا تحت تأثیر باکتری‌های ویژه قرار می‌دهند. ماده جامد باقیمانده را به عنوان کود سرشار از نیتروژن مورد استفاده قرار می‌دهند، شکل ۲-۶ نیز منظره‌ی هوایی، از یک تأسیسات بزرگ تولید زیست گاز از فاضلاب شهری است.

شکل ۲-۵- شمای ساده‌ای برای تولید مصرف زیست گاز

شکل ۲-۶- تأسیسات بزرگ تولید زیست گاز از فاضلاب شهری

۲-۸-۲- برخی خواص فیزیکی گاز متان:

متان، گازی بی رنگ، بی بو و از هوا سبکتر است. سنگینی آن نسبت به هوا، $\frac{M}{29} = \frac{16}{29}$ است. مولکول متان غیرقطبی است و نیروهای جاذبه موجود میان مولکول‌های آن، در حالت مایع و جامد، از

نوع نیروهای واندروالسی لاندن است. به علت کوچکی زیاد مولکول متان، این نیروها ناچیز بوده، از این رو دمای جوش و ذوب آن بسیار پایین است و با اندکی انرژی گرمایی، می‌توان متان جامد را ذوب یا تبخیر کرد. بدیهی است که مایع کردن چنین گازی دشوار است. و به همین دلیل، تأسیسات مایع کردن متان و گاز طبیعی برای حمل و نقل صادراتی از طریق کشتی، بسیار پرهزینه است. متان، درآب حل نمی‌شود. چرا؟

شکل مولکول متان (شکل سه بعدی در فضا): همان طور که دانستید، متان از پیوند یافتن یک اتم کربن با چهار اتم هیدروژن از طریق ۴ جفت الکترون مشترک پدید می‌آید. در مطالعات قبلی خود در شیمی عمومی نیز، آموخته‌اید که جفت الکترون‌های مشترک موجود در لایه‌ی ظرفیت اتم مرکزی یک مولکول، نقش مهمی در تعیین شکل آن مولکول دارند. برای رسیدن به یک الگوی نشانده‌نده‌ی ساختار فضایی مولکول متان، به جاست که مفهوم نامبرده را بتدریج و مطابق شکل ۲-۷ بررسی کنیم. این شکل، نتایج سه آزمایش را با بادکنک‌های کوچک و نازک نشان می‌دهد. در صدد باشید که آن‌ها را در منزل انجام دهید.

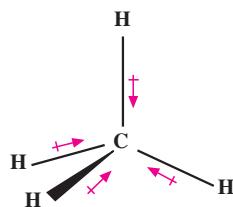
شکل ۲-۷

در این آزمایش‌ها، دو، سه و چهار بادکنک کوچک را از سر آن‌ها به کمک یک رشته‌ی نخ کوتاه گره بزنید و روی قالی یا موکت بکشید تا بارالکتریکی به خود بگیرند. آنگاه آن‌ها را رها کنید. می‌بینید که دو بادکنک در امتداد یک خط مستقیم قرار می‌گیرند و زاویه میان دو محور طولی آن‌ها 180° است. سه بادکنک نیز، روی یک سطح قرار می‌گیرند که زاویه میان محورهای آن‌ها 120° است. چهار بادکنک نیز در فضای شکل یک هرم یا چهاروجهی منتظم درآمده که زاویه در این مورد $109^\circ, 28'$ است. علت این سمت‌گیری‌ها در فضا، آن است، که بارهای الکتریکی همنام تا آنجا که ممکن است در صدد هستند که از یکدیگر دور باشند. با تحقق این وضعیت، پایداری به حداقل ممکن می‌رسد.

زاویه‌های نامبرده میان محور بادکنک‌ها، چنین شرایطی را از لحاظ پایداری فراهم می‌کنند.

در مولکول CH_4 نیز هرگاه چهار جفت الکترون لایه‌ی ظرفیت (چهار بارالکتریکی همنام) در راستای زاویه‌های $109^\circ, 28'$ قرار بگیرند، حدّاً کثر فاصله‌ی ممکن را از هم خواهند داشت، و مولکول به حدّاً کثر پایداری خود می‌رسد. بنابراین، مولکول متان، مطابق شکل ۲-۸، به صورت یک چهاروجهی منتظم است، که اتم کربن در مرکز، و چهار اتم هیدروژن در چهارگوشی آن قرار دارند. غیرقطبی بودن مولکول متان، بهترین دلیل بر ساختار منتظم و متقاضان آن است. می‌دانیم که هر یک از پیوندهای چهارگانه‌ی C-H در این مولکول، قطبی است، زیرا الکترونگاتیوی کربن $2/5$ و هیدروژن $2/1$ است. بنابراین، جفت الکtron مشترک در این پیوند، مطابق شکل ۹-۲، اندکی به سوی اتم کربن کشیده می‌شود. به عبارت دیگر، سر کربنی پیوند اندکی منفی و سرهیدروژنی آن

اندکی مثبت است. شکل چهاروجهی منتظم این مولکول، موجب می شود که مرکز بارهای مثبت، روی مرکز بارهای منفی منطبق شود و مولکول رویهم رفته غیرقطبی باشد.

شکل ۸-۲- مولکول متان، پیوندها قطبی و مولکول غیرقطبی است.

مطالعه‌ی آزاد

مروری بر مدل‌های گوناگون برای نمایش شکل فضایی متان
قلاً با چگونگی نمایش فرمول الکترون نقطه‌ای و فرمول ساختاری مولکول متان آشنا شدید. این دو الگو، تا حدودی برای ترسیم ساختار مولکول متان روی کاغذ مناسب هستند.

الگوی گلوه و میله (یا گلوه و فنر): در این مدل، مطابق شکل ۹-۲- الف، اتم‌های کربن و هیدروژن را به صورت گلوه با اندازه و رنگ‌های مختلف نشان می‌دهند و پیوندهای موجود میان آن‌ها را نیز به صورت فنر یا میله ارائه می‌دهند. در این جا زوایای پیوندی با مقدار واقعی مطابقت دارند. از این الگو، بیشتر برای نشان دادن آرایش فضایی اتم‌ها در مولکول استفاده می‌شود.

ب

الف

شکل ۹-۲- الگوی گلوه و فنر (الف) و مدل بهم فشرده (ب) برای نمایش مولکول متان

الگوی بهم فشرده: در این مدل (شکل ۹-۲- ب)، که ممکن است از جنس پلاستیک ساخته شود :

الف - شعاع اتم‌ها را متناسب با شعاع واقعی آن‌ها انتخاب می‌کنند.

ب - زوایای پیوندی را با مقدار واقعی در مولکول مطابقت می‌دهند.

ج - طول نسبی پیوند را نیز رعایت می‌کنند.

با آشنایی با شکل فضایی مولکول متان و زوایای پیوندی آن، می‌توان کم و بیش به شکل فضایی هومولوگ‌های سنگین‌تر آن بپردازد. شکل ۱۰-۲- ب، الگوهای گلوه و فنر و فضا پرکن را برای مولکول‌های متان، اتان و پروپان به معرض نمایش می‌گذارد.

متان

اتان

(الف)

پروپان

متان

اتان

(ب)

پروپان

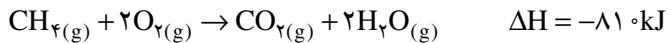
شکل ۲-۱۰- الگوهای گلوله و فنر (الف) و به هم فشرده (ب) برای مولکول‌های متان، اتان و پروپان

همان طور که قبلاً گفته شد همهٔ زوایای پیوندی کم و بیش در حدود 5° است.

۲-۸- خواص شیمیایی متان: با توجه به خواص شیمیایی آلkan‌ها، می‌توان پیش‌بینی کرد و مهم‌تر خواص شیمیایی

گاز مтан، سوختن و واکنش جانشینی، یا کلر است.

الف - سوختن متان: مخلوط یک حجم متان و دو حجم اکسیژن، به کمک شعله یا جرقه منفجر می‌شود. به همین دلیل، گاهی در برخی معادن زغال سنگ، به علت بی‌احتیاطی و عدم رعایت نکات ایمنی، انفجارهایی صورت می‌گیرد و خسارت‌های جانی و مالی فراوان وارد می‌سازد. از سوختن متان، مقداری گاز کربن دی‌اکسید و بخار آب، و از همه مهم‌تر، مقدار قابل توجهی گرما تولید می‌شود. گرمای مولی سوختن متان، در حدود 81°C کیلو ژول است. به عبارت دیگر این مقدار گرما از سوختن یک مول از گاز متان به وزن ۱۶ گرم به دست می‌آید.

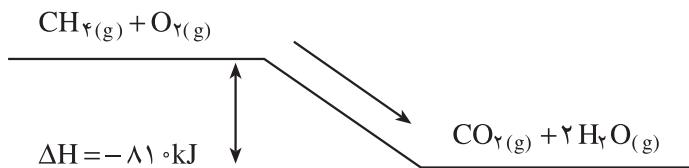

^۱ چگونگی محاسبه‌ی مقدار گرمای سوختن متان با استفاده از جدول انرژی‌های پیوندی^۱

سوختن متان، نوعی واکنش میان گاز متان و اکسیژن است. بنابراین، برای محاسبه ی گرمای سوختن این گاز، از همان اصول کلی محاسبه گرمای واکنش - که در مباحث شیمی عمومی آموخته اید - استفاده می کنید. این گرما حاصل تفاوت میان انرژی شیمیایی مواد اولیه (یک مول متان و ۲ مول اکسیژن)، و محصول واکنش (یک مول کربن دی اکسید و ۲ مول بخار آب) به دست می آید. سطح

۱- جدول انرژی‌های پیوندی با واحدهای کیلوژول برمول و کیلوکالری بر مول در پیوست آخر کتاب ارائه شده است.

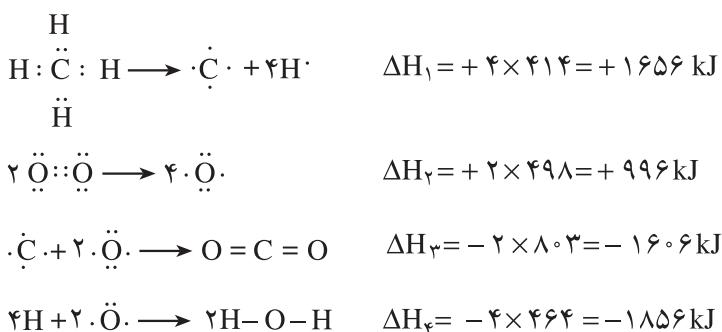
انرژی شیمیایی ذخیره شده در مواد اولیه بالاتر از سطح انرژی محصولات واکنش است. تفاوت این دو سطح، و به عبارتی مجموع انرژی ذخیره شده در محصول‌های عمل، به اندازه‌ی 81°kJ کمتر از مجموع انرژی ذخیره شده در مواد اولیه است (شکل ۲-۱۱). به همین دلیل، با انتقال از مواد اولیه به محصول‌های عمل، مازاد انرژی معمولاً به صورت گرمای ظاهر می‌شود. همان‌طور که آموخته‌اید، رابطه‌ی مناسب برای محاسبه‌ی گرمای واکنش، به قرار زیر است.

شکل ۲-۱۱

$$\frac{\text{مجموع انرژی‌های پیوندی}}{\text{در محصولات عمل}} - \frac{\text{مجموع انرژی‌های پیوندی}}{\text{در مواد اولیه}} = \Delta H_{\text{واکنش}}$$

برای بی‌بردن به انرژی‌های پیوندی، به جدول مربوط رجوع می‌کنیم و داده‌های زیر را از آن به دست می‌آوریم:
- میانگین انرژی مصرف شده برای شکستن هر یک از پیوندهای C-H در CH_4 ، برابر $\Delta H_1 = +414 \text{ kJ}$ است.
- انرژی پیوندی مصرف شده برای شکستن پیوند O=O در مولکول O_2 ، برابر $\Delta H_2 = +498 \text{ kJ}$ است.
- انرژی پیوندی آزاد شده از تشکیل هر یک از پیوندهای C=O در مولکول CO_2 ، برابر $\Delta H_3 = -803 \text{ kJ}$ است.
- انرژی پیوندی آزاد شده از تشکیل هر یک از پیوندهای O-H در مولکول H_2O ، برابر $\Delta H_4 = -464 \text{ kJ}$ است.
توجه شود که ساختار مولکول CO_2 به صورت $\text{O}=\text{C}=\text{O}$ است و دارای ۲ پیوند C=O می‌باشد. همچنین ساختار مولکول H_2O به صورت $\text{H}-\text{O}-\text{H}$ بوده و دارای ۲ پیوند O-H است.

انرژی واکنش، در حقیقت جمع جبری انرژی‌های مصرف شده و آزاد شده است. مطابق رابطه‌ی،

$$\begin{aligned} \Delta H_{\text{واکنش}} &= (\Delta H_1 + \Delta H_2) + (\Delta H_3 + \Delta H_4) \\ &= (+1656 + 996) + (-1606 - 1856) \end{aligned}$$

$$\Delta H_{\text{واکنش}} = -81^\circ \text{kJ}$$

چنان‌که ملاحظه می‌شود، سوختن متان، یک واکنش گرماده است که در آن، واکنش مقداری انرژی از دست می‌دهد و به همین علت ΔH منفی است.

سوختن ناقص متان: از سوختن ناقص متان در هوای محدود، دوده^۱ تولید می‌شود.

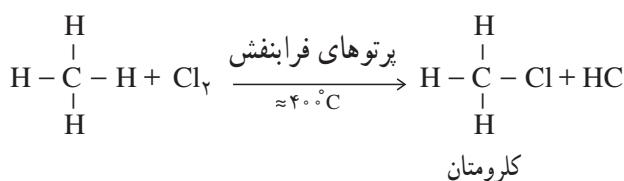

بیش از ۹۰ درصد دوده، در صنایع لاستیک‌سازی به کار می‌رود. دوده، همچنان در تهیه مرکب چاپ، پلاستیک‌های سیاه‌رنگ، تهیه رنگ‌ها، لعاب‌ها و واکس سیاه کاربرد دارد.

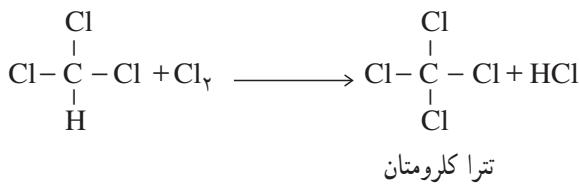
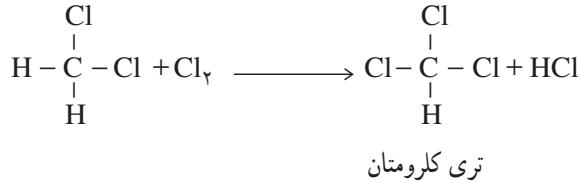
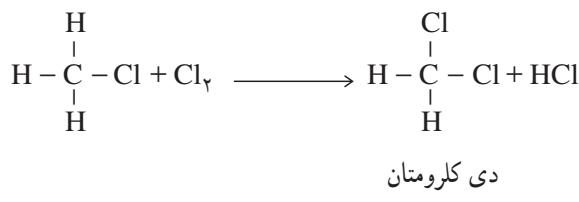
ب—کلردار کردن متان (کلراسیون متان): پس از واکنش سوختن آلکان‌ها که یکی از مهمترین منابع انرژی برای انسان است، هالوژن‌دار کردن آلکان‌ها (هالوژناسیون آلکان‌ها) نیز، هم از نظر علمی و هم از نظر تأمین برخی فرآورده‌های صنایع شیمیابی از اهمیت زیادی برخوردار است. مواد حاصل از هالوژن‌دار کردن آلکان‌ها، هالوآلکان و یا آلکیل هالید نام دارند. مثال ساده هالوژن‌دار کردن آلکان‌ها، کلردار کردن متان است.

مخلوط گاز متان و کلر در تاریکی و در دمای معمولی با هم هیچ‌گونه واکنشی نمی‌دهند. ولی هرگاه این مخلوط را تا دمای نزدیک به ۴۰°C گرمایی، و یا این که آن را در معرض پرتوهای فرابنفش با طول موج مناسب قرار دهیم، بتدريج از شدت رنگ زرد مایل به سبز کلر کاسته می‌شود و واکنش شدیدی میان این دو گاز انجام می‌گیرد. نخستین ماده‌ای که از این واکنش به دست می‌آید، کلرومتان و یا کلریدمتیل است.

در تشکیل این ماده، یک اتم هیدروژن از متان جدا می‌شود، و یک اتم کلر جانشین آن می‌گردد. این واکنش را واکنش جانشینی می‌نامند. ماده دیگر حاصل در این واکنش، گاز هیدروژن کلرید است.

ولی این واکنش جانشینی در اینجا متوقف نمی‌شود و معمولاً به صورت زیر ادامه پیدا می‌کند.

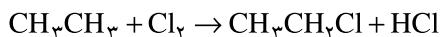
می‌توان زنجیره‌ی واکنش‌های متوالی متان و کلر را به صورت ساده شده‌ی زیر نشان داد :

تراکلرومتان تری کلرومتان دی کلرومتان کلرومتان

یا کربن تراکلرید یا کلروفرم یا متیلن دی کلرید^۱ یا متیل کلرید

محصول عملی واکنش میان متان و کلر، محلوطی از چهار ماده مزبور است که هریک کاربردهای مهمی در شیمی صنعتی داردند. چون دماهای جوش این مواد متفاوت است، می‌توان آن‌ها را به روش تقطیر جزء‌به‌جزء، از یکدیگر جدا کرد. گاز کلر با هیدروکربن‌های دیگر نیز، به همین شیوه واکنش جانشینی انجام می‌دهد. برای مثال، واکنش آن با گاز اتان در مرحله‌ی اول، به قرار زیر است :

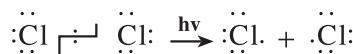
کلراسیون اتیل کلرید حاصل در مراحل بعدی ادامه پیدا می‌کند

چگونگی واکنش کلردار کردن متان : واقعیت آن است که واکنش هالوژن‌دار کردن متان و سایر آلکان‌ها، خیلی پیچیده‌تر از آن است که در معادله‌های قبلی توصیف شد. برای بی‌بردن به چگونگی این واکنش و نقش پرتوهای فرابنفش یا افزایش دما در این عمل، به جاست مطالعه‌ی خود را با پرسش‌هایی مانند زیر آغاز کنیم :

چگونه، مولکول متان به مولکول متیل کلرید تبدیل می‌شود؟ آیا این تبدیل، طی یک مرحله صورت می‌گیرد یا از مراحل مختلفی می‌گذرد؟ اگر واکنش، چند مرحله‌ای است، این مراحل کدامند؟ بالاخره نقش پرتوهای فرابنفش یا گرما در این واکنش چگونه است؟ پاسخ دادن به این پرسش‌ها در حقیقت توصیفی برای مراحل گام به گام واکنش است، که این مراحل، مکانیسم واکنش^۲ نام دارد.

برای آغاز واکنش کلر با متان، در ابتدا باید پیوندی شکسته شود. جدول انرژی‌های پیوندی — که در پیوست‌های آخر کتاب ارائه شده است — نشان می‌دهد که انرژی لازم برای گستین پیوند C—H خیلی بیشتر از انرژی لازم برای شکستن پیوند Cl—Cl می‌باشد.

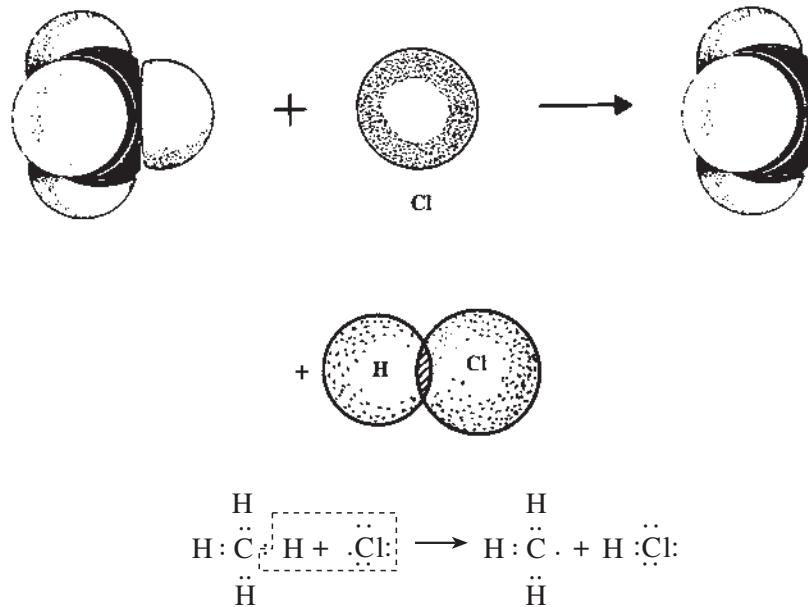
بنابراین، منطقی به نظر می‌رسد که تحت تأثیر پرتوهای فرابنفش (یا گرم کردن محلوط دو گاز)، ابتدا پیوند Cl—Cl، مطابق شکل ۱۲، به دو اتم کلر شکسته شود. این عمل به ۲۴۳ کیلوژول انرژی، برای شکستن یک مول از این پیوند‌ها نیاز دارد.

شکل ۱۲ — یک مولکول Cl₂ به کمک انرژی به دو اتم Cl تفکیک می‌شود.

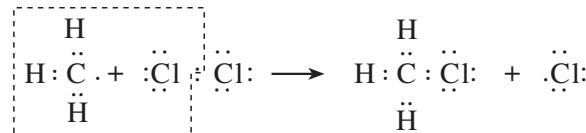
۱— گروه —CH₂— را گروه متیلن می‌نامند.

هر اتم کلر، دارای ۷ الکترون در سطح ظرفیت است و یکی از آن‌ها به صورت فرد و (جفت نشده) است. انرژی این اتم زیاد است و این خود، عامل اصلی زیاد بودن فعالیت شیمیایی آن است. معمولاً یک اتم و یا گروهی مشکل از چند اتم را که دارای الکترون فرد باشند «رادیکال آزاد» می‌نامند. رادیکال آزاد کلر، هنگامی که به مولکول متان تزدیک شود، می‌تواند، مطابق شکل ۱۳-۲، یک اتم هیدروژن از آن بگیرد، و هیدروژن کلرید (HCl) همراه با رادیکال آزاد متیل ($\text{CH}_3\cdot$) ایجاد کند.

شکل ۱۳-۲- برخورد مناسب رادیکال آزاد کلر با مولکول متان و جانشین شدن یک اتم کلر به جای یک اتم هیدروژن

مولکول متان، بدین ترتیب به رادیکال آزاد متیل تبدیل می‌شود که خود دارای یک الکترون فرد است. این رادیکال، بسیار فعال است و به نوبه‌ی خود می‌تواند به یک مولکول کلر برخورد کند و با گرفتن یک اتم کلر از آن، یک رادیکال آزاد کلر بر جای گذارد.

بدین‌وسیله، یک پیوند کووالانسی میان اتم کلر و رادیکال آزاد متیل برقرار می‌شود و مولکول متیل کلرید پدید می‌آید. اتم کلر آزاد شده به عنوان یک رادیکال آزاد، مجدداً و مانند شرح قبلی، با یک مولکول دیگر متان برخورد می‌کند این فرآیندها هم‌چنان زنجیروار تکرار می‌شوند. به همین دلیل، این گونه واکنش‌ها را واکنش‌های زنجیره‌ای می‌نامند. واکنش زنجیره‌ای^۲، واکنشی است که شامل زنجیره‌ای از تبدیل‌های متوالی می‌باشد. پیشرفت این تبدیل‌ها، از طریق تشکیل رادیکال آزاد است.

با پیشرفت واکنش زنجیره‌ای، به تدریج بر غلظت محصول (مانند CH_3Cl) افزوده شده، از غلظت متان کاسته می‌شود. از

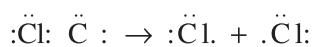
طرفی، چون رادیکال‌های آزاد CH_3 و Cl بسیار فعال هستند، ممکن است به گونه‌های دیگری در واکنش شرکت کنند، مثلاً

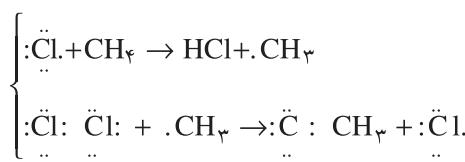
این واکنش‌ها، موجب ازبین رفتن رادیکال‌های آزاد می‌شوند و در نتیجه، واکنش زنجیره‌ای متوقف می‌گردد.

ساختمان واکنش‌های زنجیره‌ای نیز، مانند واکنش زنجیره‌ای فوق طی سه مرحله زیر انجام می‌شوند:

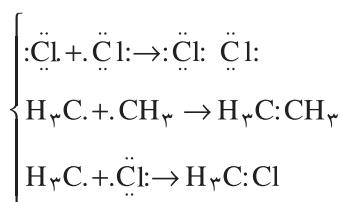
۱— مرحله‌ی آغازی^۱

۲— مرحله‌ی انتشار^۲

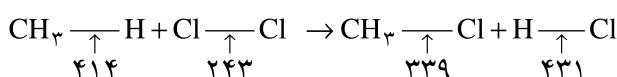
۳— مرحله‌ی پایانی^۳

همان‌طور که گفته شد، مسیر جزء به جزء مراحل واکنش را اصطلاحاً «مکانیسم واکنش» می‌نامند.

در پایان، یادآور می‌شویم که واکنش‌های جانشینی (نظیر واکنش کلردار کردن متان) را که از طریق تشکیل رادیکال آزاد انجام می‌گیرند، واکنش جانشینی رادیکالی می‌نامند.

تمرین — با توجه به ارزی‌های پیوندی ذکر شده در معادله زیر با واحد کیلوژول برموول — که از ضمیمه‌های آخر کتاب گرفته شده است — ΔH واکنش کلی کلردار کردن متان را محاسبه کنید و توضیح دهید که این واکنش گرماده یا گرم‌می‌گیر است؟

ج— واکنش انفجاری گاز متان با کلر: مخلوط گاز متان با کلر، در مقابل نور مستقیم خورشید و یا پرتوهای فرابنفش پرانرژی تراز آنچه در مورد واکنش جانشینی رادیکالی به کار رفت، منفجر می‌شود. در این واکنش، دوده و هیدروژن کلرید تولید می‌شود.

چنین واکنشی به علت آن که کلیه پیوندهای ساختار چهاروجهی مولکول متان در هم می‌ریزد، اصطلاحاً واکنش تخریبی^۴ است.

نامیده می‌شود. بنابراین، در عمل نمی‌توان این واکنش را یک واکنش جانشینی کلردار کردن متان به حساب آورد.

۱— INITIATION STEP

۲— PROPAGATION STEP

۳— CHAIN TERMINATION STEP

۴— DESTRUCTIVE REACTION

د — هالوژناییون متان با سایر هالوژن‌ها : گاز فلوئور و بخار بُرم نیز می‌توانند از طریق مکانیسم تشکیل رادیکال آزاد، با متان ترکیب شوند و هالیدهای مربوط را پدید آورند. روند شدت واکنش هالوژن‌ها با متان، متند روند فعالیت هالوژن‌ها از بالا به پایین در گروه هفتم جدول تناوبی کاهش می‌یابد، و به ترتیب زیر است :

یُد با متان واکنش نمی‌دهد. واکنش فلوئور با متان، شدیداً گرماده است. بنابراین، کنترل واکنش دشوار است. انرژی زیاد حاصل، کافی برای درهم شکستن اغلب پیوندها و انجام واکنش انفجاری است. برای جلوگیری از انجام انفجار و تخرب مولکول متان، می‌توان مخلوط واکنش‌دهنده را با یک گاز بی‌اثر مناسب رقیق کرد. گرمای حاصل از «برم‌دار کردن» متان، کمتر از گرمای کلدار کردن است، و واکنش آن کندتر می‌باشد.

۹-۲- نامگذاری مشتقات هالوژن‌دار آلکان‌ها

هرگاه فرمول مولکولی ساده شده آلکان‌ها را $H - R$ در نظر بگیریم، فرمول مولکولی هالوآلکان‌های یک استخلافی را با $R - X$ نشان می‌دهیم. در این فرمول، X نماینده‌ی یک اتم هالوژن است. روش نامگذاری معمولی چند آلکیل هالید اولیه را قبلاً بررسی کرده‌ایم. در این نامگذاری، نام آلکیل هالید، تابع نام گروه آلکیل است. متند متیل یدید (CH_3I)، n -پروپیل برومید ($CH_3CH_2CH_2Br$)، ایزوپروپیل فلوئورید ($CH_3CH_2CH_2F$) و n -بوتیل کلرید ($CH_3(CH_2)_3Cl$) در روش نامگذاری آیوپاک، هالوژن را همچون یک گروه جانشینی (یک شاخه) وارد شده بر آلکان می‌دانیم. بنابراین، نامگذاری آن را مطابق اصول نامگذاری آلکان‌ها در نظر می‌گیریم، به طوری که :

۱- بلندترین زنجیر کربنی را انتخاب کرده، نام آن را به ذهن می‌سپاریم.

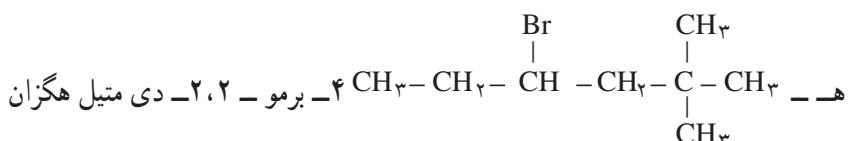
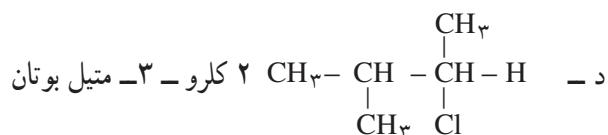
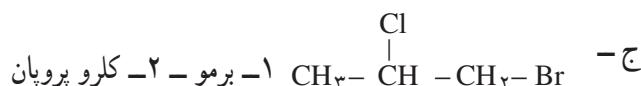
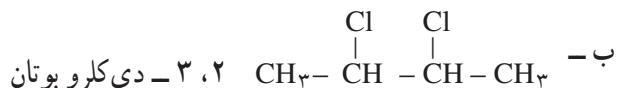
۲- نام شاخه‌ی هالوژنی را بر حسب نوع هالوژن، به صورت زیر درنظر می‌گیریم :

فلوئورو $-F$ ، کلرو $-Cl$ ، برمو $-Br$ و یدو $-I$

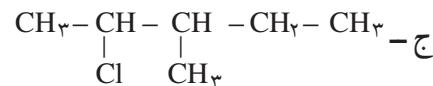
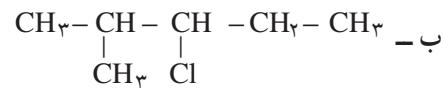
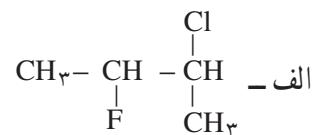
۳- شماره‌گذاری زنجیر اصلی، طبق معمول صورت می‌گیرد. اتم‌های کربن بلندترین زنجیر را از طرفی که به شاخه نزدیک تر باشد، شماره‌گذاری می‌کنیم، (این شاخه می‌تواند هالوژن یا گروه آلکیل باشد).

۴- حقّ تقدم در ذکر نام شاخه جانبی بر اساس حروف الفبای لاتین است. برای مثال،

الف — کلرو متان $CH_3 - Cl$

تمرین ۱۸-۲- ترکیب‌های زیر را نامگذاری کنید.

۱۰-۲- برخی کاربردهای صنعتی مشتقّات هالوژن‌دار آلکان‌ها

همه‌ی مشتقّات هالوژن‌دار متان، کاربردهای فراوانی در صنعت و زندگی روزمره دارند. برای مثال،

نام هالومتان	مهم‌ترین کاربردها
کلرومتان CH_3Cl	این ماده، گازی است که به آسانی مایع می‌شود و هنگام تبخیر، گرمای زیادی جذب می‌کند، به همین دلیل، به عنوان سرمایا در دستگاه‌های خنک‌کننده به کار می‌رود. همچنین به عنوان حامل کاتالیزور در سنتز بسیاری از فرآورده‌های صنعتی مانند کائوچوی مصنوعی کاربرد دارد.
دی‌کلرومتان CH_2Cl_2	این ماده همراه با تری‌کلرومتان و تراکلرومتان، به عنوان حلّآل در صنایع شیمیایی به کار می‌رود.
تری‌کلرومتان CHCl_3	نام متعارف آن کلروفرم است. این مایع، زمانی به عنوان هوشبر به کار می‌رفت. تنفس بیش از اندازه‌ی آن، مرگ‌آور است. فعلًاً در فهرست مواد سرطان‌زا ^۱ قرار دارد، و کاربرد آن در صنایع دارویی، آرایشی و غیره منمنع است.
تراکلرو متان CCl_4	نام متعارف آن کرین تراکلرید است. افزون بر کاربرد مهم آن به عنوان حلّآل صنعتی، در گذشته در آتش‌نشانی نیز به کار می‌رفت. بخارات سنگین این ماده، آتش‌گیر نیستند و با نشستن بر روی مواد سوختنی، هوا را از آن‌ها دور می‌سازند

تمرین ۱۹-۲- چگالی بخار تراکلرومتان را نسبت به هوا حساب کنید. وزن یک لیتر هوا در دما و فشار استاندارد

۱/۲۹۳ گرم است.

۱-CARCINOGEN یا سرطان‌زا (منظور آن است که بر حسب پژوهش‌های آماری، افرادی که همیشه با این ماده سروکار دارند، به نسبت بیشتری در معرض ابتلاء به سرطان هستند).

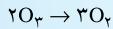
۱۱-۲- مشتق‌های هالوژن‌دار آلکان‌ها و محیط‌زیست

مشتق‌ات هالوژن‌دار متان، یکی از حادترین مسایل زیست‌محیطی را برای کره زمین به وجود آورده است. این مواد پر مصرف، نسبت به عوامل طبیعی از قبیل اکسیژن هوا، نور خورشید و باکتری‌های تجزیه‌کننده‌ی مواد، مقاوم هستند. یکی از معروف‌ترین آن‌ها، حشره‌کش د.د.ت است. این ماده‌ی سمی در آب حل نمی‌شود ولی می‌تواند جذب چربی بدن پرندگان و سایر جانوران و انسان گردد. کاربرد مهم دیگر، برای مشتق‌ات هالوژن‌دار متان، مصرف وسیع آن به عنوان «پیشران» در انواع افسانه‌هاست. ماده‌به کار رفته از نوع فرئونها^۱ است (مانند CCl_2F_2 و CCl_3F) که به طور کلی آن‌ها را سی.اف.سی^۲ یا کلروفلوئورو کربن می‌نامند، که به عنوان حلال صنعتی، همچنین به عنوان گاز سرد کننده در دستگاه‌های تهویه و یخچال‌ها به کار می‌روند. مُصیبَت فعلی حاصل از کاربرد این مواد، رقیق شدن و سوراخ شدن روز افزون لایه‌ی اوزون است. این گازها در طبقات بالای جو، موجب از بین رفتن لایه‌ی اوزون می‌شوند که محافظت کره‌ی زمین از نفوذ بیش از اندازه‌ی پرتوهای فرابنفش است. یکی از عواقب بد این کار، افزایش نسبت ابتلا به سرطان پوست است. با همت جنبش‌های جهانی حفاظت محیط زیست و تصویب کنگره‌ی جهانی مربوط در سال ۱۹۹۰، مقرر گردید که گلیه تأسیسات و کارخانجات صنعتی جهان تا سال ۲۰۰۰، خود را آماده انصراف از کاربرد این مواد بنمایند. در این راه، صدها میلیون دلار اعتبار برای پژوهش و کشف مواد جایگزین^۳ تأمین شده و می‌شود.

۱- FREONS

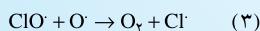
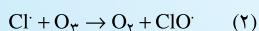
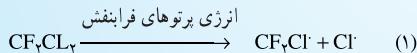
۲- CFC یا CHLORUFLUOROCARBON

۳- کلروفلوئور و کربن‌ها مطابق مکانیسم خاص، گاز اوزون را به گاز اکسیژن تبدیل می‌کنند.

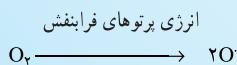

پژوهش‌های جدید مکانیسم مزبور را به احتمال زیاد به صورت زیر تشریح می‌کنند:

با برخورد پرتوهای پرانرژی در بالای جو به کلروفلوئوروکربن مانند CF_3Cl_2 ، یک اتم کلر (به صورت رادیکال آزاد) از آن جدا می‌شود، سپس رادیکال آزاد با مولکول اوزون واکنش می‌دهد.

رادیکال آزاد کلر که مطابق معادله‌ی (۲) مصرف می‌شود، مجددًا مطابق معادله‌ی (۳) تشکیل می‌گردد. این رادیکال، به نوبه‌ی خود ممکن است به یک مولکول O_2 دیگر برخورد کند، و بدین سان واکنش زنجیری رادیکالی برای چندین بار تکرار می‌شود. رادیکال آزاد اکسیژن O_2^- در این واکنش، از اثر پرتوهای پرانرژی فرابنفش بر مولکول‌های O_2 پدید می‌آید.

۴- یک ماده جایگزین که تحت مطالعه و بررسی است، $1,1,1,2$ -تراجلوئور و اتان $\text{F}-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{F}$ است که فاقد کلر می‌باشد.

پرسش و تمرین

۱- مفاهیم زیر را تعریف کنید.

الف - هیدروکربن، ب - پارافین، ج - هومولوگ، د - فرمول تجربی، ه - فرمول مولکولی، و - فرمول ساختاری، ز - ایزومری

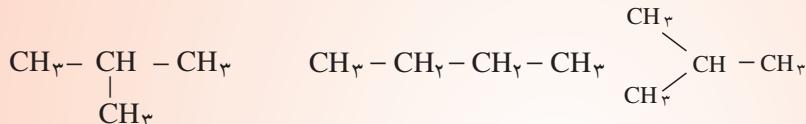
۲- در سری هیدروکربن‌های سیرشده، با افزایش تعداد اتم‌های کربن، چه تغییری در خواص فیزیکی پیش می‌آید؟

۳- تعداد اتم‌های کربن در نفت سفید، می‌تواند در حدود ۱۲، در گازوئیل، در حدود ۱۸، و در قیر در حدود ۳۰ باشد، فرمول مولکولی مناسب را برای هر یک از مواد مزبور پیشنهاد کنید.

۴- کدامیک از هیدروکربن‌های زیر سیرشده است؟

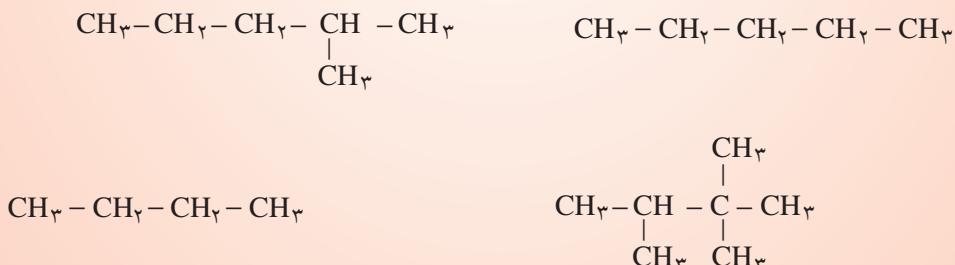
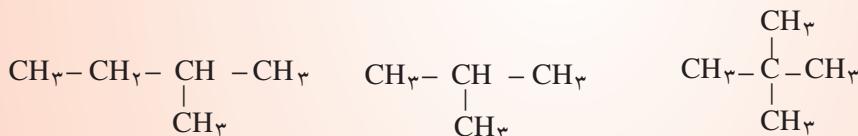

۵- چند ماده شیمیابی، به وسیله فرمول‌های زیر توصیف شده است؟

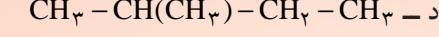
۶- فرمول ساختاری همه ایزومرهای هگزان را بنویسید و نامگذاری کنید.

۷- ایزومرها را در میان مواد زیر مشخص کنید.

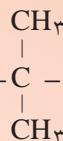
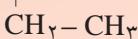

۸- فرمول الکترون نقطه‌ای $CH_3 - CH - CH_3$ را رسم کنید.

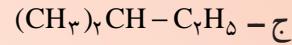
۹- مواد زیر را مطابق دستور ایوپاک، نامگذاری کنید.

ب-

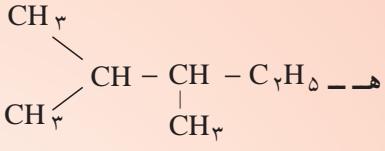
الف-

ج-

د-

ه-

۱۰- فرمول ساختاری مواد زیر را رسم کنید.

الف- ۳- اتیل هپتان

ب- ۲، ۴- دی متیل هگزان

ج- ۳- اتیل- ۲- متیل هپتان

۱۱- فرمول مولکولی هیدروکربن را بنویسید که شامل ترکیب درصد وزنی ۸۲/۸٪ کربن است. چگالی این ماده در شرایط استاندارد ۲/۵۹ گرم بر لیتر است.

۱۲- وزن نمونه‌ای از یک هیدروکربن ۸/۸ گرم است. پس از سوختن کامل به ۲۶/۴ گرم دی‌اکسیدکربن تبدیل شده است. فرمول مولکولی هیدروکربن را مشخص کنید.

۱۳- با شکستن پیوند C-H و تشکیل رادیکال‌های آزاد، تعداد الکترون‌های لایه‌ی ظرفیت در اتم کربن به چه قدر می‌رسد؟ در هیدروژن چه طور؟

۱۴- اثر بُرم بر متان، مانند اثر کلر بر آن است. معادله‌ی واکنش‌های متوالی بُرم‌دار کردن متان را بنویسید.

۱۵- چرا واکنش هالوژن‌دار کردن یک آلکان را یک واکنش زنجیری می‌نامند؟

۱۶- گاهی در پایان واکنش کلردار کردن متان، به پیدایش اندکی اتان بی‌می‌بریم، علت چیست؟

۱۷- چگونه گاز متان را از گاز هیدروژن تشخیص می‌دهید؟

۱۸- حجم هوای لازم برای سوختن کامل ۳ مول متان و ۲۰ لیتر اتان، چه قدر است؟

۱۹- فرمول ساختاری ۲ هومولوگ و دو ایزومر را برای ماده‌ای به فرمول $\text{CH}_3 - \text{CH}_2 - \text{CH}_2 - \text{CH}_3$ بنویسید.

۲۰- دی‌کلرو دی‌فلوئورومتان (معروف به فرئون ۱۲)، به عنوان گاز سردکننده، در یخچال‌های خانگی کاربرد دارد.

اوّلاً، فرمول ساختاری آن را بنویسید.

ثانیاً، فرمول الکترون نقطه‌ای آن را ترسیم کنید.

ثالثاً، دو مورد دیگر از کاربردهای آن را بنویسید.

۲۱- آیا معادله‌های سوختن کامل بوتان و ایزو بوتان با یکدیگر تفاوت دارند؟ چرا؟

۲۲- فرمول مولکولی یک هیدروکربن گازی شکل را تعیین کنید که ۵/۶ لیتر آن در شرایط دما و فشار استاندارد، ۱۶/۸ لیتر گاز دی‌اکسید کربن و ۱۸ گرم آب پدید می‌آورد.

(تمرین حل شده ۲-۱۴ را در صفحه ۲۲ ببینید)

۲۳- ۴/۳ گرم از آلکان A را به طور کامل در اکسیژن می‌سوزانیم. در نتیجه، $13/2$ گرم کربن دی‌اکسید تولید می‌شود. فرمول ساختاری ایزومرهای آلکان A و نام آیوپاک هر یک را بنویسید.

۲۴- وزن کربن دی‌اکسید به دست آمده از سوختن کامل هیدروکربن B در اکسیژن، سه برابر وزن هیدروکربن اوّلیه است. فرمول ساختاری هیدروکربن B را بنویسید.

۲۵- به کمک نام‌های زیر می‌توان ساختارهایی بدون ابهام رسم کرد. اما بعضی از این نام‌ها به روش نامگذاری آیوپاک قابل قبول نیستند. نام صحیح آن‌ها را به روش آیوپاک بنویسید.

الف - ۲- اتیل پنتان

ب - ۲- متیل - ۴- کلروپنتان

د - ۲، ۲- دی متیل - ۳- پروپیل پنتان

ج - ۳- اتیل پنتان

آلکن‌ها

(هیدروکربن‌های اتیلنی)

هدف‌های رفتاری فصل(۳)؛ دانش‌آموز، پس از آموختن مفاهیم و روش‌های این فصل، باید بتواند :

- ۱- روش مهم تهیه اتیلن و پروپیلن را در صنعت بیان کند.
- ۲- در نام‌گذاری آلکن‌ها و نوشتمن فرمول آن‌ها در سطح مقدماتی، مهارت نشان دهد.
- ۳- ایزومرهای ممکن را برای یک آلکن اولیه بنویسد و نام‌گذاری کند.
- ۴- مهم‌ترین ویژگی‌های آلکن‌ها را با توجه به نقش پیوند بی، توضیح دهد.
- ۵- مفهوم ایزومری سیس-ترانس را با ذکر یک مثال، تشریح کند.
- ۶- با در اختیار داشتن یک هیدروکربن مجھول، راه و روشی برای تشخیص آلکان یا آلکن بودن آن، پیشنهاد کند.
- ۷- چگونگی واکنش افزایشی در آلکن‌ها را با ذکر یک مثال، توضیح دهد.
- ۸- نقش برخی آلکن‌ها را در زندگی روزمره و صنعت بیان کند.
- ۹- مفاهیم پلیمر، مونومر، پلاستیک گرمافزار و پلاستیک گرماسخت را با ذکر یک مثال تعریف کند.

۱-۳- پیشگفتار

آلکن‌ها، هیدروکربن‌هایی هستند که مولکول آن‌ها شامل یک یا تعدادی پیوند دوگانه $C=C$ است. این پیوند، همان‌طور که قبل از شد، نتیجه‌ی اشتراک دو اتم کربن در دو جفت الکترون پیوندیست. این هیدروکربن‌ها نیز مانند آلکان‌ها، بر حسب افزایش تدریجی تعداد اتم‌های کربن در زنجیر، ممکن است به صورت گاز، مایع و یا جامد وجود داشته باشند. نخستین و ساده‌ترین آلکن گاز اتن یا اتیلن به فرمول C_2H_4 است. برای آشنایی با ویژگی‌های آلکن‌ها مقتضی است که در مرحله‌ی نخست، با گاز اتیلن و ساختار پیوند دوگانه‌ی کربن - کربن در آن آشنا شویم.

۲-۳- گاز اتیلن C_2H_4

اتیلن، گازی است با اندازه بودی ملایم و مطبوع. در طبیعت به مقدار کم در گیاهان پدید می‌آید و در فرآیند رسیدن بسیاری از میوه‌ها و سبزیجات (مانند موز، گلابی، گوجه‌فرنگی، ...) نقش یک هورمون گیاهی را ایفا می‌کند. از این ویژگی در بازار فروش موز استفاده می‌شود. موز سبز نارس را در مناطق استوایی چیده، در جعبه‌هایی که دارای منفذ است حمل می‌کنند. بدین ترتیب،

موز کمتر تحت تأثیر اتیلن آزاد شده قرار می‌گیرد و هم‌چنان سبز باقی می‌ماند. با رسیدن جعبه‌ها به مقصد و قبل از فروش، موز را تحت تأثیر اندکی گاز اتیلن قرار می‌دهند تا به اندازه‌ی کافی برسد.

گاز اتیلن یکی از مهم‌ترین مواد اوّلیه در صنایع عظیم پتروشیمی به‌شمار می‌رود. در کشورهای برخوردار از این گونه صنایع، سالانه ده‌ها میلیون تن اتیلن تولید می‌شود. این گاز در سنتز انواع پلاستیک‌های ارزان قیمت مناسب برای ساختن ظروف آسپرخانه و غیره به کار می‌رود. هم‌چنین در سنتز الیاف مصنوعی پُلی‌استر، الكل معمولی، ضدیغ و انواع فرآورده‌های دیگر کاربرد دارد.

۳-۳- ساختار مولکول اتیلن

برای رسیدن به فرمول مولکولی، هم‌چنین، فرمول ساختاری و کیفیت پیوندهای یک ماده آلی، باید مراحل متعددی از روش علم را طی کرد. مطابق این روش، داده‌ها و واقعیت‌های جمع‌آوری شده درباره‌ی خواص ماده مورد نظر را کنار یکدیگر می‌گذاریم، آن‌گاه از طریق مقایسه و استدلال و کشف روابط علت و معلولی، نوعی فرضیه برای توجیه مشاهده‌های خود ارائه می‌دهیم. برای انجام این گونه پژوهش‌ها، چه در آزمایشگاه و چه در زندگی، راه و روش‌های فراوانی وجود دارد. در اینجا یک روش مناسب برای کشف فرمول و ساختار اتیلن را در این سطح تحصیلی، ارائه می‌دهیم تا هم علم بیاموزیم و هم روش علم را تجربه کنیم.

۳-۳-۱ پیشنهاد فرمول مولکولی برای اتیلن: آزمایش نشان می‌دهد که وزن یک لیتر گاز اتیلن در دما و فشار استاندارد (فشار 1 atm و 0°C) برابر $1/25$ گرم است. بنابراین، چگالی این گاز، $1/25 \text{ g} = d$ است. وزن مولکولی این گاز نیز، برابر وزن $22/4$ لیتر آن در شرایط مزبور است.

$$M = 22/4 \times 1/25 = 28 \text{ g}$$

حال از خود می‌رسیم که این مولکول، چند اتم کربن و چند اتم هیدروژن دارد؟

پاسخ این پرسش برای این مولکول کوچک آسان است. با توجه به این که وزن اتمی کربن 12 گرم است، این مولکول نمی‌تواند یک اتم کربن داشته باشد، چون در این صورت باید 16 گرم و به عبارتی 16 اتم هیدروژن داشته باشد، و این ناممکن است. در مرحله دوم، فرض می‌کنیم که این مولکول دو اتم کربن دارد، درنتیجه، 4 اتم هیدروژن خواهد داشت. چرا؟ این فرض به ظاهر معقول را می‌پذیریم، زیرا نمی‌توان سه اتم کربن برای این مولکول درنظر گرفت. چرا؟ بنابراین، فرمول مولکولی اتیلن C_2H_4 است.

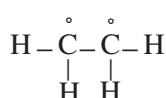
۳-۳-۲ پیشنهاد فرمول ساختاری برای اتیلن: ابتدا داده‌های در دسترس را مرور می‌کنیم.

الف - اتیلن در شرایط عادی پایدار است.

ب - آزمایش نشان می‌دهد که یک مول اتیلن در مجاورت کاتالیزگر مناسب، با یک مول گاز هیدروژن واکنش می‌دهد و سیر می‌شود و دقیقاً یک مول گاز اتان، که فرمول آن برای ما شناخته شده است، پدید می‌آورد.

در گام نخست، می‌توان تصور کرد که اتیلن مانند اتان، یک پیوند کربن - کربن داشته باشد. با رعایت اصل چهار ظرفیتی بودن کربن و یک ظرفیتی بودن هیدروژن، دو اتم هیدروژن به هریک از اتم‌های کربن متصل می‌کنیم و به تصویر زیر می‌رسیم.

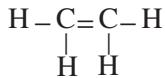

در اینجا با یک اشکال رویرو می‌شویم :

«اصول ظرفیت را به درستی رعایت نکرده‌ایم. اتم کربن، در یک ترکیب پایدار باید به وسیله 4 جفت الکترون احاطه شود

(قاعده‌ی هشتایی^۱ یا ^۲آکت).

پرسش: در این فرمول پیشنهادی، چند الکترون پیرامون هر اتم کربن در سطح ظرفیت آن وجود دارد؟ برای رفع اشکال مزبور، این فرضیه را پیشنهاد می‌کنیم که دو الکترون فرد موجود در دو اتم کربن مجاور، با یکدیگر یک جفت الکترون مشترک اضافی تشکیل می‌دهند.

بنابراین، مطابق فرضیه پیشنهادی، در فرمول ساختاری اتیلن باید دو جفت الکترون مشترک و به عبارتی یک «پیوند دوگانه» میان اتم‌های کربن وجود داشته باشد. یک فرضیه موقعی پذیرفته می‌شود که بارای توجیه خواص شناخته شده را داشته باشد و گاهی تواند پیشگویی‌هایی درباره‌ی برخی خواص ناشناخته نیز ارائه دهد. در مبحث بعدی و هنگام مطالعه‌ی خواص شیمیایی اتیلن، خواهیم دید که فرضیه وجود این پیوند دوگانه، چنین توانایی‌های ارزشمندی را دارد.

مطالعه‌ی آزاد

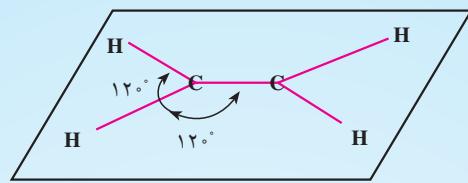

۳-۳-۳ - پیش‌بینی شکل هندسی مولکول اتیلن: در آموخته‌های قبلی خود در شیمی عمومی - که درباره‌ی شکل هندسی مولکول‌های BeF_2 ، BF_3 و CF_4 انجام گرفت - از نقش نیروهای دافعه‌ی الکتروستاتیک میان جفت الکترون‌های مشترک در پیوند میان این عنصرها آگاه شدید. برای مثال، بی بردید که شکل مولکول BeF_2 در راستای یک خط مستقیم (زاویه‌ی 180°)، و مولکول BF_3 به صورت یک مثلث متساوی‌الاضلاع (در یک سطح) با زاویه‌های مرکزی 120° ، و سرانجام شکل مولکول CF_4 به صورت چهاروجهی منتظم با زاویه‌ی مرکزی 109.28° است. آزمایش بادکنک‌های باددار (شکل ۲-۷) نیز مؤید این حقیقت است. در مبحث آگاه، و از جمله ا atan، نیز بی بردید که هر اتم کربن در طول زنجیر کربنی، طی چهار پیوند یگانه به وسیله چهار اتم دیگر احاطه شده و زاویه میان پیوندها در هر مورد 109.28° است. حال، این سؤال مطرح می‌شود که برای فرمول ساختاری پیشنهاد شده برای اتیلن، چه نوع شکل هندسی می‌توان پیش‌بینی کرد، و زاویه‌های میان محور پیوندها چه قدر است؟ می‌دانیم که مطابق فرمول پیشنهادی هر اتم کربن با سه اتم دیگر پیوند یافته است؛ بنابراین، باید تفاوت مهمی با شکل مولکول ا atan داشته باشد.

تحقیق نشان می‌دهد که سه الکترون از چهار الکترون سطح ظرفیت اتم کربن، با سه الکترون از اتم‌های محیط به آن، سه پیوند کووالانسی یگانه تشکیل می‌دهند که مطابق شکل ۳-۱ - الف، روی یک سطح در برگیرنده هسته اتم‌ها، قرار می‌گیرند. بدیهی است که زاویه‌ی میان این پیوندها به حداقل ممکن 120° می‌رسد.

تا اینجا به‌این نتیجه رسیدیم که میان دو اتم کربن اتیلن، حداقل یک پیوند کووالانسی یگانه معمولی (پیوند سیگما^۵) وجود دارد. شکل ۳-۱ - ب نیز، کم و بیش چگونگی تراکم ابر الکترونی مشترک را در پیوندهای سه‌گانه مزبور و در فضای میان هسته‌ها نشان می‌دهد.

۱- منظور از قاعده‌ی هشتایی یا ^۲آکت، پرشدن اوریتال‌های S و P سطح ظرفیت عنصر کربن و سایر نافلزها، هنگام تشکیل مولکول پایدار با عنصرهای دیگر است. این اوریتال‌های چهارگانه جمعاً با ۸ الکترون پرمی‌شوند. octa به معنی هشت است.

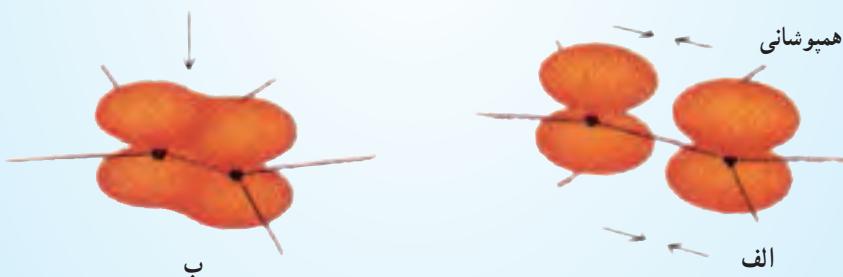
الف

ب

شکل ۱-۳- سه پیوند کووالانسی پیرامون هر اتم کربن روی صفحه در برگیرنده‌ی هسته‌ها در مولکول اتیلن

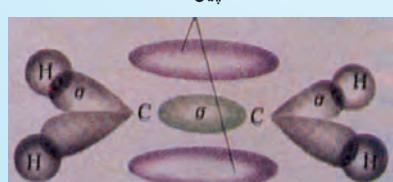
حال، باید تکلیف یک الکترون باقیمانده‌ی کربن را که در تشکیل پیوندهای سه‌گانه‌ی سطح مولکول شرکت نکرده است، روشن کرد. این الکtron، که در سطح ظرفیتی اتم کربن وجود دارد، در اوربیتال P قرار دارد. بنابراین، همان طور که در شیمی عمومی آموخته‌اید، شکل این اوربیتال به صورت یک دمبل است، شکل ۱-۲-الف، دو اوربیتال P دمبلی‌شکل وابسته به دو اتم کربن اتیلن را در حال نزدیک‌شدن به یکدیگر، و سپس همپوشانی و تشکیل پیوند (شکل ۱-۲-ب) نشان می‌دهد. توجه کنید که این پیوند (پیوند پی π) از دو پاره ابر مشترک در بالا و پایین صفحه نام برده تشکیل یافته و حتی الامکان از ابر الکترونی پیوند قبلی C-C دوری می‌جویند. شکل ۱-۳-نیز،

شکل ۱-۳- چگونگی تشکیل پیوند کووالانسی میان دو اوربیتال P عمود بر صفحه‌ی اتیلن

مجموعه‌ی کامل شکل مولکولی اتیلن را نشان می‌دهد که توصیف کاملی برای پیوند $C=C$ را در بر می‌گیرد. شواهد تجربی، این شکل مولکولی را تأیید می‌کند. ما نیز در مباحث آینده و از جمله، هنگام بررسی ایزومرهای ممکن برای مشتق‌های اتیلن، به صحّت آن پی خواهیم برد.

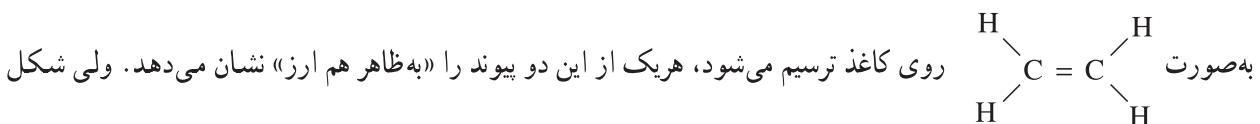
پیوند پی

شکل ۱-۳- شکل هندسی مولکول اتیلن

۴-۳-۲- مقایسه‌ی دو پیوند موجود در پیوند دوگانه C=C اتیلن (پیوندهای سیگما و پی): یک پیوند دوگانه،

شامل دو جفت الکترون و به عبارتی ۴ الکترون مشترک میان دو اتم است. فرضیه پیشنهادی درباره‌ی شکل مولکول اتیلن که

هندسی مولکول، می‌رساند که تفاوت زیادی میان آن‌ها وجود دارد. از آن‌جا که همیشه رابطه‌ی مستقیمی میان شکل و خواص وجود دارد، پیش‌بینی می‌شود که این دو پیوند، با یکدیگر هم ارز نیستند و باید در بسیاری از خواص با یکدیگر متفاوت باشند. حال، آیا واقعیت نیز همین طور است؟ اغلب خواص شیمیایی اتیلن که به زودی با آن‌ها آشنا خواهیم شد، هم‌چنین خواص سایر ترکیب‌هایی که چنین پیوندهایی را دارند، وجود تفاوت‌های مهمی را تأیید می‌کنند. به جاست که دو پیوند مزبور را که معروف به پیوندهای سیگما

(σ) و بی (π) هستند، مقایسه کنیم :

الف - پیوند سیگما (σ): ابر الکترونی پیرامون محور پیوند کوالانسی سیگما که دو هسته‌ی اتم‌های کربن را در سطح مولکول به یکدیگر متصل می‌کند، توزیع متقارن دارد. این ابر الکترونی، مستقیماً میان دو هسته قرار گرفته است و باید از استقرار و استحکام قابل توجهی برخوردار باشد.

ب - پیوند پی (π): این گونه پیوند، به صورت دوپاره ابر در بالا و پایین سطح در برگیرنده‌ی هسته‌ی اتم‌ها قرار گرفته است و توزیع متقارن ندارد. چون ابر مشترک آن، مستقیماً در امتداد محور بین دو هسته‌ی کربن قرار نگرفته و اندکی در بالا و پایین بوده و با آن فاصله گرفته است، پیش‌بینی می‌شود که چنین پیوندی ضعیف‌تر از پیوند سیگما باشد.

نتیجه آن که، بین دو اتم کربن در مولکول اتیلن، یک پیوند دوگانه به صورت ساده‌شده $C=C^{\pi}$ وجود دارد که پیوند سیگما در آن قوی‌تر است و کمتر مورد حمله‌ی واکنش‌گرهای شیمیایی قرار می‌گیرد. ولی پیوند π ضعیف‌تر است و بهترین موقعیت را برای حمله واکنش‌گرهای فراهم می‌سازد.

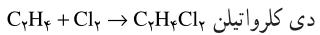
آزمایش نشان می‌دهد که انرژی پیوند یگانه سیگماتی $C-C$ که به تنهایی در میان اتم‌های کربن در اتان CH_3 و سایر آلکان‌ها وجود دارد، برابر ۳۴۷ کیلوژول بر مول است. در صورتی که انرژی پیوند دوگانه $(\sigma + \pi)$ که در اتیلن $CH_2=C=CH_2$ وجود دارد، کلاً برابر ۶۱ کیلوژول بر مول است. بدیهی است که سهم بیشتر این انرژی پیوندی، مربوط به پیوند نسبتاً قوی σ ، و سهم کمتر آن مربوط به پیوند ضعیف π است. در آینده خواهیم دید که با شناخت شکل هندسی مولکول‌ها و نوع پیوند میان اتم‌های آن‌ها، می‌توان اغلب از خواص آن‌ها را پیش‌بینی کرد.

۴-۳-۳- هیدروکربن‌های هم خانواده اتیلن

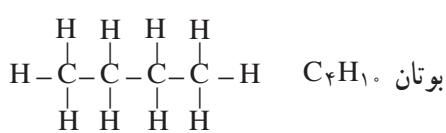
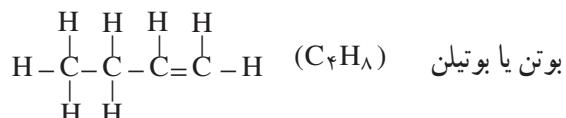
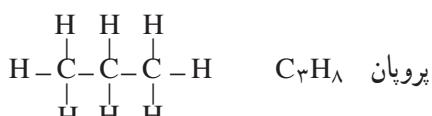
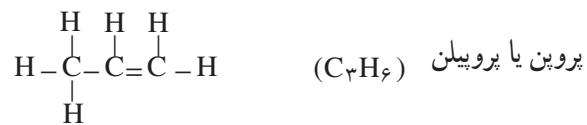
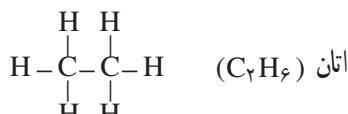
چنان‌که دیدید، اتیلن ساده‌ترین عضو خانواده‌ی آلکن‌هاست. این خانواده، با نام قدیمی اولفین^۱ شناخته می‌شود، ولی نام آلکن را ترجیح می‌دهند.

در مولکول هیدروکربن‌های خانواده‌ی اتیلن، بین دو اتم کربن در زنجیر هیدروکربنی، یک پیوند دوگانه وجود دارد. مانند آن‌چه که در مورد اتیلن (C_2H_4) دیده شد، در خانواده آلکن‌ها، در مولکول آلکن دو اتم هیدروژن کمتر از مولکول آلکان هم ردیف

۱- GAS OLEFIANT گرفته شده است که در فرانسه معنی گاز روغن‌ساز را دارد. دلیل انتخاب این نام، تشکیل ماده روغنی شکل از واکنش اتیلن با گاز کلر است.

خود دارد و به همین دلیل، هیدروکربن سیرنشده به شمار می‌رود. به فرمول ساختاری و نام سه عضو اول این دو خانواده توجه کنید:

از آنجا که فرمول عمومی هیدروکربن‌های آلکانی $\text{C}_n\text{H}_{2n+2}$ است، فرمول عمومی خانواده آلکن‌های که یک پیوند دوگانه دارند، به صورت C_nH_{2n} درمی‌آید. نام عمومی این خانواده معروف، هیدروکربن‌های اتيلنی است.

۵-۳- نام‌گذاری هیدروکربن‌های اتيلنی به روش آیوپاک

برای نام‌گذاری هیدروکربن‌های سیرنشده اتيلنی به روش آیوپاک، مانند هیدروکربن‌های سیرنشده زنجبیری (آلکان‌ها) عمل می‌کنند.

دستور شماره ۱: ابتدا بلندترین زنجبیر کربنی موجود در مولکول را که شامل پیوند دوگانه نیز باشد، مشخص کنید. نام

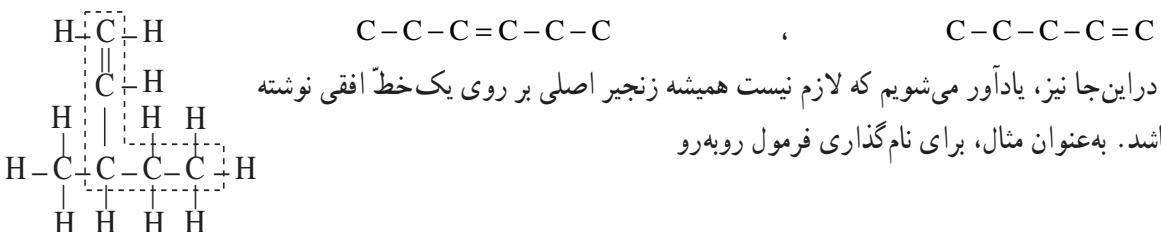
هیدروکربن زنجبیر اصلی را مشابه نام آلکان مربوط بنویسید و پسوند «آن» را به پسوند «ان» تبدیل کنید.

دستور شماره ۲: موقعیت پیوند دوگانه را روی زنجبیر اصلی، از طریق شماره‌گذاری مشخص کنید. این زنجبیر را از جهتی شماره‌گذاری کنید که به اویلین کربن پیوند دوگانه، کوچک‌ترین عدد ممکن تعلق بگیرد.

۱- بوتن ۲- بوتن

تمرین ۱-۳: فرمول‌های زیر را نام‌گذاری کنید.

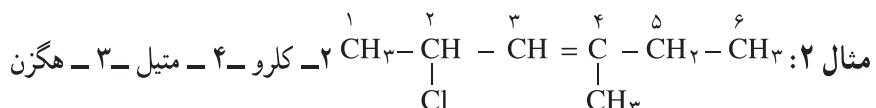

می‌بینیم که زنجیر اصلی باید، شامل پیوند دوگانه نیز باشد؛ درنتیجه نام این هیدروکربن را مطابق آموخته‌های قبلی، ۳-متیل-۱-پتن درنظر می‌گیریم.

دستور شماره ۳: همان‌طور که در مورد هیدروکربن‌های سیرشده زنجیری ملاحظه کردید، باید نام شاخه یا شاخه‌ها و موقعیت آن‌ها را قبل از نام زنجیر اصلی بنویسید.

مطابق این مثال، اگر جهت شماره‌گذاری بر موقعیت پیوند دوگانه تأثیر نداشته باشد، شماره‌گذاری از جهتی انجام می‌شود که به شاخه تزدیک‌تر باشد.

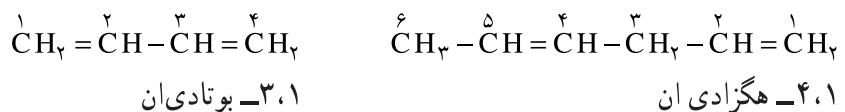
پرسشن ۱: چرا شماره‌گذاری را از سمت چپ زنجیر اصلی آغاز کردیم؟

پرسشن ۲: چرا نام شاخه‌ی کلرو، مقدم بر شاخه‌ی متیل است؟

یادآوری: هرگاه زنجیر هیدروکربن سیرشده، دو پیوند دوگانه داشته باشد، به جای پسوند ان (ene) از پسوند «دی‌ان» استفاده می‌شود.

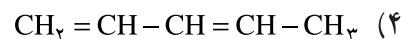
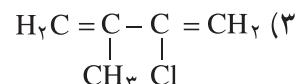
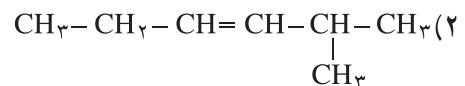
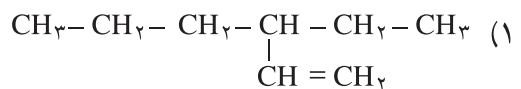
شماره‌گذاری کربن‌های این زنجیر، از جهتی صورت می‌گیرد که به پیوندهای دوگانه، عده‌های کوچک‌تری نسبت داده شود.

برای مثال،

(۵،۲) هگزادی‌ان نادرست است

تمرین ۲-۳: ترکیب‌های زیر را نام‌گذاری کنید.

تمرین ۳-۳: فرمول‌های ساختاری مواد زیر را رسم کنید.

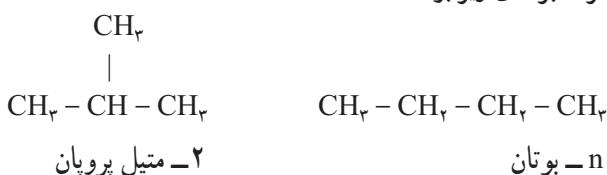
(۱) ۳،۲-دی‌متیل-۲-بوت

(۲) ۳-کلرو پروپن

(۳) ۳-برومو-۱-بوت

۶-۳- ایزو مری در آلکن ها

در هیدرورکرین‌های سیرنشده، ملاحظه کردید که پیدایش شاخه‌ها و تغییر مکان آن‌ها موجب پیدایش ایزومری می‌شود. در مورد آلکن‌ها، هم باید به دو عامل پیدایش شاخه‌ها و تغییر مکان آن‌ها توجه کرد و هم به عامل تغییر مکان پیوند دوگانه. بنابراین، تعداد ایزومرها برای یک هیدرورکرین سیرنشده، بیشتر از تعداد آن‌ها برای هیدرورکرین سیرشده‌ایست که همان تعداد کربن‌ها دارد. به بادارید که بوتان (C_4H_{10}), دارای دو ایزومر نامددی زیر بود:

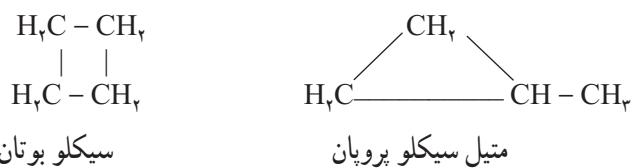
در صورتی که بوتن (C_4H_8) با داشتن همان تعداد کربن، سه ایزومر ساختاری به شرح زیر دارد؛

۲- بوتن - ۱- پروپن $\text{CH}_3 - \text{CH} = \text{CH} - \text{CH}_3$

یادآوری ۱ : در مورد ترکیبی مانند ۲ - متیل بروپان و ۲ - متیل - ۱ - پروین، می‌توان از ذکر شماره محل اتصال شاخه‌ها خودداری کرد، زیرا شاخه‌ی متیل به غیر از اتم کربن دوم، نمی‌تواند محل دیگری را اختیار کند. چون در آن صورت، جزء شاخه‌ی اصلی به شمار می‌آید. بدیهی است با تغییر مکان پیوند دوگانه، مبدأ شماره گذاری نیز تغییر خواهد کرد، به نحوی که مجدداً همان نام به دست می‌آید. بنابراین، برای نام گذاری دو ترکیب فوق، فقط به ذکر متیل، پروین یا متیل، پروین اکتفا می‌کنیم.

یادآوری ۲ : برای موادی به فرمول عمومی C_nH_{2n} از پروپن (C_3H_6) به بعد، نوع دیگری از ایزومری ساختاری وجود دارد که به صورت هیدروکربن حلقوی سیرشده و فاقد پیوند دوگانه است. برای مثال، اضافه بر سه ایزومر ساختاری که برای بوتن ترسیم شد، ممکن است دو ایزومر حلقوی زیر را نیز درنظر گرفت:

این موضوع را با تفصیل بیشتر، در فصل پنجم (سیکلوآلکان‌ها) دنبال خواهیم کرد.

یادآوری ۳: آزمایش و تحقیق نشان می‌دهد که بوتن (C_4H_8) علاوه بر داشتن ۵ ایزومر ساختاری (به صورت ۳ ایزومر زنجیری و ۲ ایزومرسیکلو)، دارای نوع دیگری از ایزومری است که به ایزومری سیس-ترانس^۱ معروف است.

^{۷-۳}- ایزو مری سیس - ترانس (ایزو مری هندسی^۲) در ۲ - بوتن

مطابق گفته های قبلی، چنین به نظر می رسد که بوتن (C_4H_8)، باید دارای ۲ ایزومر بدون شاخه زنجیری باشد (۱- بوتن و ۲- بوتن). آزمایش و تحقیق نشان می دهد که واقعیت چنین نیست و عملاً سه نوع ایزومر برای آن وجود دارد، زیرا ایزومر ساختاری

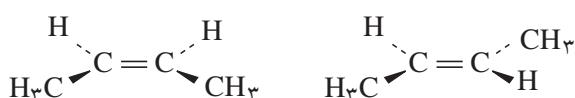
۲- بوتن ($\text{CH}_3 - \text{CH} = \text{CH} - \text{CH}_3$)، به تنهایی به صورت دو ماده‌ی مختلف دیده می‌شود که در برخی خواص فیزیکی و شیمیایی با یکدیگر متفاوتند. برای مثال، دمای جوش یکی 1°C و دیگری 4°C است.

به همین دلیل، می‌توان این دو ماده را در آزمایشگاه از یکدیگر جدا کرد.

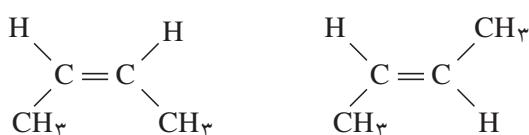
برای حل این معما، به شکل مولکول ۲- بوتن و چگونگی آرایش یافتن اتم‌ها و گروه‌های آن در فضا و پیرامون پیوند دوگانه توجه کنید (شکل ۳-۴).

شکل الف، نمای ساختاری دونوع ایزومر ۲- بوتن را نشان می‌دهد که بیننده، آنرا به طور افقی و از کنار صفحه پیوند اتیلنی مشاهده می‌کند.

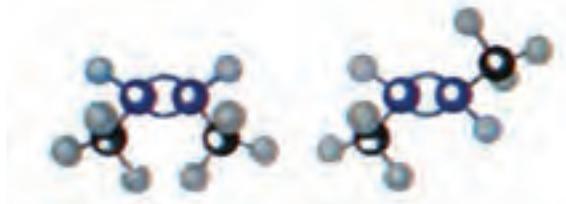
شکل ب، نمای ساختاری همان دو ایزومر ۲- بوتن را نشان می‌دهد که بیننده، آنرا از بالای صفحه مشاهده می‌کند.

الف

ب

ترانس - ۲ - بوتن سیس - ۲ - بوتن

شکل ۴-۳- ایزومرهای هندسی (سیس و ترانس) در ۲- بوتن

سرانجام، شکل ج، الگوی گله و فنر ایزومرهای مزبور را به صورت مجسم‌تری نشان می‌دهد.

مطابق قرارداد، ایزومر اول را که در سمت چپ شکل‌های سه‌گانه مزبور است، و دو گروه جانشینی مตیل در آن، در یکسوی پیوند دوگانه قرار دارند، سیس - ۲ - بوتن، می‌نامند. ایزومر دیگر را که در سمت راست شکل‌های مزبور دیده می‌شود و دو گروه جانشینی متیل در آن، در دو سوی پیوند دوگانه قرار دارند، ایزومر ترانس - ۲ - بوتن می‌نامند.

ایزومرهای سیس و ترانس^۱، آن‌گونه ایزومرهایی هستند که از نظر فرمول ساختاری یکسان، و از نظر چگونگی آرایش اتم‌ها و گروه‌های تشکیل دهنده‌ی آن‌ها در فضا، متفاوت هستند. به همین دلیل، این‌گونه ایزومرها را، ایزومرهای فضایی^۲ نیز می‌نامند. به طور کلی، ایزومرهای فضایی هنگامی پدید می‌آیند که گروه‌های جانشینی موجود بر روی هر اتم کریں تشکیل دهنده‌ی

۱- CIS و TRANS دو کلمه یونانی هستند که اولی به معنی «کنار»، و دومی به معنی «مقابل» می‌باشد.

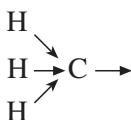
پیوند دوگانه، متفاوت باشند.

پرسش: آیا ۱- بوتن می‌تواند ایزومرهاي هندسي (سيس و ترانس) داشته باشد؟ چرا؟

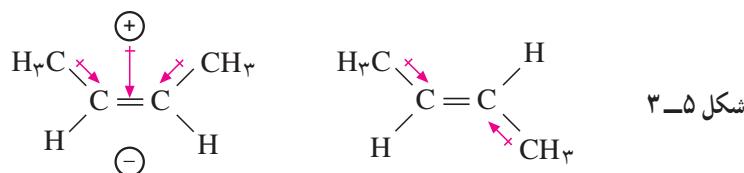
چرا دمای جوش ایزومرهاي سيس و ترانس - ۲- بوتن متفاوت است؟

آزمایش نشان می‌دهد که مولکول سيس - ۲- بوتن که دو گروه متیل آن در یک سوی پیوند دوگانه قرار دارند، اندکی خواص قطبی دارد. در صورتی که مولکول ترانس - ۲- بوتن، که دو گروه متیل آن در دوسوی پیوند دوگانه هستند، کاملاً غیرقطبی می‌باشد. بدینهی است که جاذبه‌ی میان مولکول‌های قطبی، از جاذبه‌ی میان مولکول‌های غیرقطبی که فرمول یکسان دارند، بیشتر است. در نتیجه، جدا کردن مولکول‌های آن از یکدیگر مشکل‌تر و دمای جوش مایع آن بالاتر می‌باشد.

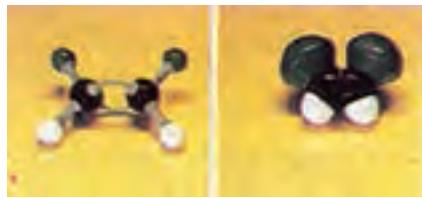
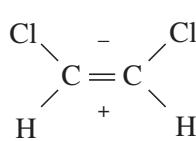
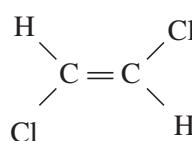
علت قطبی شدن سيس - ۲- بوتن را می‌توان به این ترتیب توضیح داد که چون الکترون‌گاتیوی کربن از هیدروژن بیشتر است (الکترون‌گاتیوی کربن $2/5$ و الکترون‌گاتیوی هیدروژن $2/1$ است)، الکترون‌های پیوندهای C-H در گروه متیل بیشتر به سمت کربن کشیده می‌شوند و در نتیجه، اتم کربن برای حفظ تعادل الکترونی خود، الکترون‌های را از سوی دیگر از خود دور می‌سازد. بدینجهت گروه متیل را یک گروه الکترون‌دهنده، به شمار می‌آورند.

از آنجا که ابر الکترونی پیوند π ، نسبتاً غیرمستقر و سست است، گروه الکترون‌دهنده‌ی متیل به نسبت بیشتری می‌تواند روی آن اثر کند ($\text{CH}_3 \rightarrow \text{C} = \text{CH}_3$) و توزیع چگالی الکترونی آن را به نفع یکسو و به زیان سوی دیگر تغییر دهد. در سيس - ۲- بوتن، اثر هر دو گروه متیل در جابجایی ابر الکترونی در یکسو می‌باشد، اما در ترانس - ۲- بوتن، برخلاف جهت یکدیگر است (شکل ۳-۵).

چون میزان قطبی شدن مولکول چندان زیاد نیست، در نتیجه، اختلاف دمای جوش دو ایزومر سيس و ترانس نیز کم است (در حدود ۳ درجه). اگر فرضیه فوق صحیح باشد، پیش‌بینی می‌شود که در مولکول‌های مشابه - در صورتی که میزان قطبی بودن بیشتر باشد - اختلاف دمای جوش نیز زیادتر گردد. برای امتحان فرضیه فوق، دو ایزومر ۱، ۲- دی‌کلرواتیلن را بررسی می‌کنیم. به فرمول

شکل ۶-۳- فرمول‌های ساختاری و الگوهای گلوله - فتر و فشرده ۱، ۲- دی‌کلرو اتیلن

ساختاری و الگوهای گلوله – فنر و فشرده‌ی آن‌ها، مطابق شکل ۳-۶، توجه کنید.

در این مورد، چون الکترونگاتیوی کل از کربن بیشتر است، بخشی از مولکول – که دو اتم کل در آن قرار دارد – به نسبت بیشتری منفی و بخش دیگر مثبت خواهد شد. در این مورد، میزان قطبی بودن مولکول بیشتر است و انتظار می‌رود که اختلاف دمای جوش دو ایزومر، به اندازه‌ی قابل ملاحظه‌ای زیاد باشد. آزمایش، این پیشگویی را تأیید می‌کند؛ به طوری که دمای جوش سیس ۱، ۲ – دی‌کلرواتیلن، برابر 60°C ، و دمای جوش ترانس ۱، ۲ – دی‌کلرواتیلن، برابر 48°C است.

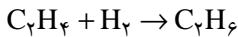
۸-۳- تهیه اتیلن و هیدروکربن‌های اتیلنی

به علت وجود پیوند دوگانه در اتیلن و هیدروکربن‌های اتیلنی، این ترکیب‌ها از نظر شیمیایی فعال هستند.

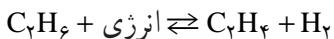
– **تولید اتیلن در صنعت** : بخش اعظم اتیلن، از گرمای دادن به ترکیب‌های نفتی در پالایشگاه، و از زدودن تعدادی اتم هیدروژن از آلکان‌ها به دست می‌آید. اتان را تا 75°C گرمای دهنده، یک مولکول هیدروژن از آن جدا می‌شود و گاز اتیلن پدید می‌آید.

در صنایع پتروشیمی، این گونه واکنش، که در طی آن یک مولکول برادر گرمای به مولکول‌های کوچک‌تر شکسته می‌شود، «کراکینگ گرمایی» نام دارد. در عین حال، به علت گرفتن هیدروژن از ماده‌ی اولیه، این واکنش نوعی واکنش «هیدروژن زدایی» به شمار می‌رود، که طی آن یک مولکول H_2 از مولکول آلکان حذف می‌شود. عکس این واکنش شامل هیدروژن افزایی^۳ به اتیلن و تبدیل آن به اتان است.

شاید، این یک معماً به نظر برسد که چگونه یک واکنش و عکس آن، به دلخواه انجام پذیر است. واقعیت آن است که ما با یک واکنش برگشت‌پذیر، رو برو هستیم.

تمرین ۴ : عبارت زیر را با حذف کلمه‌های مناسب، کامل کنید.

واکنش هیدروژن زدایی از اتان گرماده، و واکنش افزایش هیدروژن به اتیلن گرماده، است.
گرمائیر گرمائیگر

تمرین ۵ : مطابق اصل لوشاتلیه – که در شیمی عمومی با آن آشنا شده‌اید – پیش‌بینی کنید که هرگاه :

الف – دمای افزایش دهیم، واکنش تعادلی مزبور به کدام سو جابجا می‌شود، و نسبت کدام ماده در مخلوط تعادلی، افزایش

۱- THERMAL CRACKING . واژه کراکینگ، به انگلیسی به معنی شکستن و خرد کردن اجزاء

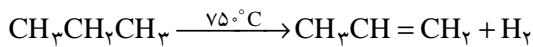
نسبتاً سنگین تر نفتی در پالایشگاه و تبدیل آن‌ها به اجزای سبک‌تر است که به صورت بنزین به بازار عرضه می‌شود. این واکنش‌ها، معمولاً با آزادشدن مقدار زیادی گازهای هیدروکربنی همراه است که شامل مولکول‌های آلکن از قبیل اتیلن و بروپیلن است که کاربرد وسیعی در صنایع پتروشیمی دارند. اعمال کراکینگ معمولاً یا به کمک گرمای (کراکینگ گرمایی) و یا به کمک کاتالیزگر (کاتالیزگر کراکینگ CATALYTIC CRACKING یا CATCRACKING)، انجام می‌گیرند.

۲- DEHYDROGENATION به معنی گرفتن هیدروژن از یک ماده است.

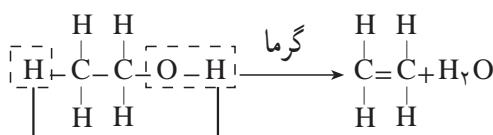
۳- HYDROGENATION به معنی افزودن هیدروژن به یک ماده است.

می‌باید؟

ب - فشار را بر مخلوط تعادلی، افزایش دهیم، واکنش تعادلی به کدام سو جابجا می‌شود؟ در صنایع پتروشیمی، با استفاده از کاتالیزگر، دما و فشار مناسب، تعادل را به سوی محصول مورد نظر سوق می‌دهند. برای تهیه‌ی هیدروکربن‌های اتیلنی سنگین‌تر نیز، بهروش کراکینگ عمل می‌کنند. برای مثال، از کراکینگ گرمایی گاز پروپان، به پروین (پروپیلن) می‌رسند که ماده‌ای مهمی در صنایع پتروشیمی و از جمله تولید پلاستیک‌های مورد مصرف در آشپزخانه است.

تهیه‌ی گاز اتیلن در آزمایشگاه: یک راه آسان برای تهیه گاز اتیلن در آزمایشگاه، مخلوط کردن الكل معمولی (اتیل الكل C₂H₅OH) با سولفوریک اسید غلیظ و گرم کردن محتاطانه‌ی مخلوط است.

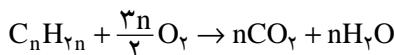
آب حاصل، جذب سولفوریک اسید می‌شود. عکس این روش، یعنی ترکیب آب با گاز اتیلن، از مهم‌ترین روش‌های تولید الكل در صنایع پتروشیمی است. بنابراین، در اینجا نیز با یک واکنش برگشت پذیر رو برو هستیم، که با تغییر شرایط می‌توان آن را به سوی تولید الكل یا اتیلن بیشتر سوق داد.

۹-۳- خواص شیمیایی اتیلن (و برخی ترکیب‌های اتیلنی)

۱-۳- سوختن: اتیلن مانند اتان در هوا می‌سوزد. قبل‌دانستیم که شعله‌ی اتان و متان که بخش اعظم گاز طبیعی را تشکیل می‌دهند، آبی کمرنگ است. شعله‌ی اتیلن، به علت بیشتر بودن نسبت کربن به هیدروژن، نورانی و درخشندگ است. ذره‌های کربن نسوخته حاصل از تجزیه گرمایی اتیلن، درون شعله به التهاب در می‌آیند و شعله را درخشندگ می‌کنند. بدیهی است، هنگامی که این ذره‌ها به سطح شعله برسند، کاملاً می‌سوزند.

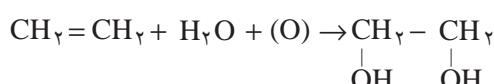

آلکن‌های دیگر نیز در هوا می‌سوزند و فرمول عمومی سوختن آن‌ها، چنین است :

۹-۳-۲- اکسایش اتیلن:

الف - در آزمایشگاه: اتیلن و سایر آلکن‌هایی که دارای پیوند دوگانه هستند، برخلاف آلکان‌ها، محلول بنفس‌رنگ پتانسیم پرمنگنات اسیدی را بی‌رنگ می‌کنند و خود اکسید می‌شوند. گاز اتیلن در محیط خنثی نیز به وسیله‌ی محلول رقیق پتانسیم پرمنگنات اکسید می‌شود. معادله‌ی ساده شده‌ی واکنش، به قرار زیر است :

توجه شود که در نوشتمن این معادله، بر حسب قرارداد و به منظور آسانی، فرمول پتانسیم پرمنگنات را به وسیله‌ی اتم‌های اکسیژن اکسید کننده‌ای که از آن حاصل می‌شوند، جایگزین کرده‌ایم. ماده‌ی حاصل از این واکنش، الكلی است دو عاملی، که نام تجارتی آن

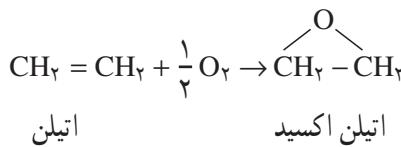
ایلن گلیکول است و به عنوان ضدیخ^۱ مصرف دارد.

شکل ۷-۳ دو لوله‌ی آزمایش را نشان می‌دهد که یکی مایع n -هگران و دیگری مایع ۱-هگزن دارد. بر روی هردوی آن‌ها محلول رقیق پتاسیم پرمنگنات ریخته‌ایم. به نظر شما، کدام یک آلکن است؟

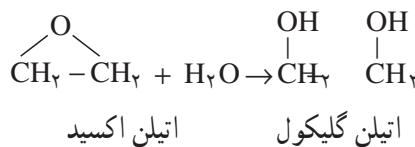

شکل ۷-۳ - آزمایش تشخیص آلكن از آلکان

ب - اکسایش اتیلن در مقیاس صنعتی: گاز اتیلن را به وسیله‌ی هوا و با اکسیژن در مجاورت کاتالیزگر نقره تا حدود 25°C گرمایی دهنده، اتیلن اکسید به دست می‌آید.

در سطح جهانی، سالانه میلیون‌ها تن اتیلن اکسید مطابق این روش تهیه می‌شود که برای تولید برخی مواد شیمیایی و به‌ویژه اتیلن گلیکول مصرف دارد. اتیلن اکسید با آب واکنش می‌دهد و اتیلن گلیکول پدید می‌آورد.

ایلن گلیکول، مایعی است دیرجوش (دماه جوش آن در حدود 197°C است)، دماه انجماد آن نیز پایین است (5°C -). در آب به خوبی حل می شود. این ویژگی ها موجب می شود که از آن به عنوان ضدیخ استفاده شود.^۱

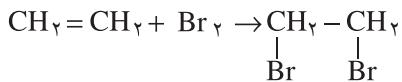
۳-۹-۳_ اثر بُرم و کلر بر اتیلن:

الف — و اکنـش بـرم با اـتـيلـن: هـرـگـاه در حـدـود ۲ مـلـیـلـیـتر آـب بـرم رـا کـه قـرـمـزـ قـهـوـهـ اـیـ رـنـگـ است، در لـوـلهـی آـزمـاشـ مـحتـوىـ

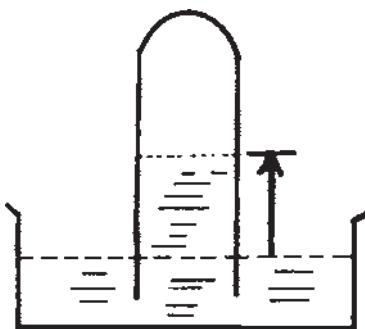
۱- مقاومت محلول اتیلن گلیکول در آب در مقابل انجماد به قرار زیر است:

درجہی انجاماد محلول °C	درصد آب	درصد ضد پخت%
- ۴	%۹۰	%۱۰
- ۷	%۸۳	%۱۷
- ۱۱	%۷۵	%۲۵
- ۱۸	%۶۷	%۳۳
- ۳۷	%۵۰	%۵۰

گاز اتیلن بریزیم، سپس دهانه آن را بیندیم و تکان دهیم، آب برم بی رنگ می شود، که خود نشانه‌ای از انجام واکنش میان برم و اتیلن است. این واکنش، در تاریکی نیز انجام پذیر است؛ بنابراین از نوع واکنش‌های جاشنینی رادیکالی نیست که در نور یا دمای بالا انجام می‌گیرد، و نمونه آن را قبلاً در آلکان‌ها دیدیم. در اینجا، پیوند سیستم π می‌شکند، همچنان پیوند میان اتم‌های $\text{Br}-\text{Br}$ در مولکول Br_2 می‌شکند، تا در یک آرایش جدید، دو پیوند سیگما بین اتم‌های برم و کربن تشکیل شود.

ماده حاصل که $1,2\text{-DIBROMOETHANE}$ نام دارد، مایع بی‌رنگی است که در صنعت تولید بتزین، کاربرد فراوان دارد. از محلول‌های پتاسیم پرمنگنات و آب برم، به علت تغییر رنگ آن‌ها در واکنش، برای تشخیص آنکه و سایر مواد سیر نشده، استفاده می‌شود. **ب- واکنش کلر با اتیلن:** اگر گازهای کلر و اتیلن را در یک لوله‌ی آزمایش وارد کنیم، و بر روی تشتنکی که از محلول سیر شده‌ی نمک طعام برشده است، واژگون سازیم (شکل ۳-۸)، پس از مدتی، سطح آب نمک در لوله بالا می‌رود. بالارفتن سطح آب نمک، نشانه آن است که واکنش بین گاز کلر و گاز اتیلن با کم شدن حجم همراه است.

شکل ۳-۸- واکنش کلر با اتیلن روی سطح آب نمک

تمرین ۶-۳: معادله‌ی واکنش را بنویسید و محصول را نام گذاری کنید.

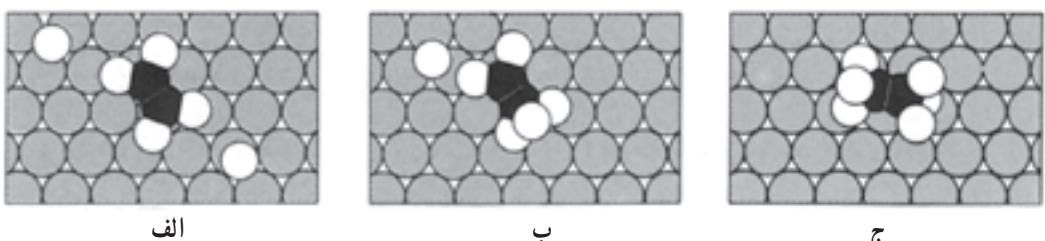
پس می‌توان نتیجه گرفت که بین اتیلن و کلر نوعی «واکنش افزایشی^۱» صورت گرفته است. (مانند واکنش افزایشی قبلی برم با اتیلن)

منظور از واکنش افزایشی، واکنشی است که در آن دو یا چند ماده با یکدیگر ترکیب می‌شوند و ماده‌ی واحدی به وجود می‌آورند.

۳-۹-۴- واکنش افزایشی هیدروژن با اتیلن: واکنش افزایشی گاز هیدروژن با گاز اتیلن، و به طور کلی گاز هیدروژن با هیدروکربن‌های سیرنشده، بدون حضور کاتالیزگر تقریباً ناممکن است. زیرا پیوند $\text{H}-\text{H}$ به طور قابل ملاحظه‌ای قوی است و به آسانی نمی‌شکند^۲. ولی هرگاه از کاتالیزگرهایی مانند فلزهای پلاتین، پالادیم و یا نیکل، به صورت ذره‌های ریز استفاده کنیم، مولکول‌های هیدروژن، مطابق شکل ۳-۹، جذب سطح این ذره‌ها می‌شوند، و به ازای درهم‌شکستن هر یک پیوند $\text{H}-\text{H}$ ، دو اتم

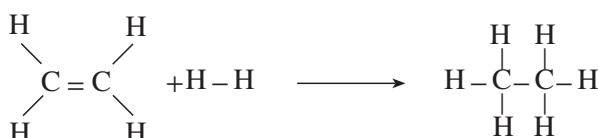
^۱ ADDITION REACTION

^۲- انرژی پیوند $\text{H}-\text{H}$ برابر ۴۳۶ کیلوژول بر مول است.

شکل ۹-۳- واکنش افزایشی H_2 و C_7H_4 بر سطح کاتالیزگر

هیدروژن، مطابق شکل، دو پیوند ناپایدار و موقت با اتم‌های سطحی کاتالیزگر تشکیل می‌دهند. آن گاه از برخورد اتم‌های هیدروژن مزبور با مولکول اتیلن، پیوند π می‌شکند و پیوندهای جدید $C-H$ پدید می‌آیند. با انجام این واکنش افزایشی، مولکول اتان آزاد می‌شود و از سطح کاتالیزگر جدا می‌گردد.

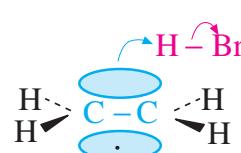

بدیهی است که نقش کاتالیزگر در اینجا، تغییر مسیر واکنش و عبور دادن آن از یک قله‌ی انرژی کم ارتفاع تر است که نیازمند انرژی فعال‌سازی کمتر می‌باشد. در آینده، همواره با این گونه واکنش‌های افزایشی گاز هیدروژن که با مواد سیرنشده روی سطح کاتالیزگر انجام می‌گیرند، روبرو خواهیم شد. در همه‌ی این واکنش‌ها که «هیدروژن افزایی» نام دارند، دو یا چند مولکول هیدروژن با یک مولکول هیدروکربن سیرنشده واکنش می‌دهد و یک مولکول محصول پدید می‌آورند.

یک مورد کاربرد مهم برای «هیدروژن افزایی»، در صنعت روغن نباتی است. روغن‌ها و چربی‌های نباتی که معمولاً در دانه‌ها و میوه‌ها وجود دارند (مانند نارگیل، پنبه‌دانه، تخم آفتاب‌گردان)، به علت در برداشتن تعدادی پیوند دوگانه در مولکول آن‌ها، مایع هستند و زودتر در محل پیوند دوگانه با اکسیژن هوا ترکیب می‌شوند و فاسد می‌گردند. با انجام واکنش هیدروژن افزایی در حضور کاتالیزگر، می‌توان تعدادی از این پیوندها را سیر کرد و روغن نباتی نسبتاً جامد و با دوام تر تبدیل نمود.

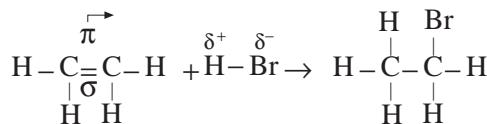
۹-۴- واکنش افزایشی هیدروژن برمید با اتیلن: هیدروکربن‌های سیرنشده از قبیل اتیلن، فقط با مولکول‌های

ساده‌ای همچون Br_2 و H_2 واکنش افزایشی نمی‌دهند، بلکه با مولکول‌های مرکبی مانند هیدروژن هالیدها از قبیل HCl ، $I-CH_3$ ، یا آب، نیز واکنش می‌دهند. در اینجا، ابتدا واکنش افزایشی اتیلن را با HBr که یک مولکول قطبی است، بررسی می‌کنیم. می‌دانیم که به علت بیشتر بودن الکترونگاتیوی برم نسبت به هیدروژن (الکترونگاتیوی برم، $2/8$ و الکترونگاتیوی هیدروژن $1/2$ است)، جفت الکترون مشترک در Br^-H^+ اندکی به سوی برم کشیده می‌شود، به طوری که برم سرمنفی و هیدروژن سر مثبت این مولکول را تشکیل می‌دهند. به محض این که سر مثبت هیدروژن این مولکول که «الکترون دوست» است، به مولکول اتیلن نزدیک می‌شود، مورد حمله‌ی ابر الکترونی پیوند سُست π قرار می‌گیرد (شکل ۱۰-۳). بهیاد دارید که ابر الکترونی این پیوند،

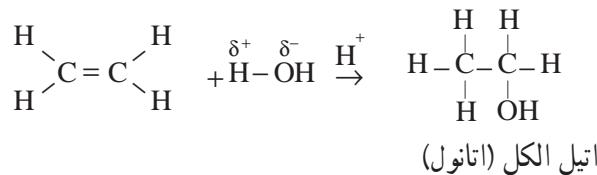
شکل ۱۰-۳- برخورد مؤثر مولکول HBr با مولکول اتیلن

اندکی خارج از سطح مولکول اتیلن است، و دسترسی به آن آسان‌تر می‌باشد. بدین ترتیب، این پیوند خیلی راحت‌تر می‌شکند. و طی مراحلی، اتیل برمید (مونو برمواتان) پدید می‌آورد.

با شکسته شدن یک پیوند کووالانسی π در اتیلن و یک پیوند کووالانسی در $\text{H}-\text{Br}$ ، و طی شدن مراحل واکنش، دو پیوند کووالانسی جدید پدید می‌آید و مولکول آلكن به مولکول هالو آلكان تبدیل می‌شود.

۳-۹-۶ واکنش افزایشی آب با اتیلن: مولکول آب یک مولکول قطبی، $\text{H}-\overset{\delta^+}{\text{O}}-\overset{\delta^-}{\text{H}}$ ، است. آب می‌تواند در مجاورت کاتالیزگرهای اسیدی با اتیلن واکنش افزایشی انجام دهد. این واکنش به صورت زیر نشان داده می‌شود. محصول واکنش، اتیل الکل (یا اتانول) است.

مطالعه‌ی آزاد

نگاهی عمیق‌تر به واکنش افزایشی HBr با اتیلن: پیش از این، با مکانیسم جانشینی رادیکالی آشنا شدید که از ویژگی‌های هیدروکربن‌های سیرشده است. حال به جاست با مکانیسم واکنش افزایشی نیز آشنا شوید که از ویژگی‌های مهم هیدروکربن‌های سیرشده است. تفاوت مهم این دو واکنش، آن است که واکنش جانشینی رادیکالی، از طریق تشکیل رادیکال‌های آزاد انجام می‌گیرد و هر ذره آن یک الکترون فرد دارد. در صورتی که واکنش افزایشی، در بسیاری از موارد از طریق تشکیل یون‌های مشت و منفی انجام می‌گیرد.

ابتدا دو روش شکسته شدن یک پیوند کووالانسی را که می‌توانند در یک مولکول Br:Br یا H:Br و یا به‌طور کلی A:B وجود داشته باشند، مرور می‌کنیم. می‌دانیم که همه‌ی واکنش‌های شیمیایی شامل شکسته شدن پیوندها و تشکیل آن‌هاست. بنابراین، هرگاه مولکول A:B در یک واکنش شرکت کند، پیوند آن به یکی از دو روش زیر می‌شکند.

شکستن رادیکالی پیوند: این شکستن، متقارن است. یک الکترون، روی هر ذره قرار می‌گیرد.

شکستن یونی پیوند: این شکستن، نامتقارن است. هر دو الکترون مشترک روی یک ذره قرار می‌گیرند.

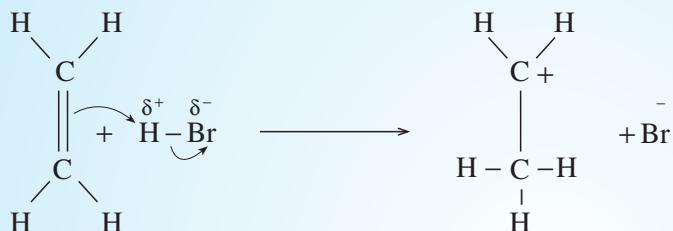

چون اتم B افزون بر الکترون خود، یک الکترون از اتم A می‌گیرد، به صورت یک یون منفی (آنیون)

درمی‌آید. و چون یک الکترون از اتم A کاسته می‌شود، پس این اتم به صورت یک یون مثبت (کاتیون) درمی‌آید. حال اگر اتم A کربن باشد، مانند سایر یون‌های مثبت، یون کربونیوم⁺ یا کربوکاتیون پدید می‌آید. با از دست رفتن یک جفت الکترون از اتم کربن، سه جفت الکترون برای کربوکاتیون باقی می‌ماند؛ به عبارت دیگر، یک اوربیتال از چهار اوربیتال سطح ظرفیت آن خالی می‌شود. پس از این مقدمه، با آسانی بیشتری، می‌توان به مکانیسم واکنش افزایشی و چگونگی شکستن و تشکیل پیوندهای جدید در آن پرداخت.

مرحله اول: برخورد مولکول HBr با پیوند π و تشکیل کربوکاتیون ناپایدار : در نخستین مرحله مولکول

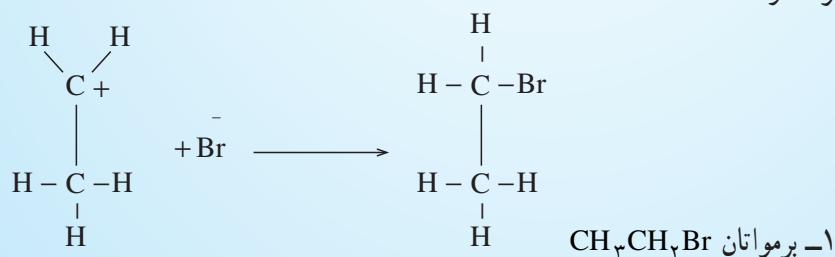
$\delta^+ \text{H}:\text{Br}^-$ در یک برخورد ممکن است از سر هیدروژنی خود، به جفت الکترون سست پیوند π نزدیک شود. چون سر هیدروژنی مثبت و الکترون دوست (الکتروفیل)^۱ است، از این‌رو، از جزء منفی برم دور می‌شود و با استفاده از جفت الکترون پیوند π ، یک اتم کربن (اتم بالایی در فرمول ساختاری ترسیم شده)، تشکیل می‌دهد.

اتم کربن دیگر (اتم پایینی) به علت جداسدن جفت الکترون پیوندی از آن، یک اوربیتال خالی پیدا می‌کند؛ از آن‌جا که سهم این اتم کربن در جفت الکترون π از دست رفته، فقط یک الکترون بوده است، از این‌رو یک بار مثبت روی این اتم پدید می‌آید.

نتیجه آن‌که، مجموعه‌ی حاصل به صورت یون مثبت کربوکاتیون درمی‌آید که بسیار ناپایدار است، و پس از تشکیل فوراً مصرف می‌شود. به همین دلیل، این‌گونه کربوکاتیون‌ها نوعی ترکیب واسطه محسوب می‌شوند و در فرمول‌نویسی معمولاً آن‌ها را در میان براکت می‌نویسیم.

مرحله دوم: از آنجا که یون Br^- دارای چهار جفت الکترون است و پس از جداسدن پروتون (H^+) از آن، هم‌چنان در محیط وجود دارد، بنابراین، احتمال برخورد آن با اتم مثبت کربن و تشکیل پیوند C:Br در محل اوربیتال خالی وجود دارد.

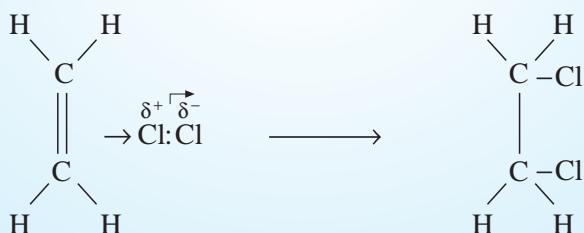
۱ – CARBONIUM ION OR CARBOCATION

۲ – ELECTROPHILE ذره الکترون دوست، ذره‌ای است که پذیرای جفت الکترون است. یون‌های مثبت که کمبود الکترونی دارند، معمولاً ذره الکتروفیل شمرده می‌شوند، که بهترین مثال آن‌ها پروتون (H^+) است.

یادآوری ۱: باید توجه داشت که در مرحله اول، جفت الکترون π به سوی سر مثبت $\text{Br}^- - \text{H}$ کشیده می‌شود و پروتون با یکی از اتم‌های کربن پیوند کووالانسی تشکیل می‌دهد. در مرحله دوم، یون برمید، Br^- : که یک ذره هسته دوست است، با اتم کربن حامل بار مثبت، پیوند برقرار می‌کند.

ذره هسته دوست را ذره نوکلئوفیل^۱ می‌نامند. ذره نوکلئوفیل مانند یون Br^- : به یون مثبت (کربوکاتیون) حمله‌ی نوکلئوفیلی می‌کند و جفت الکترون خود را در اختیار آن می‌گذارد و با آن پیوند کووالانسی تشکیل می‌دهد.

۶-۳-۹- واکنش افزایشی Cl_2 با اتیلن: واکنش افزایشی Cl_2 (یا Br_2) با اتیلن، مانند واکنش HBr با این آنک است. هنگامی که مولکول Cl_2 به یون π مولکول اتیلن تزدیک می‌شود، می‌تواند ابر الکترونی سست‌گونه‌ی این پیوند را اندکی به سوی خود بکشد. همین جابجاشدن الکترون‌ها از مولکول اتیلن به سمت مولکول کلر، موجب می‌شود که پیوند $\text{Cl}-\text{Cl}$ که در حالت عادی غیرقطبی است، مطابق شکل اندکی قطبی می‌شود:

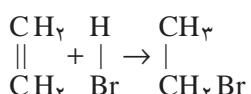

در نتیجه، اتم کلری که در نزدیکی پیوند π قرار گرفته است، دارای مقداری بار مثبت و اتم کلر دورتر، دارای مقداری بار منفی می‌گردد. پس از قطبی شدن مولکول کلر، مراحل واکنش افزایشی، مانند آنچه که در مورد مولکول قطبی HBr دیده شد، انجام می‌گیرد و مولکول ۱، ۱-دیکلرواتان پدید می‌آید.

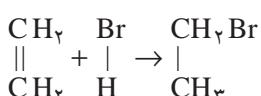
تمرین ۷-۳: معادله‌ی واکنش برم را با پروپیلن بنویسید، و محصول عمل را نام‌گذاری کنید.

۱۰-۳- چگونگی واکنش‌های افزایشی در هیدروکربن‌های مونو اتیلنی

در واکنش افزایشی یک هیدروژن هالید مانند HBr با اتیلن، ملاحظه کردیم که هیدروژن بر یکی از اتم‌های کربن و هالوژن بر روی اتم کربن دیگر می‌نشیند، و در نتیجه برمواتان (اتیل برمید) تشکیل می‌گردد.

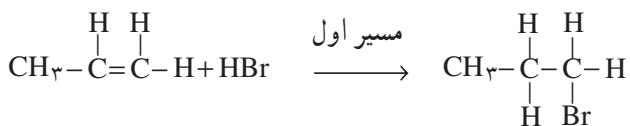

حال اگر در معادله فوق، جای هیدروژن و برم بر روی اتم‌های کربن عوض شود، چون دو اتم کربن در اتیلن از هرنظر یکسان هستند، باز هم نتیجه‌ی عمل، همان برمواتان خواهد شد.

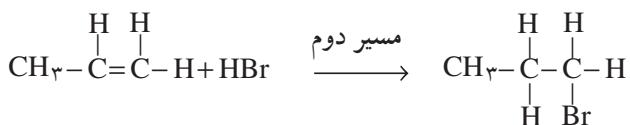

۱- NUCLEUS ذره هسته دوست، از NUCLEUS به معنی هسته گرفته شده است. یک ذره هسته دوست دیگر که دارای جفت الکترون‌های آماده برای تشکیل پیوند است، یون OH^- می‌باشد.

ولی اگر بهجای اتیلن، در این واکنش، از هومولوگ بعدی، یعنی پروپین (پروپیلن) استفاده کنیم، اتم‌های کربن پیوند دوگانه، دیگر یکسان نیستند، زیرا مولکول پروپن مانند مولکول اتیلن متقارن نیست، و پیوند دوگانه‌ی آن در مرکز مولکول قرار نگرفته است. بنابراین، در وهله‌ی اوّل در اینجا با نوعی بلا تکلیفی رو برو می‌شویم، زیرا به‌ظاهر دو مسیر مختلف فراروی ما وجود دارد:

۲- برمو پروپان

۱- برمو پروپان

آزمایش نشان می‌دهد که تقریباً همه‌ی محصول ۲-برموپروپان است. معنی این گفته آن است که واکنش افزایشی HBr به مولکول نامتقارن آلكن، از نوعی «موقع گزینی» برخوردار است. اتم هیدروژن به اتم کربنی از پیوند دوگانه متصل شده است، که دارای اتم H بیشتری است. این موقع گزینی در بسیاری موارد دیگر نیز، عملاً مشاهده می‌شود. مارکونیکُف، شیمی‌دان روسی، پس از آزمایش‌ها و تحقیقات تجربی فراوان، به این قاعده‌ی تجربی که به نام وی معروف است، دست یافت.

ولادیمیر واسیلیف مارکونیکوف (۱۸۳۸-۱۹۰۴): مارکونیکوف (MARKOVNIKOV) استاد شیمی دانشگاه مسکو بود. او تعدادی مواد شیمیابی را بر مبنای پیش‌بینی ساختار شیمیابی، به‌طور مصنوعی (سترنز) تهیه کرد. او روی اثرات متقابل اتم‌ها بر یکدیگر در مولکول مطالعه کرد و به نظام‌های رسید. بخش بزرگی از تلاش وی صرف تحقیق در منابع طبیعی کشور (به ویژه نفت) و جستجوی راه‌های تأمین رفاه مردم کشورش شد. گرچه مارکونیکوف قاعده‌ی خود را در مورد واکنش افزایشی در ۳۳ سالگی پیشنهاد کرد، ولی به علت امتناع از چاپ نتایج تحقیق خود به زبانی غیر از زبان مادری، این کشف، ۳۰ سال بعد مورد توجه شیمی‌دانان جهان واقع گردید.

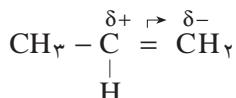
شکل ۱۱-۳-ولادیمیر مارکونیکوف

قاعده‌ی مارکونیکف:

«وقتی یک هیدراسید (مانند HBr) به یک آلکن نامتقارن^۱ افزوده شود، در شرایط عادی، هیدروژن اسید، بیشتر به اتم کربنی در پیوند دوگانه متصل می‌گردد که، هیدروژن بیشتری داشته باشد.»

۱۱-۳- توجیه علمی قاعده‌ی مارکونیکف

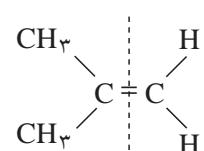
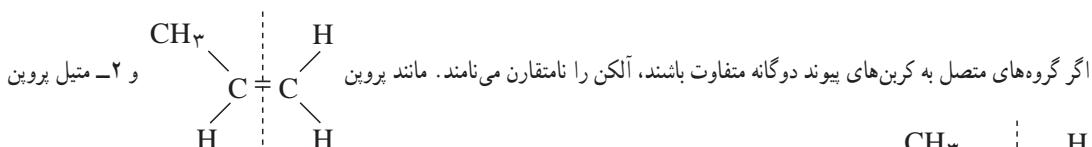
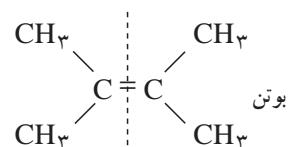
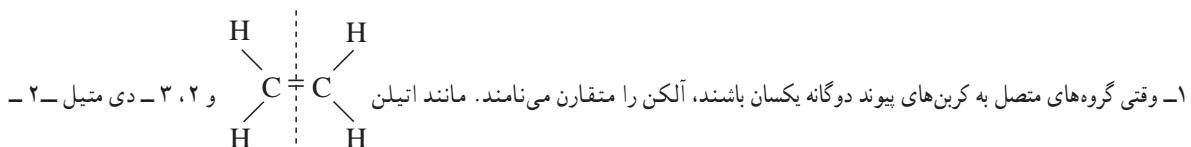
می‌دانید، گروه متیل (CH₃) می‌تواند الکترون‌های پیوندی را از خود دور سازد. با استفاده از این مفهوم، می‌توان قاعده‌ی مارکونیکف را به صورت زیر توجیه کرد:

همان‌طور که شناس داده شده است، وقتی در پروپن، گروه متیل الکترون‌های پیوندی را به سمت کربن میانی براند، الکترون‌های π در پیوند دوگانه (که خیلی سست هستند)، به سمت کربن انتهایی (اتم کربن سمت راست در شکل) رانده می‌شوند، و در نتیجه، پیوند دوگانه به صورتی که شناس داده شده است، قطبی می‌شود. یعنی اتم کربن میانی، حامل مقدار کمی بار مثبت و اتم کربن انتهایی، حامل مقدار کمی بار منفی خواهد بود. می‌توان پذیرفت که در واکنش افزایشی HBr با پروپن، هیدروژن (که حامل مقداری بار مثبت است)، بر روی کربنی که حامل مقداری بار منفی می‌باشد می‌نشیند، و برم (که حامل مقداری بار منفی است)، به کربنی که حامل مقداری بار مثبت است، افزوده می‌شود.

تمرین ۸-۳: معادله‌ی واکنش HBr را با ۲-متیل پروپن بنویسید، و ماده‌ی حاصل را نام‌گذاری کنید.

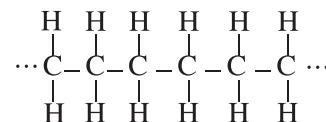
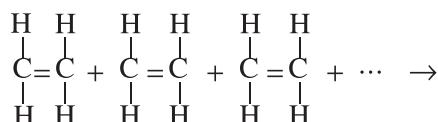
تمرین ۹-۳: می‌توان فرمول آب را به صورت $\overset{\delta^+}{\text{H}}-\overset{\delta^-}{\text{OH}}$ نوشت و قطبی بودن مولکول آن را نشان داد. معادله‌ی واکنش آب را با پروپن بنویسید (نام ترکیب حاصل که نوعی الکل است، هیدروکسی پروپان می‌باشد).

نکته جالب توجه آن است که سالیان درازی از اعلام قاعده‌ی تجربی مارکونیکف گذشت، و کسی توجیهی برای آن ارائه نداد، تا آن که با پیشرفت دانش شیمی و کشف ساختار الکترونی اتم و چگونگی پیوندهای شیمیایی، این مسأله به آسانی و به شیوه‌ی گفته شده، تفسیر شد.

۱۲-۳- پلیمر شدن آلکن‌ها

آلکن‌ها، مانند اتیلن به علت داشتن پیوند دوگانه، می‌توانند نوعی واکنش افزایشی از خود نشان دهند که طی آن، پیوند دوگانه مولکول اتیلن باز می‌شود و با مولکول مجاور که پیوند آن نیز باز شده است، متصل می‌شود. به همین ترتیب، مولکول‌های اتیلن دیگری به این مجموعه می‌پیونددند، و زنجیر هیدروکربنی بلندی تشکیل می‌شود.

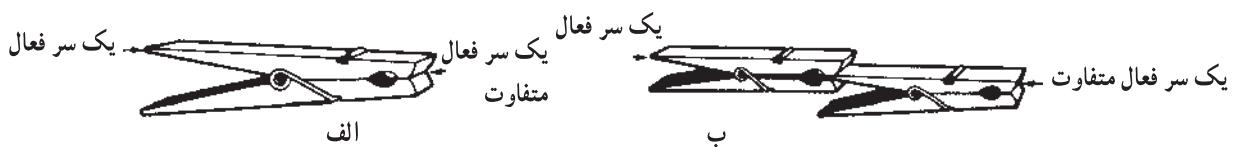
اتیلن پلی اتیلن

n را درجه پلیمر شدن می‌نامند که از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\frac{\text{جرم مولکولی پلیمر}}{\text{جرم مولکولی مونومر}} = \frac{M_p}{M_m} \quad \text{درجه پلیمر شدن}$$

مولکول اصلی که واحد ساختمانی این زنجیر را تشکیل می‌دهد، مونومر^۱ نامیده می‌شود. محصول را که به صورت زنجیر بلند حاصل از تشکیل پیوندهای کووالانسی میان مونومرهایست، پلیمر^۲ (سبار) می‌نامند. مهم‌ترین ویژگی مونومر که به آن امکان می‌دهد زنجیر بلند پلیمر را تشکیل دهد، دربرداشتن دو گروه با دو سر فعال است. یک مونومر، باید توان ایجاد دو پیوند را از هر دو سر خود با مولکول‌های مجاور داشته باشد.

شاید بتوان، مطابق شکل ۱۲-۳، هر گیره را به یک مونومر تشبیه کرد، که دارای دو سر است و می‌تواند با گیره‌های متعدد دیگر، زنجیر بسیار بلند پلیمر پدید آورد.

شکل ۱۲-۳- نمایشی برای مفاهیم مونومر و پلیمر

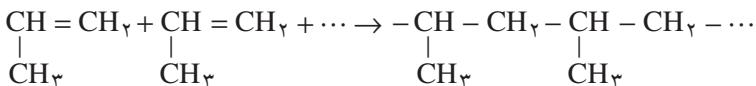
۱- POLYMER به یونانی به معنی «یک جزء».

۲- MONOMER به یونانی به معنی «یک جزء».

محیط زندگی ما سرشار از مولکول‌های بسیار بزرگ پلیمری است که اصطلاحاً آن‌ها را ماکرومولکول^۱ و یا مولکول غول‌بیکر می‌نامند. مثال انواع طبیعی این ماکرومولکول‌ها، کائوچوی طبیعی، پنبه و پشم است و مثال انواع سنتزی آن‌ها پلاستیک‌ها، نایلن، الیاف پارچه‌ای پلی‌استر وغیره است.

پلاستیک‌های پلی‌اتیلن و پلی‌پروپیلن: پلاستیک‌ها ممکن است گونه‌ای مواد پلیمری دانست که می‌توان آن‌ها را بر اثر گرمای در قالب ریخت و به شکل مورد نظر درآورد. پلاستیک‌ها برخلاف الیاف پلیمری پارچه‌های سنتزی که مولکول‌ها در آن‌ها به صورت رشته‌های نخ مانند درازی هستند، می‌توانند اشیای سه بعدی و یا ورقه‌های نازک و شفاف پدید آورند.

پلاستیک پلیپروپیلن: این نوع پلاستیک نیز از مونومر پروپیلن $\text{CH}_3 - \text{CH} = \text{CH}_2$ ، و بهمان شیوه‌ی تشکیل پلاستیک پلی‌اتیلن به وجود می‌آید.

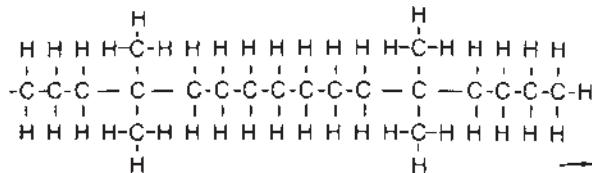
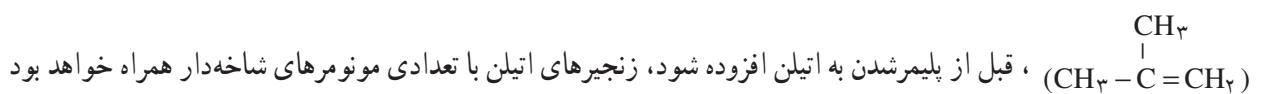
خواص و کاربردهای پلاستیک یلو، اتیلن (یلو، تن)

الف - پلی اتیلن سفت (پلی تن سخت^۲): هرگاه شرایط واکنش، طوری کنترل شود که فقط زنجیرهای بلند بدون شاخه تشکیل شود، پلاستیک حاصل دارای چگالی بیشتر است و دمای نرم شوندگی آن بالاست؛ زیرا زنجیرهای ماکرومولکولی آن، مطابق شکل ۱۳-۳، به یکدیگر تزدیک می‌شوند و نیروهای جاذبه الکتروستاتیک بیشتری میان آن‌ها برقرار می‌گردد. از این نوع پلی اتیلن، برای ساختن اشیای سخت مانند اسیاب بازی و ظروف آشپزخانه استفاده می‌شود.

شکل ۱۳-۳- نمایشی برای یلو اتیلن سخت

ب - پلی اتیلن نرم^۳: هرگاه هنگام تهیه پلاستیک پلی اتیلن، اندکی از آلکن‌های شاخه‌دار مانند متیل پروپن

شکل ۱۴-۳- نماشی بایلی اتیلن نوم

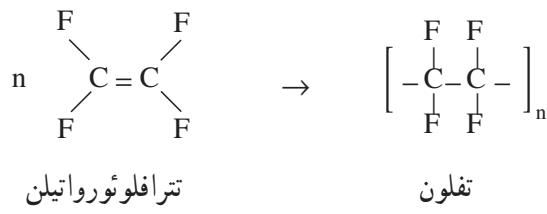
بنیان‌های متیل، مانع نزدیک شدن زیاد زنجیرها به یکدیگر می‌شوند و پلاستیک حاصل دارای چگالی کمتر و دمای نرم شوندگی پایین‌تری خواهد بود. از چنین پلاستیک‌های نرمی برای ساختن شیلنگ آب، کیسه‌ی زباله و ورقه‌های نازک استفاده می‌شود. افرون براین، پلی اتیلن کاربرد فراوانی در عایق‌بندی سیم و وسایل الکتریکی دارد. چون این نوع پلاستیک، نسبت به آب و گاز نفوذ ناپذیر است، برای بسته‌بندی مواد غذایی، ابزار و سایر وسایل به کار می‌رود. از ورقه‌های نازک و شفاف آن، برای پوشانیدن بوته‌های سبزیجات و میوه و جلوگیری از سرمایزدگی آن‌ها استفاده می‌شود. و بالاخره به علت پایداری در مقابل مواد شیمیایی، برای ساختن بشکه‌های مواد شیمیایی و حمل و نقل آن‌ها کاربرد دارد. باید به خاطر سپرد که اغلب انواع پلی‌اتیلن، در دمای $C - 130^{\circ}$ – 110° نرم می‌شوند و شکل اولیه خود را از دست می‌دهند. شکل ۳-۱۵، دو نوع ظرف پلاستیکی از جنس پلی‌اتیلن را نشان می‌دهد که یکی برای فشار دست فرورفته و دیگری تغییر شکل نداده است.

شکل ۳-۱۵ – دو نوع ظرف پلی‌اتیلن سفت و نرم

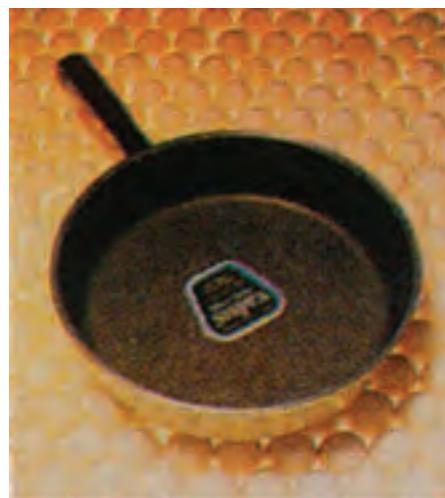
خواص و کاربردهای پلاستیک پلی‌پروپیلن: این نوع پلاستیک، سفید شیری رنگ است که برای گرم‌آوری نرم می‌شود. از نظر شیمیایی پایدار است. دمای نرم شوندگی آن بالاتر از پلی‌اتیلن است ($C - 170^{\circ}$ – 160°) و استحکام آن بیشتر است. برای ساختن عایق‌های الکتریکی محکم‌تر، کابل برق، لوله و وسایل آزمایشگاهی به کار می‌رود.

پلاستیک تفلون^۱: تفلون از پلیمرشدن مولکول‌های اتیلنی فراهم می‌شود که هر چهار اتم هیدروژن آنها به وسیله‌ی چهار اتم فلوئور جایگزین شده باشند.

تفلون نمی‌سوزد، تا دماهای $C + 250^{\circ}$ و $C - 250^{\circ}$ مقاوم است. این پلیمر بسیار لغزنده است. در حلال‌های گوناگون حل نمی‌شود. از این‌رو، ظرف‌های آشپزخانه و هم‌چنین سینی‌های شیرینی‌بزی را با ورقه‌های نازکی از تفلون می‌پوشانند تا از چسبیدن

مواد غذایی به ته ظرف جلوگیری شود (ظرف نچسب) (شکل ۱۶-۳).

شکل ۱۶-۳- ماهیتابه تلفون

طبقه‌بندی پلیمرهای پلاستیکی از نظر رفتار آن‌ها در گرمای سرما: از این نظر پلاستیک‌ها را به دو دسته تقسیم می‌کنند:

الف - پلیمرهای ترمومولاستیک^۱ (پلیمرهای گرمای نرم): مثال آن‌ها پلی‌اتیلن، پلاستیک معروف به P.V.C و نایلون که براثر گرمای نرم نمی‌شوند. این نوع پلاستیک‌ها، شامل زنجیرهای بلند هستند که مطابق شکل ۱۷-۳-الف اتصالات جانبی میان رشته‌ای ندارند. دمای ذوب این نوع پلاستیک‌ها، نسبتاً پایین است. براثر گرمای، بدون این که تجزیه شوند، نرم و ذوب می‌شوند.

الف

ب

شکل ۱۷-۳- نمایش طرح ساختاری پلاستیک: الف - گرمای نرم، ب - گرمای سخت

ب - پلیمرهای ترمومولاستیک^۲ (گرمای سخت): مثال این پلیمرها، پلاستیک‌های معروف به باکلیت (مانند پلاستیک به کاررفته در کلید برق و دستگاه تلفن) و ملامین است که براثر گرمای نرم نمی‌شوند. این پلاستیک‌ها شامل زنجیرهای بلند با اتصالات میان رشته‌ای هستند (شکل ۱۷-۳- ب). معمولاً سخت و محکم‌اند. دمای ذوب آن‌ها نسبتاً بالاست و براثر گرمای ملایم تجزیه نمی‌شوند.

۱ PLASTIC به معنی نرم شدن است. THERMOPLASTIC به معنی نرم شدن به وسیله گرمای است.

۲ THERMOSETTING PLASTIC به معنی پلاستیک سخت شونده براثر گرمای است.

پرسش و تمرین

۱- مولکول اتن را با مولکول اتان، در موارد زیر مقایسه کنید.

الف) تعداد پیوندهای میان اتم‌ها

ب) تعداد جفت الکترون‌های پیرامون هر اتم

ج) ظرفیت کربن

۲- چرا در آلکن‌ها، مولکولی به نام متَن (از متان) وجود ندارد؟

۳- پیوند کووالانسی را در HBr : در نظر بگیرید. این پیوند را طوری بشکنید که یک بار به دو بون، و بار دیگر به دو رادیکال آزاد تبدیل شود. (پاسخ خود را با رسم فرمول همراه کنید.)

۴- کدام یک از ترکیب‌های زیر، دارای ایزومرهاست سیس و ترانس است؟

الف) ۱- بوتن ب) ۲- پتن ج) ۲- متیل بوتن د) ۲- متیل پروپن

فرمول ساختاری ایزومرهاست احتمالی را ترسیم کنید.

۵- چگونه می‌توان اتیلن را از متان جدا کرد؟

۶- با عبوردادن اتیلن از آب برم، وزن محلول ۱۴ گرم افزایش یافت، حجم اتیلن جذب شده در شرایط دما و فشار استاندارد چه قدر بوده است؟

۷- چگونه می‌توان عملًا ثابت کرد سوختی که در آزمایشگاه، منزل و یا کارخانه مصرف می‌شود، دارای هیدروکربن سیرنشده است؟

۸- مخلوطی از دو گاز متان و پروپن با شعله درخشندگی می‌سوزد، هرگاه این مخلوط را از آب برم عبور دهیم، از درخشندگی شعله سوختن آن، کاسته می‌شود. علت چیست؟

۹- چه حجمی از هیدروژن در شرایط استاندارد،

الف) با 10 mL پروپن واکنش کامل دارد؟

ب) با $3/5\text{ g}$ پتن واکنش کامل دارد؟

۱۰- چهار مورد تفاوت در خواص شیمیایی میان پروپان و پروپن را یادآور شوید و معادله‌ی واکنش مربوط را بنویسید.

۱۱- تفاوت واکنش جاشینی یک هیدروکربن سیرنشده با واکنش افزایشی یک هیدروکربن سیرنشده در چیست؟ مثال بیاورید.

۱۲- معادله‌ی واکنش ۱- بوتن را با هیدروژن برمید بنویسید. محصول عمل را نام‌گذاری کنید.

۱۳- معادله‌ی واکنش هیدروژن افزایی به پروپن و هیدروژن زدایی از پروپان را بنویسید. این دو فرآیند را در یک معادله‌ی تعادلی ادغام کنید. هرگاه بدانید که فرآیند هیدروژن افزایی گرماده است، توضیح دهید که با اعمال هریک از فرآیندهای زیر، چه تغییری در جابجائی واکنش تعادلی صورت می‌گیرد؟

الف) افزایش دما

ب) افزایش فشار

آلکین‌ها

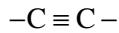
هیدروکربن‌های استیلینی

هدف‌های رفتاری فصل (۴) : دانش‌آموز، پس از آموختن مفاهیم و روش‌های این فصل، باید بتواند :

- ۱- ساختار هیدروکربن‌هایی را که پیوند سه گانه کربن – کربن دارند، رسم کند و نام آن‌ها را به طور صحیح بنویسد.
- ۲- واکنش‌های مهم این هیدروکربن‌ها را که بیشتر از نوع افزایشی است، توضیح دهد.
- ۳- روش‌های صنعتی مهم تهیّه استیلین را بیان کند.
- ۴- کاربردهای این هیدروکربن‌ها، به ویژه استیلین را در زندگی روزمره و به عنوان ماده اولیه در صنایع پلیمر بیان کند.
- ۵- با استفاده از خواص شیمیایی، این هیدروکربن‌ها را از سایر هیدروکربن‌ها تشخیص دهد.

۱-۴- پیشگفتار

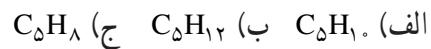
پیش از این، با دو نوع پیوند کربن – کربن آشنا شده‌اید : پیوند یگانه‌ی کربن – کربن (در آلکان‌ها) و پیوند دوگانه‌ی کربن – کربن (در آلکن‌ها). اکنون می‌خواهیم شما را با نوعی دیگر از پیوند کربن – کربن آشنا کنیم. در بعضی از هیدروکربن‌ها، دو اتم کربن با پیوند سه گانه به یکدیگر متصل شده‌اند. این هیدروکربن‌ها را **آلکین**^۱ می‌نامند.

پیوند سه گانه کربن – کربن در آلکین‌ها

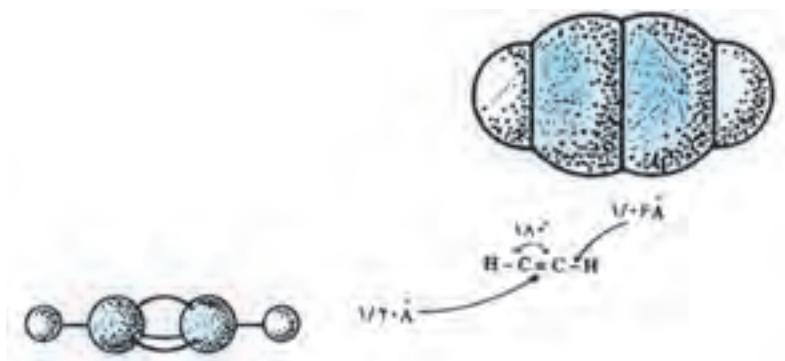
تعداد هیدروژن‌ها در این هیدروکربن‌ها، دو اتم کمتر از آلکن‌های همردیف، یعنی آلکن‌هایی است که همان تعداد کربن دارند. به یاد دارید که فرمول عمومی آلکن‌ها، به صورت C_nH_{2n} است. بنابراین، فرمول عمومی آلکین‌ها باید به صورت $\text{C}_n\text{H}_{2n-2}$ نوشته شود.

تمرین ۱-۴: هیدروکربن‌های زیر را به عنوان آلکان، آلکن یا آلکین شناسایی کنید :

ساده‌ترین عضو خانواده‌ی آلکین‌ها، استیلین، C_2H_2 ، است که دو اتم هیدروژن و دو اتم کربن دارد. از این‌رو، آلکین‌ها را هیدروکربن‌های استیلینی نیز می‌نامند.

فرمول ساختاری استیلن، یعنی چگونگی پیوند اتم‌های کربن و هیدروژن به یکدیگر در شکل ۱-۴ نشان داده شده است.

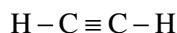
شکل ۱-۴- نمایش فرمول ساختاری مولکول خطی استیلن

همان‌طور که می‌بینید، استیلن یک مولکول خطی است. یعنی، دو اتم کربن و دو اتم هیدروژن، همگی در یک راستا قرار گرفته‌اند.

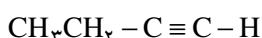
۲-۴- نام‌گذاری آلکین‌ها

آلکین‌ها نیز، مانند آلکان‌ها و آلکن‌ها، یک سری هومولوگ تشکیل می‌دهند. یعنی هر ترکیب با ترکیب قبلی یا بعد از خود، در یک گروه -CH_۲- (گروه متیلن) تفاوت دارد.

آلکین‌ها را به دو روش نام‌گذاری می‌کنند: روش معمولی و روش آیوپاک. در روش معمولی، آلکین را به عنوان مشتق ساده‌ترین عضو این خانواده، یعنی استیلن، نام‌گذاری می‌کنند. در این مورد، فرض می‌شود که یک یا هر دو هیدروژن در مولکول استیلن به وسیله‌ی گروه‌های آلکیل جانشین (استخلاف) شده است. برای مثال، به نام‌گذاری آلکین‌های زیر توجه کنید:

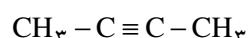

استیلن

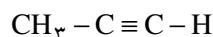
اتیل استیلن

(یک استیلن یک استخلافی)

دی‌متیل استیلن

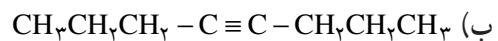
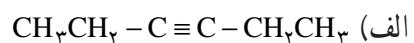
(یک استیلن دو استخلافی)

متیل استیلن

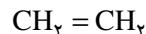
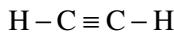
(یک استیلن یک استخلافی)

تمرین ۲-۴: نام معمولی هیدروکربن‌های استیلنی زیر را بنویسید:

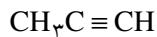
در مورد آلکین‌های پیچیده‌تر، از روش نام‌گذاری آیوپاک استفاده می‌شود. قواعد نام‌گذاری آلکین‌ها به روش آیوپاک، کاملاً شبیه قواعد نام‌گذاری آلکن‌هاست. با این تفاوت که به جای پسوند «-ان ene» از پسوند «-ین yne» استفاده می‌شود. به مثال‌های

زیر توجه کنید :

اتین

اتن

پروپین

پروبن

قواعد نام‌گذاری آلکین‌ها را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد :

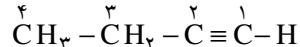
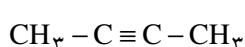
۱- طویل‌ترین زنجیر کربنی را که شامل پیوند سه‌گانه باشد، مشخص کنید.

۲- این زنجیر کربنی را از جهتی که به پیوند سه‌گانه نزدیک‌تر باشد، شماره بگذارد.

۳- موضع نخستین کربن پیوند سه‌گانه و موضع گروه‌های آلکیل را که به صورت شاخه بر روی زنجیر طویل قرار دارند، با

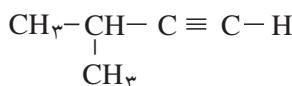
شماره‌های مناسب مشخص کنید.

برای مثال، به نام‌گذاری هیدروکربن‌های استیلنی زیر و چگونگی نوشتن نام آیوپاک آن‌ها توجه کنید.

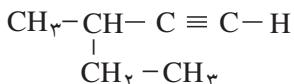
۲- بوتین

۱- بوتین

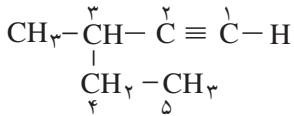

۳- متیل - ۱- بوتین

تمرین ۳-۴: نام آیوپاک هیدروکربن زیر را بنویسید :

حل: همان‌طور که می‌بینید، طویل‌ترین زنجیر کربنی در این هیدروکربن، پنج اتم کربن دارد. این زنجیر را از سمت راست شماره می‌گذاریم، چون به نخستین کربن پیوند سه‌گانه نزدیک‌تر است. گروه متیل، به عنوان شاخه بر روی کربن شماره‌ی ۳ قرار دارد. بنابراین، نام کامل این هیدروکربن، به روش آیوپاک، ۳- متیل - ۱- پنتین خواهد بود :

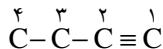

۳- متیل - ۱- پنتین

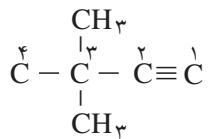
تمرین ۴-۴: چرا در نام‌گذاری آلکینی که سه اتم کربن دارد، به شماره‌گذاری نیازی نیست؟

تمرین ۵-۴: فرمول ساختاری آلکینی را که نام آیوپاک آن ۳-۲- دی‌متیل - ۱- بوتین است، بنویسید.

حل: ۱- بوتین، یعنی آلکینی که دارای چهار اتم کربن است و پیوند سه‌گانه در آن بین کربن‌های ۱ و ۲ قرار دارد. اگر موقتاً از قرار دادن هیدروژن‌ها صرف نظر کنیم، خواهیم داشت :

افزون بر این، بر روی کربن شماره‌ی ۳، دو گروه متیل، به عنوان شاخه، وجود دارد.

بنابراین، بعد از قرار دادن هیدروژن‌های لازم، فرمول ساختاری کامل این آلکین، به صورت زیر نوشته می‌شود:

۳-۴- ایزومری در آلکین‌ها

عواملی که در آلکین‌ها موجب به وجود آمدن ایزومری می‌شوند، تقریباً همان عواملی هستند که در آلکن‌ها ایجاد ایزومری می‌کند:

۱- تغییر موضع پیوند سه‌گانه (ایزومری موضعی)

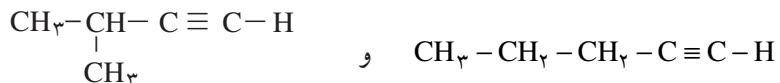
۲- تغییر زنجیرنده اتم‌های کربن (ایزومری زنجیری)

برای مثال، به نمونه‌های زیر توجه کنید:

ایزومری موضعی:

ایزومری زنجیری:

۱- پنتین

تمرین ۴-۶: با توجه به یک ظرفیتی بودن هیدروژن و چهار ظرفیتی بودن کربن، برای هیدروکربنی به فرمول C_5H_8 چند

ایزومر ساختاری می‌توان رسم کرد که دارای پیوند سه‌گانه کربن-کربن باشدند؟ نام هر یک را به روش آیوپاک بنویسید.

حل: نخست، پنج اتم کربن را پشت سرهم می‌نویسیم و پیوند سه‌گانه را بین کربن‌های اول و دوم قرار می‌دهیم.

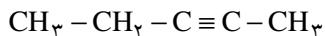
بعد، هیدروژن‌های لازم را اضافه می‌کنیم. ساختار زیر به دست می‌آید که به روش آیوپاک ۱-پنتین نامیده می‌شود.

۱- پنتین

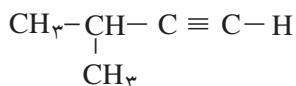
به همین ترتیب، برای به دست آوردن ساختار دوم، پیوند سه‌گانه را بین کربن‌های دوم و سوم قرار می‌دهیم. نام آیوپاک این ساختار ۲-

پنتین است.

۲- پنتین

سرانجام، چهار اتم کربن را پشت سر هم در یک ردیف می‌نویسیم و پیوند سه‌گانه را بین کربن‌های اول و دوم قرار می‌دهیم. کربن پنجم را به عنوان شاخه، به کربن شماره‌ی ۳ متصل می‌کنیم. بعد از اضافه کردن هیدروژن‌های لازم، به ساختار زیر دست می‌یابیم که به روش آبیپاک، ۳- متیل- ۱- بوتین نامیده می‌شود :

۳- متیل - ۱- بوتین

تمرین ۷-۴: آیا در پرسش بالا می‌توانیم پنج اتم کربن را پشت سر هم در یک ردیف بنویسیم و پیوند سه‌گانه را بین کربن‌های سوم و چهارم قرار بدهیم؟ نام آبیپاک این ترکیب چه خواهد بود؟ می‌دانید که بعضی از آلکن‌ها می‌توانند ایزومری هندسی (ایزومری سیس و ترانس) داشته باشند (کدام آلکن‌ها؟). در آلکین‌ها ایزومری هندسی مشاهده نمی‌شود.

تمرین ۸-۴: چرا در بعضی آلکن‌ها ایزومری هندسی مشاهده می‌شود، ولی در آلکین‌ها مشاهده نمی‌شود؟ توضیح دهید.

تمرین ۹-۴: ایزومرهای استیلنی هیدروکربنی به فرمول C_6H_5 را رسم کنید و نام هر یک را به روش آبیپاک بنویسید.

تمرین ۱۰-۴: آیا در تمرین بالا، ایزومری داشته‌اید که نام آبیپاک آن ۳- اتیل- ۱- بوتین باشد؟ ساختار این ایزومر را رسم کنید. چه اشکالی در نام‌گذاری آن وجود دارد؟ توضیح دهید.

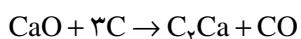
۴- استیلن

همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم، استیلن، ساده‌ترین عضو خانواده‌ی آلکین‌هاست. از نظر صنعتی اهمیت فراوان دارد.

ساده‌ترین راه برای تهیه استیلن، افزودن آب به کلسیم کربید است. در آزمایشگاه، استیلن را به این روش تهیه می‌کنند.

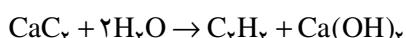
برای تهیه کلسیم کربید، زغال کُک را که یکی از فرآورده‌های به دست آمده از تقطیر زغال‌سنگ است، مخلوط با آهک، در

کوره الکتریکی، تا حدود 200°C گرم می‌کنند. واکنش زیر روی می‌دهد :

کربن مونوکسید کلسیم کربید کک آهک

سپس، از واکنش آب با کلسیم کربید استیلن به دست می‌آید :

استیلن کلسیم کربید

در این فرآیند، از مواد اوّلیه‌ای استفاده می‌شود (زغال کک، آهک و آب) که فراوان و نسبتاً ارزان هستند. استیلنی که از

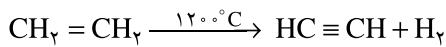
هیدرولیز کلسیم کربید به دست می‌آید، بوی شبیه به بوی سیر دارد. این بوی از ناخالصی‌های موجود در آن، مانند H_2S ، به ویژه PH_3 است.

امروزه، برای تهیه استیلن، از روش دیگری که ارزان‌تر است و بر ترکیب‌های نفتی تکیه دارد، استفاده می‌شود. در این روش،

متان را در دمای بالا، در مجاورت مقدار کمی اکسیژن، تا 150°C ۱۵۰ گرم می‌کنند :

فرآیند صنعتی دیگر برای تهیه استیلن، کراکینگ گرمایی اتیلن در دماهای بالاتر از 120°C است. در این فرآیند، استیلن و هیدروژن تشکیل می‌شود.

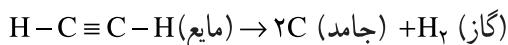
اتیلن هیدروژن استیلن

انتخاب یکی از این فرآیندها، برای تهیه استیلن، به نوسان بهای انرژی (فرآیند کلسیم کرید به الکتریسیته بیشتری نیاز دارد)، در دسترس بودن مواد اویله (اتیلن و زغال) و میزان سرمایه‌گذاری برای ایجاد تأسیسات مناسب، بستگی دارد. استیلن، به طور نسبی، گران‌تر از اتیلن تهیه می‌شود. از این‌رو، بیشتر موادی را که در گذشته از استیلن تهیه می‌کردند، امروزه از اتیلن تهیه می‌کنند. اتیلن از کراکینگ^۱ مواد نفتی به دست می‌آید.

برای تهیه بعضی از ترکیب‌هایی که در ساخت پلیمر کاربرد دارند، هنوز از استیلن استفاده می‌شود.

۴- خواص فیزیکی استیلن

استیلن خالص، گازی است بی‌رنگ و دارای بوی شبیه به بوی اتر. در دمای صفر درجه و فشار ۲۶ اتمسفر به مایع تبدیل می‌شود. استیلن را نمی‌توان بدون رعایت مسایل ایمنی، به مایع تبدیل کرد. استیلن مایع، به طور انفجاری به عنصرهای سازنده‌ی آن (کربن و هیدروژن) تجزیه می‌شود.

استیلن کربن هیدروژن

$$\Delta H = -54\text{k.cal}$$

استیلن کمی در آب و الکل حل می‌شود، ولی در استون بسیار انحلال‌پذیر است. در دمای 15°C و در فشار معمولی، 25 برابر و در 12 اتمسفر تا 40°C برابر حجم خود در استون حل می‌شود. برای حمل و نقل استیلن از مخزن‌های فولادی استفاده می‌کنند. در این مخزن‌ها، ورقه‌هایی از پنبه‌ی نسوز که به استون مرطوب آغشته شده‌اند، قرار می‌دهند. استیلن را با فشار نسبتاً کم، حدود 12 آتمسفر، در این مخزن‌ها ذخیره می‌کنند. وقتی شیر مخزن را باز کنند، گاز استیلن، همراه با کمی استون، بیرون می‌آید. با استفاده از این تکنیک، از حوادث ناشی از انفجار استیلن که زمانی بسیار متداول بود، جلوگیری می‌شود.

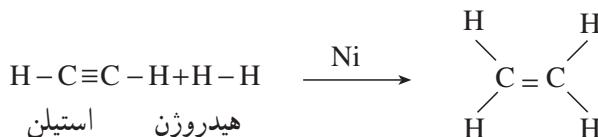
۵- خواص شیمیایی استیلن و سایر آلکین‌ها

پیوند سه‌گانه‌ی کربن-کربن در استیلن و سایر آلکین‌ها از یک پیوند نسبتاً محکم سیگما (σ) و دو پیوند ضعیف‌تر پی (π) تشکیل شده است. بنابراین، آلکین‌ها سیر نشده هستند و می‌توانند، مانند اتیلن، در واکنش‌های افزایشی شرکت کنند. در این واکنش‌ها، پیوندهای ضعیف π می‌شکنند و به جای آن پیوندهای نسبتاً محکم σ تشکیل می‌شوند.

۱-۴-۶- افزایش هیدروژن: دو گاز هیدروژن و استیلن را می‌توان در دمای معمولی با یکدیگر مخلوط کرد، بدون آن که

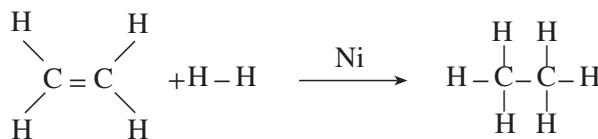
۱- برش‌های سنگین نفتی (مانند مازوت یا نفت کوره) را که از مولکول‌های بزرگ تشکیل شده و مصرف چندانی ندارند، در مجاورت کاتالیزگر یا بدون کاتالیزگر، به شدت گرم می‌کنند تا مولکول‌های بزرگ شکسته شوند و به مولکول‌های کوچک‌تر که مصرف فراوان دارند، تبدیل شوند. این عمل را کراکینگ Cracking می‌نامند.

بین آن‌ها واکنشی روی دهد. ولی در مجاورت کاتالیزگرهای مناسب (مثلاً ذرات بسیار ریز نیکل، پلاتین یا پالادیم)، بین آن‌ها یک واکنش افزایشی روی می‌دهد. این واکنش در دو مرحله صورت می‌گیرد. در مرحله‌ی نخست، یک مولکول هیدروژن به استیلن افروده می‌شود و اتیلن به دست می‌آید.

اتیلن

در مرحله‌ی بعد، با افزایش مولکول دوم هیدروژن به اتیلن، فرآورده‌ی نهایی واکنش، یعنی اتان، تشکیل می‌شود.

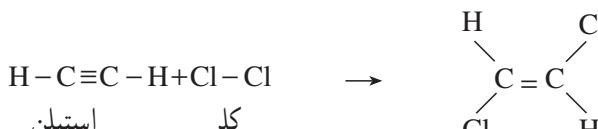
هیدروژن اتیلن

اتان

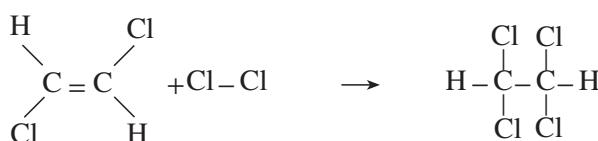
اگر در این واکنش، به جای کاتالیزگر نیکل از کاتالیزگر ویژه‌ای موسوم به کاتالیزگر لیندلار^۱ استفاده کنیم، فقط مرحله‌ی نخست هیدروژن دار شدن، یعنی تبدیل استیلن به اتیلن انجام می‌شود. کاتالیزگر لیندلار، پالادیم مسوم شده به وسیله‌ی ترکیب‌های گوگردار است که فعالیت آن کاهش یافته است. از واکنش هیدروژن دار کردن در مجاورت کاتالیزگر لیندلار، اغلب برای تهیه آلکن‌ها از الکین‌ها استفاده می‌شود.

۲-۶-۴- افزایش هالوژن‌ها: واکنش کلر با استیلن پسیار شدید است. ولی، مانند افزایش هیدروژن به استیلن، در دو

مرحله انجام می شود. در مرحله ای نخست، ۱-۲- دیکلرو اتن و در پایان ۱، ۱، ۱-۲، ۲- تراکلرواتان به دست می آید.

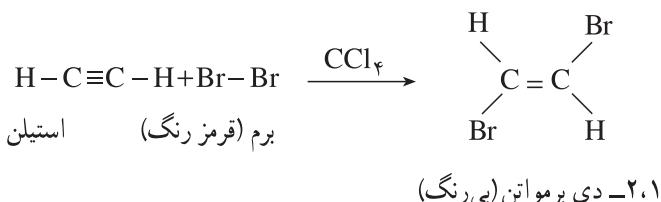
۱۰- دی کل واتن

۱،۱،۲- تراکلرواتان

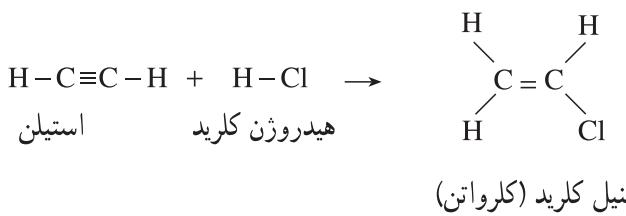
واکنش برم با استیلن، مانند واکنش کلر با استیلن ولی ملایم‌تر است. با آب برم یا محلول برم در کربن تراکلرید، واکنش فقط تا مرحله‌ی نخست پیشرفت می‌کند، ولی با برم مایع، مرحله‌ی دوم افزایش نیز انجام می‌شود و ۱،۲،۲،۱—تترابرموatan به دست می‌آید. از این واکنش، برای شناسایی ترکیب‌های سیر نشده، یعنی بی بردن به وجود پیوندهای دوگانه یا سه‌گانه‌ی کربن—کربن در یک

ترکیب، استفاده می‌شود. برای این منظور، کمی محلول برم در کربن تراکلرید (CCl_4) را که قرمز رنگ است، به ترکیب مورد نظر می‌افزایند، با تکان دادن، رنگ قرمز برم به سرعت ناپدید می‌شود. زیرا فرآورده‌ای که در این واکنش به وجود می‌آید، بی‌رنگ است.

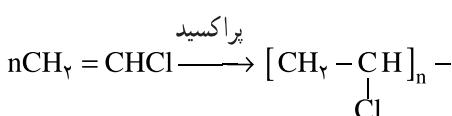
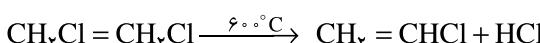
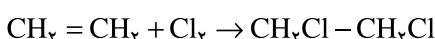

تمرین ۱۱-۴ : در یک آزمایشگاه متروک، دو شیشه دارو، بدون برچسب، پیدا شده، ولی در نزدیکی های این شیشه‌ها، دو برچسب بر زمین افتاده است. بر روی یکی از برچسب‌ها ۱- هگزین و بر روی برچسب دیگر n- هگزان نوشته شده است. این شیشه‌ها دارای مایعاتی شفاف و بی‌رنگ‌اند. چگونه می‌توانید معلوم کنید که هر برچسب متعلق به کدام شیشه است؟ چه کار باید بکنید و چه می‌بینید؟ توضیح دهید.

۱۱-۴-۳ افزایش هیدروژن هالیدها : واکنش هیدروژن هالیدها، مثلًا هیدروژن کلرید، HCl ، با استیلن، مانند واکنش آن‌ها با اتیلن است. این واکنش خود به خود انجام می‌شود و نیازی به کاتالیزگر ندارد. ولی چون استیلن، دارای دو پیوند π است، می‌تواند با یک مولکول هیدروژن هالید یا با دو مولکول از آن واکنش بدهد. بر اثر افزایش یک مول هیدروژن کلرید به استیلن، ترکیبی موسوم به وینیل کلرید (یا کلرواتن) تشکیل می‌شود.

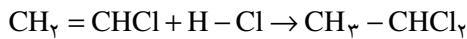

وینیل کلرید یکی از مواد اوّلیه‌ی بسیار مهم صنعتی است. زیرا از پلیمر کردن آن، پلی‌وینیل کلرید که به طور خلاصه پی.وی.سی.^۱ (P.V.C) نامیده می‌شود، به دست می‌آید. پی.وی.سی یکی از پلاستیک‌های ارزان‌قیمت و کاربردهای فراوان دارد. امروزه در صنعت، وینیل کلرید را پیشتر از اثرباز کلر براتیلن، در دمای بالا، تهیّه می‌کنند. همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم، اتیلن، به عنوان محصول فرعی، از کراکینگ مواد نفتی، آسان به دست می‌آید.

^۱— Poly Vinyl Chloride

اگر مقدار هیدروژن کلرید زیاد باشد، دو مولکول از آن، به طور پیاپی، به پیوند سه‌گانه‌ی کربن – کربن افزوده می‌شوند. واکنش افزایشی در مرحله‌ی دوم – همان طور که می‌دانید – از قاعده‌ی مارکونیکف پیروی می‌کند. یعنی، پروتون هیدروژن کلرید به کربنی متصل می‌شود که هیدروژن بیشتری داشته باشد.

۱،۱-دی‌کلرواتان هیدروژن کلرید وینیل کلرید

افزایش هیدروژن کلرید به وینیل کلرید بر طبق قاعده‌ی مارکونیکف

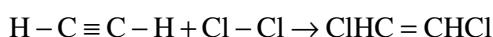
واکنش هیدروژن برمید و هیدروژن یدید (HI, HBr) نیز، مانند واکنش هیدروژن کلرید با استیلن و سایر آلکین‌هاست.

تمرین ۱۲-۴: چگونه می‌توانید از استیلن آغاز کنید و ترکیب‌های زیر را بسازید؟ از هر واکنش‌گری که لازم باشد، می‌توانید

استفاده کنید :

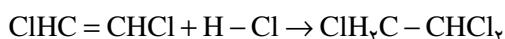
(الف) ۲،۱-دی‌کلرواتان (ب) ۱،۱-تری‌کلرواتان

حل: (الف) معادل یک مولکول کلر به یک مولکول استیلن بیفزاید.

استیلن کلر ۲،۱-دی‌کلرواتان

(ب) به فرآورده‌ی بند (الف)، معادل یک مولکول هیدروژن کلرید اضافه کنید.

۱،۱-تری‌کلرواتان ۲،۱-دی‌کلرواتان

تمرین ۱۳-۴: معادله‌ی شیمیایی مراحل افزایش دو مولکول هیدروژن برمید را به پروپین بنویسید. در هر مرحله چه ترکیبی

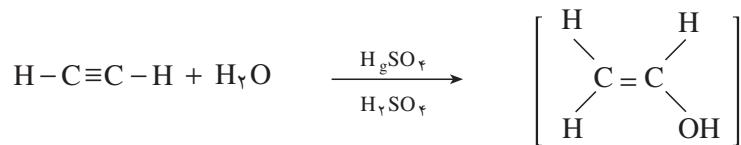
تشکیل می‌شود؟ نام هر یک را به روش آیوپاک بنویسید.

۴-۶-۴ – افزایش آب به استیلن و سایر آلکین‌ها: در مقایسه با افزایش آب به پیوند دوگانه‌ی کربن – کربن در آلکن‌ها،

انتظار داریم که افزایش آب به پیوند سه‌گانه‌ی کربن – کربن نیز، یک الکل به وجود آورد. ولی، الکلی که بر اثر افزایش آب به یک آلکین تشکیل می‌شود، الکلی است که در آن گروه هیدروکسیل (OH-) به کربن پیوند دوگانه متصل است. این نوع الکل را انول^۱ می‌نامند (آن برای پیوند دوگانه و وُل برای الکل). یکی از ویژگی‌های مهم انول‌ها، ناپایداری آن‌هاست. یعنی با سرعت به الدهید یا کتون^۲ مربوط تبدیل می‌شوند.

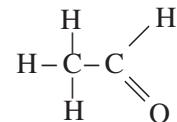
۱ – Enol

۲ – در شیمی آلی (۲)، با ویژگی‌های الدهیدها و کتون‌ها بیشتر آشنا خواهید شد.

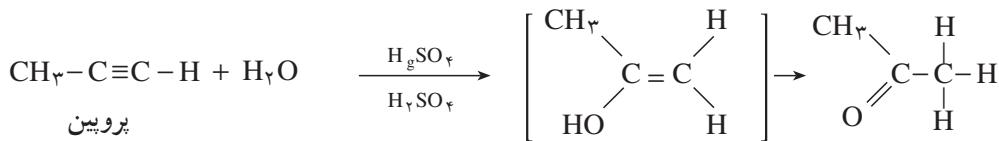

استیلن

یک انول (وینیل الکل)

یک الدهید (استالدھید)

یک کتون (استون)

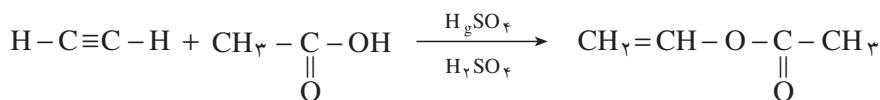
در این واکنش، به عنوان کاتالیزگر، از مخلوط جیوه (II) سولفات و سولفوریک اسید استفاده می‌شود. همان طور که در بالا نشان داده شده است، واکنش افزایشی آب به آلکین‌های نامتقارن (مانند پروپین) بر طبق قاعده‌ی مارکونیکف اجرا می‌شود. بنابراین، استیلن تنها آلکینی است که الدهید تولید می‌کند. سایر آلکین‌ها، کتون به وجود می‌آورند.

تمرین ۱۴: فرمول ساختاری کتونی را که بر اثر افزایش آب به ۲-بوتین تشکیل می‌شود، بنویسید. ساختار انول واسطه چگونه است؟ آیا این واکنش بر طبق قاعده‌ی مارکونیکف اجرا شده است؟ توضیح دهید.

در گذشته، استالدھید را در مقیاس گسترده، از افزایش آب به استیلن تهیّه می‌کردند. در روش‌های پیشرفته‌ی امروزی، استالدھید را از اکسایش اتیلن که اقتصادی‌تر است، تهیّه می‌کنند.

استیک اسید ($\text{CH}_3-\text{C}(=\text{O})-\text{OH}$) نیز در مجاورت جیوه (II) سولفات و سولفوریک اسید، به استیلن افزوده می‌شود. در

این واکنش، ترکیبی موسوم به وینیل استات به دست می‌آید که در صنایع پلیمر ارزش فراوان دارد.

استیلن

استیک اسید

وینیل استات

بر اثر پلیمر شدن وینیل استات، پلیمری موسوم به پلی وینیل استات به دست می‌آید. از این پلیمر در تهیّه الیاف مصنوعی استفاده می‌شود.

۱۵-۴-سوختن استیلن: استیلن نیز، مانند هر هیدروکربن دیگر، در برابر هوا یا اکسیژن خالص می‌سوزد و کربن دی‌اکسید

و آب تولید می‌کند.

شکل ۲-۴- چراغ استیلنی روی کلاه کارگران معدن زغال سنگ

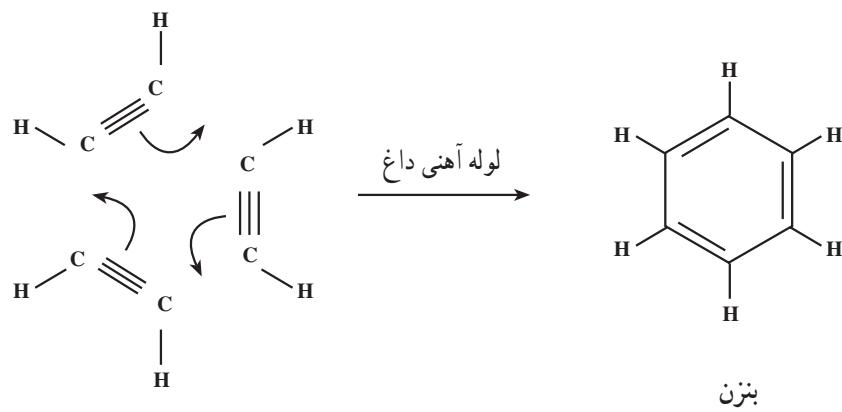
از سوختن استیلن، در مقایسه با سوختن اتان و اتیلن، گرمای کمتری تولید می‌شود.

تمرین ۱۵-۴: گرمای حاصل از سوختن یک مول استیلن ($\Delta H = -317 \text{ k cal}$)، در اکسیژن خالص، کمتر از گرمای سوختن یک مول اتیلن ($\Delta H = -337 \text{ k cal}$) و اتان ($\Delta H = -373 \text{ k cal}$) است. معادله‌های سوختن این سه هیدروکربن را با اکسیژن بنویسید و بگویید چرا گرمای سوختن استیلن کمتر از گرمای سوختن دو هیدروکربن دیگر است؟ با وجود این، برای جوشکاری و بریدن قطعات فلزی، بیشتر از مشعل‌های اوکسی استیلن استفاده می‌شود. زیرا دمای شعله‌ی سوختن استیلن، در مقایسه با اتیلن و اتان، بالاتر است. علت را می‌توان در کمتر بودن تعداد مول‌های گازی، حاصل از سوختن یک مول استیلن، جستجو کرد. این گازها برای رسیدن به دمای شعله، گرمای کمتری جذب می‌کنند و در نتیجه، دما بالاتر می‌رود.

تمرین ۱۶-۴: دمای شعله‌ی سوختن یک حجم استیلن با بیست حجم هوا بالاتر است یا با پنج حجم اکسیژن خالص؟ معادله‌های واکنش را در هر دو حالت بنویسید و درباره‌ی پاسخ خود توضیح دهید (راهنمایی: یک پنجم حجم هوا، اکسیژن و چهار پنجم آن، نیتروژن است).

۴-۶- پلیمر شدن استیلن: اگر گاز استیلن را از درون یک لوله‌ی آهنی داغ عبور دهند، مقداری از آن به بنزن تبدیل

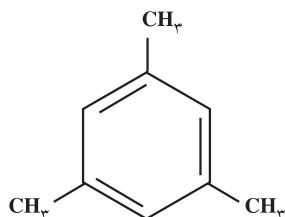
می‌شود.

سه مولکول استیلن

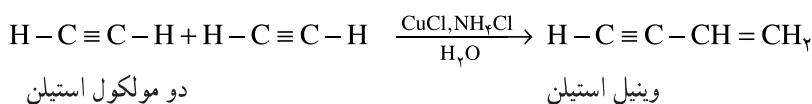
بنزن را می‌توان تریمر استیلن (تشکیل شده از سه مولکول استیلن) به شمار آورد.
بعضی دیگر از هومولوگ‌های استیلن نیز به همین ترتیب عمل می‌کنند.

تمرین ۱۷-۴: هنگامی که متیل استیلن (پروپین) را از درون لوله‌ی آهنی داغ عبور می‌دهند، به ۱، ۳، ۵-تریمتیل بنزن تبدیل می‌شود. فرمول واکنش را در مقایسه با تریمر شدن استیلن بنویسید.

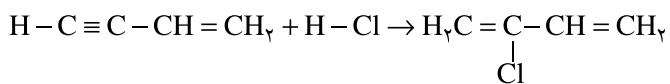

۱، ۳، ۵-تری متیل بنزن

دو مولکول استیلن می‌توانند، در مجاورت مس (I) کلرید، در محلول آبی آمونیوم کلرید، با یکدیگر واکنش دهند و به دیمر (تشکیل شده از دو مولکول استیلن) تبدیل شوند.

در واکنش‌های افزایشی، پیوند سه‌گانه‌ی کربن-کربن، فعالتر از پیوند دو‌گانه‌ی کربن-کربن است. از این‌رو، بر اثر افزایش یک مول کلرید هیدروژن به وینيل استیلن، بر طبق قاعده‌ی مارکونیکف، ۲-کلرو-۱، ۳-بوتادی‌ان به دست می‌آید. نام تجاری این ترکیب «کلروپرن» است.

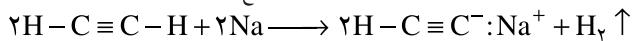
۲-کلرو-۱، ۳-بوتادی‌ان (کلروپرن) هیدروژن کلرید وینيل استیلن

از پلیمر کردن کلروپرن، یک کائوچوی مصنوعی، موسوم به «نمورن»، به دست می‌آید. نمورن، برخلاف کائوچوی طبیعی، در برابر روغن‌ها و چربی‌ها مقاوم است و در صنایع اتومبیل سازی کاربردهای فراوان دارد. به عنوان عایق سیم‌های برق و بسیاری از قطعاتی که در تماس با چرب کننده‌ها قرار می‌گیرند، مصرف می‌شود.

۷-۴- خاصیت اسیدی استیلن و ۱-آلکین‌ها

همان طور که پیش از این دیدیم، خواص شیمیایی آلکین‌ها، به استثنای چند خاصیت، خیلی به خواص شیمیایی آلکن‌ها شباهت دارد. با وجود این، یک خاصیت ویژه وجود دارد که بعضی از آلکین‌ها را از آلکن‌ها تمایز می‌سازد: هیدروژن متصل به کربن استیلنی (یعنی، اتم کربنی که با پیوند سه‌گانه به کربن دیگر متصل است) دارای خاصیت اسیدی است. این هیدروژن را می‌توان به وسیله‌ی بعضی فلزها جاشین کرد و نمک به دست آورد. برای مثال، فلز سدیم در آمونیاک مایع با استیلن واکنش می‌دهد. در این واکنش، سدیم هیدروژن استیلید و گاز هیدروژن تشکیل می‌شود.

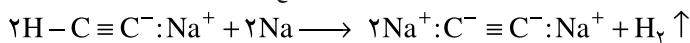
آمونیاک مایع

سدیم هیدروژن استیلید فلز سدیم هیدروژن استیلن

هیدروژن استیلنی دوم را نیز می‌توان، با تکرار فرآیند بالا، به وسیلهٔ سدیم جانشین کرد:

آمونیاک مایع

هیدروژن سدیم استیلید فلز سدیم سدیم هیدروژن استیلید

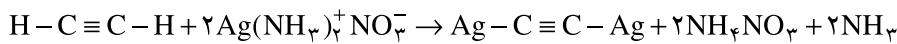
اگر استیلن را از درون محلول آمونیاکی مس (I) کلرید که فرمول آن به صورت: $Cu(NH_3)_4Cl^-$ نوشته می‌شود، عبور دهنده، رسوب قرمز رنگ مس (I) استیلید تشکیل می‌شود:

مس (I) استیلید محلول آمونیاکی مس (I) کلرید استیلن

(رسوب قرمز رنگ)

بین استیلن و محلول آمونیاکی نقره نیترات نیز، واکنش مشابهی روی می‌دهد. در این واکنش، رسوب سفید رنگ نقره استیلید تشکیل می‌شود.

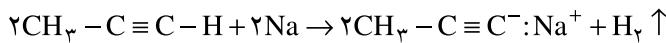

نقره استیلید محلول آمونیاکی نقره نیترات استیلن

(رسوب سفید رنگ)

استیلیدهای مس (I) و نقره، وقتی خشک باشند، در برابر ضربه حساس‌اند و با شدت منفجر می‌شوند.

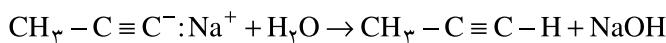
۱-آلکین‌ها (یعنی آلکین‌هایی که در آن‌ها پیوند سه‌گانه در ابتدای زنجیر هیدروکربنی قرار دارد) نیز، مانند استیلن، با فلزهای فعال مانند سدیم و پتاسیم، و با محلول آمونیاکی مس (I) کلرید و محلول آمونیاکی نقره نیترات، استیلید (آلکیلید) تشکیل می‌دهند.

پروپین سدیم پروپیلید فلز سدیم هیدروژن

تمرین ۱۸-۴: معادلهٔ شیمیایی واکنش ۱-بوتین را با محلول نقره نیترات آمونیاکی بنویسید.

در پایان یادآور می‌شویم که استیلیدهای فلزات قلیایی، بر اثر آب تجزیه می‌شوند. در این واکنش، هیدروکربن استیلنی اوّلیه، دوباره آزاد می‌شود.

سدیم پروپیلید پروپین

آلکین‌هایی که در آن‌ها پیوند سه‌گانه در ابتدای زنجیر قرار نگرفته است (آلکین‌های میانی)، هیدروژن متصل به کربن استیلنی ندارند؛ در نتیجه، از خود خاصیت اسیدی نشان نمی‌دهند و نمی‌توانند در این نوع واکنش‌ها شرکت کنند. از این خاصیت، می‌توان برای شناسایی و جداسازی ۱-آلکین‌ها از سایر هیدروکربن‌ها استفاده کرد.

تمرین ۱۹-۴: چگونه می‌توانید ۱-بوتین را از ۲-بوتین تشخیص دهید؟ واکنش‌های لازم را بنویسید.

۴-۸- شناسایی آلکین‌ها

همان طور که پیش از این ملاحظه کردید، بیشتر خواص آلکین‌ها شبیه خواص آلکن‌هاست: رنگ محلول بُرم در کربن تراکلرید (قرمز) را با سرعت از بین می‌برند. محلول سرد و رفیق پتابسیم پرمگنات را بی‌رنگ می‌کنند. با وجود این، آلکین‌ها سیرنشده‌تر از آلکن‌ها هستند (چرا؟).

تمرین ۴-۲: در هیدروژن دار کردن اتیلن و استیلن، در مجاورت کاتالیزگر نیکل، کدام یک هیدروژن بیشتری جذب می‌کنند؟

شناسایی ۱-آلکین‌ها، آسان‌تر است. همان طور که دیدیم، این هیدروکربن‌ها، در مجاورت محلول آمونیاکی مس (I) کلرید، یا محلول آمونیاکی نقره نیترات، رسوب تشکیل می‌دهند. آلکن‌ها و آلکین‌های میانی، چنین خاصیتی از خود ظاهر نمی‌سازند.

پرسش و تمرین

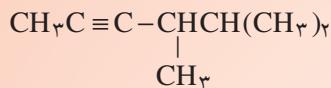
۱- نام آیوپاک هر یک از آلکین‌های زیر را بنویسید :

(الف)

(ب)

(ج)

۲- فرمول ساختاری هر یک از آلکین‌های زیر را بنویسید :

الف) ۱- اکتین

ب) ۲- اکتین

ج) ۲، ۵- دی‌متیل-۳- هگزین

د) ۴- اتیل- ۱- هگزین

ه) ۳- اتیل- ۴- متیل- ۱- پنتین

۳- کدام یک از آلکین‌های تمرین ۲، آلکین ابتدایی و کدام یک، آلکین میانی است؟ آن‌ها را مشخص کنید.

۴- ساختار فرآورده‌ی اصلی به دست آمده از واکنش ۱- هگزین را با واکنش‌گرهای زیر بنویسید :

الف) هیدروژن (دو مول)، پلاتین

ب) هیدروژن کلرید (یک مول)

ج) هیدروژن کلرید (دو مول)

د) محلول آبی سولفوریک اسید و جیوه (II) سولفات.

۵- ساختار فرآورده‌ی اصلی به دست آمده از واکنش ۳- هگزین را با واکنش‌گرهای زیر بنویسید :

الف) هیدروژن (دو مول)، پلاتین

ب) هیدروژن کلرید (دو مول)

۶- ترکیب A، دو مول برم جذب می‌کند و به $\text{C}_5\text{H}_8\text{Br}_4$ تبدیل می‌شود. با محلول آمونیاکی AgNO_3 رسوب سفید تشکیل می‌دهد. در مجاورت جیوه (II) سولفات و سولفوریک اسید، آب جذب می‌کند و یک کتون به وجود می‌آورد.

فرمول ساختاری و نام آیوپاک ترکیب A را بنویسید.

۷- فرمول ساختاری آلکین‌هایی را که وزن مولکولی آن‌ها ۵۴ است، بنویسید.

۸- چگونه می‌توان با یک آزمایش ساده، هیدروکربن‌های زیر را از یکدیگر تشخیص داد؟

الف) ۲- بوتین و بوتان

ب) ۱- بوتین و ۲- بوتان

ج) ۱- بوتین و ۱- بوتن

د) ۲- بوتن و بوتان

- ه) ۲- بوتین و ۲- بوتن
و) ۱- هگزین و ۲- هگزین
ز) ۱- هگرن و ۱- هگزن

۹- از هیدروژن دار کردن هیدروکربن A، به فرمول C_6H_{10} ، در مجاورت فلز نیکل، ۲- متیل پنتان به دست می آید. هنگامی که هیدروکربن A را با محلول آبی سولفوریک اسید و جیوه (II) سولفات مجاور می کنند، به $C_6H_{12}O$ تبدیل می شود. هیدروکربن A با محلول آمونیاکی $CuCl$ یا فلز سدیم واکنش نمی دهد. فرمول ساختاری A را بنویسید.

- ۱۰- هنگامی که یک لیتر استیلن را در شرایط استاندارد، در مجاورت جیوه (II) سولفات و سولفوریک اسید، با آب ترکیب می کنند، $1/32$ گرم استالدهید، CH_3CHO ، به دست می آید. بازده واکنش چه قدر بوده است؟
 ۱۱- چند الکین با فرمول مولکولی C_6H_{10} می شناسید که دارای یک شاخه متیل باشند؟
 ۱۲- $10/25$ گرم از الکین A در مجاورت کاتالیزگر، در شرایط متعارفی $5/6$ لیتر هیدروژن جذب می کند.
 فرمول مولکولی A را به دست آورید.

سیکلو آلکان‌ها

هدف‌های رفتاری: دانش آموز، سی از آموختن مفاهیم و روش‌های این فصل، باید تواند:

- ۱- ساختار هیدرورکربن‌های سیرشدهٔ حلقوی را رسم کند و روش نامگذاری و پیدایش ایزومری در آن‌ها را توضیح دهد.

۲- چگونگی تبدیل صنعتی آنها را به هیدروکربن‌های آروماتیک بیان کند.

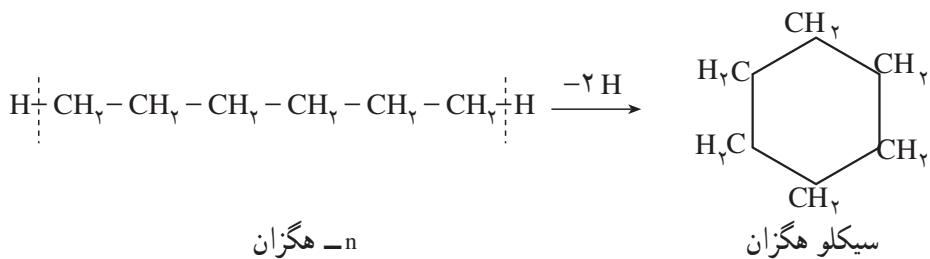
۳- علت پایداری برخی از صورت بندی ها را در سیکلوآلکان ها توضیح دهد.

۴- علت فعالیت شیمیابی غیرعادی حلقه‌های کوچک را توصیف کند.

۵- واکنش‌های جاشینی این هیدروکربن‌ها را با واکنش‌های جاشینی آلکان‌ها مقایسه کند.

۱_۵_پیشگفتار

در هیدروکربن‌هایی که تا اینجا مطالعه کردیم، اتم‌های کربن به گونه‌ای به یکدیگر متصل شده‌اند که زنجیر تشکیل می‌دهند. این هیدروکربن‌ها را هیدروکربن‌های زنجیری نامیدیم. اما، در بسیاری از هیدروکربن‌ها، اتم‌های کربن به گونه‌ای به یکدیگر متصل شده‌اند که حلقه تشکیل می‌دهند. این هیدروکربن‌ها را هیدروکربن‌های حلقوی می‌نامند. برای مثال، اگر در n -هگزان (هگزان نزمال)، از کربن‌های ابتدایی و انتهایی زنجیر، دو اتم هیدروژن جدا سازیم و کربن‌هایی را که در این حالت یک اتصال آزاد دارند، به یکدیگر متصل کنیم، یک هیدروکربن حلقوی که دارای شش اتم کربن و دوازده اتم هیدروژن است و ما آن را سیکلوهگزان می‌نامیم، به دست می‌آید:

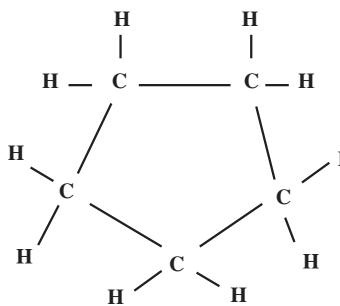
بنابراین، سیکلوآلکان‌ها، نسبت به هیدروکربن‌های زنجیری سیرشده با همان تعداد کربن، دو اتم هیدروژن کمتر دارند. به یاد دارید که آلكن‌ها نیز نسبت به هیدروکربن‌های سیرشده زنجیری هم ردیف خود (با همان تعداد اتم کربن) دو اتم هیدروژن کمتر دارند. از این‌رو، سیکلوآلکان‌ها و آلكن‌ها، هر دو دارای فرمول عمومی C_nH_{2n} می‌باشند. ولی با بد توجه داشت که بین آلكن‌ها و سیکلوآلکان‌ها این کربن، یک تفاوت عمدۀ وجود دارد: در آلكن‌ها، دست کم دو اتم کربن با پیوند دوگانه به یکدیگر متصل شده و بنابراین، سیر

نشده‌اند. در صورتی که در سیکلوآلکان‌ها، تمام اتم‌های کربن با پیوندهای یگانه به یکدیگر متصل‌اند و در نتیجه، سیر شده به شمار می‌آیند.

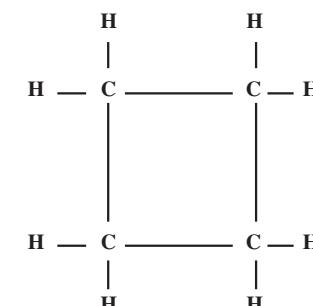
هیدروکربن‌های حلقوی در اندازه‌های مختلف، از سه کربن در حلقه تا حلقه‌های بیست ضلعی یا بزرگتر وجود دارند. به علاوه، بسیاری از آن‌ها بیش از یک حلقه دارند و به طور گسترده در طبیعت، به ویژه در گیاهان، یافت می‌شوند.

۲-۵-نامگذاری

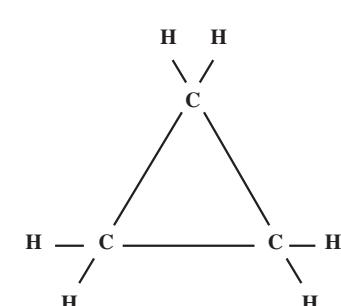
برای نامگذاری هیدروکربن‌های سیرشده‌ی حلقوی به روش آیوباک، پیشوند «سیکلو – Cyclo» را که به معنی «حلقوی» است، به نام هیدروکربن سیر شده‌ی زنجیری با همان تعداد کربن، می‌افزایند. به مثال‌های زیر توجه کنید:

سیکلو پنتان

سیکلو بوتان

سیکلو پروپان

رسم فرمول سیکلوآلکان‌ها به این صورت، وقت‌گیر و خسته کننده است. برای آسان کردن کار، اغلب از نوشتن اتم‌های کربن و اتم‌های هیدروژن صرف نظر می‌شود. بنابراین، فرمول‌های ساختاری هیدروکربن‌های حلقوی بالا را می‌توان به صورت خلاصه شده‌ی زیر نمایش داد:

سیکلو پنتان

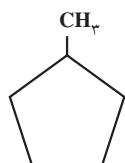
سیکلو بوتان

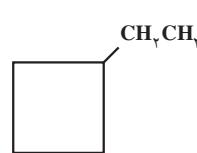
سیکلو پروپان

با وجود این، نباید فراموش کرد که در هر گوشه از این شکل‌های هندسی، یک اتم کربن و دو اتم هیدروژن متصل به آن وجود دارد.

هیدروکربن‌های حلقوی، ممکن است دارای یک یا چند شاخه‌ی جانبی نیز باشند. اگر تنها یک شاخه جانبی وجود داشته باشد، ابتدا نام شاخه و سپس نام هیدروکربن حلقوی را می‌نویسیم. در این مورد، برای مشخص کردن موضع شاخه‌ی جانبی بر روی حلقه، به شماره‌گذاری نیازی نیست، زیرا تمام موضع حلقه یکسان هستند. به مثال‌های زیر توجه کنید:

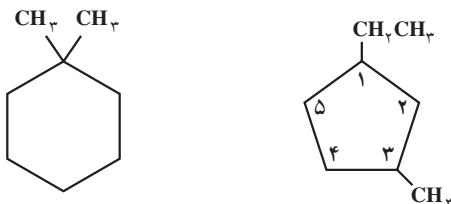

متیل سیکلو پنتان

اتیل سیکلو بوتان

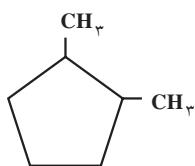
ولی اگر تعداد شاخه‌های جانبی، دو یا بیشتر باشد، باید موضع آن‌ها را بر روی حلقه با شماره‌های مناسب مشخص کنیم. شماره‌گذاری اتم‌های کربن تشکیل دهنده از جهتی انجام می‌شود که مجموع اعداد نسبت داده شده به آن‌ها کوچک‌ترین مقدار باشد. نام شاخه‌ها را به ترتیب حروف الفبای لاتین، ذکر می‌کنیم. برای مثال، به نام‌گذاری هیدروکربن‌های زیر توجه کنید:

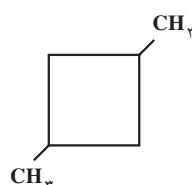
۱-اتیل-۲-متیل سیکلوپتان ۱،۱-دیمتیل سیکلوهگزان

(۱-اتیل-۴-متیل سیکلوپتان درست نیست.)

تمرین ۱-۵: هیدروکربن‌های زیر را به روش آیوپاک نام‌گذاری کنید:

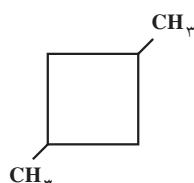

(ب)

(الف)

حل: (الف) در این هیدروکربن، چهار اتم کربن یک حلقه‌ی چهارضلعی تشکیل داده‌اند (سیکلو بوتان). در گوشه‌های ۱ و ۳ دو شاخه متیل وجود دارد. بنابراین، نام این هیدروکربن، به روش آیوپاک، به صورت زیر است:

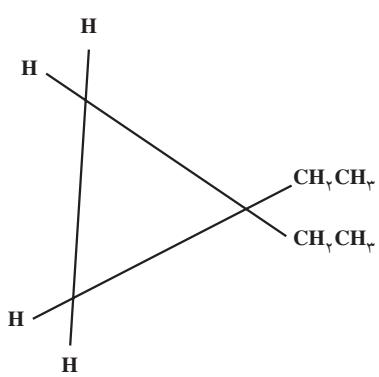
۱-دی‌متیل سیکلو بوتان

(بند دیگر این تمرین را خودتان حل کنید.)

تمرین ۲-۵: فرمول‌های ساختاری هیدروکربن‌های زیر را بنویسید:

(الف) ۱-دی‌اتیل سیکلو پروپان (ب) n-پروپیل سیکلوپتان

حل: (الف) در این ترکیب، هیدروکربن اصلی سیکلو پروپان است که در یکی از گوشه‌های آن، دو گروه اتیل جای دو اتم هیدروژن را گرفته‌اند. بنابراین، فرمول ساختاری این هیدروکربن، به صورت رو به رو رسم می‌شود:

۱،۱-دی‌اتیل سیکلو پروپان

(بند دیگر این تمرین را خودتان حل کنید.)

۳-۵- خواص فیزیکی

دماهی ذوب و جوش سیکلوآلکان‌ها، کمی بالاتر از دماهی ذوب و جوش آلکان‌های زنجیری با همان تعداد اتم کربن است زیرا حرکات نوسانی اتم‌ها در مولکول سیکلوآلکان‌ها به علت تشکیل حلقه، تا حدودی محدود شده است و درنتیجه، مولکول‌های آن‌ها بیشتر می‌توانند به یکدیگر نزدیک شوند (برووهای جاذبه بین آن‌ها بیشتر است) درنتیجه جدا کردن آن‌ها از یکدیگر به انرژی بیشتری نیاز دارد. به داده‌های جدول ۱-۵ توجه کنید.

جدول ۱-۵- مقایسه دماهی ذوب و جوش n-آلکان‌ها و سیکلوآلکان‌ها

n-آلکان و سیکلوآلکان	فرمول	دماهی جوش، °C	دماهی ذوب، °C	°C
پروپان	$\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_3$	-187	-42	
سیکلوپروپان		-127	-23	
n-بوتان	$\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_3$	-125	-50	
سیکلوبوتان		-90	-13	
n-پنتان	$\text{CH}_3(\text{CH}_2)_3\text{CH}_3$	-130	-36	
سیکلوبنتان		-94	-49	
n-هگزان	$\text{CH}_3(\text{CH}_2)_4\text{CH}_3$	-95	-69	
سیکلوهگزان		-7	-81	

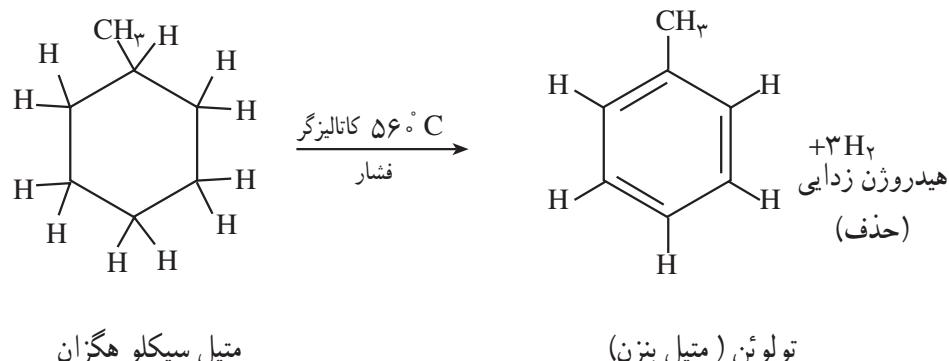
تمرین ۳-۵: هیدروکربن‌های زیر را به ترتیب کاهش دماهی جوش، از چپ به راست منظم کنید. (هیدروکربنی را که دارای دماهی جوش بالاتر است، در سمت چپ بنویسید). برای انتخاب خود، چه دلیلی ارائه می‌دهید؟

الف) سیکلوبنتان ب) n-پنتان ج) ایزوبوتان

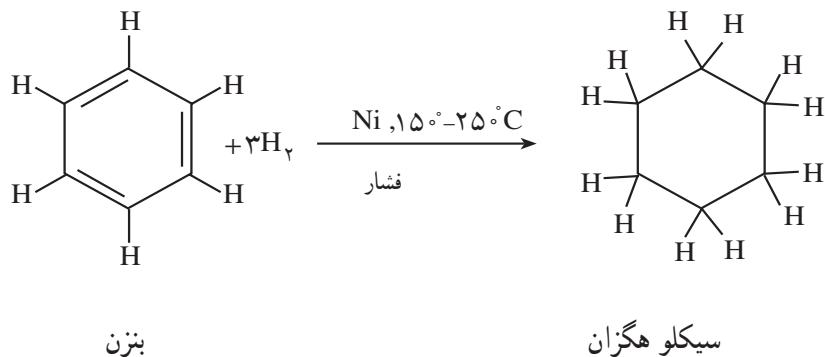
۴-۵- منبع صنعتی

نفت بعضی از مناطق جهان (به ویژه نفت کالیفرنیا در امریکا)، غنی از سیکلوآلکان‌ها است. در صنعت نفت، این هیدروکربن‌ها را نفتمن^۱ می‌نامند. سیکلوهگزان، متیل سیکلوهگزان، متیل سیکلوبنتان و ۱، ۲-دی متیل سیکلوبنتان از این جمله‌اند. سیکلوآلکان‌ها را از طریق ریفرمینگ کاتالیزی^۲ به هیدروکربن‌های آروماتیک تبدیل می‌کنند.

به این ترتیب، سیکلوآلکان‌ها، یکی از منابع اصلی این ترکیب‌های مهم به شمار می‌آیند. در این واکنش، از مولکول‌های سیکلوآلکان، هیدروژن حذف می‌شود. برای مثال:

درست همان‌گونه که حذف هیدروژن از هیدروکربن‌های سیر شده‌ی حلقوی، هیدروکربن‌های آروماتیک^۱ را به وجود می‌آورد، افزایش هیدروژن به هیدروکربن‌های آروماتیک، در مجاورت کاتالیگر، هیدروکربن‌های سیر شده‌ی حلقوی، بهویژه مشتق‌های سیکلوهگزان را به دست می‌دهد. یک مثال مهم از این نوع واکنش، هیدروژن‌دار کردن بنزن و تولید سیکلوهگزان خالص است.

سیکلوهگزان، یک ماده‌ی مهم اوّلیه در ساخت نایلون است.

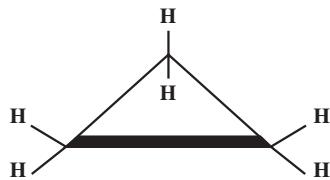
۵- صورت‌بندی (یا کنفورماسیون^۲) سیکلوآلکان‌ها

در قرن نوزدهم، تصور می‌شد که اسکلت کربنی سیکلوآلکان‌ها، مسطح است. یعنی، تمام اتم‌های کربن حلقه بر روی یک صفحه قرار دارند. اکنون می‌دانیم که این تصور در مورد هیدروکربن‌های حلقوی با حلقه‌های کوچک تقریباً درست است. اما، در مورد هیدروکربن‌های حلقوی با حلقه‌های بزرگ چنین نیست.

الف) سیکلوپروپان، سیکلو بوتان و سیکلوپنتان: در سیکلوپروپان، تمام اتم‌های کربن، بر روی یک صفحه قرار دارند.

۱- در فصل آینده، با هیدروکربن‌های آروماتیک بیشتر آشنا خواهید شد.

۲- Conformation

سیکلو پروپان

(گازی که به عنوان هوش بر عمومی از راه تنفس کاربرد دارد.) دمای جوش -33°C

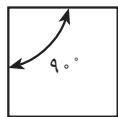
همان طور که در ساختار مولکولی سیکلو پروپان نشان داده شده است، سه اتم هیدروژن در بالای صفحه حلقه سه ضلعی و سه اتم هیدروژن در پایین آن قرار می‌گیرند. پیش از این، دیدید که وقتی کربن با چهار اتم دیگر پیوند داشته باشد (مثلاً در متان)، زوایای پیوندی آن باید $109^{\circ}28'$ (۱۰۹° ۲۸' درجه و ۲۸ دقیقه) باشند. این زاویه را، همان طور که می‌دانید، زاویه‌ی چهار وجهی می‌نامند. اما، زوایای پیوندی اتم‌های کربن در سیکلو پروپان ظاهرًا 60° کوچک شده‌اند. در واقع، ساختار سیکلو پروپان به یک مثلث متساوی‌الاضلاع شباهت دارد.

انحراف زوایای پیوندی در سیکلو پروپان، نسبتاً زیاد است (فشار زاویه‌ای) که موجب می‌شود این هیدروکربن، ناپایدارتر از هیدروکربن‌های زنجیری و سیکلوآلکان‌های بزرگ‌تر باشد.

انحراف زوایای پیوندی در سیکلو بوتان کمتر از سیکلو پروپان است، زیرا اتم‌های کربن، در آن یک چهار ضلعی تقریباً منتظم تشکیل می‌دهند. بنابراین، سیکلو بوتان نیز به طور نسبی ناپایدارتر از هیدروکربن‌های زنجیری و سیکلوآلکان‌های بزرگ‌تر است. انحراف زوایای پیوندی در سیکلو پنتان، تقریباً به صفر می‌رسد. زیرا زوایای یک پنج ضلعی منتظم برابر 108° و در نتیجه، خیلی نزدیک به زاویه چهار وجهی است. از این رو، سیکلو پنتان را می‌توان یکی از پایدارترین هیدروکربن‌های حلقوی، به شمار آورد.

سیکلو پنتان

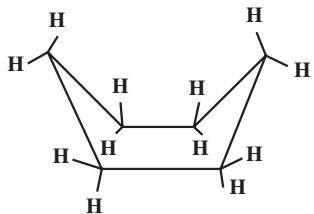
سیکلو بوتان

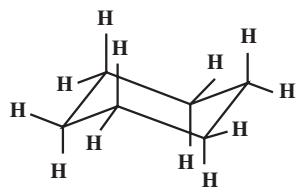
سیکلو پروپان

ب) سیکلوهگزان: در ترکیب‌های آلی موجود در طبیعت، حلقه‌های شش ضلعی پیش از سایر حلقه‌ها مشاهده می‌شوند. در نتیجه، حلقه‌ی سیکلوهگزان و صورت‌بندی‌های (کنفورماتیون‌های) آن بیشتر مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

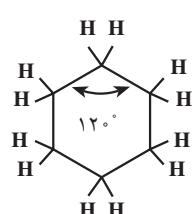
همان طور که از بحث پیشین در مورد سیکلو پروپان، سیکلو بوتان و سیکلو پنتان انتظار می‌رود، حلقه‌ی سیکلوهگزان نمی‌تواند مسطح باشد، زیرا هر یک از زوایای یک شش ضلعی منتظم، برابر 120° است (در این مورد، زوایای پیوندی از زاویه‌ی چهار وجهی بزرگ‌تر شده‌اند). در واقع، حلقه‌ی سیکلوهگزان مسطح نیست، بلکه مولکول آن از بعضی از نقاط خمیدگی پیدا می‌کند و شکل غیرمسطح به خود می‌گیرد. در این حالت، هر یک از زوایای پیوندی آن، برابر زاویه‌ی چهار وجهی است. برای سیکلو هگزان، می‌توان دو صورت‌بندی زیر را در نظر گرفت: صورت‌بندی صندلی^۱ که پایدارترین صورت‌بندی است و صورت‌بندی قایقی^۲ که ناپایدارتر می‌باشد.

سیکلو هگزان در صورت بندی
قایقی (ناپایدارتر)

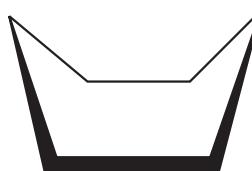

سیکلو هگزان در صورت بندی
صندلی (پایدارتر)

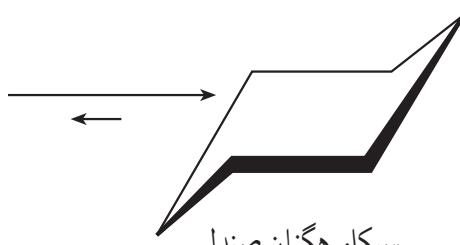

سیکلو هگزان مسطح
بسیار ناپایدار

این دو صورت بندی سیکلو هگزان می توانند با سرعت به یکدیگر تبدیل شوند. ولی، همان طور که اشاره کردیم، صورت بندی صندلی خیلی پایدارتر از صورت بندی قایقی است؛ به طوری که در یک نمونه از سیکلو هگزان، تقریباً تمام مولکول های آن با صورت بندی صندلی وجود دارند.

سیکلو هگزان قایقی

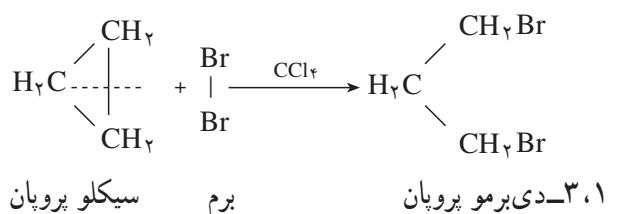

سیکلو هگزان صندلی

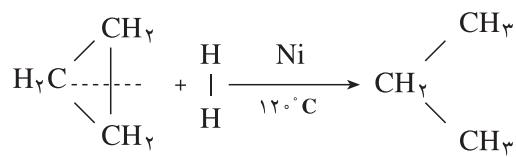
تبدیل متقابل صورت بندی های صندلی و قایقی سیکلو هگزان

۶-۵- خواص شیمیایی سیکلو آلکان ها

پیش از این اشاره کردیم که انحراف زاویه از 28° و 90° در حلقه های کوچک، موجب ناپایداری آن ها می شود. بنابراین، به طور منطقی می توان انتظار داشت که خواص شیمیایی سیکلو آلکان ها، تحت تأثیر بزرگی و کوچکی حلقه ای آن ها باشد. سیکلو پروپان و سیکلو بوتان، واکنش پذیرتر از هیدرو کربن های سیر شده زنجیری هم رده خود (با همان تعداد کربن) می باشند. به طور کلی، خواص شیمیایی سیکلو آلکان های کوچک، شبیه خواص شیمیایی هیدرو کربن هایی است که دارای پیوند دوگانه کربن - کربن می باشند. برای مثال، اثر برم در کربن تراکلرید را در برابر بروپن، $\text{CH}_3 - \text{CH} = \text{CH}_2 + \text{Br}_2 \xrightarrow{\text{CCl}_4} \text{CH}_3 - \underset{\substack{| \\ \text{Br}}}{\text{CH}} - \text{CH}_2 \text{Br}$ دی برم پروپان مقایسه می کنیم:

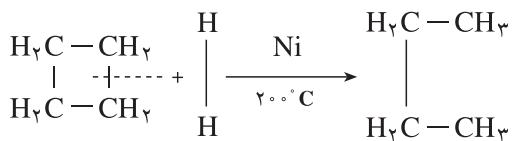

همان طور که می‌بینید، در این واکنش افزایشی، حلقه‌ی سیکلوپروپان باز می‌شود و ۱،۳-دی‌برموپروپان به دست می‌آید. سیکلوپروپان با هیدروژن، در مجاورت کاتالیزگر، در 120°C ، واکنش می‌دهد.

سیکلوپروپان هیدروژن پروپان

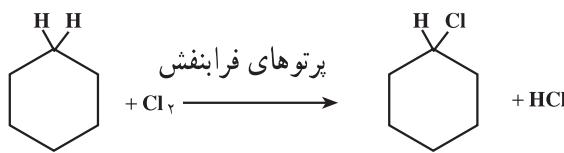
در حالی که افزایش هیدروژن به سیکلوبوتان، تنها در 200°C امکان پذیر است:

سیکلوبوتان بوتان

تمرین ۴: معادله‌ی واکنش افزایشی هیدروژن برمید، $\text{H}-\text{Br}$ ، را با سیکلوپروپان بنویسید.

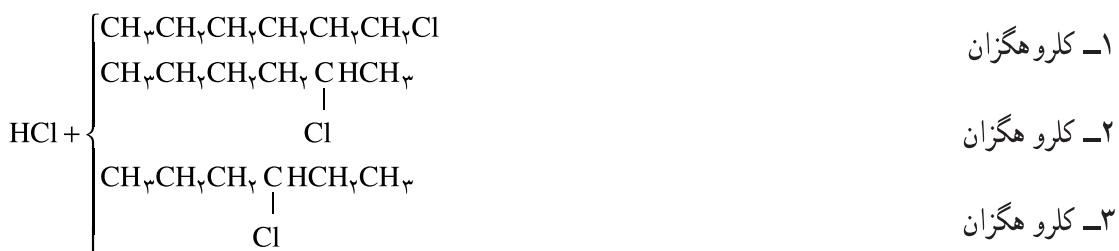
سیکلوپتان و سیکلوآلکان‌های بالاتر با کلر در برابر نور فرابنفش، در واکنش جاشینینی رادیکالی شرکت می‌کنند. این واکنش‌ها، پیچیدگی واکنش‌های جاشینینی رادیکالی هیدروکربن‌های سیرشدۀ زنجیری را ندارند، زیرا امکان تشکیل فرآورده‌های ایزومر کمتر است. برای مثال، از کلردار کردن رادیکالی سیکلوهگزان در برابر پرتوهای فرابنفش، تنها یک مشتق مونوکلروسیکلوهگزان به دست می‌آید، زیرا تمام هیدروژن‌های سیکلوهگزان یکسان هستند. در حالی که با n -هگزان، در همین شرایط، سه مشتق مونوکلروهگزان تشکیل می‌شود:

سیکلوهگزان مونوکلروسیکلوهگزان

n -هگزان

می‌دانید که از دیدگاه عملی، جدا کردن ایزومرهای مختلف، وقت‌گیر و پرهزینه است.

تمرین ۵ از کلردار کردن n -پنتان و سیکلوپنتان، در برابر پرتوهای فرابنفش، به طوری که تنها یک اتم کلر جانشین یک

اتم هیدروژن شود، در هر مورد چند ایزومر مونوکلرو به دست می‌آید؟

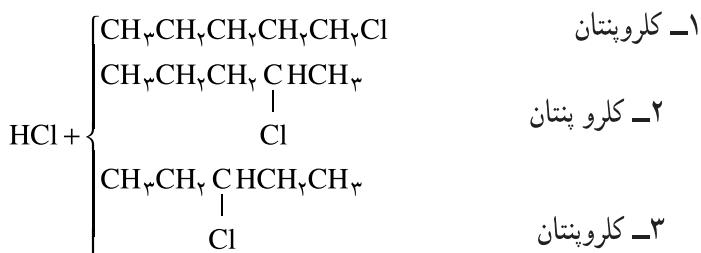
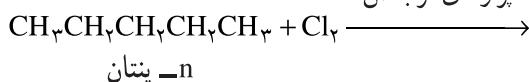
حل: n -پنتان دارای ساختار زیر است:

همان‌طور که نشان داده شده است، در مولکول این هیدروکربن، سه موضع متفاوت وجود دارد و کلر می‌تواند جای یکی از

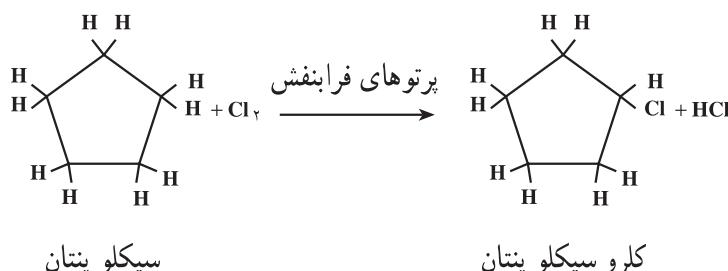
هیدروژن‌ها را در این موضع بگیرد. بنابراین، از کلردار کردن آن، سه ایزومر مونوکلرو به شرح زیر به دست می‌آید:

پرتوهای فرابنفش

ولی در سیکلوپنتان، تمام موضع‌های کسان هستند و هر کدام از هیدروژن‌ها که به وسیله‌ی کلر جانشین شود، تنها یک مشتق

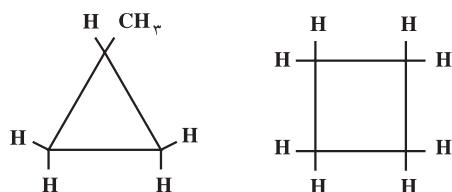
مونوکلرو سیکلوپنتان به دست می‌آید.

۷-۵- ایزومری ساختاری در سیکلوآلکان‌ها

سیکلوآلکان‌ها نیز، مانند آلکان‌ها می‌توانند ایزومری ساختاری داشته باشند. برای مثال، سیکلوپوتان و متیل سیکلوپروپان، هر

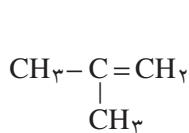
دو دارای فرمول مولکولی C_4H_8 می‌باشند و بنابراین، ایزومر ساختاری یکدیگر به شمار می‌آیند.

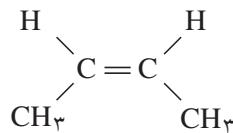
متیل سیکلو پروپان سیکلو بوتان

همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم، فرمول عمومی هیدروکربن‌های حلقوی سیر شده (سیکلوآلکان‌ها) و هیدروکربن‌های

اتیلنی (آلکن‌ها) هر دو به صورت C_nH_{2n} نوشته می‌شود و بنابراین، اعضای این دو خانواده از هیدروکربن‌ها می‌توانند ایزومر یکدیگر باشند. در مثال بالا، علاوه بر سیکلوپتان و متیل سیکلوپروپان، برای هیدروکربنی با فرمول مولکولی C_4H_8 ، ایزومرهای زیر را نیز می‌توان در نظر گرفت:

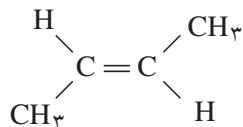
متیل پروپن

سیس-۲-بوتن

۱-بوتن

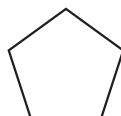
ترانس-۲-بوتن

در واقع، هیدروکربنی با فرمول C_4H_8 ، دارای دو ایزومر حلقوی، دو ایزومر زنجیری و دو ایزومر هندسی (یا سیس و ترانس) است.

تمرین ۶-۵: ساختار ایزومرهای حلقوی هیدروکربنی با فرمول مولکولی C_5H_10 و نام هر یک را به روش آبوباک بنویسید.

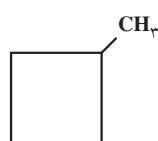
حل: برای پیدا کردن ایزومرهای حلقوی هیدروکربنی با فرمول C_5H_{10} ، ابتدا فرض می‌کنیم که پنج اتم کربن موجود در این

هیدروکربن، می‌توانند یک حلقه‌ی پنج ضلعی (سیکلوپنتان) تشکیل دهند.

سیکلوپنتان

سپس، با چهار اتم کربن یک حلقه‌ی چهار ضلعی (سیکلوپوتان) تشکیل می‌دهیم و کربن پنجم را، به عنوان شاخه به این حلقه‌ی چهار ضلعی متصل می‌کنیم. در این صورت، متیل سیکلوپوتان به دست می‌آید.

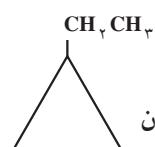

متیل سیکلوپوتان

به همین ترتیب، با سه کربن یک حلقه سه ضلعی (سیکلوپروپان) بنا می‌کنیم و دو کربن باقیمانده را به عنوان شاخه در نظر می‌گیریم که با چند حالت رو برو می‌شویم:

۱-دو کربن باقیمانده را به صورت یک شاخه اتیل، $-\text{CH}_2\text{CH}_3$ ، به حلقه سیکلوپروپان متصل می‌کنیم. در این حالت، اتیل

سیکلوپروپان خواهیم داشت:

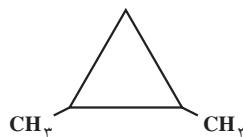
اتیل سیکلوپروپان

۲-دو کربن باقیمانده را به صورت دو شاخه‌ی متیل، CH_3 ، به جای دو اتم هیدروژن در یکی از گوشه‌های حلقه سیکلوپروپان قرار می‌دهیم. در این حالت، ۱، ۱-دی متیل سیکلوپروپان به دست می‌آوریم.

۱، ۱-دی متیل سیکلوپروپان

۳-دو شاخه متیل را در دو گوشه‌ی مختلف، جانشین هیدروژن‌های حلقه سیکلوپروپان می‌کنیم. در این حالت، به ۱، ۲-دی متیل سیکلوپروپان دست می‌باییم:

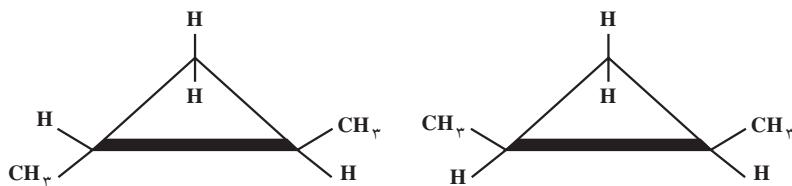

۱، ۲-دی متیل سیکلوپروپان

۸-۵-ایزومری هندسی (سیس-ترانس) در سیکلوآلکان‌ها

علاوه بر هیدروکربن‌هایی که در تمرین بالا نام بردیم، برای هیدروکربنی با فرمول مولکولی C_5H_8 ، ایزومرهای دیگری نیز می‌شناسیم. این ایزومرها، در واقع، مشتق ۱، ۲-دی متیل سیکلوپروپان به شمار می‌آیند.

برای روشن شدن مطلب، اگر حلقه سیکلوپروپان را که مسطح است، بر روی سطح افق نمایش بدھیم، در یک ایزومر گروه‌های متیل، متصل به موضع ۱ و ۲، هر دو می‌توانند در بالای (یا هر دو در پایین) سطح حلقه قرار داشته باشند. این ایزومر را سیس-۱، ۲-دی متیل سیکلوپروپان می‌نامند. در ایزومر دیگر، یکی از گروه‌های متیل در بالا و دیگری در پایین سطح حلقه قرار می‌گیرد. این ایزومر، ترانس-۱، ۲-دی متیل سیکلوپروپان نامیده می‌شود.

ترانس-۱، ۲-دی متیل سیکلوپروپان سیس-۱، ۲-دی متیل سیکلوپروپان

تمرین ۷-۵: فرمول‌های ساختاری دی متیل سیکلوبوتان‌ها را رسم کنید و نام آبیوپاک هر یک را بنویسید؛ به طوری که موضع گروه‌های متیل با شماره‌های مناسب مشخص باشد. کدام ایزومرهای دی متیل سیکلوبوتان می‌توانند ایزومری هندسی (سیس-ترانس) داشته باشند؟ ساختار هر یک را نشان دهید و آرایش فضایی آن‌ها را با استفاده از پیشوندهای سیس یا ترانس یا مشخص کنید.

تمرین ۸-۵: ساختار ایزومرهای زنجیری C_5H_8 را رسم کنید و نام هر یک را به روش آبیوپاک بنویسید. کدام ساختارها می‌توانند ایزومری هندسی نشان دهند؟ آرایش فضایی هر یک را با استفاده از پیشوندهای سیس یا ترانس مشخص کنید.

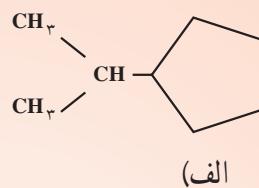
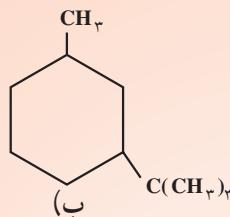
پرسش و تمرین

۱- فرمول ساختاری متیل سیکلوپروپان را بنویسید. کربن‌های این هیدروکربن را به عنوان کربن نوع اول،

کربن نوع دوم و کربن نوع سوم مشخص کنید.

۲- نام آیوپاک هیدروکربن‌های زیر را به روش آیوپاک بنویسید :

۳- فرمول‌های ساختاری هر یک از هیدروکربن‌های زیر را بنویسید :

الف) ۱- اتیل - ۴- متیل سیکلوهگزان

ب) ۱- اتیل - ۱- متیل سیکلو پروپان

۴- فرمول‌های ساختاری هیدروکربن‌های زیر را رسم کنید. اگر هیدروکربن موردنظر، دارای ایزومرهای هندسی است، ساختار آن‌ها را با استفاده از پیشوندهای سیس یا ترانس مشخص کنید.

الف) سیکلوپنتان

ب) ۱- اتیل - ۲- متیل سیکلوپتان

ج) ۱، ۱- دی متیل سیکلو بوتان

د) ۱- اتیل - ۳- متیل سیکلو بوتان

ه) ۴- کلرو - ۱- دی متیل سیکلو پنتان

و) دی کلرو سیکلو پروپان‌ها

۵- ایزومرهای یک ترکیب را اغلب می‌توان با تکیه بر تعداد مشتق‌های مونوبرمویی که تشکیل می‌دهند، شناسایی کرد. ترکیب A یک مشتق مونوبرمو تشکیل می‌دهد. سیکلوپنتان است یا متیل سیکلوپantan؟

۶- آرایش فضایی ترکیب‌های زیر را به روشنی نشان دهید :

الف) سیس - ۲، ۱- دی کلرو سیکلو پروپان

ب) ترانس - ۱- اتیل - ۲- ایزوبروپیل سیکلو بوتان

ج) سیس - ۳، ۱- دی اتیل سیکلو بوتان

د) ترانس - ۱- برمو - ۳- کلروسیکلوپنتان

۷- معادله‌ی واکنش سوختن یک مول سیکلوپنتان را در هوا بنویسید. به نظر شما، از سوختن یک مول سیکلوپنتان بیشتر گرما تولید می‌شود یا یک مول ۵-پنتان؟ توضیح دهید.

۸- فرمول‌های ساختاری تمام ایزومرهای هیدروکربنی با فرمول مولکولی C_5H_8 را بنویسید و آن‌ها را به روش آیوپاک نامگذاری کنید.

۹- کدام هیدروکربن‌های زیر محلول برم در کربن تراکلرید را در تاریکی بی‌رنگ می‌کنند؟

الف) ۲- بوتن

ب) ۲- بوتین

ج) ۳- متیل پنتان

د) متیل سیکلو بوتان

ه) ۲، ۳- دی متیل - ۲- بوتن

۱۰- کدام یک از ایزومرهای فرمول مولکولی C_4H_8 تنها یک مشتق مونوبرمو تولید می‌کند؟ کدام یک دو ایزومر مونبرمو تولید می‌کند؟ نام آیوپاک آن‌ها را بنویسید. (ایزومرهای نوری مورد نظر نیستند).

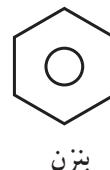
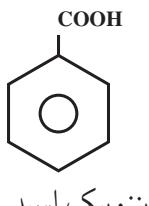
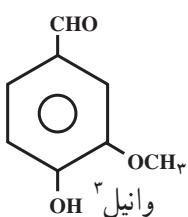
هیدروکربن‌های آروماتیک

هدف‌های رفتاری فصل (۶): دانش‌آموز، پس از آموختن مفاهیم و روش‌های این فصل، باید بتواند:

- ۱- ترکیب‌های آروماتیک را تعریف کند.
- ۲- ساختار ویژه بنزن و علّت ثابت نبودن موضع پیوندهای π را در آن توضیح دهد.
- ۳- برخی مشتق‌های ساده‌ی بنزن را نام‌گذاری کند.
- ۴- عدم تمایل بنزن و سایر هیدروکربن‌های آروماتیک را برای شرکت در واکنش‌های افزایشی، علی‌رغم سیر نشده بودن آن‌ها، توضیح دهد.
- ۵- تمایل بیشتر بنزن را برای شرکت در واکنش‌های جاشینی الکترون‌دوستی و اهمیّت این واکنش‌ها را در سنتز مواد آلی مهم دیگر، بیان کند.
- ۶- در مورد اهمیّت هیدروکربن‌های آروماتیک در زندگی روزمره و در صنعت توضیح دهد.
- ۷- چند نمونه از هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه را بشناسد و از خطر سرطان‌زا بودن آن‌ها آگاه باشد.

۱_۶_ پیشگفتار

در گذشته، گروهی از مردم تصوّر می‌کردند که شست و شوی زیاد بدن برای سلامتی زیان‌آور است. از این‌رو تروتمندان برای پوشاندن بوی نامطبوع بدن خود از روغن‌ها و اسانس‌های «معطر» که بیشتر از منابع گیاهی استخراج می‌شدند، استفاده می‌کردند. این مواد را، به خاطر بوی مطبوع و پایداری که داشتند، «آروماتیک^۱» نامیدند^۲. برای مثال، یکی از این اسانس‌های معطر، از دانه‌های خرد شده‌ی وانیل بدست می‌آمد. ساختار وانیل را می‌توان به کمک چند واکنش شیمیایی به ساختار ترکیبی دیگر، موسوم به بنزوئیک اسید ربط داد. ساختار این ترکیب به نوبه‌خود با ساختار ترکیب ساده‌تری به نام بنزن در ارتباط است. از این‌رو، بنزن و مشتق‌های آن را ترکیب‌های آروماتیک نام‌گذاری کردند.^۳

۱_ Aromatic

۲- کلمه آروماتیک از واژه یونانی آروما (aroma) به معنی «معطر» گرفته شده است.

۳- این فرمول برای مقایسه آورده شده است. حفظ کردن آن ضرورت ندارد.

امروزه، واژه آروماتیک کاربرد گسترده‌تری پیدا کرده است. به طور کلی، ترکیب‌هایی را که از نظر خواص مانند بنزن رفتار می‌کنند، حتی اگر بوی نامطبوعی داشته باشند، ترکیب آروماتیک به شمار می‌آورند.

۲-۶_ ساختار بنزن

هیدروکربنی را که امروزه با نام بنزن می‌شناسیم، برای نخستین بار، در سال ۱۸۵۲ به وسیله‌ی مایکل فاراده^۱، دانشمند انگلیسی، از مایع روغنی شکل باقی‌مانده در استوانه‌های فولادی، پرشده با گاز روشناهی، به دست آمد. فاراده، نشان داد که این ترکیب فقط از کربن و هیدروژن تشکیل شده و شمار اتم‌های کربن در آن با شمار اتم‌های هیدروژن برابر است.

در سال ۱۸۳۴، میچرلیخ^۲ با اندازه‌گیری چگالی بخار بنزن، برای آن، فرمول مولکولی C_6H_6 را پیشنهاد کرد. در سال‌های بعد، معلوم شد که بنزن سنگ زیرین بنای بسیاری از ترکیب‌های آلی است.

یک آلکان شش کربنی (هگزان)، دارای فرمول مولکولی C_6H_{14} است. بنابراین، بنزن با فرمول مولکولی C_6H_6 ، یک هیدروکربن سیرنشده به شمار می‌آید و باید در مولکول خود چند پیوند دوگانه یا سه‌گانه داشته باشد.

از طرف دیگر، همان‌طور که پیش از این دیدید، ترکیب‌هایی که دارای پیوندهای دوگانه یا سه‌گانه‌اند، در برابر بسیاری از واکنش‌گرها، فعالیت شدیدی از خود نشان می‌دهند. برای مثال، آلکن‌ها (هیدروکربن‌های اتیلنی) و آلکین‌ها (هیدروکربن‌های استیلنی)، محلول قرمز رنگ برم در کربن تراکلرید را در تاریکی بی‌رنگ می‌کنند و رنگ محلول پتابسیم پرمنگنات را از بین می‌برند. اماً بنزن چنین خواصی از خود ظاهر نمی‌سازد. حتی سولفوریک اسید غلیظ در سرما بر آن تأثیر نمی‌گذارد. این ویژگی‌ها نمی‌تواند با ساختارهایی مانند I یا II سازگار باشد.

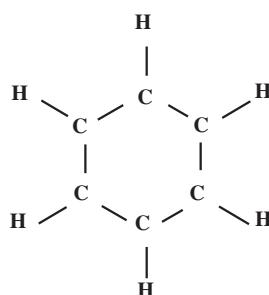

II

I

همان‌طور که در بالا اشاره شد، بنزن دارای فرمول مولکولی C_6H_6 است. یعنی در مولکول خود، شش اتم کربن و شش اتم هیدروژن دارد. پرسشی که مطرح می‌شود این است: این اتم‌ها چگونه به یکدیگر متصل شده‌اند؟ شیمی‌دان‌های قرن نوزدهم، برای تعیین ساختار مولکولی بنزن، کوشش‌های فراوانی به عمل آوردند، ولی معماًی ساختار بنزن به مدت ۴۰ سال هم‌چنان حل نشده باقی بود تا این که در سال ۱۸۵۶، ککوله^۳ یک ساختار شش ضلعی منتظم برای آن پیشنهاد کرد.

در ساختار پیشنهادی ککوله، شش اتم کربن در گوشه‌های یک شش ضلعی منتظم قرار می‌گیرند و هر کربن با یک هیدروژن پیوند دارد.

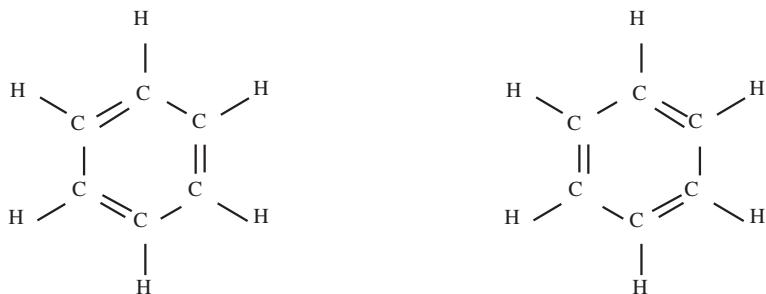
ساختار شش ضلعی منتظم پیشنهادی ککوله برای بنزن

۱— Michael Faraday

۲— Mitscherlich

۳— Fredreich Kekulé

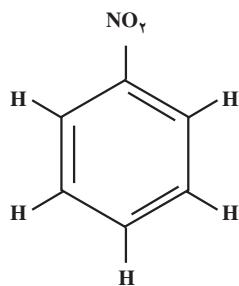
اماً، این ساختار شش ضلعی، اصل چهار ظرفیتی بودن کربن را که به وسیله‌ی خود ککوله عنوان شده بود، زیریا می‌گذاشت. برای تأمین ظرفیت چهارم اتم‌های کربن، ککوله آن‌ها را به طور یک در میان با پیوندهای ساده و دوگانه به یکدیگر متصل کرد. به این ترتیب، ساختارهای زیر به دست آمدند که ما آن‌ها را فرمول‌های ککوله می‌نامیم.

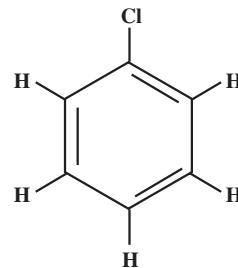
ساختار بنزن با توجه به چهار ظرفیتی بودن کربن (فرمول‌های ککوله)

ساختار پیشنهادی ککوله برای بنزن، به وسیله‌ی سایر دانشمندان به طور گسترده پذیرفته شد و هنوز هم از آن استفاده می‌شود. با وجود این، برخی از واقعیت‌های تجربی با این ساختار سازگاری نشان نمی‌دهند. ما این واقعیت‌ها را در زیر، مورد توجه قرار می‌دهیم.

مشتق یک استخلافی بنزن تنها یک ایزومر دارد: وقتی در مولکول بنزن، یکی از اتم‌های هیدروژن را با یک اتم برم جانشین می‌کنیم، فقط یک نوع مونوبرمبنزن، C_6H_5Br ، بدست می‌آید. بهمین ترتیب، فقط یک نوع مونوکلروبنزن، C_6H_5Cl ، یا یک نوع مونونیتروبنزن، $C_6H_5NO_2$ ، می‌شناسیم:

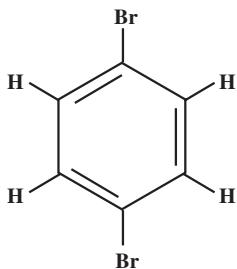
مونونیترو بنزن

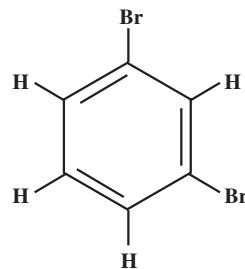
مونوکلرو بنزن

بنابراین، همه‌ی هیدروژن‌ها باید هم ارز باشند. زیرا جایگزین کردن هریک از آن‌ها فرآورده‌ی بکسانی به وجود می‌آورد. این واقعیت تجربی با فرمول پیشنهادی ککوله سازگار است.

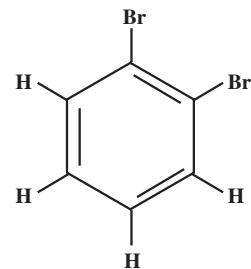
مشتق دو استخلافی بنزن تنها سه ایزومر دارد: تاکنون فقط سه نوع دی‌برمو بنزن ایزومر، $C_6H_4Br_2$ ، سه نوع کلرونیتروبنزن، $C_6H_4ClNO_2$ وغیره به دست آمده است. این واقعیت تجربی باز هم محدودیت بیشتری برای ساختار بنزن ایجاد می‌کند. در نظر اول، این واقعیت تجربی را نیز با ساختار پیشنهادی ککوله سازگار می‌بینیم؛ یعنی می‌توانیم سه مشتق دی‌برموبنزن، با ساختارهای نشان داده شده در زیر رسم کنیم (در صفحه‌های آینده با قواعد نام‌گذاری این ترکیب‌ها آشنا خواهید شد).

۱،۴-دیبرموبنزن

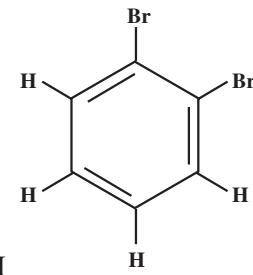

۱،۳-دیبرموبنزن

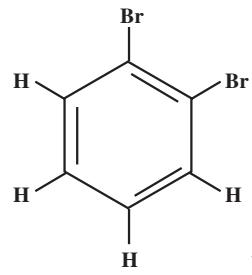

۱،۲-دیبرموبنزن

اماً، وقتی بیشتر دقت می‌کنیم، در می‌یابیم که برای ۱،۲-دیبرموبنزن باید دو ایزومر زیر با ساختارهای کمی متفاوت وجود داشته باشند :

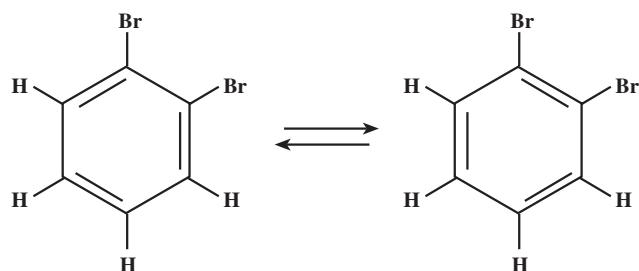
I

II

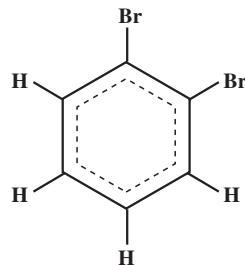
این دو ساختار، در موضع اتصال اتم‌های برم به اتم‌های کربن حلقه تفاوت دارند. در ایزومر I، اتم‌های برم بر روی کربن‌هایی جایگزین شده‌اند که با پیوند یگانه با یکدیگر اتصال دارند. در ایزومر II، اتم‌های برم بر روی کربن‌هایی مستقر شده‌اند که با پیوند دوگانه به یکدیگر متصل‌اند.

برای برطرف کردن این مشکل، ککوله مولکول بنزن را مجموعه‌ای از دو ساختار زیر توصیف کرد که با سرعت به یکدیگر تبدیل می‌شوند. به عبارت دیگر، در مولکول بنزن، پیوندهای دوگانه، پیوسته جای خود را عوض می‌کنند و مکان ثابتی ندارند.

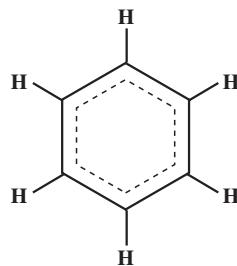

با این فرض، ایزومرهای I و II دیبرموبنزن، خواهند توانست با سرعت به یکدیگر تبدیل شوند و عملأً، تنها یک نوع ۱،۲-دیبرموبنزن وجود خواهد داشت.

به عبارت دیگر، پیوندهای کربن-کربن، در مولکول بنزن را می‌توانیم میانگین دو نوع پیوند یگانه و دوگانه، یعنی یک و نیم پیوند به شمار آوریم و آن‌ها را در مولکول ۱،۲-دیبرموبنزن به صورت زیر نمایش دهیم :

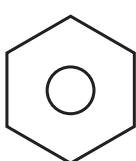
به این ترتیب، برای ۱،۲-دیبرموبنزن، تنها یک ایزومر امکان‌پذیر است که با واقعیت مطابقت دارد. امروزه، پیوند چهارم اتم‌های کربن را که برای شیمی‌دان‌های قرن نوزدهم آن همه گرفتاری فراهم کرده بود، نوعی پیوند π در نظر می‌گیرند که چگالی ابر الکترونی آن به طور یکسان بین همه اتم‌های کربن توزیع شده است. به این ترتیب، ساختار مولکولی بنزن را می‌توانیم به صورت زیر نمایش دهیم:

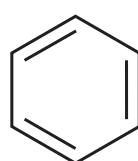
در واقع، به جای آن که پیوندهای موجود بین اتم‌های کربن را در مولکول بنزن به طور یک در میان، یگانه و دوگانه فرض کنیم، تمام پیوندهای کربن-کربن را هم ارز و حدّ واسطه بین یک پیوند یگانه و یک پیوند دوگانه (یک و نیم پیوند) در نظر می‌گیریم. این فرض، با واقعیت‌های تجربی سازگار است. بررسی بلورهای بنزن به وسیلهٔ پرتوهای ایکس، نشان می‌دهد که بنزن دارای ساختاریک شش ضلعی منتظم است. طول تمام پیوندهای کربن-کربن در آن، برابر $\text{A}^{\circ} 1/40$ است، یعنی حدّ واسطه بین طول پیوندهای یگانه کربن-کربن ($\text{A}^{\circ} 1/54$) و طول پیوندهای دوگانه کربن-کربن ($\text{A}^{\circ} 1/34$) است. افزون براین، زوایای پیوندی

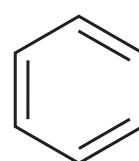
امروزه، برای ساده‌نویسی، توزیع یکنواخت الکترون‌های π را بین اتم‌های کربن در حلقه بنزن با یک دایره در داخل حلقه شش ضلعی منتظم نشان می‌دهند و اغلب از نوشتن اتم‌های کربن و اتم‌های هیدروژن صرف نظر می‌کنند.

فرمول دایره‌ای

یا

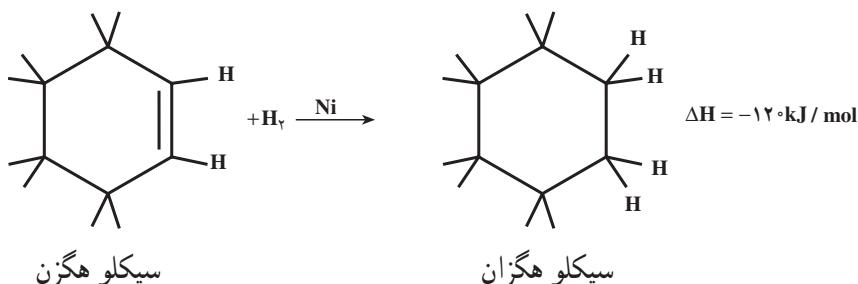

فرمول‌های ککوله

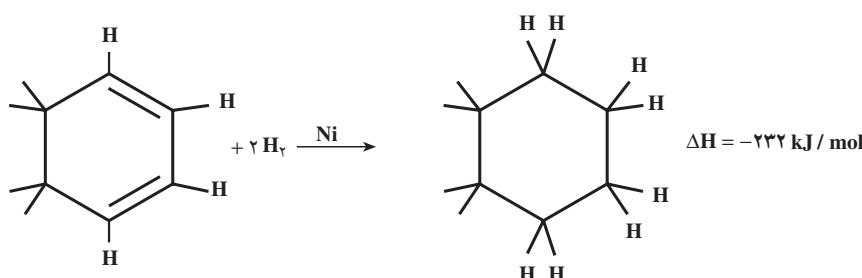
هریک از این فرمول‌ها، امتیازهایی مخصوص به‌خود دارند. ما در این فصل، بیشتر از فرمول‌های ککوله استفاده می‌کنیم.

۳-۶- گرمای هیدروژن دار شدن (هیدروژناسیون) بنزن

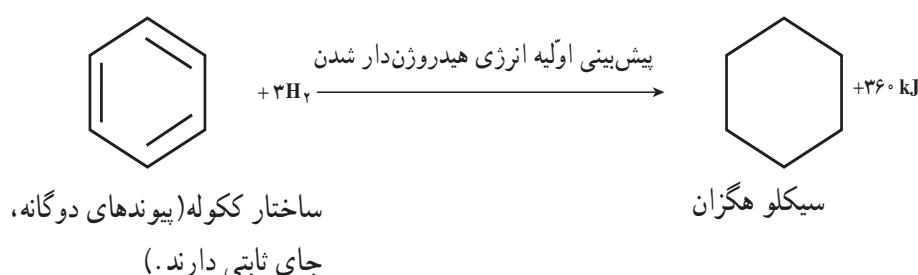
همان طور که دیدید، وقتی هیدروکربن‌های سیرنشده را در دمای معمولی، در حضور کاتالیزگر نیکل، با هیدروژن مجاور می‌کنیم، یک واکنش افزایشی صورت می‌گیرد و هیدروکربن‌های سیر شده به دست می‌آیند. این واکنش با آزاد شدن مقداری گرمای همراه است. گرمای آزاد شده را گرمای هیدروژن دار شدن می‌نامند. گرمای هیدروژن دار شدن یک پیوند دوگانه تنها، مقداری تقریباً ثابت و در حدود ۱۲۵° تا ۱۲۰° کیلوژول است. برای مثال، در هیدروژن دار شدن سیکلوهگزن، 120 kJ/mol گرمای آزاد می‌شود.

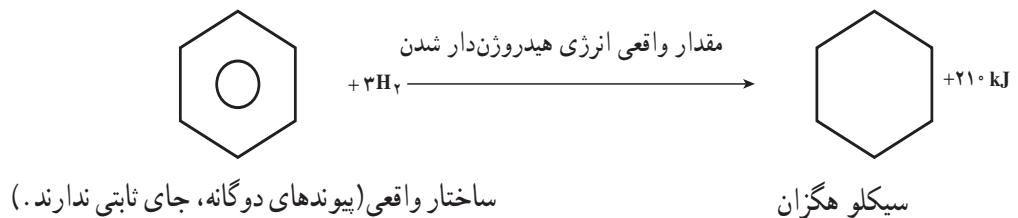

گرمای هیدروژن دار شدن، یک کمیت جمع پذیر است، یعنی گرمای هیدروژن دار شدن ترکیبی که دارای دو پیوند دوگانه است، دوبرابر گرمای هیدروژن دار شدن ترکیبی است که تنها یک پیوند دوگانه دارد. به این ترتیب، پیش‌بینی می‌کنیم که گرمای هیدروژن دار شدن سیکلو هگزادی ان دوبرابر گرمای هیدروژن دار شدن سیکلو هگزن، یعنی $120\text{ kJ/mol} = -240\text{ kJ/mol}$ باشد. گرمای هیدروژن دار شدن سیکلو هگزادی ان، اندازه‌گیری شده از راه تجربی 232 kJ/mol است که به گرمای هیدروژن دار شدن پیش‌بینی شده تزدیک است.

به طور منطقی، انتظار داریم که گرمای هیدروژن دار شدن بنزن (که مطابق با فرمول ککوله، دارای سه پیوند دوگانه است) سه برابر گرمای هیدروژن دار شدن سیکلو هگزن، یعنی در حدود $360\text{ kJ/mol} = -120\text{ kJ/mol} \times 3$ باشد. ولی در عمل می‌بینیم که گرمای هیدروژن دار شدن اندازه‌گیری شده در مورد بنزن 210 kJ/mol ، یعنی به اندازه 15 kJ/mol کمتر از حد انتظار است.

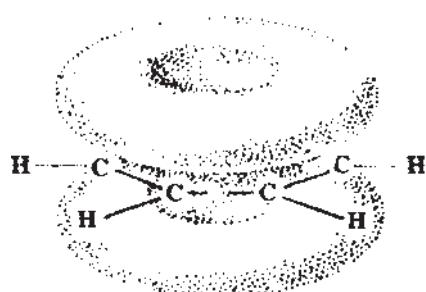

چرا این تفاوت وجود دارد؟ می‌دانید که انرژی آزاد شده در یک واکنش شیمیایی را می‌توان تفاوت میان انرژی مواد اولیه و انرژی مواد حاصل به شمار آورد و چون انرژی تولید شده در حالت دوم، از مقدار انرژی پیش‌بینی شده کمتر است، پس باید قبول

کرد که سطح انرژی بنزن با فرمول کمتر است.

به عبارت دیگر، هنگام تشکیل مولکول بنزن و رسیدن به فرمول واقعی آن، این مقدار انرژی نیز از دست رفته است و مولکول بنزن به سطح انرژی پایین‌تر و پایدارتر می‌رسد. از پیش می‌دانید که هرچه محتوای انرژی یک ترکیب کمتر باشد، پایدارتر است. همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم، در مولکول واقعی بنزن، پیوندهای دوگانه، جای ثابت و معینی ندارند. پیوندهای دوگانه، متقابلاً بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند و مجموعاً یک ابرالکترونی دایره‌ای شکل π تشکیل می‌دهند که در بالا و پایین سطح حلقه گسترده می‌شود و هر شش اتم کربن را در بر می‌گیرد (شکل ۱-۶).

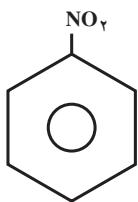

شکل ۱-۶- نمایش ابرالکترونی دایره‌ای شکل π در بالا و پایین سطح حلقه بنزن

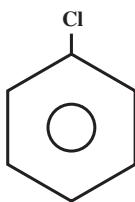
این آرایش الکترونی، فوق العاده پایدار است. به همین علت، بنزن برای شرکت در واکنش‌های افزایشی، که موجب از بین رفتن این آرایش الکترونی می‌شوند، تمایل چندانی از خود نشان نمی‌دهد. هیدروژن دار کردن بنزن، تنها در دماهای بالا و فشار زیاد امکان‌پذیر است.

۴-۶- نام‌گذاری مشتق‌های بنزن

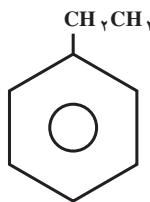
برای مطالعه‌ی واکنش‌های شیمیایی حلقه بنزن، باید با روش نام‌گذاری برخی از مشتق‌های آن آشنا باشیم. اگر یک یا چند اتم هیدروژن بنزن به وسیله‌ی اتم‌ها یا گروه‌های دیگر جانشین شده باشد، در روش نام‌گذاری آیوپاک، ترکیب مورد نظر را به عنوان مشتق بنزن نام‌گذاری می‌کنند. یعنی، ابتدا نام گروه استخلافی را می‌نویسند و سپس کلمه «بنزن» را به آن می‌افزایند. به مثال‌های زیر توجه کنید:

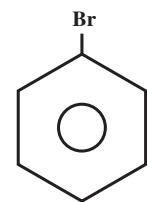
نیتروبنزن

کلروبنزن

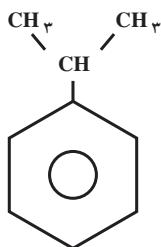
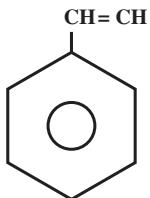
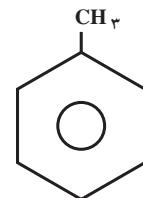
اتیل بنزن

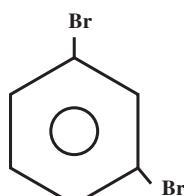
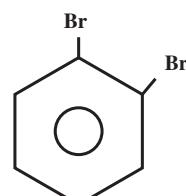
برموبنزن

همان طور که پیش از این دیدید، تمام هیدروژن‌های حلقه‌ی بنزن، هم ارز هستند. بنابراین، نیازی نیست که موضع گروه استخلافی را بر روی حلقه‌ی بنزن با شماره مشخص کنیم.

بعضی از مشتق‌های بنزن، نام‌های قدیمی خود را حفظ کرده‌اند. این نام‌ها هیچ‌گونه اطلاقی در مورد نوع گروه استخلافی و ساختار آن در اختیار نمی‌گذارند. اما، چون در کتاب‌های شیمی، اغلب از این نام‌ها استفاده می‌شود، باید با آن‌ها آشنا باشیم. برای مثال، نام آیوپاک و نام قدیمی چند مشتق بنزن در زیر آورده شده است :

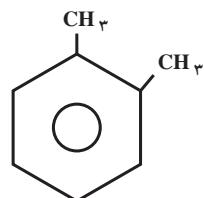
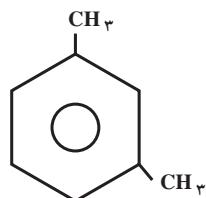
ایزوپروپیل بنزن
کیومن^۲نام آیوپاک : متیل بنزن
نام قدیمی : تولوئن^۱

اگر دو اتم یا دو گروه استخلافی، جانشین دو هیدروژن حلقه‌ی بنزن شده باشند، افزون بر نام گروه‌ها، باید موضع نسبی هریک را نیز بر روی حلقه‌ی بنزن مشخص کنیم. پیش از این، با نام‌گذاری سه‌ایزومر دی‌برموبنزن آشنا شدید.

۱،۲ - دی‌برموبنزن
(پارا-دی‌برموبنزن)۳،۱ - دی‌برموبنزن
(متا - دی‌برموبنزن)۲،۱ - دی‌برموبنزن
(ارتو - دی‌برموبنزن)

همان‌طور که در بالا در داخل پرانتز نشان داده شده است، برای تعیین موضع نسبی اتم‌های برم، می‌توان از پیشوندهای ارتو- (به جای شماره‌های ۱، ۲)، متا- (به جای شماره‌های ۱، ۳) و پارا- (به جای شماره‌های ۱، ۴) استفاده کرد. به

مثال‌های زیر توجه کنید :

۱،۴-دی‌متیلبنزن

(پارا-زايلن)

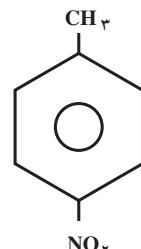
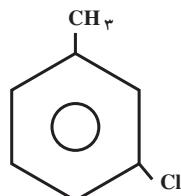
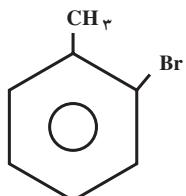
۱،۳-دی‌متیلبنزن

(مبا-زايلن)

نام آبیپاک : ۱،۲-دی‌متیلبنزن

(ارتوا-زايلن)

اگر یکی از دو گروه استخلافی گروهی باشد که وقتی بر روی حلقه بنزن قرار می‌گیرد، دارای نام قدیمی است، در این صورت، ترکیب مورد نظر را به عنوان مشتقی از این نام قدیمی نام‌گذاری می‌کنند. برای مثال، ترکیب‌های زیر به عنوان مشتق تولوئن (متیلبنزن) نام‌گذاری شده‌اند :

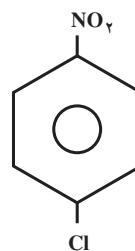
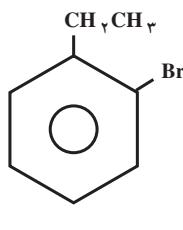

ارتوا-برموتولوئن

مبا-کلروتولوئن

بارا-نيتروتولوئن

وقتی دو گروه متفاوت بر روی حلقه استخلاف شده باشند، شماره‌گذاری اتم‌های کرین حلقه از گروهی آغاز می‌شود که به ترتیب حروف الفبای لاتین دارای تقدّم باشد. نام گروه‌های استخلافی را نیز به ترتیب حروف الفبای لاتین می‌نویسیم. به مثال‌های زیر توجه کنید :

۱-برمو-۲-اتیلبنزن

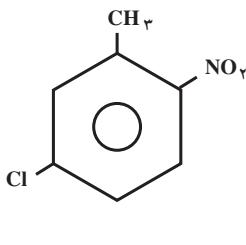
(ارتوا-برمو اتیلبنزن)

۱-کلرو-۴-نيتروبنزن

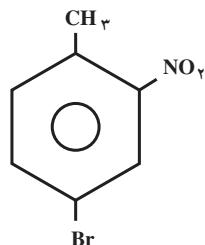
(بارا-کلرونیتروبنزن)

اگر بر روی حلقه بنزن، بیش از دو گروه استخلافی وجود داشته باشد، برای مشخص کردن مواضع نسبی آن‌ها، اتم‌های کرین حلقه را به گونه‌ای شماره می‌گذاریم که مجموع شماره‌های نسبت داده شده به گروه‌های استخلافی کوچک‌ترین مقدار باشد (البته

ترتیب حروف الفبای لاتین را نیز رعایت می‌کنیم) :

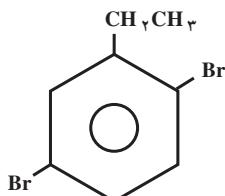
۵- کلرو-۲- نیترو تولوئن

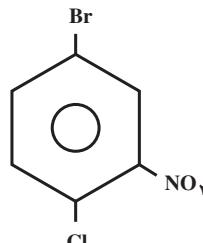
۴- برمو-۲- نیتروتولوئن

(این دو ترکیب، به عنوان مشتق تولوئن نام‌گذاری شده‌اند.)

تمرین ۱-۶: نام ترکیب‌های زیر را به روش آیوپاک بنویسید.

(ب)

(الف)

تمرین ۲-۶: فرمول‌های ساختاری ترکیب‌های زیر را بنویسید :

الف) ۵- برمو-۲- نیتروتولوئن

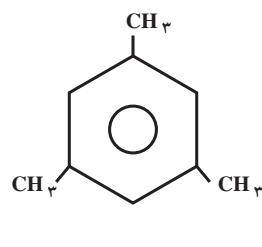
ب) ۱- برمو-۴- کلرو-۲- نیترو بنزن

۵- ایزومری موضعی

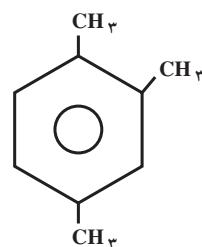
همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم، مشتق یک استخلافی بنزن، تنها یک ایزومر دارد، زیرا در مولکول بنزن تمام هیدروژن‌ها موضع یکسانی را اشغال کرده‌اند. برای مثال، فقط یک نوع متیل بنزن، یک نوع برمو بنزن، یک نوع نیترو بنزن و غیره وجود دارد.

مشتق دو استخلافی بنزن، دارای سه ایزومر است. همان‌طور که دیدید، این ایزومرها با پیشوندهای ارتو-، متا- و پارا- مشخص می‌شوند. برای مثال، سه نوع دی‌متیل بنزن (سه نوع زایلن) و یا سه نوع دی برموبنزن، سه نوع نیترو تولوئن و غیره وجود دارد.

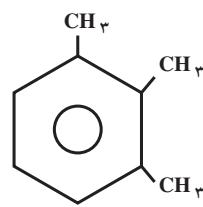
اگر سه گروه استخلافی یکسان، مثلاً سه گروه متیل، بر روی حلقه‌ی بنزن جانشین هیدروژن‌های آن شده باشند، به صورت سه ایزومر موضعی «پیاپی»، «نامتقارن» و «متقارن» ظاهر می‌شوند.

۱،۳،۵-تری متیل بنزن
«متقارن»

۱،۲،۴-تری متیل بنزن
«نامتقارن»

۱،۲،۳-تری متیل بنزن
«پیاپی»

تمرین ۳-۶: چند ایزومر با فرمول مولکولی C₈H₁₀ می‌شناسید که دارای حلقه بنزنی باشند؟ نام هریک را بنویسید.

تمرین ۴-۶: برای هیدروکربنی با فرمول مولکولی C₉H₁₂، در مجموع چند ایزومر می‌توانید رسم کنید که از بنزن مشتق شده باشند؟ نام هریک را بنویسید.

تمرین ۵-۶: ارتو-، متا- و پارا- دیمتیل بنزن را می‌توان با وارد کردن یک استخلاف سوم (مثلاً یک اتم برم) بر روی حلقه‌ی بنزن و شمارش تعداد ایزومرهای سه استخلافی به دست آمده در هر مورد، از یکدیگر تشخیص داد (روش کورنر^۱). در هر مورد چند ایزومر سه استخلافی تشکیل می‌شود؟ نام هریک را به روش آیوپاک بنویسید.

خواص فیزیکی بنزن: خواص فیزیکی بنزن، بیشتر شبیه خواص فیزیکی هیدروکربن‌های زنجیری با همان تعداد کربن است. برای مثال، بنزن مایعی بی‌رنگ و غیر قطبی است. بنابراین، در حلال‌های غیرقطبی حل می‌شود اما، در آب انحلال ناپذیر است. بنزن فوق العاده سمی است.

سمیت بنزن: تنفس بخارهای بنزن، موجب گیجی و سردرد می‌شود. مقدار زیاد آن بی‌هوشی می‌آورد. بخار بنزن، چشم‌ها و اعضای مخاطی را تحریک می‌کند. بنزن مایع از راه پوست جذب می‌شود و ممکن است ایجاد مسمومیت کند. خوردن آن فوق العاده خطناک است. تنفس بخارهای بنزن با غلظت کم ولی برای مدت طولانی، اثرهای نامطلوب از جمله بیماری‌های خونی و حتی مرگ به همراه دارد. ظرف‌های محتوی بنزن و تمام مواد شیمیایی سمی دیگر، باید دارای برچسب هشداردهنده‌ی جمجمه و دو استخوان متقاطع باشند (شکل ۶-۲).

شکل ۶-۲- بنزن فوق العاده سمی است.

تمرین ۶: شش نوع دی‌برمونیتروبنزن وجود دارد. ساختار و نام هریک را به روش آیوپاک بنویسید.

۶-۶- واکنش‌های بنزن

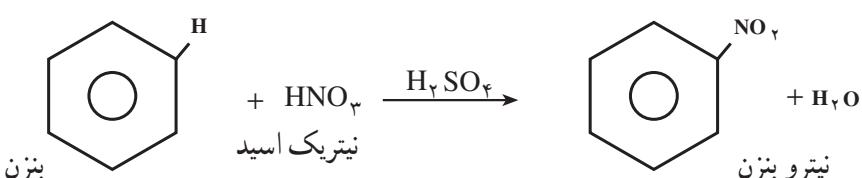
همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم، بنزن، C_6H_6 ، یک مولکول سیرنشده است. با وجود این، برخلاف هیدروکربن‌های سیرنشده‌ی معمولی، مانند آلکن‌ها و آلکین‌ها، در برابر بسیاری از واکنش‌گرها، برای شرکت در واکنش‌های افزایشی تمایل چندانی از خود نشان نمی‌دهد. اما، با پیشتر این واکنش‌گرها، در دماهای بالاتر و در مجاورت کاتالیزگرهای مناسب، در واکنش‌های جانشینی شرکت می‌کند.

۷- واکنش‌های جانشینی الکترون‌دوستی آروماتیک

حلقه‌ی بنزن با الکترون‌های π دایره‌شکل آن، که در بالا و پایین سطح حلقه گسترده شده‌اند، یک مرکز غنی از الکترون به‌شمار می‌آید. بنابراین، حلقه‌ی بنزن بیشتر تمایل دارد با واکنش‌گرها که الکترون کم دارند، در واکنش جانشینی شرکت کند. این واکنش‌گرها را الکترون‌دوست یا الکتروفیل^۱ می‌نامند. در واکنش‌های جانشینی بنزن با الکترون‌دوست‌ها، آرایش الکترونی ویره‌ی حلقه بنزن محفوظ می‌ماند. در زیر چند واکنش جانشینی الکترون‌دوستی بنزن را مورد توجه قرار می‌دهیم.

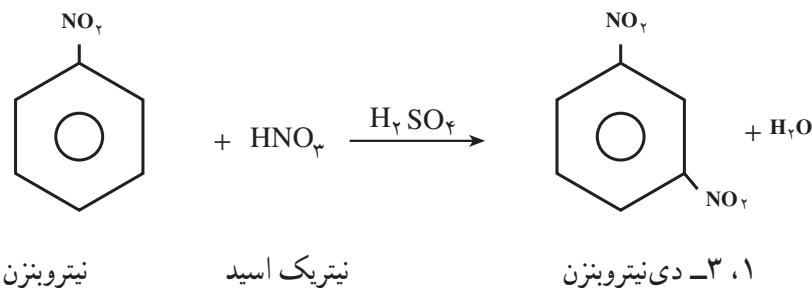
۸- نیترودار کردن (نیتراسیون) بنزن

نیترودار کردن بنزن، واکنش بسیار مهمی است و ترکیب‌های سودمندی تولید می‌کند که دسترسی به آن‌ها از راه‌های دیگر به‌آسانی امکان‌پذیر نیست. برای نیترودار کردن بنزن، معمولاً از مخلوط نیتریک اسید و سولفوریک اسید غلیظ استفاده می‌شود. مخلوط این دو اسید را «مخلوط سولفونیتریک» می‌نامند. اگر بنزن را قطره قطره به مخلوط نیتریک اسید و سولفوریک اسید غلیظ بیفزاییم، مایعی روغنی شکل، به رنگ زرد روشن با بوی بادام تلخ، موسوم به نیتروبنزن به وجود می‌آید. در این واکنش، یکی از هیدروژن‌های حلقه بنزن به وسیله گروه نیترو، $-NO_2$ ، جانشین می‌شود.

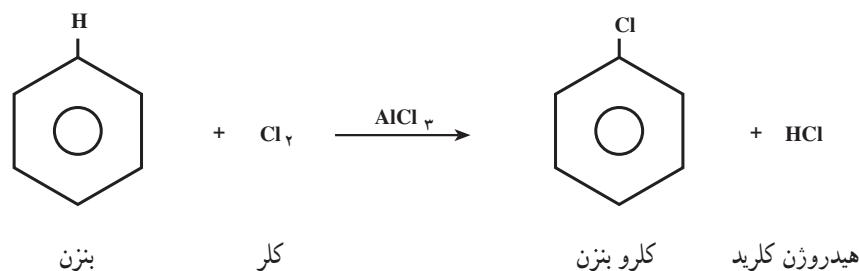
سولفوریک اسید به عنوان کاتالیزگر عمل می‌کند.

از نیتروبنزن، برای معطر کردن صابون‌های ارزان‌قیمت و ساخت مواد آلبوم دیگر مانند رنگ‌ها و داروها استفاده می‌شود. با ادامه‌ی عمل نیترودار کردن و جانشینی شدن یکی دیگر از هیدروژن‌های حلقه بنزن به وسیله گروه نیترو، بلورهای دی‌نیتروبنزن (متا-دی‌نیتروبنزن) به وجود می‌آیند. برای اجرای این مرحله از واکنش، باید از شرایط سخت‌تر، یعنی اسیدهای غلیظ‌تر و دماهای بالاتر استفاده کنیم.

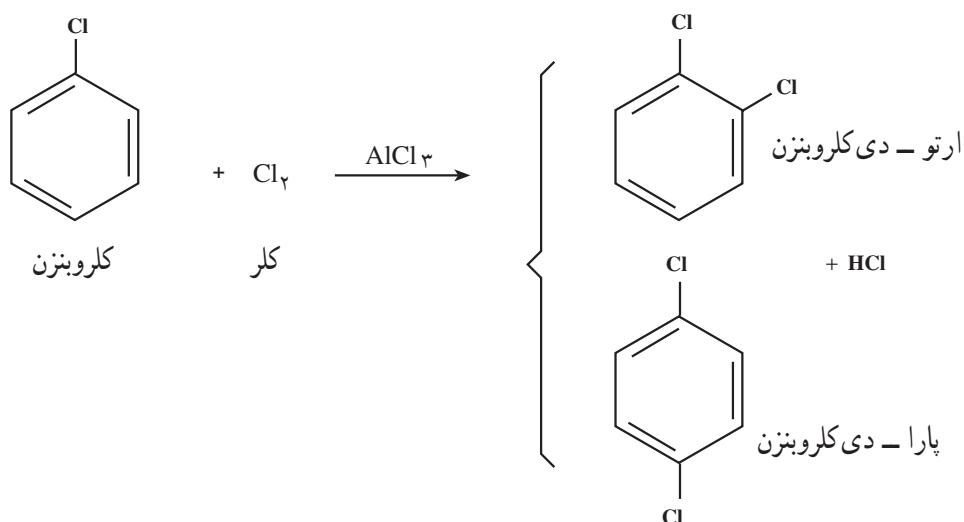

۶-۹ هالوژن‌دار کردن (هالوژن‌ناسیون) بنزن

هنگامی که بنزن را در تاریکی و در دمای معمولی با کلر مخلوط می‌کنیم، واکنشی صورت نمی‌گیرد اما در مجاورت یک کاتالیزگر مناسب، واکنش جانشینی الکترون‌دوستی انجام می‌شود. در این واکنش، افزون بر کلروبنزن، هیدروژن کلرید نیز به وجود می‌آید:

همان‌طور که نشان داده شده است، به عنوان کاتالیزگر از آلمینیم کلرید، AlCl_3 ، استفاده شده است. نقش آلمینیم کلرید، قطبی کردن مولکول کلر است. با ادامه‌ی واکنش کلردار کردن، می‌توان سایر مشتق‌های کلردار بنزن مانند دی‌کلروبنزن، تری‌کلروبنزن و غیره را نیز به دست آورد.

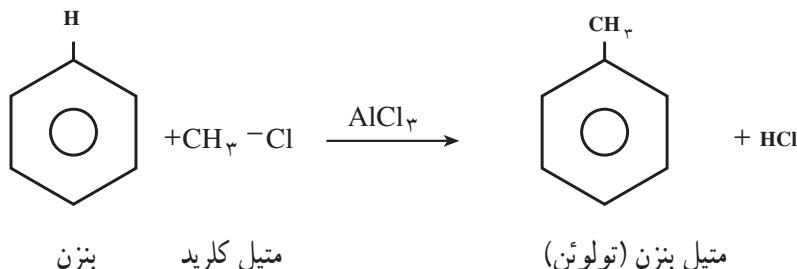
همان‌طور که نشان داده شده است، در کلردار کردن کلروبنزن، بیشتر مخلوطی از ارتو- و پارا- دی‌کلروبنزن به دست می‌آید.

در برمدار کردن بنزن، به عنوان کاتالیزگر می‌توان از براده‌ی آهن استفاده کرد. در واقع، در این واکنش نخست برم با براده‌ی آهن واکنش می‌دهد و آهن (III) تری برمید، FeBr_3 ، به وجود می‌آید. آهن (III) برمید، مانند آلومنینیم کلرید، با مولکول برم کمپلکس تشکیل می‌دهد و موجب قطبی شدن آن می‌شود.

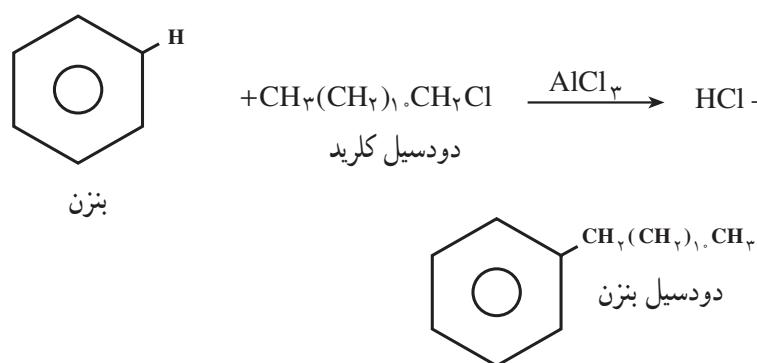
تمرین ۷-۶: واکنش برمدار کردن بنزن را در مجاورت برادهی آهن با فرمول نشان دهید.

١٦- آلکیل دار کردن (آلکیلاسیون) ینزن

همان طور که پیش از این اشاره کردیم، متیل بنزن (تولوئن) و دی متیل بنزن ها (زاپلن ها) را می توان از تقطیر نفت خام به دست آورد. با وجود این، هر وقت لازم باشد، می توان یک گروه متیل (یا هرگروه آلکیل دیگر) را جاشین یکی از هیدروژن های حلقه بنزن کرد. برای این کار، از واکنش **آلکیل دار کردن فریدل-کرافتس**^۱ استفاده می شود. برای مثال، چنان چه متیل کلرید (کلرومتان، CH_3Cl) را در مجاورت کاتالیزگر آلومینیم کلرید بی آب، (AlCl_3)، با بنزن گرم کنند، متیل بنزن و هیدروژن کلرید تشکیل می شود.

واکنش آلکیل دار کردن فریدل - کرافتس، از دیدگاه صنعتی، اهمیت فراوان دارد. همان‌طور که اشاره شد، به جای متیل کلرید، از سایر آلکیل کلریدها نیز می‌توان استفاده کرد. برای مثال، از واکنش دودسیل کلرید^(۲) (لوریل کلرید) با بنزن، در مجاورت آلومنینیم کلرید بی‌آب، دودسیل بنزن به دست می‌آید که در تهیه پاک کننده‌های غیر صابونی (دترجنت^(۳)) یک ماده اولیه مهم بهشمار می‌آید.

تمرین ۸ - ۶: واکنش ایزوپروپیل کلرید $\text{CH}_2\text{CH}-\text{Cl}$ را در مجاورت آلومینیم کلرید بی‌آب، با بنزن بنویسید.

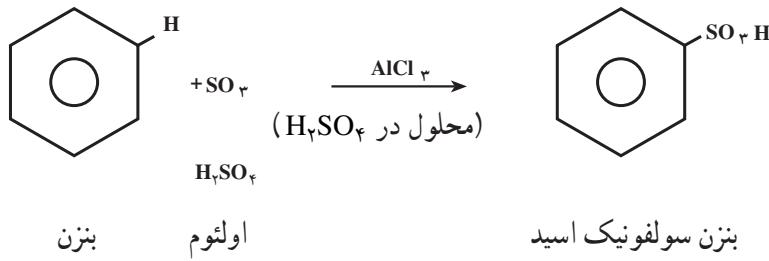
_ Friedel - Crafts

- دودسیل Dodecyl به معنی ۱۲ است.

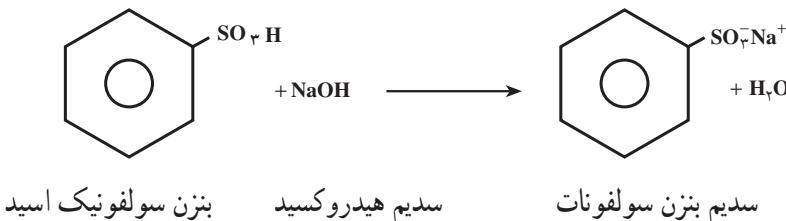
R-Detergent

۱۱-۶- سولفون دار کردن (سولفوناسیون) بنزن

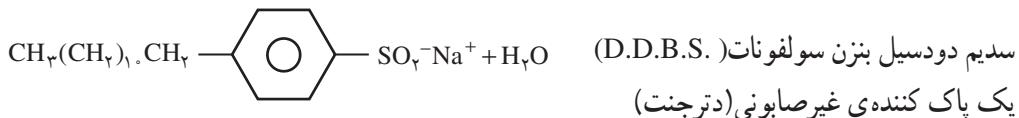
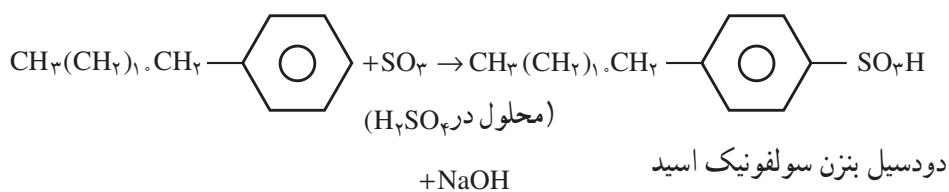
چنان‌چه بنزن را با سولفوریک اسید غلیظ یا سولفوریک اسید دودکننده (اوئوم^۱) گرم کنند، بنزن سولفونیک اسید تشکیل می‌شود.

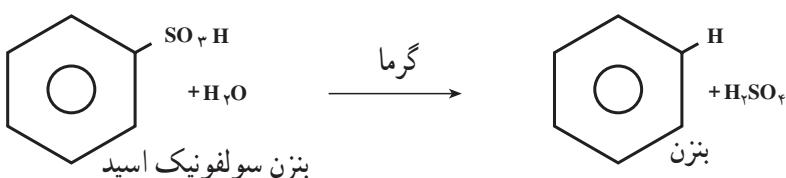
واکنش سولفون دار کردن بنزن و سایر ترکیب‌های آروماتیک، واکنش بسیار مهمی است و بهویژه در صنایع رنگ، کاربرد فراوان دارد. سولفون دار کردن ترکیب‌های آروماتیک، روشی برای انحلال پذیر کردن آن‌ها در آب است. زیرا بسیاری از نمک‌های سولفونیک اسیدها در آب حل می‌شوند.

پیش از این اشاره کردیم که برای تهیّه یک نوع پاک‌کنندهٔ غیرصابونی (دترجنت) از دودسیل بنزن استفاده می‌شود. واکنش‌های زیر چگونگی تبدیل دودسیل بنزن را به نمک سدیم دودسیل بنزن سولفونات (DDBS) نشان می‌دهند.

واکنش سولفون دار شدن ترکیب‌های آروماتیک، یک واکنش برگشت‌پذیر است. یعنی، چنان‌چه بنزن سولفونیک اسید به دست آمده را با بخار آب داغ مجاور سازند، به بنزن و سولفوریک اسید اوّلیه تجزیه می‌شود:

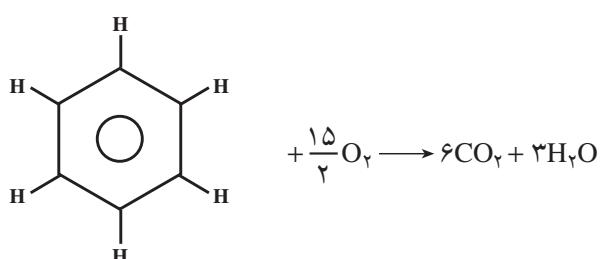
^۱- اوئوم Oleum، سولفوریک اسیدی است که مقداری گاز SO_2 اضافی در آن حل شده است.

از این رو، در صنعت نفت، برای جدا کردن هیدروکربن‌های آروماتیک از نفت، آن را با سولفوریک اسید غلیظ بهم می‌زنند. هیدروکربن‌های آروماتیک، سولفون دار می‌شوند و چون در آب انحلال پذیرند، برآثر شست و شو با آب از بقیه‌ی هیدروکربن‌های نفتی جدا می‌شوند و همان‌طور که دیدید هیدروکربن‌های سولفون دار شده را می‌توان با بخار آب داغ به هیدروکربن‌های آروماتیک اولیه تجزیه کرد. هیدروکربن‌های آروماتیک به بهسوزی بنزین کمک می‌کنند. بنابراین، از دیدگاه صنعتی، اهمیت فراوان دارند.

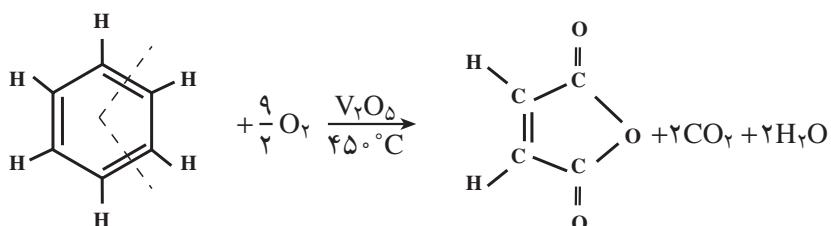
۱۲-۶- اکسایش بنزن

حلقه‌ی بنزن، در برابر عوامل اکسید کننده‌ی قوی، مانند پتاسیم پرمگنات، $KMnO_4$ در محیط اسیدی یا بازی، مقاومت می‌کند. با وجود این، بنزن و سایر هیدروکربن‌های آروماتیک در برابر هوا یا اکسیژن، با شعله‌ای دود کننده، که از ویژگی‌های هیدروکربن‌های پرکربن^۱ است، می‌سوزند.

معادله‌ی شیمیایی سوختن کامل بنزن در اکسیژن کافی، به صورت زیر است :

حلقه‌ی بنزن، در دماهای بالا، در مجاورت وانادیم پنتوکسید، V_2O_5 ، در اکسیژن گستته می‌شود و مالئیک ایندرید که یک ماده‌ی اولیه مهم در صنایع پلیمر است، به دست می‌آید.

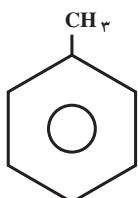

بنزن

مالئیک ایندرید

۱۳-۶- هیدروکربن‌های هم خانواده بنزن

پیش از این، با یکی از هیدروکربن‌های هم خانواده بنزن، به نام متیل بنزن (تولوئن) آشنا شدید.

متیل بنزن (تولوئن)

۱- همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم، نسبت درصد کربن به هیدروژن در هیدروکربن‌های آروماتیک، بالاست. فرمول‌های مولکولی هگزان (C_6H_{14})، سیکلوهگزان (C_6H_{12}) و بنزن (C_6H_6) را با یکدیگر مقایسه کنید.

۱۴- خواص فیزیکی

خواص فیزیکی متیل بنزن، مانند خواص فیزیکی بنزن است. مایعی بی رنگ و انحلال ناپذیر در آب است. اما در حلّال‌های آلی حل می‌شود. مانند بنزن، حلّال خوبی برای مواد آلی است. به عنوان حلّال، خیلی بیشتر از بنزن کاربرد دارد، زیرا سمیت آن خیلی کمتر از بنزن است.

۱۵- خواص شیمیایی

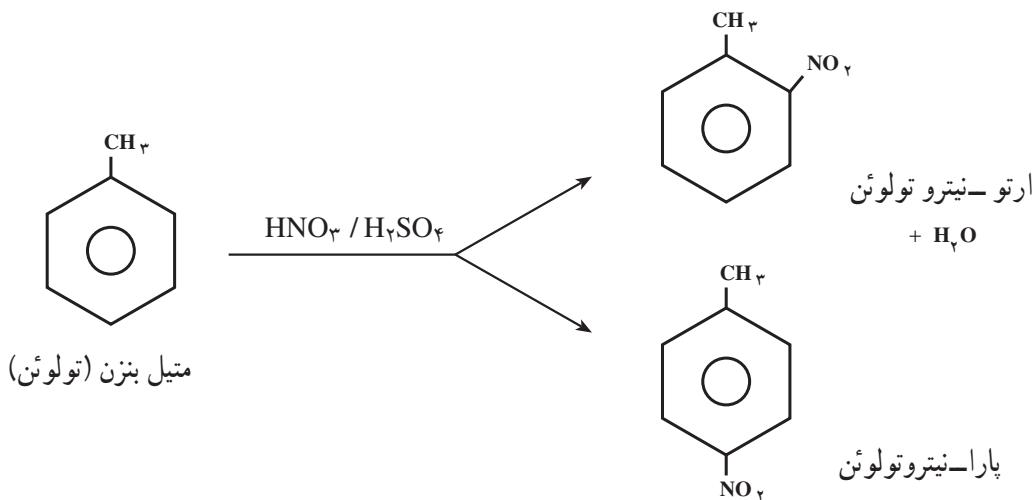
واکنش‌های شیمیایی متیل بنزن را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد :

الف) واکنش‌هایی که بر روی حلقه‌ی بنزن اجرا می‌شوند.

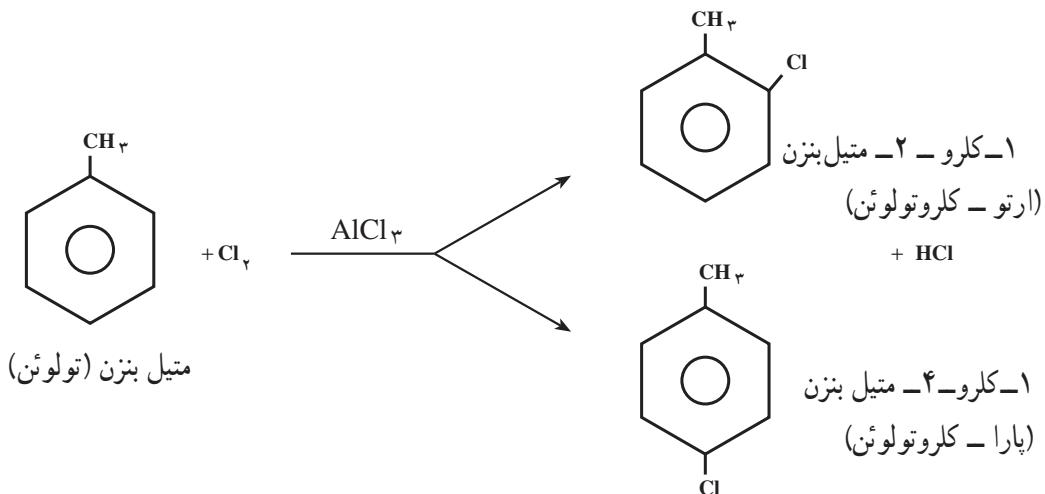
ب) واکنش‌هایی که بر روی گروه متیل صورت می‌گیرند.

واکنش‌های حلقه‌ی بنزن: متیل بنزن، در تمام واکنش‌های جانشینی الکترون‌دوستی - که پیش از این در مورد بنزن توصیف کردیم - شرکت می‌کند. برای مثال، متیل بنزن می‌تواند بر روی حلقه نیترودار، هالوژن‌دار، سولفون‌دار و همچنین آلکیل‌دار شود. در تمام این واکنش‌ها، متیل بنزن فعال‌تر از بنزن عمل می‌کند و واکنش‌های آن سریع‌تر اجرا می‌شوند.

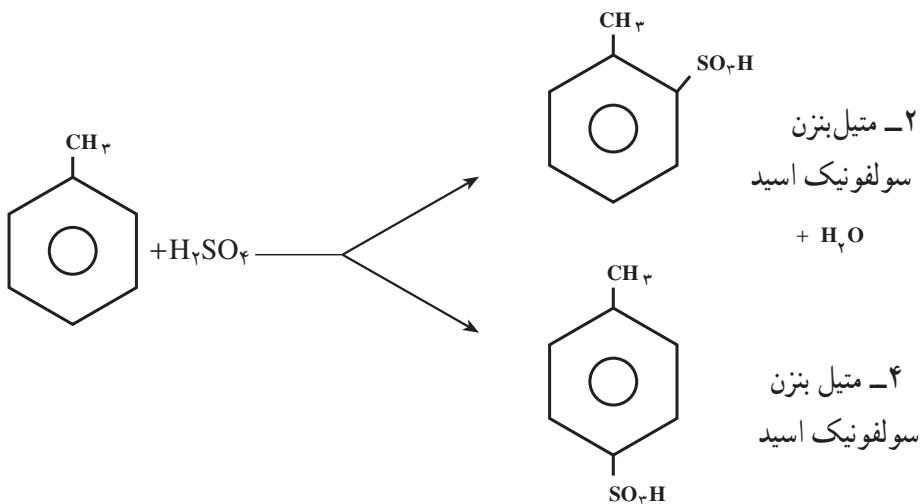
الف) نیترودار کردن متیل بنزن: متیل بنزن را می‌توان به همان روشی که در مورد بنزن توصیف کردیم، با مخلوط نیتریک اسید و سولفوریک اسید غلیظ، نیترودار کرد. محصول این واکنش مخلوطی از دو ایزومر متیل نیتروبنزن (ارتو- و پارا- نیتروتولوئن) است.

ب) کلردار کردن متیل بنزن: حلقه بنزن در متیل بنزن را می‌توان با عبور دادن گاز کلر از درون مایع آن، در مجاورت آلومینیم کلرید، AlCl₃، در تاریکی کلردار کرد. آلومینیم کلرید، به عنوان کاتالیزگر عمل می‌کند. در این مورد نیز مخلوطی از دو ایزومر کلرومتبیل بنزن (ارتو- و پارا- کلروتولوئن) به دست می‌آید.

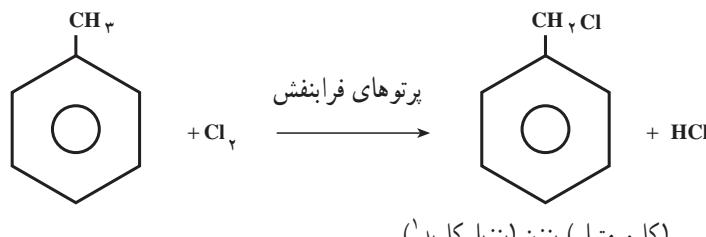

ج) سولفون دار کردن متیل بزنن: سولفون دار کردن متیل بزنن با سولفوریک اسید غلیظ نیز به مخلوطی از دو ایزومر (ارتو - و پارا - متیل بزنن سولفونیک اسیدها) منجر می شود :

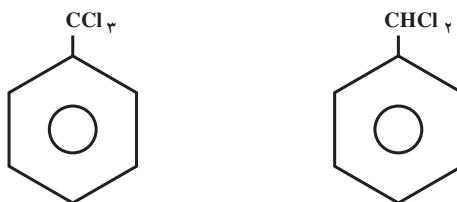
واکنش های شاخه ای متیل : گروه متیل در متیل بزنن، در بعضی از واکنش های اختصاصی آلکان ها، شرکت می کند. این گروه، هم چنین در واکنش هایی شرکت می کند که با آلکان ها مشاهده نمی کنیم. ما در اینجا، از هر نوع واکنش یک نمونه را مورد بررسی قرار می دهیم.

گروه متیل در متیل بزنن را می توان مانند آلکان ها از طریق رادیکالی، هالوژن دار کرد. برای اجرای این واکنش، گاز کلر را در برابر نور مستقیم خورشید یا در برابر پرتوهای فرابنفش، از درون متیل بزنن جوشان عبور می دهند. توجه داشته باشید که هالوژن دار کردن حلقه ای بزنن در متیل بزنن به شرایط تجربی کاملاً متفاوتی نیاز دارد. کلردار کردن گروه متیل در متیل بزنن را می توان به صورت زیر نشان داد :

(کلرو متیل) بنزن (بنزیل کلرید)

همان طور که می‌بینید، در این شرایط، گاز کلر روی حلقه اثر ندارد. واکنش آن با گروه متیل، مانند واکنش کلر با متان، یعنی از نوع جاشینی رادیکالی است. با ادامه‌ی واکنش هالوژن دار کردن، ترکیب‌های زیر نیز تشکیل می‌شوند:

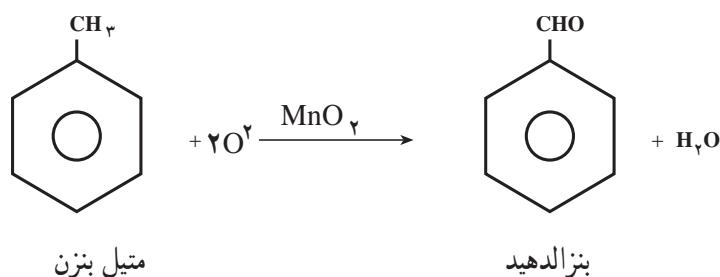
(تری کلرومتیل) بنزن (دی کلرومتیل) بنزن

برم دار کردن متیل بنزن نیز، در شرایط مشابه انجام می‌شود و ترکیب‌های برم دار مربوط به دست می‌آیند.

تمرین ۹-۶: معادله‌ی شیمیایی برم دار کردن متیل بنزن را، در برابر پرتوهای فرابنفش، با فرمول نشان دهید و نام ترکیب‌های

به دست آمده را بنویسید.

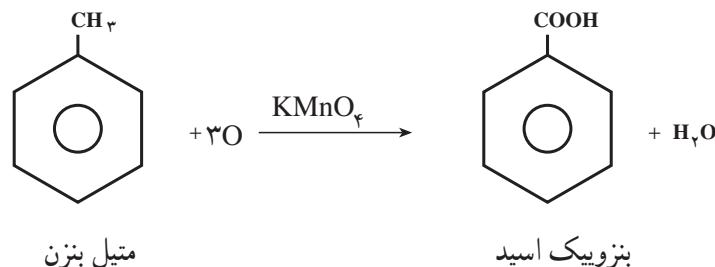
پیش از این دیدید که آلکان‌ها در برابر عوامل اکسید کننده، حتی اکسید کننده‌های قوی مانند پتاسیم پرمنگنات، مقاومت می‌کنند. اما، شاخه‌ی متیل در متیل بنزن، حتی در برابر عوامل اکسید کننده نسبتاً ملایم، مانند منگنز دی اکسید (MnO_2) اکسید می‌شود.

در این واکنش، اگر از یک اکسید کننده‌ی قوی تر، مانند پتاسیم پرمنگنات، استفاده کنیم، عمل اکسایش پیشتر می‌رود و بنزویک اسید به دست می‌آید:

۱- گروه CH_3- را گروه بنزیل می‌نامند.

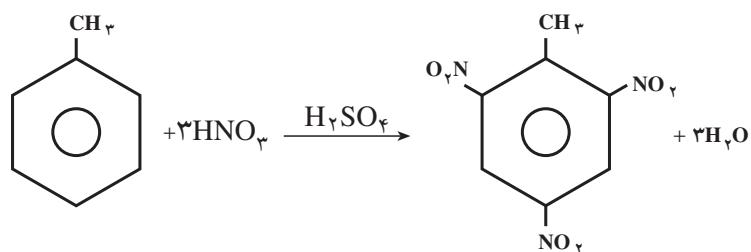
۲- علامت O نشانه اتم اکسیژن است که به وسیله محلول MnO_2 (اکسید کننده) در اختیار متیل بنزن (اکسید شونده) قرار می‌گیرد.

۱۶- جهتگیری بر روی حلقه بنزن

پیش از این دیدید که در واکنش‌های جانشینی الکترون دوستی با متیل بنزن، مخلوطی از ایزومرهاست استخلاف شده در مواضع ۲- (ارتو-) و ۴- (پارا-) به دست می‌آید. از این‌رو، گروه متیل را هدایت کننده ارتو- پارا می‌نامند. تعدادی گروه استخلافی دیگر نیز وجود دارد که وقتی بر روی حلقه بنزن استخلاف شده باشند، گروه الکترون دوست تازه وارد را به مواضع ۲- و ۴- هدایت می‌کنند.

برای مثال، گروه متیل، در نیترودار کردن متیل بنزن، گروه الکترون دوست تازه وارد (NO_2^-) را به مواضع ۲-، ۴- و هم‌چنین ۶- هدایت می‌کند. (توجه داشته باشید که موضع ۶- نیز یک موضع ارتو به‌شمار می‌آید..)

۶،۴،۲- تری‌نیتروتولوئن (TNT)

سرعت واکنش جانشینی الکترون دوستی در مواضع ۲- و ۴- تولوئن معمولاً بیشتر از سرعت واکنش جانشینی الکترون دوستی با بنزن است.

تمرین ۱۰-۶: در نیترودار کردن تولوئن، نخست مونو‌نیتروتولوئن (ایزومرها ارتو- و پارا-)، سپس دی‌نیتروتولوئن‌ها (کدام ایزومرها؟) و سرانجام ماده منجره معروف‌تری نیتروتولوئن (TNT)، تشکیل می‌شود. معادله‌ی شیمیایی این واکنش‌ها را بنویسید و فرآورده‌های آن‌ها را نام‌گذاری کنید.

تمرین ۱۱-۶: نیترودار شدن تولوئن نسبت به نیترودار شدن بنزن، به نیتریک اسید و سولفوریک اسید خیلی غلیظ نیاز ندارد. این نتیجه را چگونه توجیه می‌کنید؟

حل: همان‌طور که می‌دانید، گروه متیل، یک گروه الکترون دهنده است. یعنی، الکترون‌ها را از خود دور می‌کند. وقتی بر روی حلقه بنزن قرار گرفته باشد، به حلقه الکترون می‌دهد و چگالی الکترونی آن را زیاد می‌کند. در نتیجه، حلقه بنزن در متیل بنزن آسان‌تر الکترون در اختیار جزء الکترون دوست قرار می‌دهد و واکنش نیترودار شدن با سرعت بیشتری انجام می‌شود.

گروه‌های استخلافی که دارای پیوندهای سیر نشده‌اند، هدایت کننده‌ی متأبه شمار می‌آیند.

سرعت واکنش جانشینی الکترون دوستی در موضع ۳ و ۵ آهسته‌تر از سرعت واکنش جانشینی الکترون دوستی با بنزن است. (توجه داشته باشید که موضع ۵ نیز یک موضع متا – به شمار می‌آید)

هدايت کنندگی گروه‌های استخلافی تابع الکترون دهی به حلقه یا الکترون‌گیری از آن است. گروه‌های هدايت کنندگی به موضع ۲ و ۴ (هدايت کنندگی ارتو – پارا) به حلقه‌ی بنزن الکترون می‌دهند و به اين ترتیب، آن را در برابر الکترون دوست‌ها فعال می‌کنند. از اين رو، گروه‌های هدايت کنندگی ارتو – پارا را گروه‌های فعال کنندگی نیز می‌نامند. گروه‌های هدايت کنندگی به موضع ۳ و ۵ (هدايت کنندگی‌های متا) از حلقه‌ی بنزن، الکترون می‌گيرند و از فعالیت آن در برابر الکترون دوست‌ها، می‌کاهند. از اين رو، گروه‌های هدايت کنندگی‌های متا را گروه‌های فعالیت‌زا نیز می‌نامند.

تمرین ۱۲-۶: نیترودار کردن نیتروبنزن، مشکل‌تر از نیترودار کردن بنزن انجام می‌شود. اين نتیجه را چگونه توجیه می‌کنید؟

حل : گروه نیترو، NO_2 –، يك گروه الکترون‌گیرنده است. زيرا از سه اتم الکترون‌گاتیو قوی (يک اتم نیتروژن و دو اتم اکسیژن) تشکیل شده است. اين گروه، وقتی بر روی حلقه‌ی بنزن قرار گرفته باشد، الکترون‌های π حلقه‌ی بنزن را به سوی خود می‌کشد و چگالی الکترونی آن را کاهش می‌دهد و چون نقش حلقه‌ی بنزن در واکنش‌های جانشینی الکترون دوستی، الکترون دادن به جزء الکترون دوست و تشکیل پیوند با آن است، وقتی چگالی الکترونی حلقه بر اثر الکترون‌گیری گروه نیترو کاهش یافته باشد، كمتر تمایل دارد الکترون بددهد و با جزء الکترون دوست پیوند برقرار کند، از اين رو، واکنش آهسته‌تر اجرا می‌شود.

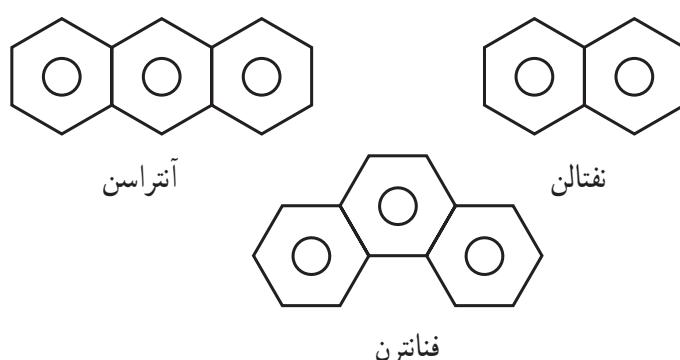
تمرین ۱۳-۶: به نظر شما، برای تهیه‌ی متا – برمونیتروبنزن، کدام‌یک از دو واکنش زیر مناسب‌تر است؟ چرا؟

۱- نیترودار کردن برمونیتروبنزن در مجاورت سولفوریک اسید غلیظ؟

۲- برمدار کردن نیتروبنزن در مجاورت براده آهن؟

۱۷-۶- هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه

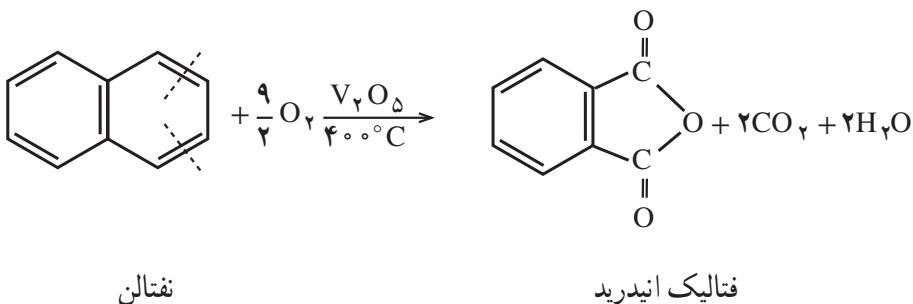
در بسیاری از هیدروکربن‌های آروماتیک، دو یا چند حلقه‌ی بنزنی به یکدیگر جوش خورده‌اند. به عبارت دیگر، بین دو حلقه، دو اتم کربن مشترک وجود دارد. در زیر چند نمونه از ساده‌ترین و مهم‌ترین هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه را نام می‌بریم.

این سه هیدروکربن، از قطران زغال‌سنگ به دست می‌آیند. نفتالن، فراوان‌ترین (۵٪) جزء موجود در قطران زغال‌سنگ است.

همان‌طور که می‌دانید، برای جلوگیری از بیدردگی منسوجات پشمی، اغلب از نفتالن به عنوان ضد بید استفاده می‌شود. خواص نفتالن، از بسیاری جهات شبیه خواص بنزن است. برای مثال، در برابر عوامل اکسید کننده معمولی مانند پتاسیم پرمنگنات، مقاومت می‌کند. اما، در دماهای بالا و در مجاورت وانادیم پنتوکسید، بر اثر اکسیژن اکسید می‌شود. در این واکنش، يك

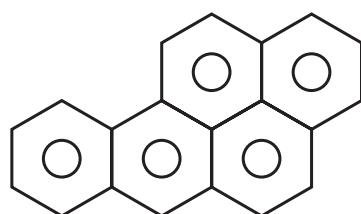
از حلقه‌های بنزنی در هم می‌ریزد و حلقه‌ی دیگر دست نخورده، باقی می‌ماند.

همان‌طور که نشان داده شده است، محصول این واکنش ترکیبی موسوم به فتالیک ایندرید است که در صنایع پلیمر بهوژه در تهیه پلی‌استرها، کاربرد دارد.

۱۸-۶- هیدروکربن‌های سرطان‌زا

شمار ترکیب‌هایی که در سال‌های اخیر به عنوان سرطان‌زا^۱، یعنی مولد سرطان شناخته شده‌اند، به سرعت رو به افزایش است. در واقع، معلوم شده است که سرطان، یک بیماری محیطی است، یعنی از محیطی که انسان در آن زندگی می‌کند، نشأت می‌گیرد. همان‌طور که با خشک کردن باتلاق‌ها و از میان بردن پشه‌ها، می‌توان بیماری مalaria و یا تب زرد را کنترل کرد، با دور کردن مواد سرطان‌زا از محیط زندگی نیز خواهیم توانست احتمال مبتلا شدن به سرطان را کاهش دهیم. بعضی از هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه از سرطان‌زاها بسیار مؤثر به شمار می‌آیند. برای مثال، بنزوپیرن را نام می‌بریم.

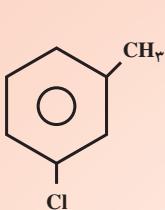
بنزو پیرن

این هیدروکربن، فرآورده سوخت ناقص مواد آلی مانند زغال سنگ، نفت، توون و غیره است. از این‌رو، در محیط زندگی بسیار پراکنده است و می‌تواند یکی از علت‌های مهم مبتلا شدن انسان به سرطان باشد. بیشتر پژوهش‌های انجام شده در زمینه‌ی چگونگی اثر مواد سرطان‌زا، روی هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه مرکز شده است.

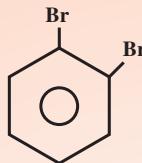
هنگامی که یک جسم خارجی وارد بدن می‌شود، بدن سعی دارد آن را بیرون براند. اگر حلالیت جسم در آب کم باشد، بدن ابتدا آن را به موادی که حلالیت آن‌ها در آب زیاد است، تبدیل می‌کند و سپس به دفع آن می‌بردazد. گمان می‌رود که ترکیب‌های واسطه‌ی وجود آمده از متابولیسم هیدروکربن‌های چند حلقه آروماتیک سرطان‌زای واقعی باشند.

پرسش و تمرین

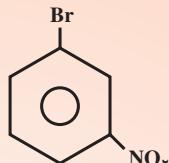
۱- نام ترکیب‌های زیر را بنویسید :

(د)

(ج)

(ب)

(الف)

۲- فرمول‌های ساختاری ترکیب‌های زیر را رسم کنید :

- الف) ۴،۶-تری‌نیترو‌تولوئن
ب) ۴-کلرو-۳-نیترو‌تولوئن
د) ۱-برمو-۳-کلرو-۵-یدو‌بنزن
و) ۱-فلوئورو-۲،۴-دی‌نیترو‌بنزن
ه) ۴-ایزوپروپیل‌تولوئن

۳- ایزومرهای ممکن برای ترکیب‌های زیر را رسم کنید و نام هریک را بنویسید :

- الف) تری‌نیترو‌بنزن
ب) برمو‌نیترو‌تولوئن

۴- نام تمام ترکیب‌های آромاتیکی (مشتق شده از بنزن) را که دارای فرمول مولکولی C_8H_9Br و C_7H_7Br هستند، بنویسید.

۵- فرآورده‌های حاصل از واکنش هریک از واکنش‌گرهای زیر را با بنزن بنویسید.

۶- ساختار و نام فرآورده‌های اصلی مونویرم‌دار کردن ترکیب‌های زیر را بنویسید.

- الف) تولوئن
ب) کلروبنزن
ج) متا-برمو‌تولوئن
د) نیترو‌بنزن

۷- ساختار و نام فرآورده‌های مورد انتظار از مونو‌نیترو‌دار کردن ترکیب‌های زیر را بنویسید. در هر مورد بگویید که نیترو‌دار کردن سریع‌تر یا آهسته‌تر از نیترو‌دار کردن بنزن انجام می‌شود.

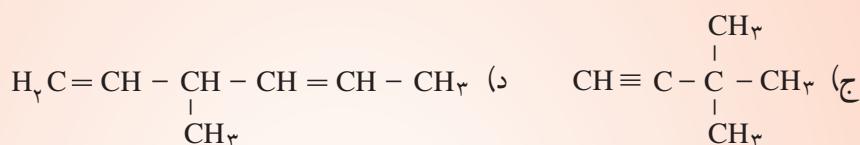
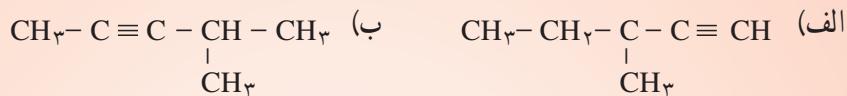
- الف) اتیل‌بنزن
ب) متا-دی‌نیترو‌بنزن

تمرین‌های عمومی

۱- آیا هیدروکربن شاخه‌داری با چهار اتم کربن می‌شناشد که دارای پیوند سه‌گانه کربن-کربن باشد؟ توضیح دهید.

۲- فرمول ساختاری هیدروکربنی را بنویسید که ایزومر بوتین باشد ولی در خانواده‌ی دیگری از هیدروکربن‌ها طبقه‌بندی شده باشد.

۳- نام هیدروکربن‌های زیر را به روش آیوپاک بنویسید:

۴- آیا هیدروکربن‌های استیلنی می‌توانند ایزومری سیس و ترانس داشته باشند؟

۵- معادله‌ی شیمیایی واکنش افزایشی هیدروژن برمید را به پروپین بنویسید. از قاعده‌ی مارکونیکف استفاده کنید. در مورد پاسخ خود توضیح دهید. نام فراورده واکنش را بنویسید.

۶- معادله‌ی شیمیایی سوختن کامل استیلن را بنویسید و حجم اکسیژن لازم برای سوزاندن ۱۳ گرم استیلن را در شرایط استاندارد حساب کنید.

۷- حدّاًکثر چند گرم برم می‌تواند با ۱۱/۲ گرم استیلن واکنش دهد؟

۸- چگونه می‌توان ۱، ۲-دی‌کلرواتان را از استیلن به دست آورد؟ واکنش‌های لازم را بنویسید.

۹- از یک کیلوگرم کلسیم کربید تجاری (که دارای ۳۰ درصد ناخالصی است) چه حجمی از استیلن در شرایط استاندارد به دست می‌آید؟

۱۰- بین فرمول ککوله و خواص بزن چه تضادهای وجود دارد؟

۱۱- گاهی فرمول ساختاری بزن را با یک شش ضلعی منتظم که دایره‌ای در داخل آن رسم شده است، نشان می‌دهند. به نظر شما، این دایره گویای چه مطلبی است؟

۱۲- چگونه می‌توان بزن، $\text{C}_{14}\text{H}_{16}$ ؛ هگزان، $\text{C}_{12}\text{H}_{16}$ و هگزون، $\text{C}_{10}\text{H}_{16}$ ، را از روی خواص شیمیایی آن‌ها تشخیص داد؟

۱۳- مثال‌هایی بیاورید که تشابه بزن را با هیدروکربن‌های سیرشده و سیرنشده نشان دهند. تفاوت خواص آن‌ها در چیست؟

۱۴- فرمول عمومی هومولوگ‌های بزن را بنویسید.

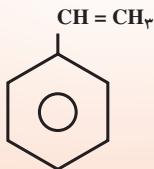
۱۵- هیدروکربنی دارای فرمول C_7H_8 است. آب برم را بی‌رنگ نمی‌کند. ولی براثر هیدروژن دار شدن، به متیل سیکلوهگزان تبدیل می‌شود. فرمول ساختاری این هیدروکربن را بنویسید.

۱۶- فرمول‌های ساختاری هیدروکربن‌های آروماتیک مشتق شده از بنزن را که با پروپیل بنزن ایزومر باشند،
رسم کنید و نام هریک را بنویسید.

۱۷- بسته به شرایط، تولوئن با برم بر روی حلقه یا بر روی گروه متیل واکنش می‌دهد. جهت‌گیری واکنش را
الف) در مجاورت کاتالیزگر ب) در برابر نور بنویسید. در مورد پاسخ خود توضیح دهید.

۱۸- در تبدیل ۳۰ گرم هپتان به تولوئن، چند حجم هیدروژن در شرایط استاندارد تولید می‌شود؟

۱۹- استایرن را می‌توان، مانند اتیلن، به پلیمر تبدیل کرد. معادله‌ی شیمیایی واکنش پلیمر شدن استایرن را
بنویسید.

استایرن

ترکیب‌های آلی اکسیژن‌دار

هدف‌های رفتاری: داشن آموز، پس از آموختن مفاهیم و روش‌های این فصل، باید بتواند:

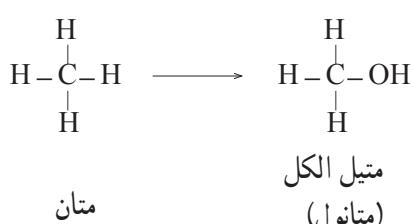
- ۱- عوامل اکسیژن‌دار مهم مانند عوامل الكلی، اتری، فنولی، آلدیدی، کتونی، گروه کربوکسیل و عامل استری را بشناسد و تعریف کند.
- ۲- روش تهیه‌ی دو الكل مهم یعنی اتیل الكل (تخمیر) و متیل الكل (الكل چوب)، همچنین استیک اسید (جوهر سرکه) را بیان نماید.
- ۳- نقش بعضی الكل‌ها، آلدیدها و کتونها، استیک اسید و استرها را در زندگی روزمره و در صنعت برشمارد.
- ۴- الكل‌های چند عاملی مانند اتیلن گلیکول و گلیسرول (گلیسیرین) و فنول معمولی را بشناسد.
- ۵- ساختار چربی‌ها و روغن‌ها را تحت عنوان استر اسیدهای چرب با گلیسرول شرح دهد.
- ۶- روش تهیه‌ی صابون را توضیح دهد.

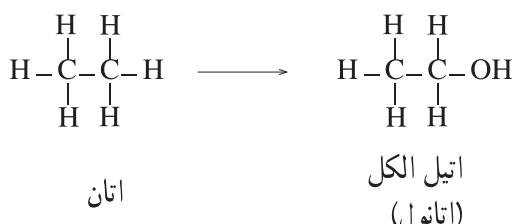
۱-۷- پیشگفتار

تعداد ترکیب‌های آلی بسیار زیاد است؛ از این‌رو، مطالعه‌ی یکایک آن‌ها ناممکن و بسیار دشوار است. برای سادگی مطالعه‌ی ترکیب‌های آلی، آن‌ها را به خانواده‌های گوناگون طبقه‌بندی می‌کنند. اعضای هر خانواده دارای یک گروه ساختاری مشترک هستند. این گروه ساختاری را «گروه عاملی» می‌نامند. هر گروه عاملی، اتم یا مجموعه‌ای از اتم‌های خواص معینی به مولکول می‌بخشد. ترکیب‌هایی که دارای یک نوع گروه عاملی هستند، در واکنش‌های شیمیایی به یک شکل رفتار می‌کنند. در اینجا چند خانواده‌ی مهم از ترکیب‌های آلی اکسیژن‌دار را به‌طور خلاصه بررسی می‌کنیم.

۲- الكل‌ها

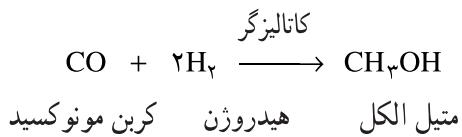
اگر یکی از هیدروژن‌های هیدروکربن سیرشده، برای مثال متان، CH_4 ، یا اتان، C_2H_6 ، را به وسیله‌ی یک گروه هیدروکربیل (OH) جاشین کنیم، الكل به‌دست می‌آید. گروه OH- را که در تمام الكل‌ها وجود دارد، «عاملی الكلی» می‌نامند.

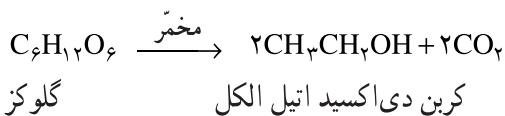

متیل الکل، CH_3-OH و اتیل الکل $\text{CH}_3\text{CH}_2-\text{OH}$ هردو دارای گروه عاملی $\text{OH}-$ هستند. همین گروه عاملی را می‌توان در الکل‌های دیگر نیز مشاهده کرد؛ بنابراین، وجه تشابه تمام الکل‌ها گروه عاملی $\text{OH}-$ است. تفاوت الکل‌های گوناگون با یک دیگر در بنیان هیدروکربنی آن‌ها است. بنیان هیدروکربنی در متیل الکل گروه متیل، $-\text{CH}_3$ ، و در اتیل الکل گروه اتیل، $-\text{CH}_2\text{CH}_3$ است. اگر الکل به خصوصی موردنظر نباشد، می‌توانیم گروه هیدروکربنی را با $-R$ نشان دهیم که در این صورت، آن را «گروه آلکیل» می‌نامیم؛ براین اساس، فرمول عمومی الکل‌ها به صورت $R-\text{OH}$ نوشته می‌شود که از دو بخش «گروه عاملی $\text{OH}-$ » و «بنیان هیدروکربنی $-R$ » تشکیل شده است.

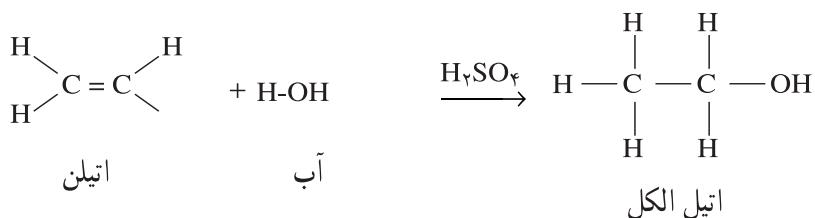
متیل الکل ساده‌ترین الکل‌است که آن را «الکل چوب» نیز می‌نامند، زیرا در گذشته متیل الکل را از گرمادان چوب، در ظرف‌های سربسته، تا دمای 30°C به دست می‌آوردند. امروزه متیل الکل را از واکنش کربن مونوکسید، CO ، با هیدروژن، H_2 ، در مجاورت کاتالیزگرهای مناسب تهیه می‌کنند.

این الکل بسیار سمی است. اگر خورده شود، موجب کوری و حتی مرگ می‌شود. اتیل الکل همان الکل موجود در نوشابه‌های الکلی است. چند هزار سال است که این الکل را از تخمیر مواد قندی (مانند آب انگور، نشاسته و ...) تهیه می‌کنند. هم‌اکنون نیز بخش بزرگی از اتیل الکل موردنیاز از این راه تهیه می‌شود. در این روش، گلوکز حاصل از مواد قندی به کمک مخمر به اتیل الکل و کربن دی‌اکسید، CO_2 ، تجزیه می‌شود:

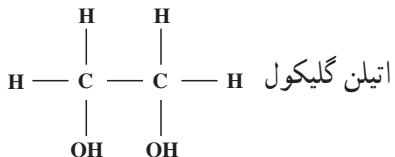

همان‌طور که دیدید، امروزه اتیل الکل را از افزایش آب به اتیلن در مجاورت کاتالیزگرهای اسیدی، مانند سولفوریک اسید، H_2SO_4 ، تهیه می‌کنند:

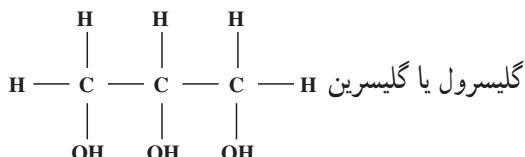

از این الکل تنها برای کارهای صنعتی استفاده می‌شود.

الکل طبی در حدود ۵٪ آب دارد. این الکل در کارهای پزشکی و در سنتزهای آزمایشگاهی کاربرد دارد. برای کارهای صنعتی در حدود ۵٪ متیل الکل (سمی)، ۵٪ پیریدین (یک ماده‌ی سمی و بدبو) و یک ماده‌ی رنگی، مانند بنش میل، به اتیل الکل می‌افزایند تا با الکل طبی تفاوت داشته باشد و به آسانی تشخیص داده شود. الکل صنعتی بسیار ارزان‌تر از الکل طبی است. همان‌گونه که اشاره شد، متیل الکل و پیریدین بسیار سمی هستند و با تقطیر ساده نمی‌توان آن‌ها را از اتیل الکل جدا کرد. بعضی از الکل‌ها دارای دو یا چند عامل الکلی هستند. «گلیکول» یک الکل دوعلاملی است و در رادیاتور اتومبیل به عنوان ضدیخ مصرف می‌شود. محلول ۵٪ آن در آب در 34°C منجمد می‌شود.

گلیسرول یا **گلیسرین** دارای سه عامل الکلی است و از هیدرولیز چربی‌ها بدست می‌آید. این الکل در مواد آرایشی، در تهیه‌ی ماده‌ی منفجره «نیتروگلیسرین» و در تهیه‌ی مواد پلاستیک کاربرد دارد.

مطالعه‌ی آزاد

رازی، ابویکر محمد بن زکریا

رازی، شیمی‌دان، داروساز، داروشناس، پزشک، فیزیک‌دان و فیلسوف ایرانی در ری زاده شد. وی پدرش را در جوانی از دست داد پس به شغل زرگری روی آورد و پس از زمان کوتاهی توانست شیمیدان، داروساز و داروشناس ماهری شود.

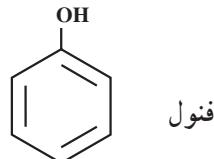
رازی علم کیمی را پیش از تحصیل در پزشکی فرا گرفت. او یکی از کیمیاگرانی است که به بحث‌های نظری و عملی پرداخته است. رساله‌های شیمیابی او در واقع، نخستین کتاب‌های علمی شیمی به شمار می‌روند. طبقه‌بندی مواد توسط وی کار پر ارزشی بوده است، که از دیدگاه علم شیمی، نه از دیدگاه کیمیا، انجام شده است.

کتاب سرآلسرار از مهم‌ترین کتاب‌های رازی است. در واقع، رازی در این کتاب شیمی را به زبان کیمیاگران بیان کرده است. به طور کلی، سرآلسرار کتابی در شیمی و شناخت داروهاست که به چندین زبان خارجی ترجمه شده است.

رازی برای نخستین بار هیدرولریک‌اسید را از حرارت دادن نشادر (آمونیوم کلرید) بدست آورد و آن را جوهرنمک نامید. هم‌چنین برای نخستین بار الکل (اتانول) را از تقطیر شراب بدست آورد و آن را الکھل نامید.

۷-۳ فنول‌ها

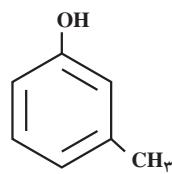
اگر یکی از هیدروژن‌های حلقه‌ی بنزن را با گروه هیدروکسیل (OH-) جاشین سازیم، «فنول» به دست می‌آید. فنول معمولی یک جامد بلوری و ضدغونی کننده و میکروب‌کش است، اماً به پوست آسیب می‌رساند و سوختگی‌های شدید ایجاد می‌کند.

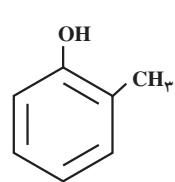
در صنایع شیمیایی به عنوان ماده‌ی اولیه برای تهیه‌ی رنگ، دارو و مواد پلاستیک کاربرد دارد. از جمله فنول‌های دیگر کرزول‌ها^۱ (متیل فنول‌ها) هستند که به عنوان ضدغونی کننده و ماده‌ی اولیه در صنایع شیمیایی مصرف می‌شوند:

پارا - کرزول

متا - کرزول

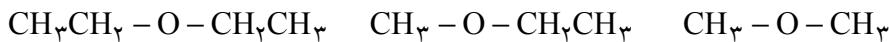

ارتو - کرزول

۷-۴ اترها

اگر در مولکول آب هر دو اتم هیدروژن را با بنیان‌های هیدروکربنی (مثلًاً گروه متیل -CH₃، یا گروه اتیل، -CH₂CH₃) جاشین سازیم، «اتر» به دست می‌آید. در اترها یک اتم اکسیژن، دو اتم کربن را به یکدیگر پیوند می‌دهد. به مثال‌های زیر توجه کنید:

(عامل اتری پیوند $\begin{array}{c} | \\ \text{C}-\text{O}-\text{C} \\ | \end{array}$ است)

دی‌متیل اتر

اتریل اتیل اتر

دی‌اتیل اتر یا اتر معمولی متداول‌ترین اترهاست. در گذشته از آن به عنوان ماده‌ی هوش‌بر (بهوش‌کننده) استفاده می‌شد، اماً چون با اکسیژن‌ها، مخلوط‌های منفجر شونده، در برابر حرقه یا شعله، تشکیل می‌دهد. امروزه به جای آن از اترهای دیگر مانند اتران^۲ و ایزو‌فلوران^۳ و ترکیب‌های دیگر استفاده می‌شود.

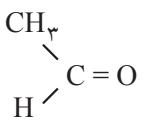
۷-۵ آلدھیدها و کتون‌ها

گروه عاملی در آلدھیدها و کتون‌ها گروه کربونیل، است. گروه کربونیل C=O در آلدھیدها به اتم هیدروژن و یک بنیان هیدروکربنی (مثلًاً گروه متیل -CH₃) متصل است (در فرمالدھید، دو اتم هیدروژن با گروه کربونیل پیوند دارند).

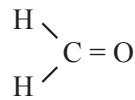
۱- Cresols

۲- CHClFCF₃ - O - CHF₂

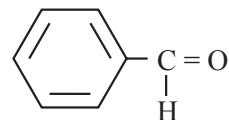
۳- CF₃CHCl - O - CHF₂

استالدهید
(اتانال)

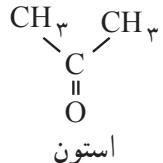
فرمالدهید
(متانال)

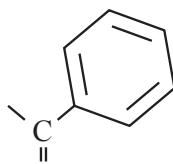
بنزالدهید

فرمالدهید یکی از متداول‌ترین آلدهیدهای است که بوبی تند و نافذ دارد. محلول ۴٪ فرمالدهید در آب را «فرمالین^۱» می‌نامند. از این محلول برای نگهداری اعضای بدن در آزمایشگاه و یا نگهداری جانوران کوچک در موزه‌ها استفاده می‌شود. زیرا از رشد باکتری‌ها جلوگیری می‌کند. در تهیه‌ی مواد پلاستیک و چسب نیز کاربرد دارد. در کتون‌ها، گروه کربونیل به دو بنیان هیدروکربنی (مانند دو گروه متیل) متصل است.

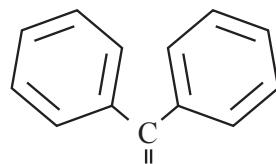
به این مثال‌ها توجه کنید :

استون

استوفنون

بنزوفنون

(دی‌متیل کتون)

(متیل فنیل کتون)

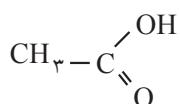
(دی‌فنیل کتون)

استون یا دی‌متیل کتون یکی از متداول‌ترین کتون‌های است که حلال چربی‌ها، بعضی از مواد پلاستیک و بسیاری از مواد آلی دیگر نیز هست.

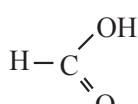
۶- اسیدهای آلی

گروه عاملی در اسیدهای آلی گروه کربوکسیل است که به صورت $\text{—C}(=\text{O})\text{COO}^-$ یا COO^- شان داده می‌شود. مزه‌ی ترش

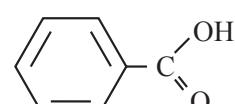
بسیاری از میوه‌ها به علت وجود کربوکسیلیک اسید در آن‌ها است؛ برای مثال، پرتقال، لیموترش و نارنگی دارای سیتریک اسید (جوهر لیمو) است. به این مثال‌ها توجه کنید :

استیک اسید

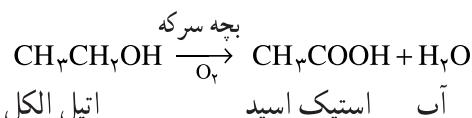

فورمیک اسید

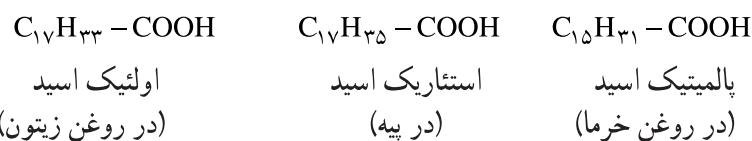

بنزوئیک اسید

استیک اسید متداول ترین اسیدهای آلی است. ترشی سرکه به علت وجود استیک اسید در آن است. از این رو استیک اسید را «جوهر سرکه» می‌نامند. سرکه را از اکسایش محلول‌های رقیق الکلی در مجاورت نوعی باکتری موسوم به «بچه سرکه» تهیه می‌کنند. در این عمل اتیل الکل به استیک اسید اکسید می‌شود:

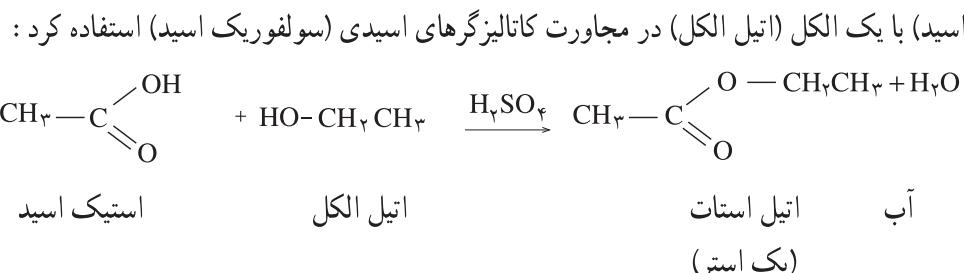

بعضی از اسیدهای آلی در زنجیره هیدروکربنی خود ۱۶ یا ۱۸ اتم کربن دارند. این اسیدها را «اسید چرب» می‌نامند، زیرا در ساختار روغن‌ها و چربی‌های نباتی و جانوری وجود دارند.

۷-۷ استرهای

عامل شیمیایی در استرهای به صورت $\text{C}(=\text{O})\text{OR}^-$ نشان داده می‌شود. برای تهیه استرها می‌توان از واکنش یک اسید آلی

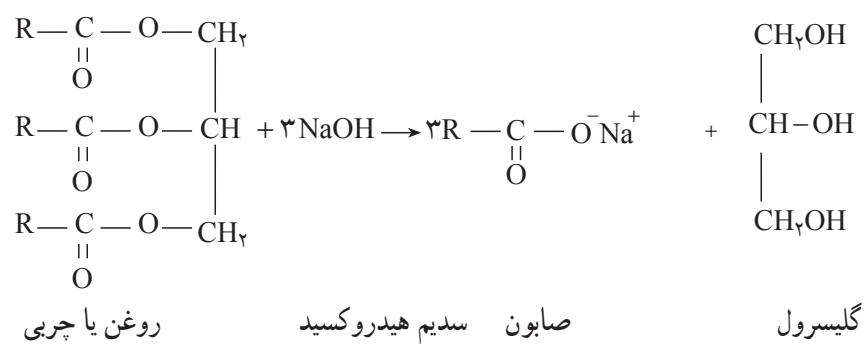

این واکنش را «استری شدن» می‌نامند.

بوی خوشایند بسیاری از میوه‌ها و گل‌ها به علت وجود نوعی استر در آن‌ها است.

روغن‌ها و چربی‌های نباتی و جانوری نیز استر هستند. این استرهای از واکنش اسیدهای چرب (اسیدهایی که در مولکول خود ۱۶ یا ۱۸ اتم کربن دارند) با گلیسرول یا گلیسرین (الکل سه‌عاملی) به وجود آمده‌اند. اسیدهای چرب ممکن است سیر شده (مانند پالمیتیک اسید و استئاریک اسید) یا سیر نشده (مانند اوئیک اسید) باشند (اوئیک اسید در مولکول خود دارای ۱۸ اتم کربن و یک پیوند دوگانه در میانه زنجیر است). اگر اسید چرب موجود در مولکول استر سیر نشده باشد، استر موردنظر را «روغن» می‌نامند. روغن‌ها (استرهای سیر نشده) زودتر از چربی‌ها (استرهای سیر شده) در برابر هوا فاسد می‌شوند؛ از این رو، روغن‌ها را در برابر کاتالیزگر نیکل با هیدروژن واکنش می‌دهند (هیدروژن دار می‌کنند) تا دوام بیشتری داشته باشند.

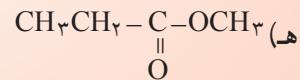
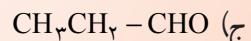
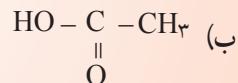
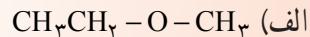
اگر روغن‌ها و چربی‌ها را با محلول سدیم هیدروکسید گرم کنند، به صابون (نمک سدیم اسیدهای چرب) و گلیسرول تبدیل می‌شوند. این عمل را «صابونی شدن» می‌نامند:

پرسش و تمرین

- ۱- متیل الکل را متابول و اتیل الکل را اتانول نیز می‌نامند. از پروپان چه الکلی مشتق می‌شود؟ آیا از این هیدروکربن تنها یک الکل مشتق می‌شود؟ نام الکل یا الکل‌های مشتق شده از پروپان را بنویسید.
- ۲- متیل الکل را الکل چوب و اتیل الکل را «الکل غلات» نیز می‌نامند. چرا چنین نام‌هایی به این دو الکل داده شده است؟
- ۳- استیک اسید یک اسید ضعیف است. با وجود این، در بسیاری از واکنش‌های خود مانند اسیدهای معمولی عمل می‌کند. معادله‌ی واکنش استیک اسید را با سدیم کربنات و سدیم هیدروکسید بنویسید.
- ۴- چرا روغن‌ها مایع و چربی‌ها جامدند؟
- ۵- چرا روغن‌ها را باید در ظرف‌های درسته نگهداری تا فاسد نشوند؟
- ۶- چرا گاهی روغن‌های گیاهی (نباتی) را در مجاورت کاتالیزگر هیدروژن دار می‌کنند؟
- ۷- چرا بعضی از کربوکسیلیک اسیدها را اسید چرب می‌نامند؟
- ۸- کدام‌یک از فرمول‌های ساختاری زیر فرمول یک الکل، یک کربوکسیلیک اسید و یک آلدھید است؟

- ۹- استئاریک اسید یک اسید سیرشده زنجیری با ۱۸ اتم کربن است، که در شمع‌سازی (شمع بی‌اشک) از آن استفاده می‌شود. ساختار استئاریک اسید رارسم کنید.

- ۱۰- برای ختنی کردن کامل $1/42$ گرم استئاریک اسید، به چند میلی‌لیتر محلول سدیم هیدروکسید نرمال نیاز داریم؟

پیوست: جدول میانگین انرژی‌های بیوندی (ΔH° در 25°)

مولکول‌های دواتمی		مولکول‌های چنداتمی			
	kcal/mol		kcal/mol		
H–H	104/2	436	C–H	99	414
F–F	37/5	157	C–C	83	347
Cl–Cl	58/0	243	C=C	146	610
Br–Br	46/3	194	C≡C	200	826
I–I	26/5	153	C–O	86	259
H–F	125/9	568	C=O [†]	192	803
H–Cl	103/1	421	C=O [†]	166	694
H–Br	87/4	265	C=O [†]	176	726
H–I	71/4	299	C=O [†]	179	748
O=O	119/1	498	C–N	73	205
N≡N	225/9	945	C=N	147	615
			C≡N	213	890
			C–F	116	485
			C–Cl	81	329
			C–Br	68	284
			C–I	51	212
			O–H	111	464
			O–O	35	146
			O–Cl	52	217
			O–Br	48	201
			N–H	93	289
			N–N	39	163
			N–O	53	221
			N=N	100	418
			N=O	145	606
			S–H	83	329
			S–S	54	226

۱— carbon dioxide; ۲— formaldehyde; ۳— aldehydes; ۴— ketones.

منابع و مأخذ

- 1- ORGANIC CHEMISTRY, Loudon, Addison Wesley, 1984
- 2- ORGANIC CHEMISTRY, Vollhardt. Freeman, 1987
- 3- ORGANIC CHEMISTRY, Linstromberg, D.C. Heath, 1979
- 4 - ORGANIC CHEMISTRY, Morrison and Boyd, 6 th Edition, Allyn and Bacon, 1983
- 5- ORGANIC CHEMISTRY, Roberts and Caserio, Benjamin, 1981
- 6 - ORGANIC CHEMISTRY, Pine, Mc Graw - Hill 1987
- 7- ORGANIC CHEMISTRY, Textbook for Schools, Tsvetkov, Mir Publishing, 1985
- 8 - CONTEMPORARY ORGANIC CHEMISTRY Mc Graw-Hill, 1976
- 9- CHEMISTRY, Heinemann, Salter,s Approach, 1990
- 10- ORGANIC CHEMISTRY, McMurry, Brooks, Cole, 1988
- 11- CHEMISTRY, Atkins, Scientific American, 1989
- 12- CHEMISTRY, Masterton, Saunders, 1990
- 13- ORGANIC CHEMISTRY, A Short Course, Carey and Atkins, Mc Graw - Hill, 1987
- 14- CHEMISTRY IN THE COMMUNITY, Chem Com Project for 0 Schools, Kendall, Hunt, 1993
- 15- CHEMISTRY IN ACTION, Fremantel, Macmillan, 1986
- 16- CHEMISTRY, Whitten, Saunders, 1988
- 17- FOUNDATIONS OF CHEMISTRY Toon, Holt Rinehart, 1973
- 18- GENERAL CHEMISTRY, Petruccie, Collier Macmillan, 1982
- 19- CHEMISTRY, Oxtoby, Saunders, 1989
- 20- OUT LINE OF CHEMICAL TECHNOLOGY, Bryden, EWP, 1973
- 21- CHEMICALS FROM PETROLEUM, Waddams, Gulf, Publishing, 1978
- 22- ACTION CHEMISTRY, Bolton, Holt Rinehart, 1973
- 23- CHEMICAL PROCESSES INDUSTRIES, Shreve, Mc Graw Hill, 1977
- 24- CHEMISTRY, AN ECOLOGICAL APPROACH, Gymer. Harper and Row, 1973

